

chi l'a pi 'd fil farà pi 'd tela

Ex libris
LUIGI FIRPO

25.

Autore è Giov. Ben. Mittarelli

DE LITERATURA
FAVENTINORUM,
SIVE
DE VIRIS DOCTIS ET SCRIPTORIBUS URBIS FAVENTIÆ.
APPENDIX
AD ACCESSIONES HISTORICAS FAVENTINAS.

VENETIIS
M. DCCLXXV.

Apud MODESTUM FENTIUM TYPOGRAPHUM.
SUPERIORUM FACULTATE.

NOBILISSIMIS ET PRAESTANTISSIMIS,

SAPIENTISSIMIS PARITER

ET

AMPLISSIMIS PATRIBUS

PRAEFECTIS REI PUBLICAE

FAVENTINAE.

JOHANNES-BENEDICTUS MITTARELLI
ABBAS CAMALDULENSIS.

Erius in mentem meam venit, NOBILISSIMI ET PRAESTANTISSIMI VIRI, de Faventinorum Literatura verba facere, fyllabumque conficere Civium illorum, qui confiliis, doctrina, literis clari fuere, ur-

a ji bem-

benique veſtram non ſolum , ſed Italiam totam illuſtrarunt . Id ſi menti occurriſſet tribus ab hinc annis , cum Acceſſiones Hiſtoricas Faventinas ad Scriptores Rerum Italicarum Cl. Muratorii pro modulo meo edendas curavi , is erat optimus locus texendi ſeriem Scriptorum illuſtriumque Virorum , qui in civitate veſtra nati , alti , moramque trahentes, elegantibus & utilibus operibus nomen magnum ſibi, ceteriſque civibus ſuis fecerunt; multis enim Indicibus Chronologicis , quos eo temporis utcumque conſarcinavi, Virorum ſcilicet, tum Sacratorum, tum Rei publicæ Præfectorum, tum Armis ac Dignitatibus illuſtrium, pronum erat, & opportune oblatum, addere Indicem alterum inſignium Virorum , qui & Juris Civilis ac Canonici peritia, & Philoſophiæ ac Medicinæ præſtantia, & bonarum Artium ac Literarum elegantia, demum omnis Philologiæ copia ex vobis & in vobis prodierunt; ea ferme ratione , qua non ante multos annos religioſus & eruditus civis veſter Indicem , immo Vitas collegit Hominum Pietate & Sanctitate conſpicuorum. Sed quod ea occaſione, alia tunc cogitans, præſtare omiſi, nunc in præſentiarum cum fœnore videor mihi poſſe præſtare. Siquidem contigit, ut dum his poſtremis annis MSS. Codicum hujus mei Monaſterii S. Michaelis de Muriano Venetiarum copioſam ſuppellectilem diurna nocturnaque manu verſo , eoſque notis & animadverſionibus adornare contendo (quam elucubrationem, Deo favente votis meis, propediem in lucem venturam confido) magnam mihi neceſſum fuerit librorum ſtruem volutare, Bibliographos quotquot ad manum habui , conſulere , Catalogos inſpicere , Elenchos Scriptorum & Auctorum oculis percurrere ; dataque ea provida opportunitate , plures reperire , qui ornamento huic & illi , multiſque Italiæ civitatibus forent; inter quos eos ſtatim mihi præcepi ſeponere Viros & Scriptores excellentes, qui in aliquo doctrinæ genere, monumentoque aliquo glorioſo ad Faventinam urbem quomodocumque facerent . Res ad votum ceſſit; Faventinoſque Viros claros, doctos & ſcriptores, hos, quos videtis , in hoc parvo volumine complexus ſum, alphabetico ordine diſpoſitos , unoque conſpectu Vobis , AMPLISSIMI PATRES , exhibeo , tum eos, qui longe ante ætatem veſtram, ornamentum Literis attulerunt , tum qui temporibus Avorum & Patrum Veſtrorum floruere, tum denique eos, qui adhuc ſuperſtites veſtigia Majorum ſuorum laudabiliter perſequuntur . Illud unum mihi condonari poſtulo , ut ſi paucos (quod præſidenter exiſtimo) quos proxima tempora tulerunt, ſive quos tempora veſtra viventes ferunt , in ſeriem hanc non redegerim , vel opera eorum aliqua non

recen-

recenſuerim, id non oſcitantiæ aut indiligentiæ meæ, & minus haud recto vel obliquo animo referatur, ſed inſcitiæ, eique ſoli cauſæ, quod ad cognitionem meam non venerint, unice deputetur.

Faventinorum porro nomine fas mihi duxi, non eos tantummodo recenſere, qui in urbe veſtra Faventia natale ſolum habuere; verum etiam eos', qui ortum ſuum traxerunt in regionibus, oppidis, caſtris locisque veſtris, in tota nimirum Faventina Provincia, quæ latis quam & longis finibus deſcribatur, quantumve, & nunc, & multo magis elapſis ſeculis limites ſuos protenderit, nullus eſt, qui neſciat. Sanctagathenſes itaque, Balneocaballenſes, Braſichellenſes, Cotiniolenſes, Fuſinianenſes, Maradienſes, Mutilianenſes, Ruſſienſes, Solarolenſes, Tredotienſes in unum cenſum redegi; hi enim omnes a principe urbe veſtra Faventini jure ſuo penes omnes audiunt; cunctiſque Bibliographis, quos conſului, id uſui venire comperii, ut oppidanos circumfuſoſque ad principalem locum pertinere arbitrentur. At ſi ii qui tam in urbe, quam qui in circumpoſitis locis natale ſolum ſortiti ſunt, Faventini jure ſuo dicuntur, quid dicendum de illis, qui licet ſub alio cœlo nati, longum tamen & honorificum domicilium in urbe veſtra habuerunt? De iis præſertim, qui Eccleſiaſticis dignitatibus aucti, ad Epiſcopalia ſacra munera deſtinati, vel Canonicorum honorabili cœtui addicti, aliquid ſcriptis & literis tradiderunt? De iis quoque, qui Cives veſtros egregiis diſciplinis imbuerunt, apertiſque palæſtris juventutem veſtram formarunt in artibus & in ſcientiis? Civitaſne veſtra deneganda eis erit? Minime gentium. Eos proinde computare in hac Scriptorum ſylloge æquum opportunumque cenſui.

Si vero a me requiritis, SAPIENTISSIMI PATRES, quo potiſſimum Studiorum generi operam dederint anteactis temporibus Cives veſtri, breviſſime dicam. Juriſprudentia & Medica facultas primas tulerunt. Johannes-antonius Flaminius, ortus ex patre Cotiniolenſe, atque proinde veſter, ſed multo plus veſter ſtudio & amore, in epiſtola de Laudibus Faventiæ ad Antonium Puccium S. R. E. Cardinalem, quam etiam exſcribere, & in hanc collectionem meam derivare fere totam placuit, longum cenſum facit celebrium Juriſconſultorum & egregiorum Medicorum Faventinæ urbis; neque miror. Proxima Faventia Almæ Studiorum Matri Bononiæ, quæ Juris utriuſque ac Medicinæ fuit primaria ſedes, vel cives ſuos in ea Univerſitate edoctos ſuſcipiebat, vel æmula cives intra domeſticos lares alebat, iiſdem propemodum ſtudiis vacantes. Neque dubito, quin inſignes illi Viri, Judices Juriſque periti, quos Majores Veſtri merito Sapientes

nomi-

nominarunt , quorumque copiosissima enumeratio fit in Historiis patriis, & in veteribus paginis vestris, viri non fuerint omnis Literaturæ quidem genere præditi, sed præsertim Consultissimi juris , licet ingenii & operum ipsorum monumenta nulla nostris his diebus supersint . In his referre libet, ordine temporum, Petrum Rainerii cognomento Tesserocondum Judicem Faventinum anno 1032. Ugarum Cimamellum Legisperitum & Causidicum circa annum 1063. Albertum Pezonis Judicem, Widonem Rainerii de Sasso Bononiæ Potestatem anno 1153. Bernardinum Causidicum , Petrum Punzittum & Aureum Imperialis Aulæ Judices , Bernardum & Hugolinum de Azone Sapientes , qui congressui Pacis Constantiæ sub Friderico I. Œnobardo anno 1183. interfuerunt, delegati ab urbe Vestra , Martinum, Albertinum , Rainerium , Vivianum Sapientes, Petrum Causidicum, Timideum Legisperitum, Uguicionem de Guelso, Ubertinum , Matthæum Capironis , Perticonum , Albertum , Georgium Viviani, Thebaldum, Notevolbium, Nicolaum, Guillielmuni, alterum Aureum, Thomam, Nicolaum Abbatem S. Juliani de Arimino, Ragnum & Johannem, Puntium, Venturam , Peppum, Girardum Arcolanum, & Thebaldum Sapientes, Guidonem de Sugeria legum Doctorem, Ugolinum de Medicis Judicem , Galienum , Ugolinum de Sasso , Thedericum , Bellottum & Guidonem de Salutare , Andream de Pritellis Jurisperitos , & sexcentos alios appellatos Judices, Consules, Scholasticos & Tabelliones, ex quibus aliquot alii, præter nominatos, leguntur in charta Eutichii Episcopi Faventini ad annum 1045. alii ad annum 1069. in pagina Widonis Comitis de Faventia . Neque deerant inter ecclesiæ Vestræ Sacratos viros, qui singulari doctrina excellerent, ut præter eos, quos Catalogus noster exhibet , testis omni exceptione major, vel a remotioribus seculis, est S. Petrus Damiani, qui in epistola X. libri V. Faventinos vestros Clericos appellat LITERATOS, INDUSTRIOS ET PRUDENTES. Videatur & epistola sequens , de canonica gravissima controversia agens, ad Clericos Faventinos V.. & P..

Quoniam vero insignis vetustas & injuria temporum invidit nobis, quæ forte obvia erant superiori ætati , licebit mihi ea saltem proferre in lucem , quæ sequioribus seculis, neque tantum a nostra remota sunt ætate , neque id detrimenti tulere . Quapropter ut Faventinæ Literaturæ splendorem in oculis ponam, in medium adduco quæcumque reperta a me fuere, ad ipsam spectantia, in Bibliothecis, Catalogis, Elenchis , Indicibus, Pinacothecis , in horumque operum Collectoribus , undequaque quodammodo corrasa ; quin immo frequentius

ipsissi-

ipsissima eorum verba mea facio, in Gesnero nimirum, Possevino, Caveo, Fabritio, Marchesio, Mazzuchellio, Jano Nicio Erythreo, Sartio, Coleto; in Albertio quoque & Eccardio quoad scriptores Ordinis Prædicatorum; in Wadingo, Franchino, Bernardo quoad Concellitas omnium Ordinum S. Francisci; in Gianio ejusque continuatoribus quoad alumnos Ordinis Servorum; demum in Tonduccio, Cavina, Magnano vestratibus Scriptoribus.

Aequi igitur bonique consulite, PATRES SAPIENTISSIMI, neque rationem meam improbare velitis; existimavi enim benemereri de Literis vestris, si diligenti multaque cura in hoc incumberem, ut, quoad veteres egregios Cives Vestros, ipsorum scripta, vel saltem nomina e squallore & tenebris in apertam lucem darem, quatenus insignes illi viri atque immortalitate digni omni honore & plausu non fraudentur; quoad recentiores vero, ut hos Majorum suorum exempla ad imitationem sequutos esse demonstrarem; Multorum siquidem Veterum opera, quorum mentionem facio in hac Collectione, ad hodiernam diem commendabilia judicantur, & cum honorificentia excipiuntur & suspiciuntur; sua quoque laus non deest posteriori ætati, ne quid dicam de viventibus, quos impellunt ad recte docteque scribendum, tum instituta eorum Patrum, tum singularia eorum ingena perfectioni inhiantia.

Minuscula aliqua, neque tanti facienda quidem reperientur in hoc opusculo; verum ut animadvertit Cl. Fabritius in Bibliothecæ Græcæ Tomo II. pag. 681. „ debemus nos etiam iis plurimum, qui epigrammata, quasi „ disjecta membra, collegerunt in unum corpus. Cum „ enim opera hæc tam parva, mole non satis sua se tuean- „ tur, neque sponte, ut grandiores libri consistant, ne- „ cesse omnino est, ut facile elabantur e manibus, spar- „ gantur passim, delitescant atque obsolescant in angu- „ lis, vel prorsus negligantur, nisi periculo jacturæ eo- „ rum subveniat alicujus diligentia & sedulitas. “

Atque hæc, ut rationem reddam mei laboris, quidve præstiterim. Dum autem mecum in animo considero, cui potissimum exiguam opellam consecrem, non possum committere, quin Vobis, NOBILISSIMI ET SPECTATISSIMI PATRES, eam inscribam, quibus alteram de Accessionibus Historicis Faventinis, summa humanitate exceptam, nuncupavi. Tum etiam dignitatem opusculo meo adjectam puto, si iis offeram, qui de eo recte scienterque judicare valent. Accedit meum consilium illud (quod ingenue fateor) ut salivam moveam, aures que vellicem Faventinorum vestrorum civium, quibus utpote indigenis tum superaddere, tum emendare ex pa-

triis

triis Bibliothecis fas modusque erit informem imperfectamque collectionem meam, auctores, scriptores, notitiasque supplendo, quæ hominem alienigenam imperitumque, qui ego sum, fugere facile potuerunt.

Sed tempus est vasa conclamandi; juvat colophonem imponere huic epistolæ verbis & votis, quæ adhibuit, auguratusque est ducentis octuaginta duobus ab hinc annis, hoc est die XXIV. Octobris anni 1493. Petrus Delphinus Patricius Venetus, postremusque ex perpetuis Abbas Generalis Camaldulensis, in epistola centesima libri II. Partis II. ad Galeottum Abbatem SS. Hippolyti & Laurentii urbis vestræ, quæ inedita prostat in Codice nostro num. 723. Verba ipsa uncialibus literis exscribo, & ex pectore profero: FUIT, inquit, MIHI SEMPER CORDI FAVENTINUS POPULUS, UTPOTE QUI PECULIARI QUADAM DEVOTIONE CAMALDULENSEM ORDINEM HACTENUS FUERIT PROSEQUUTUS, ET EA PRAESETULIT PIETATIS ET FIDEI ERGA RELIGIONEM NOSTRAM TESTIMONIA ET ARGUMENTA, UT ILLI QUAMMAXIME DEBEAMUS, NEQUE EI REFERENDAE CONDIGNAE GRATIAE NOBIS RELICTUS EST LOCUS. RETRIBUAT DOMINUS UNIVERSO COETUI ILLI, UT EIS SEMPER OPTATA CONTINGANT.

Dabam ex Bibliotheca Abbatiæ S. Michaelis de Muriano Venetiarum, Kalendis januarii Anni Jubilæi M. DCCLXXV.

DE

DE LITERATURA
FAVENTINORUM
SIVE
De Scriptoribus Doctisque Viris Faventinis.

ACADEMIÆ, quæ variis temporibus institutæ floruerunt & florent in urbe Faventina. Athenophilorum. Vide degli Atenofili, *Tosettius Nicolaus*. Illa, quæ vulgo *Cavallerescha*, seu Remotorum appellatur. Vide *dei Remoti*. Academia, quam vocabant *dei Filodici*. Vide *dei Filodici*. Philoponorum. Vide *dei Filoponi*. Incitatorum. Vide *degl' Incitati*. Academia, seu Colonia Arcadica, dicta Lamonia. Vide *Lamonia Colonia*. Academia nominata *degli Smarriti*. Vide *degli Smarriti Accademia*.

ACCARISIIS (*de*) Rolandinus Faventinus Canonicus, ac etiam Romanensis appellatus. Recensetur inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1281. apud Sartium Abbatem Camaldulensem, ex codicibus Memorialium archivi publici Bononiensis, in Appendice ad paginam 243. insignis operis de Claris Professoribus Gymnasii Bononiensis. In tabulario Capitulari Canonicorum Faventiæ nomen Rolandini Canonici Diaconi sanctæ Faventinæ Ecclesiæ legitur ad annos 1269. & 1270. Ad annum 1286. examinator erat sub Viviano Episcopo Faventino. Videantur Accessiones Faventinæ Coll. 506. & 517.

ÆGIDIUS judex Faventinus. Laudatur sequentibus inconditis versibus ad seculum XIII. a Thomaxio judice & poeta Faventino ejusdem seculi; apud Cantinellium in Chronico ad annum 1278. col. 241. earumdem Accessionum Historicarum Faventiæ.

„ Egidius judex parvus, sed pectore largus
„ Magnis consiliis, animi quoque viribus
„ Argus,
„ Eloquio juris nectar sapit, affert odores,
„ Quam valent ferri res est fecundior hore.

Liter. Favent.

A ÆMILIANUS Æmilianus Faventinus Patritius, & Archipresbyter ecclesiæ S. Stephani Cotiniolæ, inter Pastores Arcades Coloniæ Lamoniæ Archidamus Achelianus, inter Incitatos *l' Incaminato*. Natus die XXI. februarii anni 1682. vigesimo octavo ætatis suæ anno Archipresbyterali dignitate dictæ insignis Collegiatæ fuit insignitus. Vivere desiit XXVIII. novembris anni 1714. Funus ipsius celebratum fuit ab Academicis Philoponis, recitatione plurium elogiorum, tum soluta, tum ligata oratione anno sequenti. Vide *dei Filoponi*. Italica epigrammata Æmiliani leguntur in collectione Gobbiana T. III. pag. 54. editionis Bononiensis primæ, & T. IV. B pag. 106. secundæ editionis similiter Bononiensis; multo plura asservantur in regestis Academicorum Philoponorum. Crescimbenius Tomo IV. pag. 263. *Storia della Volgar Poesia* specimen ipsorum exhibet; additque Æmilianum proposuisse sibi, carmen lyricum, vulgo *Canzoniere*, conficere in laudem beatissimæ Virginis Mariæ. Servatur Cotiniolæ epistola P. Johannis Columbani S. J. ad doctorem Lucam Silvanum, quæ distinctam continet narrationem vitæ & obitus hujus pii & docti viri. Vide Romualdum Magnanum *P. I. Vite de SS. e BB. Faentini pag.* 400. & Joannem Marangonium in Thesauro Parochorum T. II. lib. III. cap. 2. qui ex pietate & ex C doctrina celebravit Æmilianum, vitaque longiore dignum judicavit.

ÆMILIANUS Jacobus-philippus Faventinus. Accensetur Laureatis Doctoribus Ferrariensis Collegii ad annum 1695. a Borsetta in Historia Almi Gymnasii Ferrariensis T. II. pag. 486.

ÆMILIANUS Ludovicus Faventinus ecclesiæ Canonicus, qui, „ cum juris utriusque

„ scientia esset clarus, diu Romæ magna cum „ laude causas egit." Effertur eo elogio inter doctos viros Faventinos a Johanne-antonio Flaminio, quos perstrictim quidem ille enumerat in epistola ad S. R. E. Cardinalem Antonium Puccium, inscripta: *De Laudibus Faventiæ*, cujus honorifice testimonia sæpe sæpius afferemus in præsenti doctorum virorum Faventinorum catalogo, præsertim cum eos recenseat, qui suo tempore, vel paulo ante ætatem suam Faventiæ floruere, optime sibi cognitos, vel de facie, vel ex relatione aliorum, vel ex eorum scriptis.

ÆMILIANUS Pompejus, „ qui diu pu„ blice Medicinam docuit & exercuit." Locum habet inter celebres urbis Faventiæ Medicos in eadem Flaminii epistola. Æmiliana familia inter veteres Faventinas celebratur. Millieous Johannis Milliani & Gasdia ejus soror leguntur in charta anni 1220. tabularii S. Mariæ foris portam fasc. v. Millianus Milliani pariter ad annum 1240. fasc. x. Millianus presbyter S. Vitalis de Faventia ad annum 1256. in archivo Capitulari. Omittimus inter recentes, Æmilianum Æmiliani ex nostris Camaldulensibus, celebrem Musices theoricæ magistrum.

AGGUZONIBUS, vel Agucionibus (*de*) Franciscus, Urbinas natali solo, sed electus Episcopus Faventinus. Ipsius primam memoriam reperimus Tomo II. Thesauri Novi Anecdotorum Edmundi Martene col. 1083. ex ms. collegii S. Hieronymi de Dola, ad annum 1378., quo nuntius Urbani VI. Romani Pontificis missus est ad Johannem Regem Castellæ & Legionis. Leguntur itaque in ea collectione: „ Allegationes Francisci electi „ Faventini factæ coram dicto Rege ex parte „ Pontificis, *decem & septem veritatibus pro* „ bando, electionem Bartholomæi de Prigna„ no S. R. E. Cardinalis & Archiepiscopi „ Barensis ad Pontificatum Romanum, sub „ nomine Urbani VI. fuisse legitimam; e „ contra illegitimam alteram electionem Car„ dinalis Gebennensis sub nomine Clementis „ VII." Adhibitus fuit Franciscus in pluribus aliis Apostolicis legationibus, atque proinde nunquam permissus fuit adire ecclesiam suam Faventinam, quam administravit ope Vicariorum, & præsertim Gerardi a Gatheo Abbatis SS. Hippolyti & Laurentii de Faventia, ut colligitur ex collationibus plurium beneficiorum. Procurator quoque ipsius fuit quidam ser Jacobus de Urbino ad annum 1380. sub quo dumtaxat anno Tonduccius pag. 442. suæ Historiæ Faventinæ primum hujus Episcopi monumentum in medium adducit. Anno 1384. Franciscus jam se abdicaverat ab Ecclesia Faventina, succedente illi Angelo Ricasolo Florentino; translatus vero fuit postea ad Beneventanam, inde etiam ad Burdegalensem ecclesiam, ut eo propior esset pro exequendis Pontificiis mandatis, & demum purpura Cardinalitia decoratus fuit ab Innocentio VII. Decessit anno 1412. vir profecto æterna memoria dignus. Johannes autem Castellæ & Legionis rex defunctus est anno 1379.

ALBERGHI Alexander Faventinus, Magister nunc eloquentiæ in Seminario Ravennate. *Canto per la solenne consegrazione di dieci monache Camaldolesi dell' O. di S. Benedetto nel monastero di S. Maglorio di Faenza fatta l' anno 1769. In Faenza 1769. in 4.* Auditor fuit Hieronymi Ferrii, excellitque tum in Eloquentiæ, tum in Poetices facultatibus.

ALBERICI Hieronymus. „ Brasichellæ „ natus anno 1535. decessit anno 1590. quin„ quagesimoquinto ætatis suæ anno. Ejus epi„ taphium visitur Romæ in ecclesia SS. xii. „ Apostolorum in hæc verba:
„ Hieronimo Albericio Brisighellensi Min. Con„ vent. Viro pietate, morum integritate, at„ que omnium scientiarum genere ornatissimo, „ concionatori celeberrimo, quem Bononiæ „ Provincialatu maxima cum laude functum, „ cum Sixtus V. pont. max. S. Bonaventuræ „ collegio præfecisset, in ipso virtutum & „ gloriæ cursu mors, magno Franciscanæ fa„ miliæ luctu & jactura, eripuit anno ætatis „ suæ LV. Fr. Baptista a Casali majori comes „ individuus perpetuæ benevolentiæ & pieta„ tis ergo. Obiit anno Dom. M. D. LXXXX. die „ XXVI. aprilis."

„ Edidit *Del Giubileo, materia Theologica* „ *Istorica e Morale. In Roma l' anno 1576.* „ *dedicato a Girolama Colonna duchessa di* „ *Monte leone.*" Hæc habet Johannes Franchini Mutinensis ex eodem O. FF. Min. Conv. in Bibliosophia, impressa Mutinæ anno 1693. in 4. ad pag. 342. Possevinus quoque T. II. Apparatus Sacri pag. 29. „ Hieronymus Bri„ sichellensis, inquit, O. Min. edidit concio„ nem egregiam sermone patrio de vero Ju„ bilæi anno; vivebat anno 1580." De Hieronymo mentionem fecit etiam Mazzuchellius pag. 287.

ALBERTUS Archipresbyter S. Proculi Faventiæ. Scholaribus Studii Bononiensis accensetur ad annum 1293. ex Codd. Memor. arch. Bonon., apud Sartium in Append. pag. 250. Archipresbyteralis ecclesia S. Proculi duobus milliaribus abest super viam, quæ Bononiam ducit, a Faventia, extra portam Imolensem dictam.

ALBICELLIS (*de*) Papinianus celebris Jurisconsultus Faventinus. Memoratur ab Alexandro Zuccolio in epistola ad Gregorium filium anno 1488. Anno sequenti existebat in magistratu in urbe Senarum. Extat ad Papinianum Petri Delphini Abbatis generalis Camaldulensis epistola LIV. libri VII. ex editis, scripta die XXV. januarii anni 1503. quo tempore concredita fuerat ipsi Papiniano administratio Faventini magni hospitalis S. Mariæ de Misericordia, sive Domus Dei, nunc appellati Expositorum, in quo etiam locum honorificum sepulturæ habuit cum elogio.

ALBICELLIS (*de*) Zanzinus, & ejus filius Papinianus. Cum laude celebrantur a Johanne-antonio Flaminio inter egregios Jurisconsultos in epistola superius indicata.

ALDOBRANDINUS Silvester Florentinus Doctor. Insignem hunc virum jure merito inter literatos Faventinos promereri locum in hoc syllabo existimamus, quia in suis Allegationibus se subscribebat: *Silvester Aldobrandinus, ad præsens civis & advocatus Faventinus*; eo nimirum toto tempore, quo exsula patria Florentia, cum omni familia sua in urbem Faventiam

anno

anno 1531. se receperat, donec Romam vocatus a Clemente VII. ibidem ingenii sui illustris monumenta reliquit, quæ consulto numerare omisimus. Pater fuit Clementis VIII. beneficentissimi Principis & Protectoris urbis Faventiæ. Vide publicas inscriptiones huic Summo Pontifici erectas a Senatu Populoque Faventino, dum redux ex gloriosa Ferrariensi expeditione Faventiam pertransiit anno 1598., apud Tonduccium, qui eas exscripsit pag. 717. & seqq.

ALLEGRIS (*de*) Claudius, Josephi filius, Balneocaballensis, chirurgus in patria, in qua decessit anno 1706. Habetur ipsius sequens dissertatio:

Verità chirurgica nuovamente difesa dalle offese del Signor Roberto Gabbiani Cerusico della Massa Lombarda, dedicata al Conte Filippo Ercolani. In Parma per Alberto Pazzoni e Paolo Monti 1697. Ipsum affert inter Scriptores Balneocaballenses Johannes-dominicus Coleti in libro: *Notizie istoriche della chiesa Archipresbiterale di S. Pietro in Sylvis di Bagnacavallo* pag. 80. ad quam catalogum instituit Scriptorum ejus loci.

ALEXANDER a Faventia J. V. D. Ex historia almi gymnasii Ferrariensis Ferrantis Borsetti pag. 68. cujus viri notitiam ipse hausit ex Rotulo in Memoriali anni 1475. pag. 35.

AMATORIS Antonii Petrus, & Antonius Antonii Medici Faventini. Cum honore nominantur a Flaminio in epistola de Laudibus Faventiæ. Vide *de Spatis Petrus*; quæ familia olim vocabatur de Amatoris.

AMBROSIUS (*B.*) Traversarius Abbas generalis Camaldulensis. Vide *Traversarius Ambrosius.*

AMICI Ludovicus a Faventia Philosophus & Medicus, Ipsius est lucubratio sequens: *Vera e reale descrizione di un parto mostruoso nato nella città di Verona li 7. Marzo 1655. nella quale s'intende la qualità sì interiore, come esteriore, e l'Anatomia di esso fatta dal sopradetto Amici, data in luce ad istanza di Francesco Passarini padre del mostro. In Livorno per il Buonfigli in 4.*

AMICI Petrus. Hunc adjungit ceteris præstantibus Jurisconsultis Faventinis Flaminius.

ANDREAS Faventinus J. V. D. Abbas generalis Camaldulensis electus anno 1391. qui mortem oppetiit anno 1408. Ipsius Acta & Decreta leguntur in Annalibus Camaldulensibus Tom. VI. intra eos annos, quibus eo munere functus est in Ordine.

ANDREAS Faventinus. Ex priore Monasterii S. Mathiæ de Muriano Venetiarum Ordinis Camaldulensis, electus Abbas archicœnobii Montis Casini ab Urbano V. anno 1369. Ughellius, Lancellottus, Tonduccius pluresque alii Scriptores ipsum quidem Faventinum, sed monachum faciunt Congregationis Montis-oliveti; verum inconcussa argumenta attulimus in nostris Annalibus, tum Tomo VI. pag. 102. tum Tomo VIII. pag. 583. quibus evicimus Andream Faventinum fuisse monachum Camaldulensem; præsertim attulimus testimonium Johannis tunc temporis Prioris generalis Camaldulensis, qui Andreæ Priori S. Johannis-baptistæ de Judaica Venetiarum hæc scribit die 11. februarii anni 1370. „ Cum Monasterium S. Mathiæ de Muriano „ præsentialiter vacet per translationem ven. „ fratris domni Andreæ, olim Prioris, ad „ Abbatiam Monasterii Casinensis &c. " alterumque produximus testimonium Anonymi scriptoris vitæ Urbani pp. V. ex editione Bosqueti: „ Memoratus Urbanus papa ..... ad „ eremum fratrum Camaldulensium aspectum „ habuit, in quo, quod optabat, adinvenit; „ virum videlicet, qui totus erat devotus, „ orationi & lectioni assidue deditus &c. " Quæ porro egit, scripsit, & edidit in reparationem monasticæ disciplinæ, & recoperationem bonorum in eodem Casinensi Cœnobio Andreas, fuse descripsimus in iisdem Annalibus Tomo VI. eodem & sequentibus annis. Pie ad Deum transiit anno 1373. Vide Gattolam in Historia Cœnobii Casinensis.

ANDREAS de Faventia Prior generalis Ordinis Servorum beatæ Mariæ. Vitam cum morte commutavit anno 1396. Ipsius epitaphium sepulcrale & elogium refertur in Annalibus ejusdem Ordinis, concinnatis ab Archangelo Gianio, ab Aloysio-maria Garbio, & a Placido Maria Bonfrizerio pag. 359. tomi primi. Factus fuit Andreas Prior generalis anno 1374. pag. 331. Bibliothecam S. Marcelli de Urbe erexit, pag. 345. Studia in Ordine reformavit; pag. 353. Super tumulum ipsius leguntur hi versus:

„ Dum generalis eram toto notissime pastor
„ Orbe, replens vacuas divino dogmate gentes
„ Andreas, exemplar venturis gentibus almum
„ Ordo bis undenos cepit miranda per annos
„ Crementa ecclesiæ . . . .
„ Mille quadringentis, subtractis quatuor annis

Jure merito itaque, & ob concionatoriam professionem, & ob restaurata in Ordine Servorum studia, & ob erectam in principaliori Urbis Cœnobio Bibliothecam, inter celebres & doctos viros Faventinos est cooptandus.

ANDREAS de Faventia O. M. Capuccinorum. Vide *Bovius.*

ANGELUS frater eremita. Vide *Fabroni Hiacyntha.*

ANONIMUS continuator Chronici Tolosani ab anno 1219. ad annum 1236. Ext. in Access. Histor. Favent. post Chronicon Tolosani. Putatur fuisse Canonicus ecclesiæ Faventinæ, ut erat Tolosanus.

ANONYMUS scriptor vitæ S. Nevoloni. Reperitur hæc vita in matricula Societatis Calceolariorum Faventiæ in veteri codice, una cum Statutis ejusdem Societatis editis ante annum 1330. Extat etiam in archivo seu Bibliotheca Magistratus, & teste Magnano Tom. I. de SS. & BB. Favent. pag. 126. extabat inter mss. codices Pauli Pasii. Ad Deum transiit Nevolonus anno 1280. Vide Cantinellii Chronicon.

ANONYMUS scriptor seculi xv. Patrio sermone descripsit populi tumultum, & expulsionem a dominatu Faventiæ Caroli Manfredi principis anno 1477. Reperiebatur inter instrumenta Nicolai Casalii Faventini notarii; quod asserit

Tonduccius, vel Petrus-maria Cavina in continuatione Historiæ Tonducii pag. 509. ad eum annum.

ANTONIUS Medicus Faventinus. „ Aphorismos Hippocratis carmine reddidit. " Ita Gesnerus in elencho Scriptorum pag. 70. & Paschalis Gallus in Bibliotheca Medica pag. 24. Fabritius quoque. Credimus vero Antonium Cittadinium insignem Philosophum & Medicum Faventinum, qui a Flaminio dicitur complexus fuisse versibus Aphorismos Hippocratis, immo id exploratum judicamus. Vide *Cittadinius Antonius*.

ANTONIUS de Mutiliana. „ Sapiens & licentiatus in jure civili, & procurator Astorgii I. de Manfredis " nominatur ad annum 1401. in concordio ejusdem Principis, pro restitutione Castri Solaroli, aliorumque Castrorum, Communi Bononiensi. In Mantissa chartarum Bononiensium, quas publici juris fecimus in Accessionibus historicis Faventinis pag. 634. per extensum legitur ipsum concordium.

ANTONIUS Poeta Faventinus. Epigramma Italicum habet in collectione Leonis Allatii pag. 38. & citato Allatio, apud Crescimbenium tum Tomo I. pag. 20. tum Tomo V. pag. 3. *della Volgare Poesia*. Forte fuit Antonius ex nobili familia Faventina Ubertella, & floruit tempore Astorgii I. de Manfredis & Francisci Sacchetti, circa finem nimirum Seculi XIV. & initia Seculi XV. quo tempore hi duo postremi vixere.

ARMELLINI, melius quam Armenini, ut infra dicemus, „ frater Hieronymus Faventiæ in Æmilia natus, & in patria Ordinem professus (scilicet FF. Prædicatorum) hincque relicto gentilitio nomine, Faventinus de more deinceps dictus, sub initia seculi XVI. claruit, Fidei generalis Mantuæ Inquisitor, & inter sacri Tribunalis censores laudatus ab Alberto Leandro fol. 149. ubi sic de eo: *Hieronymus Faventinus ille est, cujus industria hæresis noviter superioribus annis in civitate Mantuana exorta, quæ asserebat, Christum fuisse circa corbeata Mariæ Virginis ex tribus guttulis sanguinis conceptum, & non in utero, prout alii, extincta fuit jussu Julii II. Pont. Max. & damnata; & anno elapso victoriam de quodam male de Fide sentiente in Curia Romana reportavit*. Quæ Leander scribebat anno M.D.XVI. unde victoriam hanc posteriorem anno M.D.XV. reportatam indicat. Illam autem non dubito, quin ea sit, de qua loquitur Sixtus Senensis in Bibliotheca Sancta libro V. adnotatione 81. ad illa verba Genesis VII. versu XI. Cataractæ cœli apertæ sunt &c. *Hanc opinionem*, inquit Sixtus, *scilicet cataclysmum & diluvium ætatis Noe ex syderum conjunctione per astrologicam artem præsciri facile potuisse, annis ab hinc quadraginta a Tiberio Calabro philosopho in disputationibus publicis propositam, & scriptis quoque defensam, Hieronymus Armellinus Dominicanus, edito particulari adversus eum volumine confutavit, ac tanquam hæreticam damnavit*. Ubi annos quadraginta a Sixto notatos, non ad unguem accipias, sed circumcirca, ita ut ad annum a Leandro allatum facile pervenias: vel, si malis, dicas, quod reipsa est, Tiberium hunc Calabrum, qui Russilianus Sextus dicebatur, primis Hieronymi nostri conatibus victum se non putasse, unde scripsit Apologeticum adversus Cucullatos; sic enim nostros pingere illi placuit, in quo ex quadringentis propositionibus, quas Bononiæ, Florentiæ, Patavii publice docendas susceperat, duodecim, quas cum hæreticorum placitis affines Hieronymus noster damnaverat, defendere satagit, & præter superius allatam ex Sixto Senensi, hanc inter alias, Christum Dominum, quoad corporis originem elementariam, in nativitatis ejus momento sequi debuerint, quæ in eo visa sunt, & quod esset propheta magnus, & præsertim violentum ejus mortis genus. Itaque contra hoc Apologeticum stylum exacuerit Hieronymus, & volumen a Sixto Senense laudatum, sedente Leone X. scripserit: Scio Tiberium a celebri Naudæo seculo ultimo elaplo excusatum, ceu non primum, qui istiusmodi absurda effutierit, & Petrum Cardinalem de Alliaco seculo solido ante Tiberium ex arte Genethliaca schemma syderum in puncto nativitatis Christi, quale sibi finxit, delineasse; hincque omnia ab eo gesta, & ab eo tolerata evenire debuisse, conatum ostendere; at scio in hoc etiam non laudatum Alliacum, immo artem Genethliacam & ab Augustino & ab omnibus philosophis veris ceu vanam & inanem quoad omnes irrideri, & speciatim quoad Christum Dominum, ut expressis Sacræ Scripturæ verbis adversam, longius explodi. Ad quem annum pervenerit Hieronymus noster, non conveniunt nostrates. Pius refert ad annum 1579. Fontana non sibi constat; nam, quem in Theatro Inquisitorem Mantuæ posuerat ad annum 1511. eum in Monumentis Inquisitorum Faventiæ collocat ad annum 1580. Rectius Altamura ad annum 1535. & Rovetta ad annum 1534. collocant, quem annum attingere potuit. Nos ad tempora Julii II. & Leonis X. quibus potissimum floruit, laudandum duximus. Scripsit volumen adversus Tiberium Russilianum Sextum Calabrum de Artis Astrologiæ falsitate; quod in Vaticana haud dubie servatum ms. vel etiam typis editum credimus. Commentaria in libros Aristotelis ei tribuunt Altamura & Rovetta. " Hæc totidem verbis de Hieronymo Armellino exscripsimus ex Scriptoribus O. FF. Prædicatorum Jacobi Echardi Tomo II. pag. 33. ad annum 1516. quem frequenter afferemus, cum de alumnis Faventinis ejus Ordinis verba faciemus. Re ipsa vera typis editum fuit Armellini opus Faventiæ per Johannem-mariam ex Simonettis Cremonensem anno M.D.XXV. die XXI. mensis maji, Clemente VII. Petri naviculam feliciter gubernante, in 4. majori. Existit ipsum apud Quarantinos Faventinos Patricios. Dicavit lucubrationem suam Armellinus ad reverendissimum P. & D. D. Nicolaum de Alemannia ex O. Prædicatorum Archiepiscopum Capuanum dignissimum. Numerantur in eo opere & confutantur plures hæreses magistri Tiberii

laici

laicè Calabri, qui post solemnem errorum abjurationem factam Florentiæ die xxii. junii anni 1519. iterum conabatur falsas & temerarias opiniones suas diffundere Parmæ, in qua urbe Inquisitoris munere fungebatur Armellinus, necnon inhiabat obtinendæ cathedræ in universitate Pisana, favore Cardinalis Julii Medicei, postea Clementis VII. Armellinus Tiberium denuo in carceribus constituit, a quibus artam habuit Tiberius se liberandi. Ad calcam libri xci. legitur abjuratio, quæ incipit: „ *Petrus-andreas Gammarus Bononiensis J. V. D. reverendissimi P. D.D. Julii de Medicis miseratione Divina tituli S. Laurentii in Damaso Presbyteri Cardinalis, S. R. E. Vicecancellarii, & Archiepiscopi Florentini, in Florentina ecclesia Vicarius in spiritualibus & temporalibus generalis. Universis &c.* Ceterum etiam Ptolomæum Lucensem Episcopum Torcellanum in conciona habita Mantuæ dixisse, Christum non in utero Virginis, verum juxta cor ipsius ex tribus sanguinis guttis conceptum fuisse, ex Roberto Gerio in Appendice ad Caveum scribit Fabricius T. VI. pag. 22. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis; contra quem scripserit Baptista Mantuanus tractatum de parte corporis, in qua conceptus est Christus, qui, subdit, inter opera Mantuani habetur. De Armellino verba facit etiam Possevinus pag. 49. T. II. Appar. Sacr., citato Sixto Senensi, ubi de ejus opere hæc habet: „ Pernecessarium opus contra Tiberienicum Apologeticum circa Christi actiones, mundi productionem, diluvium universale, hominum generationem, sacramentum Eucharistiæ, descensum Christi ad inferos, scelerum æternam pœnam, eclypses luminarium, Sanctissimam Trinitatem, Sanctorum auctoritatem, postremo Beatitudinem perpulcre insanientem. "

Præter memoratum opus, in Codice 3899. Bibliothecæ Vaticanæ extat: Hieronymi Armellini *Esposizione morale sopra il Salmo*: „ Dixit Dominus Domino meo;" quam nuncupavit Cardinali Hadriano, epistola data ex Viterbio die xv. novembris anni 1506. ut refert Mazzuchellius pag. 1105.

Ceterum Hieronymum fuisse ex familia Faventina Armellina vel Ermellina, potiusquam Armenina, quæ & ipsa erat familia Faventina, præter plures scriptores, qui primum cognomen ei tribuunt, omni exceptione major testis est, qui eo ipso tempore vivebat, Maciottus Corulus Faventinus; hic alloquens librum Hieronymi contra Tiberium: *Vade*, inquit *liber . . . . deque tui patris cognomine candidus esto &c.* Fallitur Casina, qui pro Hieronymo pag. 32. in Preludio ad Historiam Faventinam Tonduccii, nominat Antonium Armelinum.

ARMENINI Andreas Doctor Faventinus. *Panegirico in onore del Signor Cardinale Bernardino Spada, recitato in Faenza l'anno 1631. nel giorno di S. Agostino.* Memoratur hæc panegyrica oratio a Donato Milcettio pag. 25. *Lettere di vario stile.* Anno 1619. erat unus ex Antianis Urbis, & appellatur magnificus & excellens J. V. D.

ARMENINI Franciscus, Inter Laureatos in S. Theologia ad annum 1648. effertur a Borsetto Tom. II. Gymn. Ferrar. pag. 484.

ARMENINI Johannes baptista. Floruit circa annum 1580. Edidit vero opus cum hoc titulo: *Dei veri precetti della Pittura libri tre, ne quali con bell'ardine d' utili e buoni avvertimenti, per chi desidera in essa da farsi con presenza eccellente, si dimostrano i modi principali del disegnare e del dipingere, e di fare le Pitture, che si convengono alle condizioni de luoghi e delle persone.* Impressum fuit hocce opus, primum Ravennæ anno 1587. & denuo Venetiis apud Franciscum Salernum anno 1678. in 4. Possevinus capite xxv. *de Poesi & Pictura*, hujus operis reddit rationem. Mazzucchellius quoque refert pag. 1105. De se vero ista loquitur auctor in conclusione: *Se io in quei tempi*, Nobili Giovani, *quando mi disposi per dar principio a queste nuove regole, essi per me fossero stati alquanto più piacevoli, & io mi fossi trovato essere dall'avversa fortuna meno oppresso, & dalla poca età, in che io era, io son certissimo, che con maggiori fondamenti, con più fermezza e perfezione riuscite mi sarebbono, ch'elle di presente non sono. Con ciò sia cosa che io mi venni a trasferire in età di quindici anni allo studio di Roma, nel quale dopo un tempo mi partii per le predette cause, e così me ne andai solo vagando quasi per tutta Italia per spazio di nove anni, dopo i quali io fui costretto da chi mi potea disporre, a mutar professione & abito insieme; nel fin del qual corso a me parve di conoscere per pruova la necessità delle descritte cose; onde io spero che appo voi non solamente sarò iscusato, ma e da maligni ancora difeso &c.* Ceterum Armeninus judicium fert de omnibus præstantibus Pictoribus, qui eousque floruerant, deque eorum celebrioribus operibus, indicans, ubi existant, eorum pulchritudinem & elegantiam laudans, errores detegens, imitationem suadens.

ASTORGIUS I. II. & III. de Manfredis. Vide *de Manfredis*.

ATTENDULUS Crespolus Darius. Cotiniolensem aliqui, Balneocaballensem plures faciunt. Fontana volum. V. suæ Bibliothecæ Legalis Faventinum dicit. Crasso errore fallitur Nicodemus, qui in Additionibus ad Bibliothecam Toppii, Neapolitanum existimat. Quod autem revera a Balneocaballo fuerit, in qua sententia est Mazzuchellius pag. 1221., & novissime adjunxit suo catalogo Scriptorum Balneocaballensium Johannes Dominicus Coleti pag. 81. nullo potiori fundamento comprobatur, quam eo, quod ipse Attendulus in opere suo mox memorando *del Duello*, quolibet initio uniuscujusque ex tribus libellis, in quos distribuitur opus, Balneocaballensem se nominat. Ipsius progenitores Crespoli e Berbiano Balneocaballum se transtulerunt, propter hæreditatem, quam inierunt multorum bonorum ab Attendulis Cotiniolæ; quare etiam veteri Crespolorum nomini alterum Attendulorum nomen adjecere. Ronchegallus Gioldi, magister Darii in jure in urbe Ferrariensi, scribens Petro Aretino, profluxisse ipsum asserit ab egregia familia Sfortiæ Attenduli Cotiniolensis, additque, *Crespolum esse*

virum

virum bonarum literarum , & a bonis omnibus esse optime visum . Immo ipse Darius in epistola nuncupatoria supradicti sui operis in medium adducit Crespolum , quem *arcbavum* suum appellat , & Olivum *bisavum* suum , qui militantes honorifice sub magno Sfortia in regno Neapolis oppida possederunt , sibi a Regibus Neapolitanis donata , nimirum Aliamellum & Gargnanum posita in Lucania , nunc Basilicata . Narrat insuper Olivum sequutum fuisse Comitem Franciscum filium Sfortiæ , eum , qui postea evasit Mediolanensium Dux . Militavit aliquando & ipse Darius in Pedemontio sub Principe Saleini exercitus ductore pro Carolo V. ut idem ipse de se testatur . Hujus ergo Darii præcipuum opus est illud , quod inscribitur : *Il Duello di M. Dario Attendolo Dottore di legge di Bagnacavallo , diviso in tre libri , nei quali con ragioni legali & con esempj d' Istoria ordinatamente si tratta , e si dichiara tutto quello , che appartiene a questa materia . In Venezia per Francesco Lorenzini da Turino* 1560. *in* 8. Alia editio eodem anno curata fuit per Giolitum , tertia anno 1564. quartam anno 1565. addit Fontaninius apud Apostolum Zenum T. II. in Adnotationibus ad Bibliothecam Fontaninianam pag. 368. Dicavit Darius tractatum suum Dominis Sfortiis, Carolo, Mario & Paulo Comitibus Sanctæ-floræ , fratribus Sfortiæ S. R. E. Cardinalis , & Alexandri . Lectio hujus operis interdicta fuit a sacra Congregatione Indicis.

IDEM edidit : *Discorso intorno all' onore , e al modo d'indurre le querele per ogni sorte d' ingiuria alla pace . In Venezia* 1560. Nuncupavit autem tractatum hunc suum Petro Donato de Cesis Episcopo Narniensi.

Poesi quoque operam dedit Darius . Habetur specimen ejus versuum in Collectaneis Molzæ post Nympham Tiberinam , inter alecta carmina Poetarum Ferrariensium pag. 73. Consulantur Apostolus Zenus & Coletus paginis citatis.

ATENOFILI (*degli*) Accademie : Instituta fuit postremis his temporibus a Nicolao Tosettio Patritio Faventino . Vide *Tosettius Nicolaus* .

AURIFICIS (*de*) vel de Aurificibus , Paulus Patritius Faventinus . Sequens inscriptio prostat subejus imagine cœlata anno 1659.

„ Paulo de Aurificis nobili Faventi-
„ no , Scholasticarum Immunitatum assertori
„ vigilantissimo , in quo Prudentia Nobilitati
„ par , ætate superior ; quippe delatos Gymnasii
„ fasces ea animi sollertia rexit , ut magistre-
„ tus vicum ostenderit. Literariæ etiam tran-
„ quillitatis auctori & vindici optimo , sub
„ quo nulla ferocientis juventæ seditio , nul-
„ lus armorum tumultus Musarum choris
„ obstrepuit , ut publico Academiæ hujus bo-
„ no natum existimes . Digno vel maxime ,
„ qui nunquam imperium deponeret , vel e
„ quo ceteri regiminis artem addiscant . U-
„ niversus Asclepiadarum cœtus Protectori
„ meritissimo P. C. annis M.D.C.LIX. "

Habetur etiam ipsius Pauli Ode vulgaris ante Historiam Tonduccii impressa . Vivebat adhuc anno 1683. quo in Academiam Concordium monasterii Classis fuit cooptatus . Antiquius monumentum hujus familiæ reperimus in tabulario S. Mariæ foris portam fasc. XXXI. ad annum 1452. quo nominatur *Paulus* quondam Bencvenis Orefici a Faventia , qui erat monachus Cœnobii S. Johannis-baptistæ de Acereta ; vivit hodie Episcopalibus infulis ecclesiæ Eugubinæ insignitus Antistes *Paulus* , legali & canonica scientia coninktissimus , dotibus & singularibus meritis suis omnibus acceptissimus.

AZZALLI Johannes-antonius , olim Fredianus, Faventinus & Sarsinas Patritius , cujus majores ex Massa Lombarda . Is anno 1769. recudendas curavit Antiquitates Sarsinæ Philippi Antonini Sarsinatis, quas Faventiæ impressas , dicavit Paulo Burghesio Aldobrandino Sarsinæ Domino , superadditis pluribus antiquariis monumentis, & Appendice de rebus spectantibus ad ecclesiam Sarsinatem , ejusque privilegiis ex veteribus chartis . Additiones tamen studio & labori Andreæ Zannoni debentur. Vide *Zannoni Andreas* .

AZZALLI Marcus-antonius , inter Arcades Albantes Perseanus. Vixit initio hujus seculi , & a Crescimbenio nominatur inter Pastores Coloniæ Lamoniæ primos . Fuit & Balthassar Azzalius in hoc seculo , qui versus habet in aliqua collectione, una cum prædicto Marco antonio.

AZZURINIUS Bernardinus senior , tabellio & Civis Faventinus . Natus anno 1540. defunctus autem octuagenarius anno 1620. die XV. junii, Historiam patriam illustrare maxime sollicitus , antiquitates omnes , vetera monumenta, inscriptiones , sed præsertim membranaceas & papyraceas chartas , ad rem Faventinam facientes omni vitæ suæ curriculo undequaque , tum ex publicis, tum ex privatis tabulariorum forulis , tam monasteriorum , quam concivium suorum congessit , ad quorum fidem Adversaria & Memorabilia conscripsit , quæ post ejus obitum manu ipsius exarata adhuc conservantur , & ex quibus profecere , quotquot Historiam Faventinam adornarunt , in primis Gregorius Zuccolus , Tonduccius , Cavina , Magnanus . „ Qua autem ratione
„ quave vis tot ad Faventiam urbem & ad
„ Faventiæ urbis Dominos , quæ pertinerent,
„ in possessionem privatam venerint , & unius
„ facta sint , quæ civitatis universæ videan-
„ tur fuisse , inquirit Cl. V. Hieronymus
„ Ferrius in epistola de tabulario Azzurinia-
„ no; & dicit , quod a probatissimis homini-
„ bus accepit ; quod non nullis iisque incertis
„ conjecturis niti quisque vel ultro fatebitur,
„ qui rem sedulo velit indagare , attentiusque
„ perpendere. Fuit itaque, subdit , tempus ,
„ cum gravibus de causis, quas nt afferamus ,
„ locus hic non postulat , ad Manfredos spe-
„ ctantia , quo tutius custodirentur , in divi
„ Francisci comportata sunt , ibique loco fi-
„ duciario deposita , & ne cui latebræ quid
„ indicio esset , porta ipsa obstructa pariete
„ inducto. Quo nomine ad Azzurinium per-
„ venerint , non est facile dictu . Illud cer-
„ tum, si non omnia , pleraque in Indicem
„ Azzurinianum relata , prius a Gregorio
„ Zuccolo , a Jacobo Viarana , & a ceteris
„ Faventinis usurpata fuisse, & in epitomen
„ re-

„ redacta, tanquam si eo in loco indicata extarent, quæ eadem Bernardinus Azzurinius in suis libris identidem citans & describens, modo domui suæ esse, modo inter sua censeri aperte professus est. Accedit eo, quod Paulus Tosettius, qui rerum Faventinarum compendium ex Zuccoli historia reliquit, ea ipsa, de quibus sermo est, Manfrediana vocat, quæ si non omnia ad unum inter Azzuriniana quis forte reperiat, sciat nonnulla (quod ex publicis tabulis discimus) Romam missa neque amplius reddita. Constat itaque illa ipsissima esse, quæ cum apud antiquos hospites amplius non diversentur, dicendum est, sive precario, sive pretio, sive alio demum modo Azzuriniana facta; ita fortuna rerum omnium domina ferente. “ Hæc Ferrius. Inter alia collectanea Bernardini extat liber, appellatus *Rubeus*, quia rubeo corio contectus, qui post varias vices de manibus in manus plurium possessorum pertransiens, demum devenit ad illas Romualdi Magnani docti presbyteri Faventini, & ab hoc ad illas Comitis Johannis-baptistæ Laderchii, & postremo tanquam in tutum asylum reconditus fuit in tabulario Capitulari Canonicorum majoris ecclesiæ Faventinæ. Huic libro Johannes-baptista Bursierius præstantissimus Medicinæ in urbe Faventia professor, & optime callens res Faventinas, nostris diebus præfationem & indices adjunxit. Cetera vero monumenta, quæ collegit Bernardinus, similiter ad posteros suos transiere, inde hæreditatis jure in illustrem familiam Faventinam Tarronam, demum postrema nobilis superstes femina ejus familiæ Camilla, vidua comitis Dionysii Naldi, communitati Faventinæ oblata, in ejusque potestatem traducta voluit, & ex iis coalescit tabularium illud, quod vulgo Azzurinium sive Azzurinianum dicitur, cujus chartas nobis oblatas ut expenderemus, ordine chronologico separatas in sacculis viridibus reposuimus, tempora, quo Faventiæ commorabamur, ope etiam D. Anselmi Costadoni abbatis Camaldulensis, studiorumque nostrorum collegæ, & de cujus archivi fortuna variisque vicibus opellam scripsit amicissimus noster, tunc Rhetoricæ professor Faventiæ, supradictus Hieronymus Ferrius ut diximus. Licet, quæ multa corrasit, & plurima, quæ conscripsit Bernardinus volumina, rum rerum veterum, tum earum, quæ ævo suo contingebant, majorem in partem adhuc superesse Faventiæ certum sit, aliqua tamen clam subrepta, aut incuria custodum deperdita fuisse, æque exploratum est, inter quæ historiam patriam Faventinam, supralaudatus Magnanus asservari scribit in Bibliotheca Romana Barberina. Vide pag. xix. Tomi I. SS. & BB. Faventiæ ejusdem literati viri.

AZZURINIUS Bernardinus junior, Johannis-baptistæ filius, & Bernardini senioris nepos. Suorum majorum sedulus æmulator, literariam mercem & antiquaria monumenta servare & adaugere nunquam prætermisit. Reliquit & ipse Miscellanea mss. rerum Faventinarum, testimonio ejusdem Magnani.

AZZURINIUS Johannes-baptista, Bernardini senioris filius. Sex tantummodo annis supervixit patri, decedens anno 1626. Quare, quod in animo habebat, ad paternam suppellectilem veterum monimentorum additamenta facere, quæ tamen vetera sancte custodivit, mors nimis præpropera prohibuit.

B

BAGIOLINIS (*de*) vel de Bazzolinis, seu etiam de Barulinis Benedictus, Vicarius Astorgii I. de Manfredis. Ad annum 1379. appellatur in publicis instrumentis *Sapiens vir*.

BAGIOLINIS (*de*) Johannes & Nicolaus. Clari fuere anno 1386. quo idem Astorgius I. & Johannes de Palatio de Cæsena potestas Faventiæ pro eodem Astorgio & pro Antianis Faventinis constituerunt in suum procuratorem *egregium Legum doctorem D. Nicolaum q. Jacobi de Bazzolinis de Faventia, ad faciendam pacem & concordiam de omnibus injuriis & offensionibus factis a populo Bononiæ populo & armigeris ipsius Astorgii; in præsentia nobilis & sapientis viri D. Johannis de Bazzolinis*. Repetitur instrumentum in libro inscripto: *Jura confinium Communis Bononiæ. Vol. I. fol. 58.*

BAGIOLINIS (*de*) Philippus, filius Gregorii splendidissimi Equitis aurati & Jurisconsulti. Unus fuit ex tribus viris collectoribus Statutorum novorum pro custodia urbis sub principe Astorgio III. anno 1492. In præfatione ad eadem Statuta appellatur: *Philippus ex Bagiolina domo generosa natus, vir quidem suo, & D. Gregorii olim patris sui magno splendore majorumque suorum auctoritate conspicuus*. Flaminius præterea Johannem Bagiolinum, nec non Eustorgium filium, non solum Jurisconsultum, sed & Equitem insignem, & Papinianum Gregorii filium, & Thomæ filium Silvestrum, cujus filius Vincentius, omnes Jurisconsultos e Bagiolina domo nominat cum honore in sua epistola. Eustorgius seu Astorgius q. Johannis juri civili operam dabat Bononiæ anno 1405. ex chartis Azzuriniis Sacc. VIII. Gregorii vero junioris nomen in iisdem chartis legitur ad annos 1444. & 1473. quos viros illustres reperire est coll. 573. & 743. in Accessionibus Faventinis, præter eos ejusdem gentis, de quorum gestis mentio fit apud Tonduccium, & in indice alphabetico Petri mariæ Cavinæ ejus continuatoris.

BAGNIOLIUS Julius-cæsar. „ Bagnacaballi in Æmilia natus, Michaelis Peretti Venafri Principis aulam si quispiam alius illustravit. Etenim ea erat præstantissimi illius ingenii claritas, ut non unius tantum Principis aulæ, sed universæ Civitati posset lumen ac splendorem afferre. Neque tantum suum bonum ignoravit vir ille Princeps, qui animi magnitudine, vitæ elegantia, splendore, liberalitate, munificentia, dum vixit (si Alexandrum Cardinalem Montaltum ejus fratrem excipias) parem habuit neminem. Nam & in præcipua ædium suarum parte locum illi, ubi commode habitaret, attribuit, atque ipsi suisque affatim quotidie, quod ederent, „

„ præ-

„ præbuit ; tam locuples Sacerdorium contulit , unde multa quotannis aureorum centena statim perciperet , eodemque mortuo , tanquam desperaret se posse invenire alterum , qui cum illo æquari, conferrique posset in scribendis epistolis , negotiisque tractandis (nam in utroque ea egregia ejus opera utebatur) eminenti hoc honore ac titulo cohonastavit , sed tantum aliquos scribarum loco ad manum habuit , quibus literas scribendas committeret . Fuit ob acumen judicii , quo plurimum præstabat , scriptorum aliorum metuendus ac prudens ; non enim erat tinctus literis , sed imbutus enfectusque , adeout totus ea lis compositus , conflatuique dici posse videretur . Platonis & Aristotelis doctrinam non a limine , ut plerique , salutaverat , sed ad intima ejus cubilia pervenerat , totamque accurate diligenterque lustraverat . Eam vero Aristotelis Philosophiæ partem , quæ est de Moribus , de Republice , de Rhetorica , de Poetica , ita noverat , ita de lis rebus accurate , diserte , docte , frienterque dicebat , ut cum eum andires , nihil Aristotelis vel cujusvis alterius Philosophi libros desideteres. Sed in primis præstentissimum ingenium contulit ad Poesim Hetruscam , in qua , ut leviter dicam , cuivis ætatis suæ par fuit , qui in eo studio elaboravit ; nimiam tamen loquitebar in se , atque ipse sese observans , nunquam , ut Polignotus alter , a tabula manum dimovebat . Multa scripsit egregia , sed tragædiam in primis , quam *Araganensem* nuncupavit , & *Judicium Paridis* . In quibus nihil est , quod quisquam possit reprehendere , præter nimis exactam , exquisitamque in eis *expoliendis* , *excolendisque* curam ac diligentiam , & quod mirabilius videatur , præter nimiam earum pulcritudinem & venustatem. Nam ita verborum sententiarumque luminibus illustrantur , ut nullus umbris locus relinquetur . Mortuus est senex , cum aliquot ante ejus obitum diebus non obscurum futuræ mortis signum dedisset ; nam nimia gracilitate attenuatus , & pallore cadaveri simili suffusus , e succo & sanguine , quo vita sustentatur , se fuisse destitutum , significabat . “ Hocce elogium Julio-cæsari Bagniolio texuit Janus Nicius Erythræus Pinecothecæ Tomo I. pag. 79. ex quo ejus vitæ tempus , ingenium , mors & opera affatim deducuntur . Marchesius etiam in Monumentis Vir. Illustr. pag 81. „ præstantem Aristoteliæ Philosophiæ cultorem vocat , in quam perenni studio præstaverit ; scripsisse autem egregie super partem de Moribus , de Republica , de Rhetorica & de Poetice Aristotelis ; Poesi vero fecaltetem celluisse , ut ex Tragedia Araganensium & Paridis judicio liquet ; “ citat autem & ipse Erythræi Pinacothecam . Verba de Bagniolio facit pariter Hadrianus Beillettus T. IV. parte I. pag. 451. *de Jugement des Savans* . Borsettus T. II. pag. 333. , Coletus pag. 80. de eo non silent . Judicium Paridis typis datum fuit Drepani anno 1682. in 4. Mazzuchellius addit ceteria Bagniolii operibus : *Canzone alla Santità di N. S. Gregorio XV.* editam Romæ in 4. apud Johannem Mertinelium ; & Epigramma Italicum inter Italica carmina variorum auctorum collecta ab Augustino Collaldi . Judicium Paridis in tres libros distinctum editum fuit etiam Vincentiæ anno 1617. sed hujus auctor est Pomponius Montenatius Academicus Olimpicus , qui eodem anno Poema suum dicavit Johanni Bonifacio celebri Vicentino Jurisconsulto ; alterum proinde opus ab illo Bagniolii nostri.

BAGNOLUS Petrus a Balneocaballo Abbas generalis Camaldulensis , semel & iterum , licet non completo triennio sui secundi regiminis decesserit anno 1592. Prostant Petri orationes cura Vincentii Cartarii Ravennatis typis editæ ; & primo : „ Orationes habitæ a fratre Michaele Leonardellio Cæsenetensi in adventu reverendissimi D. Antonii Pisani eremitæ , universæ congregationis Camaldulensis Generalis præfecti : Ravennæ apud Franciscum Thebaldinum anno 1580. in 4. “ Prima ex ipsis recitata fuit Fabriani anno 1578. „ Orationes ejusdem in adventu D. D. Julii Feltrii de Ruvere Cardinalis Urbini & Archiepiscopi Ravennatis : Ravennæ apud eumdem 1582. in 4. Orationes ejusdem Petri , tunc Procuratoris generalis in Urbe , pronuntiatæ a fratre Constantio Landensi Ravennæ in Abbatia Classensi : Ravennæ apud eumdem 1587. in 4. & publici juris factæ a Johanne-ludovico Palolini Faventino monacho Camaldulensi , atque pertinent ad annum 1583. occasione electionis Abbatis generalis Camaldulensis ; & ad annum 1584. in adventu D. Stephani eremitæ & Generalis præfecti ad monasterium Classis Ravennæ , dicatæ Antonio Pisano alteri Generali . “ Preterea alia prostat : „ Oratio Bagnoli de optimo statu Rerum publicarum habita in Monasterio Classensi anno 1584. “ In Dialogo appellato : *Microcosmo de Composti sopra le parti e potenze dell' anima umana*, Samuelis monachi Camaldulensis , dicato Ferdinando Medicæo magno Ethruriæ Duci anno 1589. & edito Senis , Petrus Usimbardus Episcopus Arretinus & Petrus Bagnolus Abbas interloquuntur . Talibus iis virtutibus ornatus refulgebat animus Bagnoli , ut omnium sibi benevolentiam conciliaret , Cardinalium etiam Ptolomæi Gallii , & Julii Feltrii , nec non & ipsorum Romanorum Pontificum . A Feltrio resignationem accepit Abbatiæ S. Crucis Fontis avellanæ sibi commendatæ . Prolixum elogium ipsius facit in sua Patriæ Foro-julii ms. historia Germanus Vecchius monachus noster , narratque Summum Pontificem Pium V. cum ad regimen Cœnobii Avellanensis eum dimisit , dixisse : *se spem firmam concipere , sicut per Petrum Damianum restauratus fuerat ille locus , ita per alium Petrum fore reformandum* . Præter Avellanense gubernium , aliud triplici vice suscepit onus regendi monasterii Classensis ; bis , ut diximus , supremum in Ordine Generalatus gradum sustinuit ; ceteris annis vel Visitatoris vel Procuratoris generalis in Curia officia strenue exequutus est . Unus præterea fuit ex quatuor Abbatibus electis ad condendas Constitutiones novas Camaldulenses anno 1556.

quæ

quæ prodierunt Florentiæ typis Sermartellianis. De Bagnolo mentionem honorificam fecerunt Fortunius, Minius, Pomponius Spretus in opusculo de ingressu Cardinalis Sfortiæ Legati Ravennam, Rubeus in historia Ravennate, Fabrios in monumentis ejusdem urbis, Pasolinus in Lustris Ravennatibus, Paulus Morigia in historia Religionum lib. I. cap. 58. novissime Johannes-dominicus Coleti in catalogo Scriptorum Balneocaballensium pag. 80. Feliciora Italiæ ingenia carminibus laudes ipsius celebrarunt, ut hæc & alia plura diximus in Annalibus Camaldulensibus Tomo VIII. ad annum 1592.

BAJOLIS (de) Franciscus de Blancanigo (villa est territorii Faventini). Inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1293. recensetur a Sartio in Append. ad Claros Professores ejusdem Gymnasii pag. 150.

BALDASSARIUS Dominicus. Hunc laudat inter suos confratres Placidus-maria Bonfrizerius in continuatione Annalium Ordinis Servorum S. Mariæ Tomo III. pag. 679. Scribit ipsum fuisse oriundum a Solarolo, quod castrum est Romandiolæ, subjectum olim urbi Faventinæ, & vitam cum morte commutasse anno 1718. Collegit Dominicus Res Memoriasque Budrienses, ejusque ms. codicem enuntiat P. Cardi ejusdem Ordinis in Apologia, quam scripsit pro Johanne-baptista Mezzetto, quæ extat tomo VIII. Miscellaneorum Venetiis editorum anno 1740. ad pag. 144.; Enuntiat etiam Dominicus Collinellius, qui sæpius utitur manuscriptis memoriis Baldassarii in suis pariter memoriis Budriensibus, quæ lucem aspexerunt anno 1720.

BALDINI Vincentius Faventinus Legum doctor, & Archipresbyter plebis de Sarna in diœcesi Faventina. Memoratur in memoriis Philergitarum Foro-livii pag. 315. tanquam Academicus Philergita & Apatista, atque ut Poeta non vulgaris in idiomate tum Latino tum vulgari, ut fidem faciunt ejus sparsa carmina in nonnullis collectionibus.

BALDISSERI Christophorus de Solarolo. A Borsetto Tomo II. pag. 134. Historiæ Gymnasii Ferrariensis assertur Universitatis Scholarium Artistarum Rector.

BALDUS Johannes de Tambenis de Faventia. Vide *de Tambenis*.

BAPTISTA Faventinus „ Ordinis FF. Cappuccinorum Provinciæ Bononiensis præstantissimus alumnus. Vir fuis proceræ staturæ, ac magnarum virium, ad arma aptissimus, & reipsa sub Urbinatum Duce Magister militiæ, & sub Clemente VII. & Paulo III. dux cohortis creatus, plurimum in bellis laudem sibi comparavit. Audax factus, ad facinora quæque prorupit, & avitæ virtutis oblitus, vitiorum omnium cœno est disjectus. Repente superna luce perfusus (id contigit Florentiæ ex auditis prædicationibus fratris Bernardini Ochini Senensis O. Cappuccinorum, celeberrimi tunc & in specie zelo præditi concionatoris, postea perduellis transfugæ a castris ecclesiæ) horruit periculum, in quo versabatur & detrimentum animæ suæ. Ætatis anno quadragesimo, Cappuccinorum institutum elegit, atque omni pœnitentiarum genere errores superioris ætatis correxit. Visitur imago Crucifixi in ecclesia fratrum dicti Ordinis Faventiæ, cui Baptista sanguinem, quem pro ejus amore & pro expiatione delictorum suorum libenter e membris suis sibi eliciebat, ostendit aliquando. Fertur autem Crucifixum ei respondisse, & brachiis ipsum complexatum fuisse. Igne diuturnæ & perseverantis pœnitentiæ tandem purgatus, feliciter obdormivit Baptista in Domino anno 1562. Scripsit ipse ad concives suos Epistolam, in qua magno spiritus ardore illos invitat & stimulat ad recolendam Passionem Domini nostri Jesu christi, quæ typis data fuit Faventiæ & Bononiæ annis 1603. & 1608. & Mutinæ 1648. De ipso Boverius Tomo I. Annalium Cappuccinorum. " Hæc ad verbum exscripsimus ex Bibliotheca Scriptorum dicti Ordinis confecta a Bernardo de Bononia, edita autem anno 1747. pag. 142. Magnanus vero vitam Baptistæ fusius describit in suis SS. & BB. Faventinis T. I. pag. 314.

BAPTISTA Faventinus, alter alumnus Conventus ejus urbis, sed ex O. FF. Minor. Convent. Dicitur Inquisitor in urbe Venetiarum anno 1455. a Wadingo in Annalibus T. XII. pag. 300. qui eum laude dignum censet, & honorifica memoria honestat.

BARALDINI Antonius ex O. FF. Servorum Faventinus, Confessarius in Palatio Apostolico de Urbe, peritissimus in Theologia Morali. Celebratur in Annalibus ejusdem Ordinis Tom. III. pag. 679. Defunctus est anno 1718.

BARILOTTUS Petrus celebris Sculptor Faventinus. Magnanus T. I. pag. 278. tribuit ipsi inter cetera egregium opus sepulcri marmorei Jacobi Pasii Episcopi Faventini, quod conspicuum est ad latus exterius ecclesiæ Faventinæ S. Mariæ Servorum. Obiit Pasius anno 1528. quare deprehenditur etiam ætas Sculptoris Barilotti, quem cum laude nominat Johannes-antonius Flaminius quoque in epistola sæpius allata.

BARONCINIUS Joseph Faventinus, ut existimant Crescimbenius & Quadrius, quem etiam credunt ad eam familiam pertinere nunc extinctam, quæ nomen dedit uni ex viis ejus urbis, vulgo dictæ: *La Baroncina*. Mazzuchellius tamen putat patria Lucensem. Fuit Joseph Poeta in lingua vulgari valde cultus & amœnus, ut asseris idem Crescimbenius T. V. pag. 123. *della Volgar Poesia*. Italici ejus versus legi possunt in collectionibus Seculi ævs. circa cujus medietatem *Baroncinius* floruit, & præsertim in libro IV. operis inscripti: *Rime di diversi eccellentissimi auttori*.

BARONCINIUS Purpurinus a Faventia, monachus Congregationis Cœlestinorum O. S. Benedicti, a secretis suæ religionis, Abbas

deinde, & Academicus Philoponus, scripsit sequentia opera:

„ Commentaria ad Kalendarium Romanum „ Amiterni effossum Ludicrum geniale. Neapoli anno 1680. in 4. " Hoc opusculum dicatum fuit D. Josepho Cantelmo Duci populi Neapolitani, & typis Ludovici Cavalli prodiit sub ejus nomine. Iterum vidit lucem in novo Thesauro Antiquitatum Sallengre T. III. pag. 805. Laudatur in Bibliographia Cornelii a Beughen edita Amstelodami anno 1689. pag. 140. & a Johanne-alberto Fabricio in Bibl. Latina T. II. pag. 443. & in Actis Eruditorum Lipsiensibus ad annum 1720. pag. 344.

IDEM. *La Galeria Cesarea aperta agli occhj degli eruditi, nella quale con le note istoriche, medaglie e lapidi, ed altre figure si mostreranno le immagini delle Moglj di tutti gl' Imperatori dell' Oriente & Occidente, in questa prima parte scuoprendosi li ritratti delle Donne de i primi dodici Cesari Romani. In Faenza nella Stamperia del Zarafaglj 1672. in 12.* Hanc antiquariam Purpurini collectionem commemorat Cinellius *nella Scanzia* XIII. *della Biblioteca Volante*, sicut de superiori Latino opere verba facit *nella Scanzia* XI.

IDEM „ Epigrammata Italica, sive *Canzoni III.* " Extant in Miscellanea Poetica Academicorum Concordium Classensis Monasterii pagg. 444. 447. 450. Erat tunc Baronius Abbatiali dignitate insignitus, aggregatusque fuerat eidem Concordium Academiæ cum aliis doctis Faventinis Poeris.

BARTHOLOMÆUS de Balneo-caballo. Vide *Bertanius Bartholomæus.*

BARTHOLOMÆUS de Brixighella Philosophus & Medicus doctor. Affertur a Borsetto in Hist. Gymn. Ferrar. T. II. pag. 60. ex Rotulo in Memoriali anni 1473.

BARTHOLOMÆUS de Ramenghis pictor. Vide *de Ramenghis Bartholomæus.*

BARTHOLOMÆUS de Rondininis. Vide de *Rondininis Bartholomæus.*

BARUFFALDIS (*de*) Antonius, dictus alicubi de Barusaldis, Faventinus. In Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo XXXVIII. sub num. 12. apud Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum T. I. pag. 395. extat Colucii Pierii Salutati Cancellarii Florentini tractatus: „ Quod Medici eloquentiæ studeant, „ & de Verecundia, an sit virtus vel vi„ tium; ad magistrum Antonium de Baruf„ faldis Physicum Faventinum; " cujus epistola ad eumdem Coluccium legitur in principio hujus tractatus. De hoc tractatu Coluccii, allatis auctoritatibus Philippi Villani, & Jannotii Manetti, verba facit etiam Laurentius Mehus in vita Ambrosii Camaldulensis pag. CCXXX. facit etiam in præfatione ad epistolas ejusdem Coluccii, quas edidit, pag. LXXXI5 I.

Antonius de Baruffaldis Magister, Medicinæ doctor, & Vir Sapiens anno 1380. constitutus fuit ab Astorgio I. de Manfredis procurator suus ad comparendum coram Vexillifero & Antianis Bononiæ, pro relaxandis villis, quas idem Astorgius possidebat in comitatu Imolæ. Charta procurationis legitur col. 635. Accession. Faventin. Anno 1435. die XXIX. martii indictione XIII. nominatur Nicolaus q. Antonii de Baruffaldis, negotiorum gestor magnificorum Dominorum Guidantonii, Astorgii & Johannis-galeatii de Manfredis Comitum. Is filius fuit Antonii supradicti, qui eo anno jam defunctus erat. In tabulario Capitulari Canonicorum ad annum 1465. apparet nomen Baptistæ de Baruffaldis Canonici Faventini, & ad annum 1483. ejusdem, jam Præpositi Ecclesiæ Cathedralis; Alii demum ejus familiæ posteri leguntur, in primis urbis dignitatibus & officiis constituti, apud Tonduccium.

BASSANI Matthæus-antonius a Solarolo auctor est sequentis operis:

„ Praxis theorico-criminalis, addita ad „ modernam praxim D. Thomæ Scipioni per „ extensum hic insertam. Ferrariæ 1755. in „ folio. " Loquuntur de hoc opere auctores *delle Novelle Letterarie Venete* ad eumdem annum pag. 545. & Mazzochellius pag. 524.

BASSIUS Jacobus. J. V. D. parœcialis ecclesiæ S. Abrahæ Faventiæ Rector, & Academicus Philoponus. Epistola ad Lucam Floronum Solarolensem, & Epigramma in laudem ejus operis editi Venetiis anno 1622. „ De casibus reservatis, " Ext. in eodem tractatu Floroni, qui penitus ignorat, an singulare ingenii acumen Bassii potius, an excellentem doctrinam magis admiretur.

BATTALIA Bernardinus, *Durabilis* nuncupatus inter Academicos Philoponos. Tetrasticon in laudem ejusdem Floroni. Ext. ibidem. Erat Bernardinus Curiæ Episcopalis notarius & cancellarius sub Herminio de Valentibus S. R. E. Cardinale & Episcopo Faventino.

BATTAGLIA Antonius ex Min. Convent. *Orazione funebre per Gaetano Rotondi Arciprete di Bagnacavallo. In Bologna 1763. in fol. nella Stamperia del Santo Ufizio.* Johannes dominicus Colati pag. 63. *Notizie di S. Pietro in Sylvis*, eam memorat.

BECCHIS (*de*) Johannes q. Dominici, Faventinus, artis physicæ Medicus. Nominatur in charta anni 1343. XXVII. junii indictione XIII. existente in Sacculo V. archivi Azzurinii.

BEDINI Nicolaus' Capellæ S. Bartholi de S. Rophillo. Unus fuit ex quatuor destinatis anno 1410. a Johanne-galeatio de Manfredis Domino Faventiæ ad condenda nova Statuta ejus urbis. Etiam ad annum 1414. occurrit ipsius mentio, & appellatur Nicolaus q. Bidini, ut appareat Bidinum fuisse ejus patrem, non cognomen Nicolai.

BELLUS Guidus Faventinus. Profertur ad annum 1694. a Borsetto T. II. pag. 500. inter Laureatos in Philosophia & Medicina Universitatis Ferrariensis.

BELTALIS q. D. Beltalis Jurisperitus civis Faventinus. Carmine laudatur a Thomasio antiquo Poeta Faventino in Chronico

Canti-

Caotinellii col. 140. Misere temen occubuit in bello Faventinorum anni 1276. apud Solarolum; quam cecinit Thomasius, licet admodum ruditer & inconcinoe:

„ Beltalem decorant jus, leges, copia
„ morum,
„ Quem timuit, timet & chorus omnis
„ Causidicorum;
„ Sed quoniam strepitus nunc juris &
„ arma veretur,
„ Egregius miles ut Scevola noster ha-
„ betur. "

Beltelis q. D. Beltalis „ peritus in jure, & „ Faventiæ civis, syndicus, procurator, actor, „ & nuntius specialis Communis Faventiæ „ anno 1256. destinatus fuit ad Commune „ Bononiense. " Col. 625. Access. Favent. ex libro inscripto P. pag. 90. existente in camera Actorum archivoque publico Communis Bononiæ. Ad annum 1296. in tebulario Capituleri nominatur „ D. Cignanesia filia „ q. D. Rainerii de Tomais, uxor q. Bel „ talis civis Faventini, patrone altaris B. „ Mariæ Virginis positi & constructi in ec- „ clesia B. Petri de Civitate Faventiæ. " Eam arbitramur, uxorem Beltalis supralaudati celebris Jurisconsulti, quæ a viginti annis vidue ejusdem remanserit, propter violentam mortem viri sui interfecti in bello Solarolensi.

BELTRANUS Nascimbenius filios Alberti, Balneocaballensis excellens pictor floruit circa annum 1595. De eo Coletus pag. 13. in Notitiis S. Petri in Sylvis pag. 13.

BENCIVENNIS (*de*) Aloysius de Cotiniola, Abbas Camaldulensis SS. Germani & Decentii de Pisauro, & in partibus Ravignanæ Vicarius generalis D. Urbani Malumbræ Abbatis S. Apollinaris in Classe extra & prope Ravennam. „ Epistola ad omnes jurisdi- „ ctionis suæ abbates, priores, præpositos &c. „ contra Angelum Sanctolinum de Montero- „ lo plebanum ecclesiæ S. Mariæ de Fractis „ anno 1484. " Subsequuntur Acta contra „ eumdem. " Extant in Tabulario S. Romualdi de Urbe fasc. XLIII. nom. 6. & in altero Classensi; eorumque exemplar habemus pariter in Codice 1084. Bibliothecæ nostræ MSS. S. Michaelis de Muriano.

BENE Magister & Canonicus Faventinus. Inter cleros Juris canonici professores reponitur a Mauro Sartio, in suo de Professoribus archigymnasii Bononiensis opere pag. 323. eumque subscriptum asserit Canonicorum Bononiensium confirmationi immunitatum concessarum ab Henrico Episcopo Bononiense fororibus S. Francisci, quæ inserta est literis Innocentii pp. IV. datis Perusii anno IX. Habentur autem hæ literæ in Codice Diplomatico Ecclesiæ Bononiensis, existente in Bibliotheca Instituti Scientiarum, & etiam editæ fuere in Bullario Franciscano T. I. Bene nomen affert Sartius; quæ autem opera ediderit in jure canonico, ignotum est & ipsi. Benum quemdam, & quidem Faventinum, Rectorem ecclesiæ S. Andreæ in Vineis, clerum pietate & literatura, qui ecclesiam suam circa annum 1221. tradidit S. Dominico & ejus confratribus, afferunt Tonduccius & Magnanus, qui postremus T. I. pag. 88. ipsius vitam reponit inter ceteros Sanctos & Beatos Faventinos; verum tempora non concordant, aliumque fuisse Benum vel Bene Canonicum Faventinum, qui serius vixerit, moramque, ut plurimum, licet Canonicus esset Faventinus, traxerit in urbe Bononiensi, arbitramur.

BENEDETTI Antonius nobilis Eques Faventinus memoratur a Mazzuchellio pag. 812. qui typis ediderit: *Civili affetti. Poesie stampate in Rimini per Simbene Simbeni* 1648. *in* 4. Antonii cujusdam Benedetti mentionem facit Ludovicus Zuccolus, cujus impulsu asserit se motum fuisse ad differendum de rationibus numeri in versu Italico; ad Innocentium Maximi Episcopum Britonoriensem.

BENEDETTI Johannes-antonius, quem idem Mazzuchellius ignorat, an unus & idem fuerit cum supratelato Antonio. De Johanne-antonio mentionem fecit Petrus de Belmontibus Ariminensis in sue Genealogia libro I. pag. 18. teste eodem Mazzuchellio, sed teste Magnano T. II. pag. XXX. hæc mentio fit a Belmontio pag. 5. Porro asserit Belmontius, Johannem-antonium Benedetti consarcinasse historiam patriam Faventinam, quæ facile delitescit in aliqua Faventinorum bibliotheca.

BENEDETTI Johannes franciscus J. V. D. Faventinus. Legitur ante Tonduccii historiam Epigramma Latinum ipsius ad excellentissimum D. Comitem Bernardinum Azzurinium J. V. D. & Academicum Philoponum.

BENEDETTI Johannes-franciscus alter Faventinus, anterior tempore, juris utriusque Doctor, & a secretis Johannis Medicei, supremi Imperatoris classis maritimæ Venetorum. Refertur a supradicto Mazzuchellio, & defunctus dicitur Ferrariæ Christi anno 1630. tempore, quo militaribus exercitiis intentus erat. Epitaphium Johannis-francisci existens in ecclesia S. Francisci, ubi tumulatus fuit, allatum est ab Andrea Borsetto in Supplemento ad ecclesias Ferrarienses Antonii Guarini pag. 65. Verum tamen, an is aliquid literis tradiderit, Mazzucchellium, nosque pariter latet.

BENEDICTUS a Venzano Castro diœcesis Faventinæ. Nominatur a Petro Ricordato in Historia Monastica sub die v. pag. 471. tanquam vir senctæ conversationis ex Congregatione monachorum Montis-oliveti, qui librum valde utilem de regulis grammaticalibus composuerit. Defunctum ipsum facit in monasterio S. Petri de Eugubio, dum ibidem Abbatiali munere fungeretur.

BENINI fr. Dominicus-bartholomæus a Faventia, Definitor Provinciæ Bononiensis ex O. FF. Cappuccinorum. *Vita del Padre Leone dal Castel san Pietro, del Serafico Ordine de Cappuccini della Provincia di Bologna, composta e dedicata all' illustrissimo e reverendissimo Monsignore Vitale De Buoi Vescovo di Faenza. In Faenza* M. DCC. LXIX. *pel Benedetti in* 4. Sancte obiit P. Leo anno 1749.

vivit autem præstans scriptor ejus vitæ; sicut etiam humanissimis moribus suis, & ecclesiasticæ disciplinæ ferventissimo & prudentissimo zelo, amorem & venerationem omnium Faventinorum civium sibi acquisivit, in dies que adauget ex nobilissima de Bobus, olim Ferrariensi, nunc Bononiensi familia, meritissimus Episcopus Faventinus Vitalis,

BENTINI Franciscus nobilis Faventinus,
Episcopus Comaclensis . Decessit Faventiæ A
anno 1744. Laudatur ceu vir studio juris civilis & canonici admodum peritus . Jacet in cœmeterio PP. Discalceatorum Faventiæ cum hoc sepulcrali brevi elogio:

„ Illustrissimus D.D. Franciscus Bentini „ Patritius Faventinus Episcopus Comaclensis ætatis suæ anno LXXXIII. Episcopatus vero XXX. in Domino obdormivit V. „ nonas martii M.DCC.XLIII. "

BERNABUCIIS (*de*) Johannes-paulus Faventinus, Rector Gymnasii Patavini ad annum 1448. Ita legimus in Fastis ejusdem
Gymnasii concinnatis a Jacobo Facciolato B
pag. 21. secundæ partis . Superioribus annis vivebat Martinus q. Magnani de Bernabocciis de Faventia , insignis armorum ductor pro Venetis , occisus anno 1417. cujus testamentarias tabulas servat tabularium Classense , nosque monumenta aliqua attulimus T. VI. Annalium Camaldulensium.

BERNARDUS (*de*) Monte Faventinus. Locatur in serie præstantium juris professorum a Thoma Diplovataccio CP. & patritio Pisaurense , qui insuper inter ceteras vitam
ipsius describit. Videatur Sartius , seu potius C
Fattorinius , in Appendice Operis sui de Cl. *Profess. Gymn. Bonon. pag.* 269.

BERNARDUS Papiensis patria , sed Episcopus Faventinus sub finem seculi XII. Pancirolus aliique multi ipsum appellant Bernardum *Circa*, perinde ac prodierit ex familia hujus cognominis , immo , nisi suspecta sit lectio, ut conjectatur Sartius , eodem cognomine donatur a Johanne Andreæ in Proemio Novellæ . Ughellius *Balbum* nominat ; sed apud antiquos scriptores non alio adjuncto effertur , quam Bernardus Præpositus ,
vel Bernardus Papiensis, vel Bernardus Fa- D
ventinus, quia natale solum habuit in Papia, Præposituram in ea urbe obtinuit , deinde electus fuit in Faventinum Episcopum , postremo translatus a sede Faventina in sedem patriam Pontificalem Papiensem ; floruitque cum viri docti opinione Romæ , Bononiæ , Faventiæ & Papiæ . Redegit in unum corpus Romanorum Pontificum decreta , & canones collegit , qui post tempora Gratiani efformati fuere , nec non quædam antiquiora simul congessit decreta , quæ Gratianum fugerant; appellavitque collectionem suam *Bre-*
viarium Extravagantium , singulos canones E
in certas classes & titulos digerens , & distribuens in quinque libros ; quem ordinem sequuti fuere posteriores collectores , præsertim S. Raymundus in Decretalibus Gregorianis. Decretalistarum princeps & antesignanus fuit Bernardus , Hanc collectionem in lucem edidit anno 1190. cum adhuc Præposituram in ecclesia Papiensi fungeretur ; quare etiam moruit appellari; *Compilatio Præpositi* . In eam a se factam collectionem minuta scholia & glossellas scripsit primo ; mox locupletiorem apparatum, quæ *Summa Bernardi* dicebatur, quæque fuit prima , quam Schola juris canonici viderit , cujus initium : *Summa Bernardi Episcopi Faventini super Decretalibus ab eo compilatis* : „ Gloria patris est „ filius sapiens &c. " *Hac itaque consideratione , atque scholasticæ utilitatis gratia compulsus, qui Decretales & Extravagantia compilavi , tunc Præpositus Papiensis , nunc Faventinus Episcopus super eodem opusculo summulam Christo duce aggrediar limare &c.* Ex quibus verbis elicitur hanc Summam Bernardum confecisse tempore , quo regebat ecclesiam Faventinam. Laudatur hæc Summula a Johanne Andrea ; Antonius autem Augustinius Archiepiscopus Tarraconensis eam e tenebris eripuit , & in lucem emisit . Post regimen ecclesiæ Faventinæ Bernardus a suis Papiensibus expetitus , anno 1198. ab Innocentio pp. III. translatus fuit ad patriam sedem , ex epistola ejusdem Romani Pontificis inscripta Episcopo Faventino , quæ est 324. libri primi ex editione Baluzii : Obiit in patria cum sanctitatis odore anno 1213. Edidit præterea commentarium in Ecclesiasticum , & in Canticum Canticorum alterum. In Bibliotheca Vaticana Tomo IV. Inventarii sub num. 2691. apud Montfauc. Bibl. Bibl. Tom. I. pag. 106. asservantur Bernardi Episcopi Faventini sermones. Fabritius in Bibliotb. Med. & Inf. Ætatis T. I, pag. 218. „ Bernardus „ Balbus , inquit , ex Faventino Episcopo , „ ab anno 1198. Papiensis, qui anno 1213. „ obiit , in jurisprudentia canonica doctissimus, quinque libros de illa facultate composuit, teste Ughellio T.I. Ital. Sacr. pag. „ 1097. " Romualdus Magnanus in vita hujus Episcopi , præter quinque volumina canonica, scripsisse ait Bernardum vitam Johannis Episcopi Faventini prædecessoris sui , qui obiit in expeditione Hierosolymitana , sicut etiam Papiensem factum Episcopum literis tradidisse vitam S. Lanfranchi Episcopi Papiensis, sive ex antiquo originali traxisse , quæ habetur apud Ughellium Tom. I. pag. 1093. Id scribit Magnanus T. I. SS. & BB. Favent. pag. 81. Superiora majorem in partem exscripsimus ex Sarcio nostro in Opere de Claris Professoribus Archigymnasii Bononiensis, quod diligentissime exequutus est.

BERNARDUS physicus de Faventia; Ipsi extat inscriptus Coluccii Salutati liber de Nobilitate legum & Medicinæ , asservatus in Bibliotheca Laurentio-medicea codice membranaceo num. XI. pluteo LXXVIII. Floruit initio Seculi XV. Libri hujus initium est : „ Scio, quam arduum sit, doctor egregie, fraterque charissime, controversiam antiquam ingentem, & quam crediderim ventilatam a „ multis, a te vero nuper determinatam videam, divinis & inexpugnabilibus rationibus „ tam subtiliter quam copiose &c. " Ex his Coluccii verbis deducitur Bernardum Faventinum de eodem argumento disceptasse, & validis rationibus alterutrius professionem super aliam vindicasse & extulisse. Consulatur Laurentius Mehus in proemio ad epistolas Coluccii pag. LXXXXI.

BER-

BERTONIUS Bartholomæus Balneocaballeosis, Monachus & Abbas Camaldulensis. Vix electus Ordinis Generalis, paucos post maoles decessit in urbe Foro-liviensi die xxi. mensis julii anni 1581. vir undequaque meritissimus, qui plurs Congregationi suæ æmolumenta attulerat, & aelo ac sollicitudine in rebus agendis excelluerat, præsertim in Curia Romana, ubi officium Procuratoris generalis sedulo exarcuit. Ipsum laudat gloriosa meotione Porcachius in nuncupatoria epistola traductionis Speculi Monachorum Abbatis Dacriani. Vide Annales Camaldulenses Tomo VIII. pag. 162.

BERTONIUS Jacobus-philippus (*B.*) Faventinus ex Ordine Servorum B. Mariæ. Johannes-albertus Fabritius in Bibl. Med. & Inf. Ætatis T. IV. pag. 56. ipsum recenset inter Scriptores, de quo, subdit, Bzovius ad ann. 1483. num. 23. & ann. 1489. num. 15. Verum hæc dixatit Fabritius respectu scriptorum vitæ ipsius; scimus enim Bertonium claruissa pietate & sanctitata, non literis. Tomo itaque V. pag. 205. ejusdem Bibliothecæ, „ Nicolaum Borghesium sive „ Burgensium, Equitem & Senatorem Se„ nensem in medium adducit, qui circa an„ num 1483. scripsit vitam Jacobi-philippi „ presbyteri O. Servorum defuncti Faventiæ „ in Æmilia, quæ prodiit in Archangeli „ Gianii Florentini Centuria tertia Annalium „ illius Ordinis editorum Bononiæ 1622. fol. „ atque inde in Actis SS. T. VI. maji die „ xxv. pagg. 167. 169. “ Ea enim vace Borghesius, clarus ob vitas S. Catharinæ Senensis, & BB. Joachimi & Francisci Senensium, & B. Peregrini Latiosi Foro-liviensis O. Servorum, eo ipso anno, quo Bertonius sancte decessit, cum pernicioso morbo laboraret, devotione erga sanctum virum permotus, ad ejus tumulum Faventiam voti causa peregrinatus est, curationem obtinuit, argenteam sui obtulit imaginem, cui etiam carmen hocce pro tat veritate supposuit.

„ Corde laborabam, genio stimulatus
„ iniquo,
„ Quo vitio stomachi cresceret atrabilis.
„ Huc mox confugi, numenque pre-
„ cantis
„ Diva, tuum, vacuæ non rediere pre-
„ ces. “

Ea itaque occasione prior conventus Faventini Burghesium oravit, ut vitam sancti viri literis traderet; id quod præstitit eo, vel forte melius anno 1488. Extabat siquidem vetustior vita, seu collectio gestorum Jacobi-philippi & undecim miraculorum, ab Anonymo exarata statim post obitum beati viri, facile Thaddæo Aretino Priore Conventus auctore. Gasparinus quoque Venetus inter sua Poemata de *Beatorum gloria* cecinit de Bertonio:

„ Quam tulit & puerum fovit Faven-
„ tia, ad aras
„ Nunc cadens supplex fert sua vota
„ tuas.
„ Te modo, qui vitæ poteras vitare se-
„ nanum
„ Et auras hominum spernere sollicitas.
„ Vel pia Religio supremis inserit astris
„ Vel potius pietas religiosa beat. “

Galeotus Manfredus Faventiæ Princeps, Bertonii vix defuncti corpus mandavit, ut in proprio Manfredæ familiæ sacello collocaretur; paulo post Bertoniæ genti omnia jura A illius sacelli ad honorem ipsius B. Jacobi-philippi sponte & munifica liberalitate concessit & donavit. Visum postea fuit fratribus Ordinis ob frequentiam populorum ad ejus tumulum confugientium, ut in quadam arca a parte dextera ejusdem sacelli conderetur, cumque ibidem quievisset usque ad annum 1594. Bertonia tandem familia lapideum sancto viro sarcophagum dicavit, quod & pro ara ejusdem sacelli inservire statuit, & in ipsum solemni translatione ejus corpus recondi curavit. Omnia hæc susius habentur Tomo VI. SS. apud Socios Bollandianos sub B die xxv. maji pagg. 632. & seqq. ubi etiam additur instrumentum immunitatis concessæ a Communi Faventino Misserien Bertonio patri sancti viri, illiusque posteris, statim post obitum Beati. Posteriori tempore, hoc est anno 1713. Augustinus-Romanus Florius Cremonensis, monachus Camaldulensis vitam ipsius Jacobi scriptis tradidit, & edidit eo anno Faventiæ. Anno vero 1739. Hieronymus Bertonius Canonicus Florentinus in lucem protulit: *Ragguaglio del B. Jacopo-filippo Bertoni, e traslazione del corpo. In Faenza 1739. per l' Archi.* Accedunt variæ poe- C ticæ compositiones; quam narrationem, cujus tamen auctor est Romualdus Magnanus, dicavit Bertonius Nicolao Lomellino eo tempore Episcopo Faventino.

BERTUCCIUS Jacobus excellens pictor Faventinus circa annum 1566. Affertur a Petro Cavina in Additionibus ad Historiam Faventinam Tonducci pag. 632. ejusque opera ab artis pictoriæ professoribus multo in pretio haberi asserit.

BIAGINI Hieronymus Faventinus O. FF. D Min. Conv. Fato functus est anno 1665. Ipsum Franchinus in Bibliosophia pag. 245. adjungit doctis viris ejusdem Ordinis & Conventus S. Francisci, in vita fusiore, quam descripsit Francisci Pontalongi ascetæ dicti instituti & loci.

BIANCOLI Alexander Comes Balneocaballensis & Patritius Faventinus, illustris Poeta vivens. Præter innumera foecundissimi ingenii sui poetica monumenta, quæ leguntur in pluribus Collectionibus, transtulit in Hetruscos versus Georgicam Virgilii, quam E edidit typis Amatinis Pisaurensibus in folio anno 1768. & dicavit Magno Ethruriæ Duci Petro Leopoldo, cujus etiam exemplari, pro humanitate, qua pollet, donatos nos voluit. Ipsius quoque sunt: *Canto quarto sopra la Carità, nella Cantica composta da varj autori, intitolata:* Le Virtù Teologiche Cardinali. *In Forlì 1754. in 8. Canto secondo per la Sagra delle monache di S. Maglorio. In Faenza 1769.* Ad manus habet Poema

super

super origine & constructione vasorum fictilium, vulgo *Majoliche*, quæ in urbe Faventina elaborantur, de quibus sequentia olim protulerat Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ. „ Quid mercatorum & artificum numerositatem? dispositas quam miro ordine tota urbe officinas? & tabernas referem & figlinæ memorem? Quæ quidem, vasis miro artificio & pictura fabrefactis, ac per totam Italiam celebratis, non solum maximum semper emolumentum, sed A etiam nomen huic orbi peperere. Quod sane haudquequam in ultimis hujus civitatis ornamentum statuendum ii putent, qui norunt ex veterum historiis, quantam Coryntho vasa famam attulerint. “ De iis loquitur etiam Cavina in Indice ad vocem *Majolica*, putatque originem tribus seculis ante ætatem suam antiquiorem fuisse in Faventia, magistrosque in ea arte floruisse initio Seculi xiv. donec multiplicatu argento, post detectionem Indiarum Occidentalium, prærogetiva eorum vasorum decidit; albedinem vero quam maxime conspicuam, nota- B bilioremque in his vasis esse observat. Consentit Thomas Garzonius in Platea Universali, ubi Plinium ex libro 35. affert, qui laudat Arretium & Surrentum in Italia, Pergamum in Asia, Coum in Græcia, ob hujusmodi vasa celebres civitates, *benchè*, subdit, *par*, *che oggi in Italia tutta la gloria avvchi a Faenza in Romagna*, *che fà le Majoliche così bianche e polite*, *e a Pesaro nella Marca d' Ancona*, *che lavora ottimamente intorno a questo mestiero*. Super origine itaque, antiquitate, albedine, fabrica, C excellentibusque opificibus horum figlinorum canit Biancolus, versibus haud ligatis, tribus libris, quorum primus absolutus est, ceteri duo extremam dumtaxat manum expectant. De Alexandro Biancolo videlis etiam Mazzuchellium pag. 1193.

BIANCOLI Johannes-baptista celebris JC. reformator Studii Ferrariensis & Poeta. Decessit in patria sua Balneocaballi mense aprili anni 1626. In operibus Johannis-mariæ Guicciardii specimina habentur ejus Poesis, & insuper in versibus Poetarum antiquorum & recentiurum Hieronymi Baruffaldi pag. 147. D Ipsum reponit in catalogo Scriptorum Balneoceballensium Johannes-dominicus Coleti pag. 80.

BIANCOLI Paulus, Comes itidem Balneocaballensis, Poeta & ipse. Carmina Italica habet in libro inscripto: *Componimenti degli Accademici Riformati di Cesena anno 1718. stampati in Faenza*. De utroque Biancolo Mazzuchellius pag. 1193.

BIDIAS a Magnano pag. xv. tomi primi statuitur inter celebres Jurisconsultos Faventinus, nos eom Johanna Faventino egregio E Canonista Seculi xii. De Johanne agemus suo loco; de Bidie vero, præter memoriam nominis a Magnano servatam, nil præterea scimus, quod dicamus.

BLANCHELLUS Jacobus Faventinus. In epistola Johannis-antonii Flaminii, sequenti elogio decoratur: „ Jacobus Blanchellus, qui non quidem opibus, quibus abundavit, sed jure civili & Pontificio, necnon Poetica, in qua multum enituit, sibi famam comparavit. “ Credimus ipsum vel patrem fuisse, vel filium Menghi Blanchelli, de quo mox dicimus.

BLANCHELLUS Mengus, dictus etiam Magister Mingus, Philosophus & Medicus insignis Faventinus. Floruit seculo xv. & attigit seculum sequens. De eo Flaminius, qui de facie potuit cognoscere, hæc protulit in superius laudata epistola: „ Mengus cum Ferrariæ Dialecticam & Physiologiam multos annos magna cum laude docuisset, Florentiam profectus, Medicinam cum summo honore & ætatis illius admiratione annis amplius quinquaginta exercuit, cujus fama cum per totam Italiam celebris esset, motus Julius II. illum sibi primarium Medicum adscivit, cujus quidem non solum amplo stipendio, sed etiam regiis muneribus mirifice ditatus est. Hic quidem multa ingenii sui monumenta posteris reliquit. Scripsit in Pauli Veneti Micrologicam & Dialecticam perutile compendium. Item de aquis Italiæ calidis, quæ sunt morbis salubres, & in iis etiam Faventinas, quibus de divi Christophori vicina æde cognomentum est inditum, adeo celebrat, ut non solum Porretanis comparet, sed viribus etiam præferat. Præterea in Avicennam commentaria, & alia quædam memorabilia, Galenum imitatus, quæ Philosophorum ac Medicorum manibus tractantur. Huic vita fuit longa, nam quartum & octuagesimum ætatis annum implevit. “ Hæc Flaminius. Addit Fabbruccius Opusc. xii. §. ix. in Historia Professorum Universitatis Pisanæ, Mingum praxi Medicæ edocendæ proficuum existimatum a sapientissimis Academiæ Moderatoribus, evocatum ad id muneris Pisas fuisse anno 1515. & edidisse commentaria in Pauli Veneti Logicam, laudarique a Leandro Albertio in Descriptione Italiæ pagina 310. Quoad commentum super Logica Pauli Veneti, vidimus ipsum ex editione per fratrem Matthæum Campagnem de Cherio emendatum; impressum Venetiis expensis Francisci de Madiis, necnon arte Johannis Lovviler de Hall' anno ab incarnatione Domini M.cccc.lxxxviii. duodecimo Kalendas aprilis. In hac editione sic præfatur Menghus: „ Cum viderem Pauli Veneti Logicam non parva indigere expositione, tum propter ipsius difficultatem, tum propter aliorum obscuram diligentiam, modicamque, sollicitudinem, constitui novos commentarios edere, bipartitumque opus facere, expositionem scilicet, & quæstionem, ut cognitio ipsius non in obscurum, sed in claram lucem producta sit; sic enim putavi hinc tyrunculis, illinc provectioribus satisfacere &c. “ Iterum commentaria hæc lucem viderunt anno 1493. Venetiis per Simonem Bevilaquam in folio una com Logica ejusdem Pauli, revisa accuratissime & emendata per fratrem Franciscum de Macerata.

IDEM. De Balneis S. Christophori. Ex folio 63. auctoris sui Menghi historiam refert Tonduccius pag. 5. quomodo nimirum aqua illa

illa salubris reperta fuerit sub Astorgio II. de Manfredis.

Pascbalis Gallos in Bibliotheca Medica pag. 228. refert Opere Medica Blanchelli: „ Menghi Blancbelli Faventini, inquit, de Balneis tractatos tres. Item de Balneo Villæ ad Duminos Lucenses consilium. Junctæ impresserunt Venetiis cum diversorum auctorum scriptis de Balneis 1553. Menghi autem Faventini viri præclarissimi admirabile & novum opus de morbis particularibus a capite usque ed pedes, & de omni genere febrium excusum in folio Venetiis 1536. “ Georgius. Vivianus Marchesius egregium Medicum Blenchellum dicit, „ qui celebre & perenne suum nomen scriptis fecit, opos de Febribus & morbis evulgavit anno 1536. plurimas insuper quæstiones, opera theologica & estronomica, nec non tractatum de omnibus balneis. “ In editione Mersilii Ficini Consilii adversus pestem, legitur Consilium etiam Thomæ del Garbo, & Menghi de Faventia, quod produxeront Junctæ in 8. anno 1576. Habetur etiam ipsius dissertatio ad Ducem Borsium Estensem: „ De prællantia philosophi & Jutilconsulti: “ Ineditus vero est tractatus: „ De propositione de secundo adjacente; “ alius „ Figuræ fallaciarum; “ Credimus temen hoc postremum opus esse alterius enctoris, quod compactum quidem est eum superiori opere commenti in Logicam Paulli Veneti, sed editum Veneriis per Baptistam de Tortis anno M.cccc.lxxxvi. die xiii. septembris, & dicatum ab auctore suo Petro de Guidonibus, ut liquet ex hac præfatione: „ Cum sæpenumero cogitarem, neu mediocrem juvenibus fructum afferre, si compositionis & divisionis materiam clarissime intelligerent, hanc horam tibi Petre de Guidonibos bodie instituti, ut brevissimo spatio certoque ordine infinitam pene difficultatem tibi eripiam.... Septem modis comittitur fallacia &c. “ immo credimus opus de fallaciis esse Pauli Pergulensis, ex versibos Jacobi Sentini Riciensis, quos in enctoris laudem cecinit in hunc modum:

„ Qui timet argutos Lyncos polereque
„ tueri
„ Se clypeo, & tectum quærit hebere
„ caput.
„ Qui cupit ambiguos Loycæ dissolvere
„ nodos,
„ Pergula quæ genuit, scripta diserte le-
„ gat. “

Licet eutem impressum hoc opus de Fallaciis dicator per Baptistam de Tortis, idem Jacobus Sentinus laudans impressorem, tribuit laudem Girardo typothetæ tunc celebri, sequenti carmine:

„ Quod frustra juvenes quærebant sem-
„ per ubique,
„ Quod poterat chartis cingere nemo
„ suis,
„ Hocce opus impressit mire nunc arte
„ Girardus
„ Aspersum variis quas facit ære notis.
„ Candida nunc isti debes studiosa ju-
„ ventus
„ Debent ingenio quilibet usque suo. “

Niger in historia de Scriptoribus Florentinis supine errat, faciendo Bianchellum Florentinum. Natus est enim Menghus Faventiæ circa annum 1440. vivebar adhue anno 1520. In chartis Azzuriniis Saec. VII. legitur ad annum 1392. „ Menghus Jacobi de Blanchellis notarius; “ Pariter; Saeculo VIII. ad annum 1425. die xxi. martii indictione iii. idem Menghus quondam Jacobi testamentum facit, atque sepulturam suam eligit apud fratres Eremitanos; “ Menghus hic videtur esse avus Menghi nostri, sicut Jacobus superius laudatus videtur esse Menghi senioris filius, & pater Menghi junioris, nisi dicamus Jacobum hunc Menghi junioris fuisse filium, eo quia videtur notus Flaminio. Consulatus iterum Blanchellus Jacobus.

BLANCUS sive Bianchi Bonaventura e Cotiniola O. FF. Min. Conv. „ Edidit Quadragesimale, Homilias per annum, de viris illustribus novi & veteris Testamenti, Bononiæ apud Baptistam Phaellum anno 1534. “ Ita Possevinus T. I. Appar. Sacr. pag. 245. Possevinum exscribit totidem verbis Borsettus T. II. Gymn. Ferrar. pag. 233. & Mazzuchellius pag. 1133. Commentaria præterea confecit Blancus in sententias Johannis Scoti, quæ a Johanne-antonio Flaminio ejus amico, immo & affine epistole xvii. lib. II. ad Cardinalem Dominicum Grimanum appellantur „ luculentum opus ac sane divinum, utpote miro ingenio, exquisita sollertia, & omni admiratione digna indagatione usus est. “ Epistolas duas Blanco dedit idem Flaminius, quæ leguntur in collectione epistolarum ipsius libro V. pagg. 257. & 258. Ulterius in quodam epigrammate, quod libellis, qui tunc Bononiæ imprimebantur, insertum erat, celebratur ab eodem Flaminio Bonaventuræ Blanci nomen in signum amoris & observantiæ suæ in ipsum. Ut nos docet Mazzuchellius, immo Flaminius ipse in eadem epistole xvii. libri II., commentaria in Scotum proposuerat Blancus nuncupare Cardinali Grimano; dolendum, quod ea modo vel deperdita sint, vel delitescant in angulo alicujus bibliothecæ. De Bonaventura Blanco possunt consuli Wadingus & Johannes a Sancto-antonio.

BONACCURSIUS Theobaldus a Tredotio Eremita Camaldulensis Ethruriæ. *Familiare istruzione per l' orazione mentale o sia meditazione, e per altri cutidiani esercizj spirituali, secondo gl' insegnamenti di S. Francesca di Sales. Aggiuntovi un' esercizio di preparazione alla morte, proposta già dal P. Pinamonti della Compagnia di Gesù. In Faenza 1753. per il Benedetti in 16.* Amicis impellentibus hoc pium opus devotus Eremita typis edidit, suppresso tamen suo nomine, utens consilio Salviani in epistola ad Salonium. „ Cum nullus profectus sit in nomine, qui profectum in scriptis invenit, superflue nomen scriptoris inquirit. “ Additur ad calcem: „ *Nota di alcune Indulgenze facile a conseguirsi.*

BO.

BONARDUS Dominicus O. FF. Min. Convent. de Balneocaballo, „ Philosophiæ, Theo„ logiæ & Mathematicæ peritissimus, mul„ torum Academiarum Regens, socius & a „ secretis Francisci Sampsonis Ministri gene„ ralis Ordinis, fato functus est anno M. D. „ XII. “ Wadingus de eo sermonem instituit sub anno 1283. T. IV. suorum Annalium pag. 385.

BONELLUS Germanus a Balneocaballo monachus Camaldulensis, cujus Ordinis institutum professus est in Cœnobio sanctæ Crucis Fontis-avellanæ. Mathematicis disciplinis operam dedit sub celeberrimo Guidone Grandio Abbate Camaldulensi, & Pisanæ Universitatis Matheseos Professore. In Hispaniam transiens, permittentibus suis Superioribus, habitum Camaldulensem commutavit cum habitu Monachorum Congregationis Vallis-oletanæ O. S. Benedicti. Ab idiomate Hispanico in Italicum transtulit vitam B. Osannæ tertii Ordinis S. Dominici, quæ lucem aspexit Romæ in 4. anno 1727.

BONOLUS Hieronymus O. FF. Min. Conv. Lugiensis quidem in Ducatu Ferrariensi, locum tamen habet in hoc catalogo, quia historica monumenta in lucem emisit tum Lugi patriæ suæ, tum Cotiniolæ, quæ postrema sub spirituali jurisdictione Episcopi Faventini existit. De eo verba faciunt Borsettus pag. 388. & Mazzuchellius.

BOSCHIUS Johannes-carolus Patritius Faventinus. Abbreviator Curiæ Romanæ anno 1743. Canonicus S. Petri anno 1744. A Secretis supplicum libellorum anno 1754. Prælatus Consultor SS. Rituum & Sacræ Congregationis Consistorialis anno 1757. demum S. R. E. Cardinalis anno 1766. & Summus Pœnitentiarius, ad gloriam & ornamentum patriæ suæ vivit: Opera ipsius sunt, relata etiam a Mazzuchellio. „ De Apostolica B. „ Petri cathedra Oratio habita in Basilica „ Vaticana ad Clementem pp. XII. Romæ „ typis Bernabò anno 1740. “
„ In funere Caroli V. Romanorum Regis, „ Imperatoris electi oratio habita in sacello „ Quirinali vi. Kalendas decembris ad SS. „ D. N. Benedictum pp. XIV. Romæ typis „ Bernabò in 4. anno 1746. “

BOSIUS Johannes-baptista JC. & Eques præclarus. Laudatur a Flaminio in epistola ad cardinalem Puccium.

BOSO Magister scriptor nominatur ad annum 1207. in archivo Capitulari Canonicorum Faventiæ. Facile non erat, nisi calligraphus; titulus tamen Magistri ei tributus literatum quoque fuisse virum suadere potest, pro more eorum temporum.

BOVIUS Alexander. Inter celebres Pictores Balneocaballi statuitur a Johanne-dominico Coleti pag. 13. Decessit die xv. octobris anni 1591.

BOVIUS Andreas Faventinus O. FF. Prædicatorum. „ Destinatus a sacra Congrega„ tione de Propaganda Fide in Vallachiam „ & Russiam, crudeliter mactatur ab hæ„ reticis. “ Ita Cavina pag. 32. Vitam ejus fusiori calamo descripsit Magnanus, qui citat etiam Bollandianos socios, qui mentionem ejus ingerunt ad diem 22. junii in Prætermissis.

BOVIUS Andreas a Faventia, Definitor & custos conventus Faventini O. FF. Cappuccinorum. *Lettera didascalica ad un Predicatore novello sopra la maniera di ben comporre e condurre in tutte le sue parti a buon'*
A *esito e perfezione la Predica. A cui si aggiunge in fine una particolare istruzione per le Prediche catechistiche, e per i Panegirici. In Roma 1763. per Benedetto Franzesi e Gaetano Paperi in 4. dedicata da Giuseppe-maria da Locarno Predicatore e Guardiano Cappuccino al P. Francesco-maria da Bergamo Predicatore del sagro Palazzo apostolico dello stesso ordine.* Eadem epistola didascalica recusa fuit Vicentiæ anno 1769.

IDEM. *Vita della serva di Dio suor Maria Veridiana Carobbi Badessa di S. Paolo del sagro Ordine di S. Francesco in Faenza,*
B *descritta da un Religioso Cappuccino e dedicata a Monsignore Vitale De Buoi Vescovo di Faenza. In Faenza 1770. in 4.*
Vivit doctus & pius vir, singulare ornamentum sui Seraphici Ordinis, & optime meritus de suo Conventu Faventino, conjungens simul cum perfecta asceseos exercitia actuosæ vitæ, & literariæ palestræ.

BRASCHINI Johannes-antonius Faventinus. Ordinem FF. Min. Conv. professus, quem Rodulphus Tossinianensis lib. I. pag. 268. Seraphicæ historiæ concionatorem sui temporis celeberrimum vocat. Romæ, Flo-
C rentiæ, Monoeci & Vercellis ministerium hocce apostolicum adimplevit. P. Augustinus Superbi Ferrariensis addit Braschinum a Pio pp. IV. missum fuisse concionatorem ad Patres S. Concilii Tridentini, & simul theologum, cujus etiam opera in hoc postremo officio usus est S. Carolus Borromeus. Obiit anno 1582. Scripsit.
Meditazioni divote in lingua Italiana, editas iteratis typis Mediolanensibus anno 1586. De Braschino Franchinus in Bibliosophia pag. 295. Sed Cavina in Præludio ad historiam Faventinam Tonduccii pag. 34. Johannem
D antonium *Chiodarolam* appellat, cognominatum Braschinum.

BRASCHIUS Antonius. A VVadingo Tomo IX. Annalium pag. 193. ad annum 1399. memoratur inter alumnos doctos Conventus Minorum Convent. Faventiæ tanquam insignis per omnes Italiæ urbes concionator. Vita functus est Tesdonæ.

BRASCHIUS Philippus Faventinus ex eadem Min. Conv. familia. Philosophus, Theologus, multiplicisque vir eruditionis, prout
E ex tractatibus variis ab ipso editis liquido innotescit, amicissimus Bartholomæi Riccii civis Lugiensis & Ferrariensis, qui immaturum Braschii obitum deflevit. Sed præstat in medium adducere Riccii ipsius epistolam ex libro III. editionis Patavinæ anni 1748. ad pag. 349. quam occasione mortis ejusdem Braschii scripsit Julio Magnanio universæ familiæ Franciscanæ generali Ministro.
„ Philippus Braschius Faventinus, unus

„ ta

„ ex tua Franciscena familia , vir summa , ut nosti , doctrina , majori etiam sacerdos integritate , doctissimorum vero virorum amicitiis, in quibus Vincentius Madius non ultimus erat , florentissimus , superioribus diebus decessit . Hunc ego , vel post Madium, vel quantum Madias , amavi certe ita , ut etiam mortuum non parum diligam , ejusque memoriam non solum amice præstem, simque perpetuo præstaturus , verum etiam , quantum in me est , eam ceteris quoque repræsentare studeam, neque totum interiisse sinam . Id autem de ceterorum more facere cogito, si in pariete e regione ejus tumuli lapidem , in quo incisum sit ejus epitaphium, defigendum curabo . Ad quam rem duo a custode tuo tantum postulo, alterum, lapidem ex iis, quos multos frustra habet ; alterum , locum in templo vacuum, cetera mihi ex meo ære comparaturus . Tum homo iste ministro , ut vos dicitis , qui bravi expectabatur , rem remittit . Paucos post dies is venit. Hunc adeo , atque hoc idem ab eo peto , qui non solum benigne omnia mihi concedit , sed gratias etiam agit , quod communi amico tantam memoriam procurem ; quin etiam rogat , ut hanc eamdem epitaphii operam quatuor ejus generis ex vestris sacerdotibus, qui Faventiæ superioribus annis decessere , dare ne negem . Recipio me illi omnia libenter facturum . Tum ille , mihi ut custos lapidem attribuat , de loco etiam nihil impediat , jubet; atque ita discessit . Redeo postridie , ut lapidem mihi deligam . Tunc custos negat ullum lapidem adesse ; qui vero adsunt ; quod inficiari non potest , alienos esse ait . Ita etiam locum alii jampridem destinatum objicit . Quod cum audio , id verum esse suspicari cepi , quod mihi secreto dictum fuerat , quosdam ex iis sola improbitate huic meo christiano officio maxime esse adversaturos , immo vero si obtinuissem, nullum dubium esse , quin etiam inscriptam lapidem aut scalpello delerent , aut saltem aliquo modo turpiter fœdarent , Qui malevoli , si hoc agunt , ut hunc illi supremum honorem invideant, moriantur & ipsi, quantum cito valint ; polliceor in meo etiam lapide pro eorum virtute in hoc genere laudis nihil eis esse defecturum . Qua de re tota mihi visus sum recte facere, si te certiorem facerem, teque id, quod etiam atque etiam facio, rogarem, ut custodi tuo, quid agendum esset, scriberes . Nam si tua voluntas huic meo honestissimo desiderio accesserit, ego amico meo postea non deero; sin contra (quod tamen adduci non possum , ut credam) hac mihi epistola, quæ illi apud omnes epitaphii loco erit, satisfecero, quin etiam ipsum epitaphium, cujus tibi exemplum mitto , ipsi epistolæ adscribam. Vale “

Subsequitur Epitaphium:

D. O M.

„ Philippo Braschio Franciscano ,
„ Sacerdoti probatissimo,
„ Cum Philosopho haud imperitissimo ,
„ Tum suopte ingenio viro
„ Integerrimo , primum Christiano
„ Concionatori , tum
[A] „ Publico Metaphysicæ in Ferrariensi gymnasio
„ Interpreti, vita, moribus, institutis
„ Optima prædito .
„ V. Ann. XLI. Mor. III. non. jan. M. D. LVII.
„ Bartholomæus Riccius & amice fecit
„ & posuit. “

Alteram dedit Riccius epistolam ad Hieronymum Palanterium Castri Bononiensis incolam super obitu Braschii , quæ ibidem legitur pag. 351.

„ Cur tantum Palanteri insano isti dolori indulges ? cur te tantum affictas ? cur [B] tam diu in isto mœrore ac luctu contabescis? Braschius tuus , immo vero noster, non, ut reris, e vita decessit , sed in vitam, unde prius venerat , a nobis discessit, ubi etiam nos lætus ad nostrum diem expectat . Nosti, quam integre vixerit, vidisti , quam quiete , quam in Christo animam egerit . Ecquid igitur isto tuo perpetuo luctu tanto amico æternam gloriam tantam invidere videris ? Redi tandem ad te , atque ad tua studia , atque ita in ea incumbas , ut eum in iis ceteris aliquando referas , in ejus vero vivendi ratione ita [C] insistas, ut ejus optimos mores atque vitæ sanctitatem in te exprimas. Me certa eum, qui in te amando nulli concedat, habebis; quin etiam, quoniam ei carissimus fuisti , quem ego unice dilexi, mihi quoque nihilo minus acceptos eris , quem etiam possum in ejus locum referre. Vale. “

Et in epistola ad Camillum Campegium pag. 572. „ Quod meum Braschium Philosophum Christianum hodie in ejus funere tam egregie laudasti, & si sel quivis orator, multo etiam temporis spatio ad id faciendum sumpto, vix ejus integritatis lau[D]dea dicendo assequi potuisset , eo tamen , quod tu quasi subito, certe paucarum horarum spatio ad cogitandum dato , atque strictim attigisti, tibi eas gratias ago, quas ejus erga me benevolentia reposcebat . Eam vero referam , quoties usus venerit , quam meus in illum amor, cum viveret, postulabat. Vale. “

Tres idem Riccius epistolas dedit ad eumdem Braschium , quas habes pagg. 179. & seqq. & in earum prima adjungit Braschio Philippum Savorellium alterum eximium concionatorem, quæ incipit: „ Tantum ego vos [E] amo, Philippi, quantum vos inter vos diligitis , nisi etiam magis &c. “ Demum de Braschio verba facit etiam in epistola Libri IV. ad Jacobum Sorbium pag. 187.

De ipso nonnulla leguntur apud Augustinum Superbi in Catelogo ms. Scriptorum Ordinis Serephici , apud Petrum Rodulphum Hist. Seraph. lib. II. pag. 268. apud Borsettum T. II. pag. 574. Vide etiam VVadingum sub anno 1399. T. IX. pag. 193. An-

nalium, ubi Philippum asserit in Peripatetica disciplina non mediocriter eruditum, & publicum professorem in Ferrariensi Academia. Silet Mazzuchellius ad vocem *Braschi*, ad aliam probabiliter vocem tractaturus de ipso.

BRASICHELLENSIS Johannes-maria. Vide *Guanzelli Johannes-maria.*

BRUSANTUS Eulogius. „ JC. & Eques, „ immatura morte sublatus nono & vigesimo „ suæ ætatis anno, honoribus Pisauri, Mutinæ, & in patria Faventiæ præclare ge„ stis. “ Hocce elogium est Flaminii in nota epistola.

BUBANIUS Hortensius a Balneocaballo monachus Camaldulensis & Sacr. Theol. Professor in Classensi Cœnobio & Academia. In indice Magliabecchianæ Bibliothecæ adnotantur sub num. 759. classis VIII. Hortensii Bubanii monachi Camaldulensis epistolæ ad ipsum Magliabecchium ab anno 1676. ad 1683. Sunt quinque epistolæ, in quarum postrema data die sexta aprilis anni 1683. Bubanius admonet Magliabecchium, Academicos Concordes Monasterii Classensis ipsum elegisse in eorum socium. Academia scilicet Concordium circa ea tempora in eodem Monasterio sub auspiciis Fabii Guinisii Archiepiscopi Ravennatis erecta fuit; ad quam statim accessere ex omnibus Italiæ cultis locis viri docti; atque inter Faventinos præ ceteris Carolus-andreas Sinibaldi Eques S. Jacobi, Paulus de Aurificibus, Salvator Perottus, & Abbas congregationis Cœlestinorum monachorum Purpurinus Baroncinius, qui etiam carmina & versus tum Latinos tum Italicos habent in Miscellanea eorumdem Concordium typis per ea tempora edita.

BUCCHIUS Xantes a Fusiniano, quem a Faventia facit Mazzuchellius (Fusinianum siquidem sub legatione Ferrariensi, sed sub jurisdictione spirituali est Episcopi Faventini) Anno 1704. orationem Latinam inauguralem habuit, ob eloquentiæ cathedram obtentam in Seminario Faventino, stylo quidem florido & conceptibus referto, gustum seculi transacti adhuc retinentem; quem tamen emendavit post id temporis, graviori & nobiliori stylo scribens. Testis Barbuchielliana oratio, qua vehemens & acer eo modo exagitat Barbochiellium, judicem causæ suæ iniquum, quo Cicero Marcum-antonium Philippica secunda. Academica quoque lectio reperta fuit inter ejus schedas, quam pronuntiavit sub principatu Archiepiscopi Edesseni Hierothei Stay Principis Academicorum Philoponorum. Versus habet in collectione carminum Pastorum Arcadicorum, in altera Academicorum Reformatorum Cæsenæ pag. 142. Ipsius honorifica memoria prostat in elogiis Ferrariæ editis anno 1749. in laudem Nicolai Oddii Vicelegati Ferrariæ, inter Arcades appellabatur Echenus Eurimedontius. Præfuit ecclesiæ parœciali S. Salvatoris Faventiæ, in qua etiam obiens amicorum mœrore, sepulcri honore donatus est.

BUCCIUS Antonius Christophori filius, Faventinus, Philosophus & Medicus, qui duodecim annis Romanam urbem incoluit, a Senatu Romano anno 1605. VII. idus septembris decoratus fuit privilegio Romanæ civitatis; id, quod refertur a Tondoccio in Historia Faventina pag. 105.

BUCCIUS Antonius alter junior & vivens, celebris in Faventino gymnasio Philosophiæ Professor. „ De Instituenda regen„ daque mente libri tres. Romæ 1772. ty„ pis Michaelis-angeli Barbiellini in Ædibus „ de Maximis. “ Nuncupatoria epistola est ad Vitalianum S. R. E. Cardinalem Borromeum Æmiliæ Legatum, eum nimirum, qui literarum æque & literatorum eximius est ex ea nobilissima familia Mœcenas & judex. Præter excellentem Philosophiam nitent libri aureo stylo. „ Opus est tyronibus utile, & in „ re Philosophica emeritis summe jucundum; „ omnia sapienter conscripta, & ad elegan„ tem sermonis simplicitatem, quæ dialogos „ decet, composita. “ Hæc approbatores operis hujus, quod jure merito laudant in suis ephemeridibus Romanis librorum censores.

BUCCIUS Vincentius Medicus atque Philosophus edidit: „ De calido, frigido ac tem„ perato Antiquorum potu, & quomodo ca„ lida in delicium uterentur; ad Eminentis„ simum Cardinalem Principem Pamphilium. „ Romæ ex typographia Vitalis Mascardi in „ 4. anno MDCXLII. “

BUDRIOLUS Petrus-andreas Abbas. Sub hujus nomine, quem constat fuisse Foroliviensem, Romualdus Magnanus, Laurentius Zannottus aliique Poetæ Faventini in lucem dedere collectionem carminum illustrium Poetarum viventium, majori ex parte Faventinorum, duobus voluminibus annis 1723. & 1724. Faventiæ editis, typis Hieronymi Maranti. Cum enim Eustachius Manfredius Bononiensis superioribus annis aliam curasset collectionem Poetarum, eamque sub nomine Augustini Gobbii Pisaurensis, qui tunc in Collegio Montaltino Bononiæ studiis operam dabat, prodire fecisset; nonnihil indignati Faventini, quod ipsorum non multa habita fuisset ratio a Manfredio, & Poetarum Faventinæ urbis neglecta fuissent illustria monumenta, de nova collectione cogitarunt, in qua præcipuas partes haberent Faventini, ac de nomine Budrioli in lucem exire voluerunt.

BULGARELLUS. Antiquus fuit civis Faventinos, qui juri civili studuisse videtur; nam in testamento, quod confecit anno 1285. Canonicis Faventinis tunc viventibus legavit Codicem, Summam, Digesta &c. Vide Accef. Favent. col. 455.

BURGHIUS Alexander Motilianensis floruit desinente Seculo XVI. Synopsim ejus vitæ habes apud Mazzuchellium ex Pinacotheca Erythræi. Acceptissimus fuit Alexander Summis Pontificibus Clementi VIII., Leoni XI. & Paulo V. Amicitiam coluit cum viris doctissimis sui temporis, Marco-antonio Bonciario, Johanne-baptista Lauri, sed præsertim cum Aloysio Lollino Episcopo Bellunensi, qui æque Burghium colebat, ut liquet ex epistola libri I. data ab Episcopo Lollino eidem Burghio, in qua ipsum ita alloquitur: „ Omitto multiplicem eruditionem,

quam

„ quam in tanto studio, ingeniique subtilitate non admitor, enimium in te sum „ expertus animi candorem, fidem singularem, constantiam vero in amicitiis omni „ pietatis genere excolendis summam &c. " Episcopatum Burgi-sancti-sepulcri obtinuit Alexander a Clemente VIII. anno 1598. a quo tamen se abdicavit anno 1605. Obiit anno 1613. sexagesimo quarto ætatis suæ anno. Typis Florentinis Junctarum edita fuit in 4. ipsius oratio, quam ad illustrissimos & reverendissimos S. R. E. Cardinales pro novo eligendo pontifice habuit in basilica S. Petri VIII. idus majas anni 1605. cum scilicet post mortem Leonis XI. electus fuit sub nomine Pauli V. Camillus Burghesius.

BURGHIUS Alexander junior Faventinus, Poeta Etruscus, & Arcadicus Pastor sub nomine Daletio Carnasi, vixit initio hujus seculi. Laudatur ab Eustachio Monfredo. Reperiuntur ipsius Italica epigrammata in collectione Academicorum Reformatorum Cæsenæ anno 1718. pariter in Tomo IV. & VI. Pastorum Arcadum, in alia collectione abbatis Budrioli anni 1703. & in Tomo IV. alterius collectionis Gobbianæ. De ipso verba faciunt Crescimbenius T. IV. pag. 248. *della Volgar Poesia*, ubi etiam specimen ejus versuum producit, & Mazzuchellius, a quibus ista hausimus.

BURGHIUS Antonius Mutilianensis Academicus Florentinus. Lectionem recitavit in Academia Florentina anno 1599. sub consulatu Michaelis-angeli Bonarotii junioris, super versus, vulgo *Stanze della Gerusalemme di Torquato Tasso*. Ipsius meminere Canonicus Salvinius in Fastis Consularibus Academiæ Florentinæ pag. 341. & Mazzuchellius.

BURGHIUS Hippolytus. Fuit quidem Placentinus, sed progenitus ex eadem familia, qua Alexander Burghius senior Mutilianensis. Comes insuper fuit, & Præses Ducalis Consilii Placentini. Extat ipsius consultatio juris celeberrima „ de Legitima " edita Placentiæ anno 1676. Fontana in Bibl. Legali P. I. coll. 156. & 157. ac Mazzuchellius sermonem de Hippolyto instituunt cum multa laude.

BURGHIUS Nicola Comes & Patritius Faventinus. Habentur ipsius carmina Italica in Philoponorum parentalibus pro obitu Æmiliani Æmiliani pag. 83.

BURGHIUS Pompejus Nicolæ filius, Faventinus Comes & Patritius vivens. Anacreonticam Pastoralem cecinit in mortem Canonici Tiberiacensis Ignatii-guilielmi Gratiani. Legitur ad pag. 211. carminum ejusdem Gratiani, quæ ut publicis juris fierent Faventiæ typis Archianis anno 1770. maximus incitator fuit. Præterea plura ejus Poesis specimina habentur in collectionibus recentiorum temporum, & Poema versibus solutis confecit in laudem Cardinalis Boschii typis Benedetti Faventiæ impressum.

BURGOS Stephanus de Mutiliana. In Universitate Ferrariensi edoctus fuit Medicam facultatem ab Antonio Musa Brasavola, & ab hoc laudatus in epistola nuncupatoria commentariorum suorum in Hippocratis Aphorismos. Vide Borsettum in Hist. Gymn. Ferrar. T. II. pag. 283.

BURSIERIUS Johannes-baptista, Medicinæ celebris professor Faventiæ. „ De Anthelminthica Argenti vivi facultate ad Petrum Balanterium epistola. Faventiæ 1753. „ in 4. " Hanc epistolam ad Jacobum bartholomæum Beccarium Medicum Bononiensem insignem direxit Bursierius ex Faventia idibus januarii. Mazzuchellius eam refert pag. 1715. ubi etiam hujus epistolæ judicia efformata fuisse in notitiis Litterariis asserit, quæ in ipsis videri possunt.

IDEM. „ *Saggi di Medicina prattica del* „ *dottor Pietro Paolo Dall' Arme*. " Edidit Bursierius Faventiæ in 4. apud eumdem Archium, cui speciminì suas quoque adjecit notas valde utiles.

IDEM: „ *Delle acque di S. Cristoforo*. „ *In Faenza 1761*. " Modo Bursierius Medicinæ cathedram honorifice implet in Universitate Papiensi, in qua anno 1770. edidit typis Papiensibus in 8. pagg. 104. *Memorie sopra i nuovi fenomeni scoperti nell' Analisi Chimica del Latte*.

BUZZUOLA vel Buzzula Thomas, Ugolini mox referendi frater, ex stirpe fratris Equitis Alberici de Manfredis. Laudatur a Donthe libro I. cap. 14. ob nobilitatem loquutionis; affertur tum ab Allatio, tum a Crescimbenio specimen ejus carminum Italicorum, quæ lingua & stylo meliora judicantur, quam illa Ugolini fratris.

BUZZUOLA Ugolinus frater jam dicti Thomæ, filius & ipse Alberici Monfredi, Potestas Balneocaballi anno 1282. ea serie, quam affert Johannes-dominicus Coleti pag. 111. *delle Notizie Storiche della Chiesa archipresbiterale di S. Pietro in Silvis di Bagnacavallo*; quique anno 1285. una cum Alberico patre proditorie occidit consanguineos suos in castro Sezatæ. In Chisiana Bibliotheca habet Epigramma Italicum publici juris factum ab iisdem Allatio & Crescimbenio *T. III. della Volgar Poesia pag.* 80. Tassonus de Ugolino disserit in suis Considerationibus super Petrarcham pag. 324., & de ipso, ejusque fratre Thoma verba faciunt & Quadrius in Historia Poesis, & Mazzuchellius pag. 2482. Videantur etiam Accessiones nostræ Faventiæ, ubi plura de Ugolino dicto Buzzuola, & Ginannius T. I. pag. 202., ubi de utroque fratre, quos nominat Buccolus. Anno 1287. Ugolinus accepit in uxorem Patritiam filiam Galdonis de Glauxano de Accarisiis; mentio fit de ipso in Historiis Faventinis etiam ad annos 1292. & 1295. obiit demum die octava januarii anni 1301.

C

CACCIAGUERRA Eques & Medicus Faventinus. Memoratur a Tonduccio pag. 407. An ille est, de quo verba facit Johannes-antonius Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ? „ Andreas, „ inquit ipse, Cacciaguerra Physicus, & A- „ strologus non incelebris, qui egregium il- „ lud opus de judiciis ægritudinum secun- „ dum Astrologiam reliquit. " Extabat in veteri Ecclesia S. Andreæ O. FP. Prædicatorum de Faventia ad altare S. Petri martyris gothicis characteribus sequens inscriptio, quam procul dubio quadrare Cacciaguerræ nostro arbitramur, Equiti, Physico, Medico & Astrologo. En ipsam:

„ M. ccc. nona ter decem quoque junctis
„ Annis honore Dei finxit examine
„ cunctis
„ Chaxaguerra, pater motum, pater
„ Astrologie,
„ Solemnis Medicus, Divum meditatus
„ honorem
„ Militie celsi procerisque Georgii sa-
„ ctam
„ Condidit hanc aulam, toto quam ful-
„ sit in Evo. "

Facile Cacciaguerra fundator capellæ S. Petri in eadem ecclesia, fuit Eques Ordinis S. Georgii.

CALDERONIUS Gabriel „ illustris famæ „ una cum filio nequaquam degenere, " laudatur a Flaminio. Ipse est, quem Astorgius III. postremus Faventiæ dominus Oratorem & procuratorem suum Romam destinavit anno 1499. quique particeps & director fuit consiliorum & negotiorum ejusdem cum Romano Pontifice Alexandro VI. & cum Republica Veneta. Post mortem violentam Astorgii, Vicariatum exercuit in urbe Brixiensi, bisque prætor fuit in Florentina urbe, annis nimirum 1512. & 1554. Egit, ut Faventia excuteret Venetorum dominium, sub quibus aliquot annis pacifice quieverat, ac subjiceretur dominio Romani Pontificis. Demum Gabrielem fuisse celebrem jurisconsultum ex eo novimus, quod unus fuit ex iis, qui nova Statuta pro bono regimine & custodia urbis Faventinæ condiderunt. Videatur de eo Cavina in continuatione historiæ Tonduccii pagg. 543. 549. 550. 555. 570. 576. 584. 619. Johannes-andreas & Franciscus ejus filii, quorum alterutrum non degenerem a patre dicit Flaminius, fuere egregii Jurisperiti.

CALDERONIUS Gabriel-antonius Faventinus, Almæ Rotæ Ferrariensis Auditor anno 1693. electus, Ferrariæque per integrum quinquennium versatus, multa in lucem protulit, videlicet: „ Discursus & alia Legalia, „ impressa apud Jacobum Balduccium in Ob- „ servationibus ad Consilia Ramon. in Tomu „ IV. " Ex Borsetto T. II. pag. 588.

IDEM. „ Resolutiones forenses T. I. & „ II. cum S. Romanæ Rotæ decisionibus. " Editæ ipsæ fuerunt Bononiæ apud Monrium anno 1700. præcedente epistola Latina Vincentii Maradii Jurisconsulti Faventini, in qua de nobilitate familiæ Calderoniæ fuse disseritur, & præsertim de meritis auctoris, cujus laudes ex pluribus scriptoribus, qui de ipso verba fecerunt, simul congeruntur. Absente auctore præsedit Maradius editioni, summaria insuper & indices adjecit operi; Auditor siquidem tunc erat Rotæ Genuensis Calderonius. De ipso videantur, quæ scribit Georgius-vivianus Marchesius *Galeria dell' Onore P. I. pag.* 249. Fuit seculo XVI. celebris ex hac familia etiam Johannes andreas, cui epistolæ datæ extant a Jolio Castellanio Faventino Canonico. Fuit & Vincentius, cujus edita reperitur vindicatio cujusdam prætensi uxoricidii pro cive Faventino. In Codice 269. MSS. nostrorum Codd. habemus Alexandri Calderonii carmen in libros variarum historiarum Johannis Tzetzæ.

CALEGARIUS Johannes-andreas ex Brisichella. Patriam historiam una cum descriptione Vallis Lamonis contexuit, cujus exemplaria mss. vidimus asservata in aliquibus Bibliothecis nonnullorum civium Faventinorum. Referendarius cum esset utriusque Signaturæ, fuit anno 1579. electus a Gregorio pp. XIII. Episcopus Brittonoriensis, ac Nuntius Apostolicus ad Regem Poloniæ Stephanum Battoriam. Obiit anno 1613. octuagenarius, humatus in sua Cathedrali Ecclesia. Ughellius T. II. Ital. Sacr. col. 612. refert sepulcrale elogium, quod ipsi ponendum erat in patria, a Zarattino confectum. De Calegario mentionem faciunt Antoninus in Antiquitatibus Sarsinæ pag. 59. postremæ editionis Faventinæ, Campius in Historia Placentina P. III. pag. 13. Mandosius, aliique.

CAMPIDORI Stephanus. Viris literatis Faventinis adjungitur a Romualdo Magnano pag. XVI. verum nihil ulterius de eo profert, neque scripta indicat.

CANIS Franciscus-antonius. Imolensis quidem, sed tempore mortis suæ cœnobio O. Servorum, quod Faventiæ est, administrando præfectus, obiit anno 1686. ejus tamen sepulcralis inscriptio extat in ecclesia Imolensi. De eo editores Annalium ejusdem Ordinis T. III. pag. 337.

CANTINELLIUS Petrus. Origine Bononiensis, sed extorris a patria tempore fugæ Lambertacciorum, Faventiamque receptus, ibidem lares fixit post medietatem seculi XIII. sindicumque & procuratorem egit, tum Capitularis cœtus Canonicorum, tum Communitatis Faventinæ ad Romanos Pontifices, annis præsertim 1279. & 1294. Chronicon scripsit rerum, quæ evenerunt suo tempore, quo omnia, quæ ad Faventinam ejus ævi historiam pertinent, complectitur, plura etiam, quæ ad finitimas urbes Bononiam, Imolam, Ravennam, Forum livii, Cæsenam, Ariminum totamque provinciam Æmiliam spectant, dilucide & sincere exponit, ita ut inter plura Chronica, quæ prodiere ab aliis scriptoribus concinnata, videatur Cantinellius, tum tempore, tum merito & fidelitate palmam ceteris præripere. Ipsum Chronicon produximus

duximus in Acceſſionibus Hiſtoricis Faventinis, judiciumque tulimus, multaque ibidem de Centinellio, & de ms. codice aſſervato in tebulario Eugubino, ex quo varie exemplaria pro uſu civium Faventinorum confecta fuere, diſſeruimus, ipſum quoque conferendo cum Chronico Foro-livienſi Morattini, qui videtur ex illo Centinellii profeciſſe.

CANTONI Antonius. Patriæ Faventiæ Epiſcopus datus a Benedicto pp. XIV. anno 1742. Synodum diœceſanam celebravit anno 1748. diebus 25. 26. 27. menſis junii. Præit Oratio ab ipſo habita ad congregatos ſacretos viros in prima Synodali actione; Sequuntur Conſtitutiones diœceſanæ. Ex Faventina ſede ad Archiepiſcopales Ravennates inſules translatus anno 1767. a Clemente XIII. ut olim initio Seculi XIII. Ubaldus an Faventia Ravennam ſimiliter ab Innocentio III. translatus fuerat, maximum ſui deſiderium civibus Faventinis reliquit, & a Ravennatibus ſummo cum honore & gaudio fuit receptus; vivitque Prælatorum ornamentum & decus, vindexque acerrimus jurium eccleſiæ ſuæ antiquiſſimæ & nobiliſſimæ.

CANTONI Johannes-baptiſta, inter Arcades Floraldus Maſſaticus. Nominatur a Creſcimbenio, unuſque ex primis fuit conditoribus Coloniæ Lemoniæ. Pater fuit Antoni Epiſcopi Faventini, inde Ravennatis Archiepiſcopi mox laudati.

CAPALLA Johannes-maria Saluthienſis ex O. FF. Prædicatorum Lector theologus. *Scintille della fiamma innata, cioè avvertimenti e deduzioni fatte ſopra il miracolo della Madonna del Fuoco occorſa in Faenza l' anno* 1567. *con un trattato di alcune neceſſarie oſſervazioni pertinenti a ciaſcheduno Criſtiano; e nell' ultimo un Ragionamento per occaſione di un fatto, con l' aggiunta di alcuni miracoli. All' illuſtriſſimo e reverendiſſimo Cardinale Aleſſandrino Camerlingo Apoſtolico. In Bologna per Aleſſandro Benacci* 1569. Quem auctorem idcirco reponimus in præſenti Scriptorum ſyllabo, quia agit de memorabili & prodigioſo facto, quod ſub Pio V. anno 1567. contigit in urbe Faventina prope Monaſterium ſacrarum virginum O. S. Dominici ad eccleſiam S. Cæciliæ. Ceterum opus eſt potius morale & dogmaticum, quo confirmantur Catholicæ veritates. Citatur ea occaſione ad eum annum a Cavina in Hiſtoria Faventina Tondoceii.

CAPERANUS Alexander Poeta Faventinus. De eo hæc habet Creſcimbenius T. V. pag. 56. „ Floruit ſub Alexandro pp. VI. „ Ejus Italica epigrammata una cum duabus comœdiis edita fuere Venetiis anno „ 1508. in 8. cum titulo: *Opera nuova*. “ Forte is eſt, quem Tonduccius Ceperanum vocat. Vide *Ceperanus Alexander*.

CARMENTUS Cæſar, Orator & Poeta egregius dicitur a Flaminio, ipſiuſque ait feciſſe mentionem Angelum Politianum. Re ipſa vero extat Carmenti epiſtola Politiano data, & hujus reſponſum ad Carmentum idibus januarii anni 1488. inter Politianenſes libro IV. In hoc reſponſo Politianus elegantiſſimas appellat Carmenti epiſtolas. Alia Politiani ad eumdem, ſed breviſſima legitur in libro VIII. earumdem epiſtolarum.

CAROLUS de Faventia O. Servorum B. Mariæ. Orator eximius, ut fidem faciunt Orationes ab ipſo recitatæ in ſacello Pontificio. In lucem emiſit etiam Quæſtiones Quodlibetales. Studio ſuo pariter & induſtria typis impreſſa prodierunt opera Nicolai Petri Senenſis confratris ejuſdem Ordinis, qui ad Deum abiarat anno 1350. nimirum Sermones de Sanctis, explicationes & luculentæ Conciones ſuper Epiſtolas & Evangelia per dies Dominicos, & explicatio locupletiſſima ſuper Pentateuchum. Addit Magnanus pag. 240. lib. primi, Carolum reliquiſſe aliquot opuſcula, quæ confecit in honorem immaculatæ Conceptionis B. Mariæ V. Fuit Carolus Procurator generalis ſui Ordinis in Curia Romana, atque defunctus eſt anno 1491. Florentiæ tumulatus in SS. Annuntiatæ templo ſui Ordinis.

CARRANTI Petrus-maria Cotiniola. Notus nobis eſt ex teſtimonio Magnani T. II. pag. 39. ad vitam Raynaldi Gratiani Cotiniolenſis Generalis Miniſtri O. S. Franciſci, inde Archiepiſcopi Raguſini. Unus ex majoribus Petri-mariæ Matthæus Carrantus Cotiniolenſis, Flaminii amiciſſimus ab hoc epiſtolam recepit XXII. libri V. anno 1524. quæ verſatur in diluendis objectionibus Carranti, quod is (Flaminius) Romam miſerit M. antonium filium ſuum.

CARROLI Antonius Briſichellenſis preſbyter Oratorii, & diſcipulus S. Philippi Nerii. Edidit opera non vulgaris doctrinæ ad pietatem ſpectantia, teſte eodem Magnano T. II. pagg. 106. & 131. ad vitam Mariæ Seletti ſimiliter ex Briſichella; inter quæ: *Prattica breve per procurarſi la ſalute dell' anima, ſtampata in Roma per il Facciotti*. 1617. Pie deceſſit anno 1626.

CASA (*della*) Silveſter Epiſcopus Faventinus, ad quam Eccleſiam electus fuerat anno 1412. licet pacificam poſſeſſionem ejus dignitatis, curante Martino pp. V. non obtinuerit niſi anno 1418. Quievit in pace anno 1428. „ Vir reconditæ doctrinæ “ appellatur ab Ughellio T. II. Ital. Sacr. col. 503. Latent tamen ejus opera.

CASALIUS Bernardus & ejus filius Bartholomæus, nec non Nicolaus. Laudibus afferuntur tanquam egregii Juriſconſulti a Flaminio. Certe Barnardus unus fuit ex quatuor viris deputatis ad condenda Statuta urbis Faventiæ anno 1410. a Johanne-galeatio de Manfredis urbis Principe, quæ in vulgus exiere confirmata a Gregorio pp. XII. anno 1414. Vide *Statuta*.

CASALIUS Hieronymus notarius Faventinus. Ad annum 1485. ex tabulario Azzurinio Sec. VIII. filius dicitur „ q. nobi- „ lis & famoſi legum doctoris Bernardi de „ Caſalie de Faventia Capellæ S. Salvato- „ ris “ nimirum Bernardi ſuperius dicti.

CASALIUS Jacobus q. Andreæ, alter nota.

notarius ad annum 1389. Ex iisdem chartis Azzuriniis Sace. VIII. innotescit.

CASALIUS Johanoes-baptifle. Locum habet inter excellentes Medicos Faventinos in epistole Fleminii. Præfetionem ipse fecit Auscultationibus in parvem Galeni artem Antonii Citredinii, editis Feventiæ enno 1523. quas ipse vulgavit.

CASALIUS Peulus. Illustris vir, qno utebetur Guidnbaldns II. Feltrius Urbinatium Dux IV. tanquem ministro ad magnos Principes & Reges megnis de rebus, ut ait Sebastianus Regulus in nuncupatoria ad ipsum Guidnbaldum explicationum suarum In Ciceronis oretinnem primam in C. Verrem, ad annum 1564.

CASELLA Matthæus. De celebri boc viro sequentie profert Johaenes-entonius Flaminins. „ Quentue vir fuerit Metthæus Ca„ fella, non folum testatur inclytus Ferra„ riæ Dux Alphonsus, cui summem rerum „ snerum nuper commisit, sed & tote Ite„ lie, & externæ simul gentes, quo tempo„ re agitete est illustris ille inter Clementem „ VII. Pont. Mex. & ipsum Ferreriæ Du„ cem controversia, Romanorum Imperatore „ Carolo V. judice. “ Orator insuper fuit Caselle Herculis Ferrariæ Ducis annis 1525. & 1526. Plura de ipso habentur in epistolis Bertholomæi Riccii Lugiensis, & quidem honorifica. Leander Albertius peg. 311. laudat excellens ejus Ingenium, gravissimumque consilium tam sub Alphonso, quam sub Hercule secundo ejus filio Estensibus Ducibus.

CASELLA Scipio. Eques Faventinus, floruit initio seculi elepsi. In lucem protulit: *Paragone del Cavaliere e del Capitano; all' illustrissimo e reverendissimo Signor il Signor D. Alessandro Cardinale di Este. In Venezia presso Marco Guarisco* M. DC. VII. *in* 4.

CASSIANIUS Antonius. Vir integerrimæ vitæ & singularis doctrinæ, alumnus Conventus Minor. Convent. Feventiæ, & Provinciæ Bononiensis minister, dignis leudibus honestatur e Wadingo Tom. IX. Annel. pag. 193. ad annum 1399.

CASTELLANIUS Julius „ Faventinus Cano„ nicus, Cariatensis inde Antistes, rei phi„ losophicæ & oretoriæ scientia multos sue „ ætate vicit. Scripsit super Logicem Ari„ storelis; de Humano intellectu ed mentem „ Pletonis; super Ciceronis Acedemicas quæ„ stiones; In maxime celebritete vixit anno „ 1580. “ Hæc peucis verbis, citeto Cavinæ loco, pagine scilicet XCV. Introductionis ad Historiam Faventinam Tonduccii, Georgius-vivienus Merchesius in Monumentis Virorum Illustrium Galliæ Togatæ pag. 79. Quæ placet pluribus illustrare in perennem memoriam insignis hujus viri.

Julius Castellanius, nepos Petri-nicolai ex Castelleniis, de quo infra, Faventiæ natus, patruum, nisi superevit, seltem in Philosophicis æquavit; in arte vero Oratoria, & in Poetica facultate vicit. Discipulum se testatur fuisse Sebastiani Reguli Brisichellensis celeberrimi sui temporis Oratoris; in Philosophia autem Vincentii Madii legentis in

Universitate Ferrariensi, de quo præceptore valde glorietur; ementissimos eutem sui fuisse Petrum Victorium, & Frenciscum Robortellium. Canonicus factus in Cathedrali ecclesia patriæ, essumptus quoque fuit, ut Lector publicus foret Sapientiæ in Urbe, amicitiis ibidem virorum præstantissimorum munitus, immo S. R. E. Cardinalium, & ipsorum Romanorum Pontificum protectione
gaudens, & præsertim Cardinalis Francisci
A Gonzagæ, ed cujus servitium & obsequium
erat addictus, ut indicant epistolæ Julii ad eos scriptæ, de quibus mox dicemus, e Sixto V. Romano Pontifice felicium ingeniorum probo cognitore, Episcopus Cariatensis electus fuit, qua tamen dignitate frui non est diutius permissus, decedens Romæ enno 1586.

Quoad Lucubrationem suam de Humano intellectu, dicavit eam Julius libris tribus Cosmo Medices Etruriæ Duci, Florentiæ & Senarum Domino, in cujus nuncupatoria epistola hæc de familia illa principe proloquitur: „ Incredibili ardebam desiderio tibi
B „ significandi maximam meam erga te pie„ tatem & observantiam, quæ mecum sem„ per edolevit in me, a pueritia orta, post„ quem a parentibus sæpe meis audivi, Pe„ trum Nicolaum petrunm, eruditissimum „ illum virum, atque Philosophiæ & alia„ rum bonarum artium studio præstentissi„ mum, Majorum tuorum singulari eximia„ que virtute hominem studiosissimum sem„ per fuisse, & illis carissimum, quo tem„ pore maxime cum sui laude & glorie „ Pisis Philosophiam publice profitebatur, „ ac deinde suos pulcherrimos de Animorum
C „ nostrorum Immortalitate libros Clementis „ VII. & secundi ex præclarissima gente tue „ summi Pontificis nomine consecrasse, & „ ab eo sanctissimo ac beatissimo viro egre„ giis sane laudibus honestatum, & summis „ amplificatum honoribus fuisse. “ Tres hi libri de Humano intellectu lucem espexere Bononiæ anno 1561. apud Alexandrum Benaccium. Cecinit duplici carmine in Castellanii laudem Antonius Sulphrinius in fronte hujus Operis.

Hieronymo Daudino Episcopo Imolensi nuncupavit Castellanius alterum opus suum,
D nimirum Disputationem edversus M. Tullii Ciceronis Academicas Quæstiones; qua disputatione omnium pene Philosophorum opinio de percipienda veritate comprehenditur, & Aristotelis supra ceteros omnes extollitur Philosophie. Antonius Giaccarellus & Peregrinus Bonerdus socii excudebant Bononiæ mense martii anni M. D. LXVII. in 8. Errore Johannes-albertus Febritius Biblioth. Lat. T. I. pag. 135. adducens hanc disputationem, Johannem Castellanium pro Julio auctorem fecit hujus Operis.

Descendimus ed cetere Castellanii opera.
E Hæc suns epistolarum libri tres; Orationes tres de Summo Pontifice deligendo; De Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenti præstantia; De Laudibus Johannis-baptistæ Seghicellii Faventini Episcopi. Hæc omnia cura Honophrii Manii Canonici Faventini impressa fuere Bononiæ apud Johannem Rossium, & dicata Cardinali Ferrerio enno 1575. quibus orationibus adjectæ fuere postmodum anno sequenti

ei aliæ duæ, una in ingressu Hannibalis Grassi ad Episcopatum Faventinam anno 1575.; altera de puerorum Seminarii utilitate. Libenter syllabum eorum, ad quos datæ sunt Julii epistolæ, subjicimus, ut neminem lateat, cum quibus quantisque viris epistolicum commercium servaverit. Datæ itaque sunt: Ad Aloysium Cornelium, ad Bernardum Navagerium, ad Carolum Borromæum, ad Christophorum Madrutium, ad Franciscum Gonzagam, ad Franciscum Alciatum, ad Fulvium Corneum, ad Gabrielem Paleottum, ad Guidonem Ferretium, ad Julium Feltrium, ad Marcum-antonium Amulium, ad Ptolomæum Gallium, ad Rodulphum Pium Carporum principem & Faventinum Episcopum, ad Scipionem Rebibam; omnes S. R. E. Cardinalitio pileo ornatos. Extant ipsius & ad Pium V. & ad Gregorium XIII. Romanos Pontifices epistolæ. Ceteri, quibus epistolas scripsit, fuere: Benedictus Manzolius, Cæsar Gonzaga Melphitensium Princeps, Fridericus Pendasius Philosophus, Flaminius Nobilius, Flaminius Pappazonius, Fabius Casandinius, Honuphrius Monius, Johannes-baptista Seghicellius, Johannes-evangelista Nicoluccius, Johannes-evangelista Valerianus, Johannes-vincentius Gonzaga Baroli Prior, Julius Masettius, Julius-cæsar Gotharellius, Johannes-andreas Calderonius, Ludovicus Musatorius, Marcus-antonius Herculanius, Philomenus Boccatius, Scipio Cittadinius, Ulysses Aldovrandus. Inter eas habentur & Flaminii Nobilii, & Francisci Alciati, & Guidonis Ferrerii, & Honuphrii Monii, & Julii-cæsaris Gotharellii epistolæ datæ ad Castellanium. Memorat Julius in iis epistolis commentarium suum de Dignitate & præstantia Deiparæ Virginis, alteramque de Veneratione & patrocinio Sanctorum, & de Imaginibus & miraculis Sanctorum. Cecinit præterea in morte Herculis Gonzagæ Cardinalis Mantuani carmine, vitamque ipsius edidit, quæ impressa fuere Mantuæ anno 1564. in Collectione Latina & Italica variorum auctorum, qui obitum præstantissimi Cardinalis deflevere. Dicebatur Julius *L' Assiurato Accademico Invaghito*.

CASTELLANIUS Petrus-nicola, Julii mox dicti patruus, Philosophus, Medicus & Poeta celeberrimus, vixit desinente seculo xv. & ad plures annos seculo sequenti: Ipsius opera, servato ordine temporum exhibemus, atque illustramus.

,, Traductio sapientissimi philosophi Aristo- ,, telis Stagiritæ Theologiæ seu Mysticæ Phi- ,, losophiæ secundum Ægyptios noviter re- ,, pertæ; " cujus operis rationem reddit in monito ad Lectorem. ,, Franciscus Roseus ,, Ravennas (inquit), lector studiose, ex ,, inclyta Damasci bibliotheca in Italiam nu- ,, per advexit fidæ vetustatis codicem, cui ,, titulus: *Theologia Aristotelis a Græca lin-* ,, *gua pridem per Abenamam Saracenum in* ,, *Arabam translatam*. Quod opus cum mi- ,, hi dijudicandum exhibitum fuisset, Mose ,, Rova interprete, oratione juxta Arabicum ,, stylum indigesta, ac ob imperitiam Lati- ,, nitatis illiterata, quando quidem maxime ,, placuit ob sublimia theoremata, præser- ,, tim autem quamplurimas sententias reli- ,, gionis Christianæ unanimes, adversus im- ,, pios apprime conducibiles, subiit animum ,, Romanæ ecphraseos toga donare, ne diu- ,, rius tam pretiosus liber tanquam a pyra- ,, tis Græco pallio exutus, sagoque barbaro ,, indutus, verecundia publicum fugeret. " Franciscus Roseus librum a Castellanio translatum dicavit Leoni X. Romano Pontifici ex Ravenna Kalendis Januarii anni M. D. XIX. quem nimirum ante triennium Damasci agens reperarat, & in Cyprum se recipiens per Mosem Rovam Physicum Arabicæ linguæ peritissimum Philosophum in sermonem Italicum communem qualemcumque verti fecerat, sed in Italiam reversus eidem Castellanio, ut diximus, recensendum tradiderat, qui Latino sermone opus donavit. Excusum autem ipsum fuit in Alma Urbium principe Roma apud Jacobum Mazocchium Romanæ Academiæ Bibliopolam anno Incarnationis Dominicæ M. D. XIX. Kalendis Junii Pontificatus SS. D. N. D. Leonis X. Pontificis anno ejus septimo. Male habet hanc Castellanii versionem Jacobus Carpentarius, quam dicit insulsam, sed Franciscus Patritius, qui libros de Mystica Theologia Aristotelis recudi fecit in sua de Universis Philosophia, edita Ferrariæ anno 1591. & Venetiis 1593. prætulit Carpentarianæ Castellanianam traductionem, licet barbariusculam, ,, quoniam, ,, inquit, non tam sumus delicati, ut verba ,, sententiis præferamus. " Vide Fabricium in Bibl. Græca T. II. pag. 162. qui insuper pag. 167. Epistolam Aristoteli tributam. ,, De ,, conservatione humani corporis " versam per nescio quem Nicolaum, quem Castellanium opinatur, ceteris ejusdem versionibus adjungit, ut etiam nos opinamur.

,, Aristotelis libri Analytici posteriores ,, emendati & elucidati per novam interpre- ,, tationem a clarissimo Philosopho & Medi- ,, co Petro-nicolao ex Castellanis Faventino. " Ad hos hæc præmittit calchographus Johannes-maria ex Simonettis Cremonensis: ,, Ac- ,, cipe lector, quisquis es, veræ Philosophiæ ,, studiosus, novam in libros Aristotelis A- ,, nalyticos posteriores interpretationem, & ,, a me impressam, factam ab excellentissi- ,, mo doctore Petro-nicolao Faventino nostri ,, temporis polihystore, cum capitibus sen- ,, tentiarum, imitatu Græcorum aliquot, ,, teste Themistio, & cum titulis capitum ,, ac indicibus titulorum, sed & dictorum, ,, ad meliorem intelligentiam ac memoriam; ,, & expecta brevi a me similes in aliquos ,, Aristotelis libros ejusdem auctoris transla- ,, tiones impressas; ad hæc & opus unum ,, de Immortalitate Animorum, atque alte- ,, rum totius Logicæ Peripateticæ compen- ,, dium, postremo etiam Philosophiæ secun- ,, dum Peripateticos dilucidarium. Bene vale ,, lector optime, & lingua atque animo, ,, immo & manu auxiliari nobis fave. Fa- ,, ventiæ M. D. XXI. VI. Kal. Junii: " Hocce opus in libros Aristotelis Analyticos posteriores nuncupavit Petrus Nicolaus reverendissimo antistiti ac illustrissimo Principi Herculi Gonzagæ Episcopo Mantuæ designato meritissimo, dominoque observandissimo quem laudat, quod ,, philosophica studia ,, hu-

„ hujusmodi tanto studio & disceus & fu-
„ vans amplectetis , ut nihil alterum medi-
„ teris, nihil aliud molisris; unde & Bono-
„ niæ cousidaus , procul ab otio patriæ am
„ plissimo , Pomponatium civem tuum Phi-
„ lusophum eelebram doceotem sedulo adis ,
„ atque eruditos domi subinde audis, eloquen-
„ tiæ sapientiæque omnifariæ præceptores ,
„ in quos etiam , & in omnes alios vires
„ doctos tem liberalis extas & pronus , ut
„ in eis promerendis nulli sumptui , nulli
„ coræ parcas . Jure igitur omni tibi litera-
„ rum cuitori & fautori maximo , optimo
„ que literarium hocce meum nuncupo opus .
„ Feventiæ M.uxxiɪɪ. vɪɪɪ. Kalendes ju-
„ nii. “ Sunt libri duo eum copioso indice;
post ipsum sequitur epigramma seu excusatio
auctoris apud lectorem probum adversus
obtrectatores:

„ Æmulus hinc carpet, seor, & Græ-
„ ce inscius illinc,
„ Esto , horum potius damnet uter-
„ qua velim.
„ Ut canis e Nilo bibit & fugit , au-
„ guror idem.
„ Cedet & a scriptis crassa Miner-
„ va meis.
„ Hoc & amo , Atchadicos ita Stegi-
„ rita lagentes
„ Jam procul a libris jussit abesse
„ suis.
„ Ergo mihi eacis gretum est satir ,
„ auribur .....
„ Et Goosaga unos sit Plato pro po-
„ pulo.

„ Aristotelir Elenchi , translati , emendati ,
„ divisi , expositi , instructique , auctore Pa
„ tro Nicolao Faveotino Philosopho ac Me-
„ dico . “ Præit sequens carmen interpretis
ad lectorem ingenuum:

„ Hac Sophiæ argutas lega candide le-
„ ctor Elenchos
„ Nuue quod Aristotelis jure putebis
„ opus.
„ Et sprata , tritico jam vescere , glan-
„ de , reperto
„ Ni magis Heraclito hanc judice
„ forte velis.
„ Jamque Sophistarum tot dogmata stul-
„ ta novorum
„ Ac Logicæ valeant barbara scripta
„ tudis. ”

Castellanius dicat Elenchorum libros magnifi-
co ac insigni viro Domino Francisco Guic-
ciardinio Patritio Florentino , Jurisconsulto
amplissimo, Æmiliæque Prolegato ac Præsidi
integerrimo . Libenter vero in medium pro-
ferimus hujus viri laudes , quas prosequitur
multis Castellanius , qui in hunc modum
præfatur: „ Cum inter loquendum de literis
„ (ut sæpe facis post negotia peracta) Cle-
„ rissime Præses Francisca Guiazardine , me
„ quandoque adhortetus sis ad prosequendam
„ lucubrationum mearum editionem , ut sum
„ parendi tibi cupidus , statim animum ad
„ opus injunctum converti; quare præsertim
„ libros Logicæ cepi primo emittere , quo-
„ niam ea ars est doctrine prior , & ad ve-
„ ram Philosophiam instaurandam (ut mo-
„ lior) principium ; translationem novam
„ autem maxime Elenchorum Aristotelis im-
„ primendi subiit impetus , tum quod illi
„ maxime opera hujusmodi indigent , quare
„ a multis gymnasticir lectoribur efflagitan-
„ tur , utpota ad sophisticam extarorum
„ amovendam , impeditricem potius quam
„ adminicu atricem veritatis explorandæ , sunt
„ ansæ potissimæ . Interpretationem itaque
„ ipsam tibi dico , & quoniam tu aruditio-
„ nis ejus præcipuus es auctor , & quia vir
„ es, cui talia a literatis officia debeantur .
„ Accedit quoque , quod ultra amplam in
„ jura atceque tuam eum probitete & ex-
„ perientia excellentiam , aa extiterunt præ-
„ clara in rebus agendis tui gesta , ut si-
„ lentio involvi sine culpa non possint .
„ Quare ut ego vel iste percurram, hujusce
„ operis dicandi occasionem arripiam . Ado-
„ lescens igitur pene adhue Legationem Rei-
„ publicæ florentissimæ adeptus, ad Catholi-
„ cum Aragonum Regem Ferdinandum , ea
„ tanta cum successu bene perfunctur es ,
„ ut non modo a Senatu Florentino , ob
„ Legationem egregie gestam , laudatur plu-
„ rimum fueris , sed etiam a gloriosissimo
„ illo prudentissimoque ætatis nostræ Rege
„ probatus atque honoratur admodum abie-
„ ris. Deinde Mutinam , ac paulo post Ra-
„ gium Lepidi , deinceps etiam Parmam ad
„ urbes intra se per quem discordas procon-
„ sul missus , quam optima statim eas pa-
„ casti, sed & Regium (quam urbem Gal-
„ lorom exercitur improviso impetu capere
„ voluerat) opportona ac viriliter tutatus,
„ paulo post cepto contra Gallos bello, jun-
„ ctir Ecclesiæ ac Caroli Romanorum Regis
„ socialibus copiis , Commisserius generalis
„ in eo exercitu a Leone decimo Pontifice
„ tam optimoquam maximo electus, munus
„ tuum summa cum laude administrasti. Ac
„ defuncto statim eodem Pontifice, unus in-
„ credibili animi constantia Parmam a Gal-
„ lorum exercitu obsessam & oppugnatam
„ auxiliisque omnibus destitutam consesvasti.
„ Quæ mira defensio non mediocriter resor-
„ gentes Gallorum vires & incepta cohibuit.
„ Post mortem vero Hadriani VI. sopitis
„ propter longum interpontificatum Sedis
„ Apostolicæ viribus & reverentia, non pa-
„ rum momenti ad Mutinam sub Ecclesiæ di-
„ tiooa servendam, quam ingredi Dux Fer-
„ rariensis nitebatur , providentia & aucto-
„ ritas tue attulit . Nuper vero Flaminiam
„ ingressus , cui a Clemente VII. Pontifice
„ sanctissimo ac vere maximo præfectus es,
„ & quam tumultuosam , totque cædibus ac
„ incendiis fœdatam repereras , statim eam
„ solo adventus tui nomine , justitiæ ac ju-
„ diciorum auctoritate restituisti , ministros
„ etiam , quos minus probos deprehendisti ,
„ locis amovendo , & talem te initio magi-
„ stratus tui præstitisti , & quotidie præstas,
„ ac tam rara integritate & prudentia pro-
„ vinciam administras , ut omnes probi viri
„ uberes boni regiminis fructus sentientes ,
„ non potuisse melius a prudentissimo Ponti-
„ fice saluti hujus regionis consuli arbitren-
„ tur . Sed hæc non pauca nec parva sint
„ satis &c.

Tooc

Tunc Castellanius de ordine, quem servavit in curanda versione sua post illas Boethii aliorumque, disserit, clauditque opus cumhoc Epigrammate ad eumdem Guicciardinium.

„ Qui verum observans, horres mendacia, utrumque
„ Inspiciens, Sophiem cultor utrem„ que foves,
A „ Accipe mendaces contra ignavosque „ Sophistas
„ Istud elenchorum, maxime Præses, „ opus.
„ Utile thema facit, parvum auctor, „ nobile munus
„ Meos etiam gratum prone dicentis „ agat.

„ Faventiæ M. D. XXIIII. XIII. Kalendas „ octobrie. “

Ad calcem: Johannes-marie ex Simonettis „ Cremonensis Faventiæ imprimebat anno „ M.D.XXV. nonis januarii. “ Sequitur epi- B gramma Latinum Johannis-baptistæ Quaracini, de quo suo loco. Demum ad lectorem ingenuum excusatio interpretis, post copiosum indicem.

„ Insignis, quæ sit summe & sententis „ libri,
„ Pagine cum numeris indicat esse „ suis.
„ Lector ad ecphrasim nihil ergo can„ dida desit
„ Tu nisi mentis ope, sis quoque C „ mente carens
„ Sed puto mox segmente operis colle„ cta requires,
„ At modo nec desunt (si memor) „ ista tibi.
„ Forsan & exoptas glossemata singu„ la verbis,
„ Hæc quoque sed constat (si sapis) „ ampla meis.

Demum legitur Præmonitio ejusdem Castellanii ad lectorem barbarum.

„ Quod Sophiam facili ac Latio sermo„ ne latentem
D „ Et referem sensu composito atque „ brevi,
„ Quisquis es alterius voti, os scripta „ lacessas;
„ Non sunt facta tibi hæc, sed tibi „ dissimili.
„ Non aurum doctrinæ asino, vel les„ pide gallo,
„ Margaritasque sui, nescius ipse dedi.

Meminit & Fabricius T. II. pag. 116. Biblioth. Græcæ hujus versionis Elenchorum factæ a Castellanio.

E „ Petri-Nicolai Castellanii Faventini ad „ Clementem VII. opus de Immortalitate „ Animorum secundum Platonem & Aristo„ telem. Johannes-maria ex Simonettis Cre„ monensis imprimebat Faventiæ anno Do„ mini M. D. XXV. XIII. Kalendas novembris. “ Nuncupatoriam epistolam dedimus col. 846. Accessionum historicarum Faventinarum. Ne actum agere videamur, historica dumtaxat ex epistole animadvertimus, quæ sunt: Legatum in Æmilie eo anno fuisse Cardinalem Innocentium Cibo, Gorum Gorium Episcopum Fani Gubernatorem Bononiæ, Præsidem autem Romandiolæ supradictum Franciscum Guicciardinium; Clementem VII. Academiam Romanam sub Hadriano intermissam statim instaurasse, & injunxisse translationes Græcorum auctorum & impressiones translatorum; Annales sui ævi conscribendos mandasse Paulo Jovio physico excellenti & oratori eloquenti &c. Illud tamen minime dissimulamus, Julium Castellanium ejus nepotem, postquam in libris de Intellectu humano pag. 2. veterum & recentiorum philosophorum, Pomponatii etiam & Augustini Suessani opiniones de natura mentis humanæ exposuit, sententiam quoque collegæ Suessani, Petri ominum Nicolai patrui sui exposuisse, & quamquam eum laudet „ ex pietate summa præ„ claraque eruditione & doctrina, & quod „ fuerit inter Philosophos sui temporis valde „ clarus & nobilis, ideoque admodum ele„ gans & doctum opus de Immortalitate A„ nimorum ad Clementem VII. Pont. Max. „ scripserit, in quo singulorum hominum „ immortales esse animos, illosque aliquando „ in hunc mundum reverti, rursusque jun„ gi corporibus ex Aristotelis sententia de„ monstraverit; bene tamen opinionem mi„ rem profecto, & cujusvis Peripatetici auri„ businauditam, ait, præsertim excepisse e quo„ dam libro, qui Theologia sive Mystica A„ ristotelis Philosophia inscriptus est, & ab „ eo Latinitate donatus, cum prius a quo„ dam Mose Rove in barbarum potius quam „ Latinum sermonem ex Arabica lingua tra„ ductus fuisset. Ego vero, subdit, si ob „ veritatis amorem & cultum liceat mihi a „ præstantissimi patrui mei opinione discedere, „ eum librum aut falso Aristoteli adscriptum „ fuisse arbitror, aut si illum scripserit Ari„ stoteles, omnia fere in eo secundum Ægy„ ptiorum & Pythagoricorum opinionem, „ non autem ex propria mente Philosophum „ censeo pronuntiasse. “

Fuit Castellanius & non incelebris Poeta Latinus, & præter specimine, quæ ettulimus, edita ab ipso in præfationibus & ad calcem librorum suorum, sequens carmen exscripsit Borsettus T. II. Hist. Gymn. Ferrar. pag. 105. ex ms. Finiano codice ad pag. 34. „ Excellens doctor ac poeta D. M. Nicolaus „ Castellanius Faventinus Danieli Fino.

„ Pieridum consors Daniel carissime, „ cujus
„ Res academicas scribere munus adest,
„ Pro tot in hanc urbem meritis, pro „ culmine amoris
„ Erga te nostri, pro sociis studiis
„ Commenda precor ore potes quo multe, clientem
„ Costabili fidum Nicolaum Domino.
„ Et Mæcenati si commendare poetam
„ Dedecet, ad mentem, quod decet, „ ipse refer.
„ Te studiis natum patibus, te fecit „ amicum
„ Par studium, fautor sis modo, „ præstat amor.
„ Utque potes, sic jure velis apud ore „ tribunum

„ Nicoleum Daniel, mequa juvare
„ tuum.
„ Etsi vdamem, nec ob id Daniel, sed
„ jure eanendas
„ In laudes omnis provehor ipse tuas.
„ Et licet esse neges te vatem carmi-
„ ne, vatem
„ Tv tamen ostentas vrminis arte tui.
„ Versibus insuetum per erebra negotia
„ quamquam
„ Scribis, & assuetum versibus esse
„ probva.
„ Ingana præcurrit, Daniel, tuv car.
„ minv nomen
„ Sed majore mihi nomina lecta pa
„ rent.
„ Hactenus ex solo & eum te rumorv
„ purvrim
„ Nune scio te Vatem versibus essv
„ tuis.

De Petro nicolao Castellanio hæc scribit in sæpius allata epistola Flaminius: „ Suur qui „ adhue vivunt, quique ab antedictia mini„ me degenerant, e quorum numero Petrus „ est Nicolans ex nobill Castallanorum fa„ miliv, vir quidem Philosophia simul & „ Medicina insignis, qui quvntus sit Philo„ sophus, loculentum illud de Immortalita„ te animorum jamdiu editum opus tallari „ potest, & nu quæ nunc scribit, Scientiæ „ illina Medicinalis excellentiam, non multo „ post testabuntur. “ Factum tamen nobis non fuit, typis impressa ipsius Medicinaliv scriptu reperire; fortassa latent apud vjus hæredes. Barnardinus de Guidoctis Vieentinus Artium Professor in recensione Mysticæ Theologiæ versæ u Castellanio, ipsum appellat *Philosophum, atque humans corporis modera torem non vbscurum*. Ex Julii nepotis nuncupatoria epistolu ad Cosmum Mediceum Ducem addiscimus, Petrum-nicolaum cum laude & gloria in Pisvna Universitate Philosophium publice professum fuisse; quod tamen ignorvvit Fvbbrucvius, qui du eo mentionem non facit. Quo vnno vero in vivis esse de fierit, defectu monumentorum ad manum, quæ Faventinis facile obvia erunt, nobis ast incompartum.

CASTELLINIUS Johannes Paulus, pater Johannis Castellinii Zaratini. Vide Castellinius Zaratinus Johannes.

CASTELLINIUS Zaratinus Johannes Cotiniolensis, vnjus parentis natalu filum fuit urbs Faventiæ. Exscribere placet pro notitia ejus vitæ & operum Janum Nicium Erythræum, qui tomo I. suæ Pinacothecæ pag. 50. hæc hvbet. „ Johannes Castellinius Zaratinus Johannis Paull Castellinii filios fuit, „ viri in Romana Pontificia aula spectatissi„ mi, quod omnium fortme Germanorum „ Principum negocia magna cum fidei & „ integritatis laude gerebat. Sed Johannes „ filius statim a prima adolescentia mire se „ ad humanitatis studiu propensum ostendit; „ hinc omnes, quos norat, harum politissi„ marum artium cupidos, adire, umicitia „ comprehenderu, colere; tum patre amisso, „ a quo vd jus civile perdiscendum invitus „ compellebatur, a euris omnibus vacuos, „ illue contendit, quo natura eum ferebat, „ ociumque in evolvendis veterum Scripto„ rum libris omnu consumpsit. Fuit vir acri „ judicio, non mediocri ingenio, idemque „ eruditus Latinis literis, antiquitatisque Ro„ manæ literate peritus, veterum autem in„ scriptionum erat udeo studiosus, ut in eis „ perquirendis interpretandisque pene mori „ videratur. Hine fieust, ut, quoad Romæ „ vixerit, nullus fere dies fuerit paulo fere„ nior, quin in aliquo prædio vel agro con„ spicaretur, ubi ex veterum villnrum ruinis „ saxa vel lapides effoderentur, ut si quæ „ in eis tabulæ marmoreæ Græcis vel Lati„ nis notis insculptæ inventæ essent, vel eas „ pretio auferret, vel quod in eis scriptum „ esset, in sua pugillaria referret. Scripsit „ epigrammata tum jocosa, tum gravia, „ multo saln leporeque respersa, aliaque non „ parum multa plena eruditionis opuscula, „ quorum singula, ut tempus, & occusio fe„ rebat, impressoribus typis excudenda man„ dabantur, quæ si essent unum in corpus „ collecta, satis magnum volumen efficerent. „ Fuit maxima ex parte auctor Iconologiæ, „ quæ Cæsaris Ripæ nomine impressa, pi„ ctorum cælatorumque omnium manibus „ teritur. Vir nullus erat in Italia eruditio„ nis laude conspicuus, quicum illi non ami„ citia ann esset, aut usus literarum. An„ num quintum supru trigesimum agentem „ evocavit ad se Faventia, patriu sui solom, „ post biennium remissurum, led urbis ocium „ & amœnitas haud magno negotio homi„ nem vb honorum ambitione urque aulæ „ strepitu abhorrentem retinuit, suasitque „ locum illum, ubi propter ingenium & „ eruditionem erat in honoru ac pretio, pa„ triu sede mutare. Itaque relicta cogitatione „ Romam redeundi, ibi se in literis abdidit, „ & demum annos natum unum & septua„ gintu, simul scribendi & vivendi finem „ fecit, urinæ vitio interceptus, cujus red„ dendæ difficultate cum premeretur, atque „ necesse esset vam sæpius manu moliri, nec „ calculos, qui intus se opponeret, pelli „ posset, recidit, ut urina, relicto naturali „ itinere, novum sibi ad exeundum viam „ muniret, quo in loco cum sua vi & acri„ monia ulcera & inflammationes excitasset, „ demum homini interitum attulit. “ Hæc Erythræus. Franciscus Rebellatus in Agathonio Gordio inextricabili nodo, edito Venetiis anno 1702. Castellinium memorat inter eos, qui su injecerant in expositionem celebris Inscriptionis Æliæ Læliæ Crispidis. Laudatur etiam Castellinius a Donato Milcettio Faventino epistola secunda inter illas varii styli pag. 3. frequentius vero a Tonduccio in Historia Faventina. Fuit unus ex præcipuis promotoribus & excitatoribus Academiæ Philoponorum Faventiæ anno 1612. Elogium præterea contexuit Cardinalis Erminii de Valentibus Episcopi Faventini, immo auctor fuit elogiorum omnium ferme virorum illustrium ejus ævo defunctorum. Extat ad ipsum Castellinium, quem Virum Eruditissimum appellat, Epistolu quinquagesima ex Symbolarum Epistolicarum libro Laurentii Pignorii Patavini scripta mense augusto anni 1628. qua eum consolatur super labore oculorum, incommodisque senectutis.

CASTELLINIUS frater Lucas. „ Æmilius Faventiæ nobili loco natus, & ibidem Ordini adscriptus (fratrum scilicet Prædicatorum) vir magnarum partium, theologus celebris, nec minus in jure canonico præstans, in consiliis dandis promptus, in agendis æque expeditus, ideoque ad superiora Ordinis munia evectus, Procuratoris simul & Vicarii generalis Ordinis, fratris Seraphini Sicci socius jam erat anno M. DC.XI. quo ejus magisterium in actis Capituli generalis Parisiis sub magistro generali fratre Augustino Galaminio coacti, fuit approbatum; anno vero sequenti M. DC.XII. Sicco ad clavum naviculæ Dominicanæ admoto, eidem in munere Procuratoris generalis suffectus est, quod septemdecim annis cum laude sustinuit, summis Pontificibus & Senatui purpurato gratus & acceptus, interea etiam in Sapientia Romana primarius Theologiæ professor, & sanctæ Inquisitionis universalis Qualificator, ut ajunt, & collega. Vicarius generalis Ordinis ab eodem Sicco visitationes suas obeunte, non semel Romæ constitutus est, quod etiam officium a morte Sicci XXIV. septembris M. DC. XXVIII. defuncti, jubente Urbano VIII. gessit ad sequens generale Capitulum M. DC. XXIX. tuncque eodem Pontifice volente, etiamsi reluctans, Catacensem infulam induere coactus est. Catacium urbs parva est Calabriæ ad Albim amnem in edito monte sita, quam, consecratione ab Antonio Barberino Cardinale S. Honnphrii ex O. Min. Cappuccinorum assumpto, accepta Romæ VII. novembris M. DC. XXIX. continuo incisit, dumque sponsam suam omni cura ac sollicitudine ornare satagit, decimo quarto post mense, scilicet januario M. DC. XXXI. superis animam reddidit, corpore in sua cathedrali sepulto. Ejus opera sunt sequentia, quæ etiam Leo Allatius enumerat in Apibus Urbanis: De Electione & Confirmatione canonica Prælatorum quorumcumque, præsertim Regularium, tractatus, in quo difficultates omnes, quævis oriri possunt circa electionem, postulationem, confirmationem, provisionem, institutionem eorumdem, SS. Canonum, SS. Patrum, Conciliorum thesauris, Decisionum Urbis Tribunalium monumentis, Theologorum, Jurisperitorum placitis, compendiosa dilucidaque brevitate illustrantur. Romæ apud hæredes Bartholomæi Zanetti 1625. in fol. pagg. 504. Ad paginam 339. hujus operis Volumen alterum quæstionum selectarum regularium quamprimum typis committendum promittebat; an promissis steterit, hactenus mihi incompertum.

„ Tractatus de Certitudine gloriæ Sanctorum Canonizatorum. Romæ Guilielmi Facciotti & Octavii Ingrillanti typis 1628. in fol. pagg. 497.

„ De Inquisitione miraculorum in SS. Martyrum Canonizatione. Romæ apud Johannem Mascardum, impensis Johannis-pauli Castellinii J. V. D. & Protonotarii Apostolici. 1629. in 4. pagg. 322.

„ De Dilatione in longa annorum tempora magni arduique negotii Canonizationis Sanctorum Elucidatorium theologicum. Neapoli apud Octavium Beltranum 1630. in 4.

„ Disputationes theologicæ, in quibus selectæ difficultates de Sacramentis, præsertim de certa qualitate verborum formæ Sacramenti Pœnitentiæ, ejusdemque fructu & administratione. Prælo paratas habebat, quas an ediderit, nos latet. “

Hæc de Luca Castellinio iisdem verbis exscripsimus ex Scriptoribus O. Prædicatorum Jacobi Eccardii ad annum 1631. Tomo II. pag. 471. Pauca de ipso profert Cavina pag. 31. in Præludio ad Tonduccium; illud tamen enuntiat Lucam ab Urbano VIII. creatum fuisse Archiepiscopum Cantazarensem in Regno; quod corrige, cum Cantazarum sive alio modo Catacium, sit urbs tantummodo Episcopalis, & quidem parva. Ughellius quoque Lucæ meminit Tomo IX. Italiæ Sacræ pag. 378. cujus innumera merita aximiamque vitam laudibus celebrat, & insuper affirmat, illum sibi promotorem fuisse ad subeundum onus colligendi monumenta, quæ illustrare possent Episcopatus & Episcopos italiæ, quod fecit, Italiæ Sacræ edendo amplissimum laudatissimumque opus.

CASTELLINIUS Johannes-paulus J. V. D. & Protonotarius Apostolicus, qui impensas fecit, pro edendis aliquot operibus supradicti Lucæ Castellinii, videtur fuisse ejusdem Lucæ frater, distinguendus proinde a seniore Johanne-paulo, patre Johannis Zaratini Castellinii.

CASTILLIONÆUS Sabbas, Eques & Commendator S. Militiæ Rhodiensis seu Melitensis. Ipsius patria fuit urbs Mediolanensis, sed incolatu dilexit Faventiam, ubi in sua Præceptoria de nomine S. Mariæ Magdalenæ, sita in suburbio Portæ pontis, cujus commendam obtinebat, dies suos pertransiit, scripsit, mortem obiit, & honore sepulcri gavisus est, relinquens ibidem libros, tum a se compositos, tum acquisitos, picturas insuper & statuas. Anno 1525. sub præsidatu Francisci Guicciardinii eximii Historici, & Provinciæ Romandiolæ Præfecti, cum absens esset sextus ex Antianis urbis Faventiæ, adjunctus est ceteris Sabbas Castilionæus in gestatione Baldachini in solemnitate Corporis Christi, teste Cavina pag. 620. Optime præterea meritus est de urbe Faventia, institutione Scholæ pauperum puerorum in domibus Præceptoriæ suæ, volens testamentariis tabulis, ut magister ipsorum examen subire deberet a Prioribus Conventuum S. Dominici & S. Augustini ejusdem urbis, qui pro tempore fuerint. Sexagenarius in pace decessit anno 1554. Opera ipsius sunt: *Ricordi di Cristiana civiltà*. Edita fuere hæc documenta Mediolani 1561. Venetiis 1592. in 4. *Ammaestramenti cavallereschi*. Venetiis 1562. in 4. *Ammaestramenti matrimoniali*; aliaque, quæ autographa ad multum temporis servata fuere in Bibliotheca, quam paraverat in Studentium usum & commodum in eadem Præceptoria, sed ipsorum præcipua injuriam nimiæ antiquitatis senserunt, atque marcida computruerunt. Inter ceteras editiones habemus illas, quæ cum titulo: *Ricordi ed am-*

Liter. Faveat.

maestramenti prodiere Venetiis annis 1582. 1584. 1587. Documenta hæc a Sabba proposita fuere Bartholomæo nepoti suo equiti Hierosolymitano.

CAVINA Johannes-baptista. Eugenius Gamurrinius in Genealogia familiæ Faventinæ Negusantiæ T. III. pag. 83. laudat ejus Annales, quorum auctoritate nititur.

CAVINA Octavius. Capellæ S. Stephani Faventiæ civis egregius & juris civilis strenuus professor, unus fuit ex quatuor delectis ad reformanda Statuta Faventinæ urbis annis 1410. & 1414. Apud Tonduccium pag. 468. A

CAVINA Petrus-maria. Illustrator, si quis alius, egregius & ingeniosus patriæ Historiæ, & insignis Astronomus plura in lucem dedit, ob quæ magnum sibi nomen comparavit, etiam apud exteras gentes. Elenchum ejus operum subjicimus ordine, quo ab auctore suo prodierunt. „ De legitimo tempo- B
„ re Paschatis Hebræorum & Christianorum
„ in 4. editum opus Venetiis anno 1657. "
Hoc refertur in Catalogo librorum Theologicorum Genevæ venalium.

In Auctario ad Bibliothecam volantem Cinellii Tom. II. pag. 118. „ Cycli Paschalis
„ Gregoriani assertio adversus anonymum
„ quemdam ad Johannem Bonium nobilem
„ Romanum Faventiæ Gubernatorem. Fa-
„ ventiæ typis Zarafallii 1666. in 8."

Congetture fisica-astronomiche della natura dell' universo sopra alcune osservazioni celesti nelle fisse, avute in Faenza. Faenza 1669. in 4. Opus dicatum est Hieronymo ex Marchionibus Cataneis nobilibus Mediolanensibus, Gubernatori Faventiæ. C

„ Faventia antiquissima regio rediviva co-
„ natu historico-geographico. Faventiæ in 4.
„ ex calcographia Josephi Zarafallii 1670. "
locumque habet in Antiquitatum & historiarum thesauro Italiæ Grævii & Burmanni Tomo VII. parte II. num. 1.

Repliche volgari in difesa della sua Faventia rediviva 1672. Conatum suum de Faventia rediviva nuncupavit Cavina genere & virtute nobilissimo atque amplissimo viro Marchioni Rodulpho Spadæ, Comitatus S. Johannis & Montis episcopi, nec non Marchionatus Roncofrigidi & Montis-Jani ac annexorum Domino. Visitur in nuncupatoria epistola nomisma Divæ Spadæ. Anno 1673. historiam Faventinam, quam Julius-Cesar Tonduccius collegerat, ac dicaverat Cardinali Rossetto Episcopo Faventino, publicatam a Hieronymo Minaccio nepote & hærede auctoris, imperfectam autem relictam ad partem III. & ad paginam 485. ob mortem Tonduccii, supplevit Cavina usque ad annum 1600. præmisso etiam Indice chronologico Episcoporum Faventinorum, altera quoque serie Potestatum, Consulum, & Gubernatorum Faventiæ, quam ex Tonduccio aliisque Scriptoribus concinnavit, & ad calcem utili & historico adjecto rerum & familiarum Faventinarum Indice altero. D E

„ Fax seu lampas volans. Magnum me-
„ teorum visum post occasum solis die 31.
„ maji 1676. epistolica dissertatio. Faventiæ
„ in fol. 1676. typis Zarafallii. " Paucos post dies eamdem dissertationem iterum produxit, adjectis Cl. Virorum dubitationibus, auctorisque responsis.

„ Facis seu lampadis volantis post diem
„ 31. maji anni 1676. conspectæ iter, &
„ causæ ulterius inquisitæ. Epistolica disser-
„ tatio secunda Apologetica, adversus obje-
„ ctiones & fundamenta Mathematici Bono-
„ niensis; quam Magliabecchio Cavina dica-
„ vit. Faventiæ 1677. in folio typis Zara-
„ fallii. "

„ Acta thesium Bononiensium, occasione
„ celeberrimæ controversiæ super distantia &
„ itinere facis seu lampadis volantis anni
„ 1676. editarum, quibus accedit ejusdem
„ Cavinæ appendix Astronomica. Faventiæ
„ 1677. in fol. "

„ Cometa annorum 1680. & 1681. & in
„ eumdem Astronomici conatus atque physi-
„ cæ meditationes. Faventiæ 1681. in fol.
„ ex typographia Zarafallii. " Extat etiam hocce opusculum in Actis Lipsiensibus ad annum 1682. & ad pag. 163. Hæc Astronomica opera Cavinæ laudat Cornelius a Beughen in sua Bibliographia edita Amstælodami anno 1689.

Commerzio di due mari Adriatico e Mediterraneo per la più breve ed espedita strada dell' Italia Occidentale, considerato nell' antichissima strada per l' Apennino, e sopra il pensiero di un nuovo canale navigabile da Faenza all' Adriatica. In Faenza per Giorgio andrea Zarafalli 1682. in fol.

Commentaria dell' unione di due mari. In fol.

In libro, cui titulus: Faventia Rediviva; " in monito ad Lectores hæc notaverat Cavina: „ Quemadmodum architecto ex pluribus
„ inter se junctis domibus palatium confi-
„ cere volenti, ædes antiquæ ob linearum
„ planorumque irregularitatem & discrepan-
„ tiam, sunt funditus evertendæ, quo per-
„ fectior nobiliorque structura consurgat, sic
„ mihi antiquam Faventiæ, aut, quod idem
„ est, Flaminiæ nobilissimæ regionis digni-
„ tatem ex oblivione tenebrisque revocaturo,
„ nitidamque juxta ac plenam solidamque
„ descriptionem exhibituro, illud maxime
„ fuit præstandum, ut omnia, quæ sum
„ dicturus, in eumdem certumque scopum
„ colliment; ea de causa singularum ejusdem
„ regionis civitatum antiquitates perstringen-
„ dæ fuerunt; tamquam a recta linea aber-
„ rantes, exorbitantes, sibi invicem contra-
„ riæ, & in universum debili fundamento
„ superextructæ. Ab omnibus ergo veniam
„ humiliter & enixe postulo, quia, si Deus
„ vitam & vires dederit, plus restituam,
„ quam ademerim, debilibusque eliminatis,
„ solida substituam. Interim omnes Antiqui-
„ tatis studiosos obsecro, ut si quid habue-
„ rint, quod dicta mea convellere, aut inte-
„ gram, quam molior, descriptionem illu-
„ strare possit, mihi communicare non dedi-
„ gnentur; singula enim debito obsequio ex-
„ cipiam, auctorumque habebo debitam lau-
„ dem & mentionem.

„ Integræ vero descriptionis hæc erunt
„ capita præcipua.

„ I. Descriptio regionis, assertio limitum,
„ dilutio objectorum.

„ II. Ci-

„ II. Civitatum & Castrorum, locorumque „ nobilium origines & breve Chronicon.
„ III. Regimen politicum & artes.
„ IV. Religio antiqua Christiana.
„ V. Terræ qualitates, ubi de arboribus, „ herbis, animalibus, annona, mooribus, „ mineralibus &c.
„ VI. Aqua, ubi de mari Adriatico, flu„ minibus, paludibus, balneis, piscibus & „ salinis.
„ VII. Aer, ubi de ventis, de volueribus.
„ VIII. Cœlum, ubi de quantitate die„ rum & noctium in singulis Civitatibus „ ejusdam regionis Cathedrali sede insignitis „ ad horarum canonicarum regulam, de stel„ lis verticalibus &c.
„ IX. Chronologia rerum memorabilium „ & Episcoporum, & si quæ alia studium „ meum, vel aliorum suppeditet humani„ tas. “ Hucusque Cavina.

„ Verum Cavina vel morbo implicitus, „ vel morte præventus, vel aliam ob cau„ sam, institutum suum propositum, quod „ pollicitus fuerat anno 1670. non perfecit, „ nec fidem liberavit; nam ad hunc usque „ diem descriptio illa, quam moliebatur, non „ prodiit, nec forte unquam exitura est. “ Hæc editores Thesauri Antiquitatum Italiæ Tom. VII. parte VII. qui ingenue fatentur In Præfatione ejusdem Tomi P. I. pag. 18., docte quidem & ingeniose Cavinam materiam suam tractare, sed sæpius specie veri, quam veritate, abripi in conjecturas haud probabiles. Scripsit contra Cavinæ systema Bartholomæus Riceputus edito libro, cui titulus. „ Veritatis redivivæ, sive apologiæ civitatis „ Foro-liviensis, cui lumen obstruere cona„ tus est Cavina. Foro-livii 1673. “

CAVINA Virgilius. Abbas secularis vivens, biennio Matheseos Professor fuit Calaris in Sardinia, postea Parmæ variis annis. Publicavit brevem, sed optimam chronologicam dissertationem, quæ insertæ legitur historiæ Francisci Zachariæ. Extant ad ipsum mathematicæ observationes, & xix. epistolæ super principia Mechanicæ editæ Venetiis anno 1772. in 4. quas ad eum dedit Vincentius abbas & comes Tarvisinus Riccati. Ad extinctam Societatem Jesu spectabant illustres tres hi viri Cavina, Riccatus, Zacharia.

CENNI Johannes-baptista. Vide *de Indovinis Johannes-baptista Cennis*, sub quo nomine magis est cognitus.

CENNI Nicolaus filius ejusdem Johannis-baptistæ. Laudatur una cum patre a Flaminio tanquam „ juris utriusque scientia præ„ ditus, & simul equestri dignitate insignitus. “

CENNI Petrus. Ab eodem Flaminio dicitur: „ Eques creatus a Julio pp. II. apud „ quem tanto in honore fuit, & adeo ab „ eo dilectus, ut non solum Romæ fecerit „ Senatorem, sed etiam proventus omnes „ Faventinæ civitatis esse illius voluerit, „ nihil omissuros, si diutius vixisset, quod „ ad illam amplificandum & illustrandum „ pertinere posset. “

CENNINUS Franciscus Episcopus & S. R. E. Cardinalis. Senensis patria ad Faventinam Ecclesiam regendam assumptus fuit anno 1623. quam viginti annis gubernavit, cuique senio confectus vale dixit anno 1643. duobus annis ante obitum suum. Extant typis impressæ Faventiæ anno 1630. Synodales Constitutiones, quas edidit anno 1629. die xxvi. aprilis, quibus præfixa paraenetica oratione ad congregatos Synodi patres & parochos Faventinos.

A CEPERANUS Alexander. Idem facile est, quem Crescimbenius Capreranum appellat. Is dicitur a Cavina & a Magnano conscripsisse historiam Faventinam, quæ tamen modo deperdita est, vel in aliqua latet Faventina Bibliotheca. Vixit desinente Seculo xv. Fuit & Thomas de Ceperano longe antiquior & Ordinis FF. Minorum, cui Vossius ex S. Antonini P. III. Historiæ Tit. 24. cap. 9. tribuit veterem Legendam S. Francisci. Hic vixit post annum 1245. Vide etiam Fabricium T. VI. pag. 249. Bibl. Med. & Inf. Ætatis.

B CERVIONI Thomas. Exgeneralis cum esset O. S. Augustini, successit in Episcopatu Faventino Julio Cardinali & Episcopo Piazza die Natalitio D. N. J. C. 1726. Translatus fuit ad Archiepiscopalem Lucensem ecclesiam anno 1729. quam tamen adire non potuit; quare Sacratio Pontificio Præfectus electus fuit eodem anno a Benedicto pp. XIII. in qua dignitate & officio decessit anno 1742. Prætereundum non esse Cervionum in hoc catalogo arbitrati sumus, cujus Italica sacra carmina vidimus edita Bononiæ anno 1698., vigesimo quinto ætatis illius anno in lucem
C prolata. Nicolaus Lomellinus Genuensis ex Cler. Reg. Somaschensibus ipso anno 1729. suffectus fuit Cervioni.

CHIODAROLUS Johannes-antonius, ut eum appellat Cavina. Vide *Brasichini Johannes Antonius*.

CHIRIMON Matthæus floruit circa annum 1461. Commentarium composuit typis etiam editum super Divinam Dantis Comœdiam. Tonduccius & Magnanus adducunt ipsum quoque compilasse Historiam patriam, quæ similiter in tenebris jacet, vel affatim periit.

D CHRONICON Faventinum Cantinellii. Vide *Cantinellius Petrus*.

CHRONICON Tolosani. Vide *Tolosanus canonicus*.

CHRONICON vetus Faventinum existens in Bibliotheca PP. Prædicatorum Conventus S. Andreæ de Faventia, quod in partem transcripsit Bernardinus Azzurinius in suis mss. memorabilibus, vel etiam derivavit in librum suum Rubrum fol. 148. ex quo profecere pariter Tonduccius & Cavina, exara-
E tum creditur a Recuperato de Recuperatis nobili Faventino, & transcriptum a Petro-maria Zannoni itidem Faventino, utroque O. Prædicatorum. Vide *de Recuperatis Recuperatus*.

CHRONICON aliud vetus ejusdem Conventus S. Andreæ. Continet historiam S. Dominici & primorum ipsius discipulorum ex Faventinis civibus, fundationem ejus Conventus, historiam demum & miracula B. Mariæ

Vir-

Virginis, imaginis scilicet dictæ Gratiarum, quod cum aliis Chronicis veteribus publicum fecimus in Accessionibus historicis Faventinis col. 362.

CHRONICON Zuceulil. Vide *Zucelini Gregorius*.

CIRI Johannes-maria. Inter primos Arcades coloniæ Lamoniæ, dictus Eschildus.

CITTADINIUS Antonius Faventinus; Medendi scientiam Ferrariæ, Pisis, Patavii & Parisiis docuit & professus est, sublimi Italicæ nationis gloria. Singillatim attingimus, quæ de eo expiscari nobis licuit. Quod Ferrariæ docuerit, hanc memoriam profert Tomo I. pag. 95. Hist. Almi Gymn. Ferrar. Borsettus. *A messer Antonio da Faenza per la lettura predetta & Physica Extraordinaria lire cento trenta.* Ita legitur ad annum 1474. in cedola inscripta: *Spesa de Salariati*: Impletis aliquot annis in Ferrariensi Universitate accitus fuit Pisas. Tempus signat, multaque de Cittsdinlo profert Stephanus Fabbruccius in Historia Professorum Pisani Gymnasii, per partes producta in Calogeriana collectione Opusculorum Scientificorum & Philologicorum, & ita de eo disserit Tomo XLIV. pag. 44. ejus collectionis: „ Magister Antonius de Faventia, a prædicta ejus patria Antonius Faventinus vulgo nuncupatus, inter celebriores ejus ætatis professores enumeratur. Constat ex nobili ejusdem urbis familia *del Cittadino* fuisse, ex qua illustres alii viri nullo non tempore prodiere, & recenter, seculo proxime revoluto, Paulus-maria Cittadinius, Dominicanæ familiæ grande decus & ornamentum, Archiepiscopus Myrensis. Diversas Italiæ Academias Philosophiæ & Medicinæ docendæ faciendæque gratia circumiisse, Ferrariam, Patavium, Bononiam a gravissimis Scriptoribus, & signanter a Leandro Albertio coævo teste memoriæ proditum est, immo & Lutetiam Parisiorum, ubi Magni Itali nomen adeptus est. In hoc nostrum Athenæum non prius advenisse indubitatum est, quam anno 1482. ad moderandam Ordinarii Philosophi cathedram cum decenti honorario florenorum ducentorum, eodem tempore, quo ad Physicam Extraordinem profitendam conductus apparet Magister Nicolaus Barianus Placentinus. Sub idem tempus in lucem literariam scholastica insignia præbendo inter ceteros protulit Carolum-antonium de Vechiano; nec antea discessisse quam anno 1487. quo sub die vii. augusti ipsimet Cittadinio honesta missio decreta est. Neque voce tenus publico profuit, sed scriptis quoque nitidissimis, ut ea nuncupat Johannes-baptista Casalius ejus civis; & fere hæc sunt: Auscultationes in parvam Galeni artem in tres libros distributæ. In priorem Avicennæ partem, & breves Hippocratis sententias. Commentarium in Aristotelis librum de Naturali Auscultatione, & in librum de Anima, & Posteriorum Analyticorum quæstiones miscellaneæ. His addere juvat, vel ex his præcipue commemorare juvat plures epistolas, quæ ipsum in Metaphysicis etiam præexcellentem arguunt, quibus Johannis Pici Mirandulani opus de Uno & de Ente, Politiano nuncupatum, amice carpsit, cui, teste Fabritio, Picus ipse respondit, & eodem Pico immatura morte prærepto, epistolarum commercio cum Johanne-Francisco Pici ex fratre nepote honestissime prosequuto, non destitit impugnare, prout ex Veneta & Basileense Pici operum collectione patet. Quod innuerant Israel Spachius, Andreas Tiraquellus, Conradus Gesnerus &c. Aphorismos Hippocratis carminibus comprehendisse, & a quibusdam recentioribus, qui de ipso mentionem alias honorificam habuere, adsertum minime reperitur, indubitato ex Marsilii Ficini testimonio constat lib. IX. epistola xiv. ubi e paucis, quos inveniri dolet, Mæcenatibus, unum Aphoristicis illis carminibus eidem pollicetur. E converso, cum non extare amplius certior factus sim insigne monumentum, quod ei decreto S. P. Q. Faventini in publico palatio positum olim fuit, & apud me manu scriptum extans multiplici nomine sit mihi suspectum, ideo ne criticos oculos offendam, lubens omitto. "

Hæc de Cittadinio Fabbruccius.

Quod autem enuntiat Fabbruccius Cittadinio honestam missionem ab universitate Pisana decretam fuisse anno 1487. magis comprobatur, eo quia anno 1489. iterum Ferrariensem cathedram jam implebat. Electus enim hoc postremo anno unus ex Prioribus seu Antianis Faventinis, locum nequivit ingredi, quia Ferrariæ docebat, ex Cavina pag. 538. Philosophiam. Jacobus Facciolatus in Fastis Gymnasii Patavini pag. 137. ad annum 1505. figit cathedram Cittadinii Patavinam: „ Defuncto, inquit, *Zerbo*, conductus est anno 1505. Kal. januarii ad profitendam Theoricam Ordinariam Antonius Cittadinius Faventinus, ducatis aureis quadringentis, qui tamen ad Florenorum rationem æstimarentur, ut jam fieri consuevit in aliorum Professorum stipendiis, ideoque summam efficerent florenorum
[illegible]. "
In Parisiensi universitate Cittadinius facile docuit ante Patavinam cathedram. Narrat Cavina eadem pagina, narrantque alii, ob excellentiam cognitionum Cittadinium vocatum fuisse Parisiis *Magnum Italum*. Quando Bononiæ docuerit, nobis non liquet; id unum scimus ipsum in insignioribus Italiæ Academiis docuisse, & etiam in ea urbe, ex testimonio coævorum Scriptorum, & præsertim Leandri Albertii, qui in Descriptione Italiæ pag. 310. affirmat Cittadinium legisse Bononiæ, & a se optime fuisse cognitum.

Juvat addere, quæ Johannes-antonius Flaminius, qui eum de facie nosse potuit, de hoc viro in sæpius laudata epistola in medium adducit. „ Alter vero, (nempe Cittadinius) huic, (nimirum Mengo Blanchello,) contemporaneus, ac non dissimilis, ut opinio fuerit, illos æmulatione quadam in iisdem studiis profecisse. Sed Antonius adhuc major fuisse videri potest, quia non solum summus fuit Medicus atque Philosophus, sed quod maximum præstanti ejus doctrinæ ornamentum attulit, eloquentiam sapientiæ conjunxit. Nam &

„ Poeta

„ Poeta & orator fuit admodum facundus.
„ Hujus præsentia, & professione ornata
„ plurimum fuere Italica Gymnasia, cum
„ modo Ferrariæ, modo Pisis & Bononiæ,
„ modo Patavii certatim publice vocatus pro-
„ fiteretor. Scripsit hic quoque multas ora-
„ tiones & epistolas; metrice magna cum
„ eloquentia non pauca, inter quæ Aphoris-
„ mos Hippocratis versibus complexus est,
„ Item paraphrasim in Pauli Veneti Micro-
„ logicam, eitem suum imitatus Mengum.
„ In Aristotelis etiam de Interpretatione,
„ nec non in Posteriorum Resolutionum, &
„ Physicos ejusdem libros commentaria. In
„ Canonem quoque Avicennæ primum. Lu-
„ culentam præterea disputationem illam de
„ Ente & Uno, quam habuit cum Johanne
„ Pico Mirandulano, qui quantus eit in
„ omnibus disciplinis hoc nostro tempore fue-
„ rit, nemo est, qui nesciat; & alia, quæ,
„ ne nimium crescat oratio, consulto præ-
„ tereo. Ex quibus quidem quales hi viri
„ & quanti extiterint (Mengus nimirum
„ Blanchellus, & Antonius Cittadinius) &
„ quantum non dico familiæ suæ ac patriæ,
„ sed etiam toti Italiæ ornamentorum attule-
„ rint, judicent, qui recte sentire de sum-
„ mis viris norunt. " Hactenus Flaminius.
Liber de Auscultatione in parvam Galeni artem cum præfatione Johannis baptistæ Casalii Faventini, vidit lucem Faventiæ anno 1523.

Commentarium in Posteriora Aristotelis Analytica prodiit ibidem in folio anno 1528.

Ceterum ex Flaminii testimonio exploratum est Cittadinium metricis carminibus reddidisse Aphorismos Hippocratis, quidquid alii negent. Credimus Antonium Faventinum Medicum, quem Gesneros & Paschalis Gallus auctorem faciunt hujus versionis, alium non esse ab Antonio Cittadinio. Sed quod rem conficit, extat etiamnum epistola avs x. libri IX. Marsilii Ficini inscripta: „ De Sty-
„ lo Poetico in Aphorismis Hippocratis, An-
„ tonio Faventino nobili Physico, data as
„ augusti anni 1489. " qui ex Ferraria eos versus se composuisse nunciaverat Ficino eo anno. „ Recte admodum, ait Ficinus, A-
„ phorismos in carmina traduxisti. Mœcena-
„ tem parari quæris, nulla jam, mi Anto-
„ ni, inter Mœcenates electio, vix enim unus
„ est, quem nominas; istis ergo carminibus
„ tuis patronus esto. Pergratum mihi erit
„ tuos legere versus; gratissimum jam est
„ abs te amari. Quid enim amabilius, quam
„ amari ab eo, qui judicio unus & ipse ve-
„ neratione sit dignus? "

Quoad vero controversiam cum Johanne Pico Mirandulæ & Concordiæ Domino compatre suo, cum in manus suas venisset Pici opusculum de Ente & Uno, objectiones primas contra ipsum ex Ferraria scripsit Cittadinius, quibus respondit Picus. Secundas objectiones reposuit ex eadem urbe 11. Kalendas junii anni 1495. tertias subdidit; quartas vero ipsius nepoti Johanni-francisco, qui bis fecit satis, quia patruus defunctus anno 1494. respondere nequiverat. His nepotis responsis Cittadinius putavit nil amplius reponere, protrahendo disputationem, sed inclyto Comiti epistolam dedit ex Ferraria die xvi. decembris anni 1495. quibus declaravit magnum amorem ejus admirari, sed tam se quam patruum intendisse finem mittere disputationi. Respondit Picus die xv. januarii anni 1496. & cum Cittadinio, quem nonnisi nomine notum habebat hactenus, amicitiæ fœdus strinxit. Hæc omnia prostant in editionibus operum Pici, præsertim in Basileensi anni 1557. e pag. 241. ad 312. Videtur Fabricius lib. IX. Bibl. Med. & Inf. Ætat. pag. 118. præter Antonium Cittadinium Faventinum Philosophum admittere alium Johannem-franciscum-antonium Comitem Faventinum, cui Johannes Franciscus Picus transmiserit defensionem libri Johannis Pici patrui sui de Uno & Ente; quem tamen Comitem Faventinum nullum fuisse credimus, atque putamus Fabricium confudisse nomen Johannis francisci Comitis Mirandulani, cum Johanne-francisco Comite Faventino. Præter allatos scriptores ipsius cum laude meminere Marchesius in Monum. Vir. Illustr. pag. 83. citato Angelo-maria Torsano in Oratione pro Faventia pag. 92. Borsettus pag. 67. qui addit Johannem-jacobum Mangettiin Biblioth. Medica, Tonduccius, Gasina, Magnanus, & quotquot Bibliothecas Medicas instruxere.

CITTADINIUS Franciscus frater Antonii, de quo elogium mox texuimus. Enumeratur etiam ipse inter celebres Jurisconsultos Faventiæ e Flaminio. Vivebat eodem tempore, anno 1493. & Jacobus Cittadinius, alter forte Antonii & Francisci frater, qui utebatur ab Statuta formanda Astorgius III.

CITTADINIUS Paulus-maria Faventinus.
„ A patria Æmiliæ vulgo *Faenza* cognomen
„ sortitus, ab Ordinis Magistro fratre Sera-
„ phino Sicco in Armeniam circa annum
„ M. DC. XC. missus est Visitator & Vicarius
„ generalis, cui auctoritatem Apostolicam
„ contulit etiam summus Pontifex, quem
„ propterea Persarum Rex magno apparatu
„ honore, benevolentiæque singularis officiis
„ est prosequutus. Porro in ea expeditione
„ plurima præstitit Paulus noster in dilata-
„ tionem fidei & cultum egregia, multos-
„ que ad Sedis Apostolicæ gremium revoca-
„ vit, in quibus nobilem quemdam a Teu-
„ tonia Lutheri dogmatibus, & Religioni
„ Protestantium addictissimum Evangelice lu-
„ ce toto semestri perfusum ab errore revo-
„ cavit; ecclesiarum vasa apud schismaticos
„ aut Infideles oppignerata numerato rede-
„ mit ære, iis etiam, quibus aliqua deerant
„ ad Dei cultum necessaria, contulit & pro-
„ curavit. Scripsit, edidítque in usum Ca-
„ thecumenorum & rudium Doctrinam Chri-
„ stianam sive Catechismum. Miracula etiam
„ peracta virtute sanctissimæ Eucharistiæ &
„ Rosarii beatæ Mariæ Virginis. Regularem
„ ordinis disciplinam, quoad harum patina-
„ tus difficultates regionum, & occupationes,
„ in ejusce ditionis domibus prudentissime re-
„ stituit. Domum & necessarios probe ideos
„ hujus excolendæ Domini vineæ dotes fide-
„ les & idoneos, quique literis & eruditione
„ præsertim atque pietate singulari præsta-
„ rent, operarios, zelo succensus animarum,
„ Romam repetiit anno M. DC. XX. apud Se-
„ dem

„ dem Apoſtolicum Ordiniſque Magiſtrum pro Miſſionariorum hujuſmodi ſupplemento interpellaverit. Sic refert Lopez noſter Parte V. lib. III. cap. 6n. fol. 41a. qui ſubdit, ſcripſiſſe propterea Paulum : *Relazione del ſuo viaggio, e della viſitazione da ſe fatta nella parti dell' Armenia*; quam & Summo Pontifici, & Generali Ordinis Magiſtro obtulit. » Exhibuimus integrum elogium, quo ejus geſta deſcribit Eccardius in Bibl. Scriptor. Ord. Prædicatorum T. II. pag. 420. ad annum 1620. Magnanus T. I. pag. 334. dictis illud adjungit „ Paulum Cittadinium Dominicanum fuiſſe Miſſionarium in Perſide, transitum deinde feciſſe ad monachos Cartuſienſes, iterumque poſtea reverſum fuiſſe ad priſtinum ſuum Prædicatorum Ordinem, electum quoque a Romano Pontifice Archiepiſcopum Mytæ & Patriarcham in Provinciis Perſica & Armeniaca. » Etiam Borſettus pag. 438. mentionem de ipſo ingerit Tomo II. „ Sincera relatio reverendi patris fratris Pauli mariæ Cittadinii Faventini O. Prædicatorum, in omnibus regnis Perſarum & utriuſque Armeniæ Vicarii generalis lucem vidit Maceratæ in 4. apud Sebaſtianum Martellinum & Johannem-baptiſtam Bonihominis anno 1621. » Traducta vero fuit Latina relatio in Italicum idioma eodem anno Neapoli, typis Johannis-dominici Roncagliolo. Vitam Pauli ſcripſit Jacobus Regolii Cæſenas ejuſdem Prædicatorum Ordinis, & ſocius ipſius in miſſione prædicta, quæ reperitur in archivo Cathedralis eccleſiæ Faventinæ, teſte laudato Magnano.

CLAUDIUS Balneo-caballenſis, Lector in Abbatia Claſſenſi urbis Ravennæ, Ordinis Camaldulenſis. Anno 1580. lectiones confecit ſuper librum primum Poſteriorum Ariſtotelis, quas ex ejus ore collegit Vitalis Zuccolius Patavinus, monachus itidem Camaldulenſis ejus auditor. Hæ extant in codice chartaceo in fol. Sec. XVI. ſub num. 766. Bibliothecæ noſtræ MSS. S. Michaelis de Muriano.

CLAVERIUS Johannes antonius Faventinus O. Min. Conv. Affertur tanquam Theologus Concilii Tridentini a Franchino in Bibliosophia, de ipſo verba faciente pag. 245. ad vitam Franciſci Pontelongi ejuſdem Ordinis & patriæ.

COLETUS Johannes-dominicus Venetus ex S. J. presbytero Abbas Secularis, bene fuit meritus de illuſtri Balneocaballi oppido; Collegit *Notizie Iſtoriche della chieſa Arcipretale di S. Pietro in Silvis di Bagnacavallo, tratte dalle Memorie mſs. d' Ignazio Guglielmo Graziani Canonico dell' inſigne Collegiata di S. Michele; In Venezia nella Stamperia Coleti* M. DCC. LXXXI. Monomenta Gratiani Coletus ordinavit, auxit & illuſtravit, adhibito nomine anagrammatico Itelci Medonici A. P. & addita epiſtola doctoris Dionyſii-andreæ Sancaſſani M. F. ad Cl. Franciſcum Ariſium Jctum Cremonenſem. Lucubrationem ſuam dicavit Coletus Antianis & Conſiliariis Communitatis Balneocaballi; in eaque ſitum eccleſiæ, mutationes, ſtatumque præſentem illuſtrat, inſcriptiones affert, quæ in ea extant, & explicat; ſeriem Archipreſbyterorum & Canonicorum addit, necnon Poteſtatum Balneocaballi; catalogum demum Scriptorum conficit, allatis authenticis documentis veteribus.

Idem anno ſequenti illuſtravit antiquam inſcriptionem, quæ in ſaxo legitur in eccleſia S. Potiti, duobus milliaribus diſtante a Balneocaballo. Edita fuit hæc illuſtratio Tomo XXIV. Novæ collectionis Calogerianæ ſive Mandelliianæ.

Alia meditatur Coletus, ſed ſuperiora opera ad Faventinas res pertinent.

COMITIBUS (*de*) Stephanus Comes Faventinus. Habet Epigramma Italicum, vulgo *Sonetto* ad hiſtoriam Tonduccii.

CONSTANTINUS Faventinus ex Ordine Servorum B. M. V. „ Divinarum humanarumque literarum peritia, prout ſcribit Maphæus, nemini ſecundus, eo exiſtimationis proceſſit, ut ipſo inconſulto nemo, qui eum noſſet, aliquid in lucem venire ſineret. Floruit initio Seculi XVI. » Id proferunt in ſuis Annalibus T. II. pag. 16. Gianius, ejuſque continuator Garbius.

CONSTANTIUS Epiſcopus Faventinus. Licet non dubitemus, tum ſub beato Petro Apoſtolo, tum ſub S. Appollinari Ravennæ Archiepiſcopo, primoque in Æmiliæ provincia Chriſtianæ Fidei glorioſo præcone, Epiſcopos præfuiſſe ab iiſdem conſtitutos in ſingulis ejuſdem provinciæ civitatibus, primus tamen, cujus memoriam antiquitas nobis ſervavit, Faventinus Epiſcopus eſt Conſtantius, qui ſedit inter Patres Concilii Romani anni 313. ſub Melchiade Romano Pontifice; ut conſtat ex S. Optato Milevitano Epiſcopo libro I. de Schiſmate Donatiſtarum adverſus Parmenianum, ubi nominat Epiſcopos omnes, qui interfuerunt Concilio Romano ſub Melchiade. Pag. 23. ex Editione Ludovici Ellies Dupinii.

CONSTITUTIONES Capitulares veteres eccleſiæ Faventinæ. Extant in tabulario Canonicorum majoris ejuſdem eccleſiæ.

CONSTITUTIONES editæ pro presbyteris parochis eccleſiarum Faventinarum anno 1318. ſub Hugolino Epiſcopo Faventino. Laudantur una cum ſuperioribus ſæpius a Tonduccio, & aſſervantur in ſupradicto archivo Capitulari.

CONSTITUTIONES Synodales emanatæ ſub Rodulpho Pio Carpenſi S. R. E. Cardinale & Epiſcopo Faventino. Celebrantur a Cavina pag. XVIII. & in eodem chartophylacio Canonicorum cuſtodiuntur.

CONTOLUS Franciſcus Faventinus. Unus eſt ex illuſtrioribus Hieronymi Ferrii auditoribus, ejuſque ſucceſſor in cathedra eloquentiæ pro Seminario Faventino. In ea Academia, quam in honorem S. R. E. Cardinalis, Æmiliæ Provinciæ præſtantiſſimi Legati, Johannis-franciſci Stoppanii celebrarunt Academici Philoponi, poema recitavit Contolus ſuper vaſis fictilibus Faventiæ, vulgo *Majoliche*, quod poema ſubinde idem Ferrius edi curavit,

vit, nuncupavitque Comiti, nunc Equiti Regii Ordinis S. Stephani Hanniball Ferniano, insigni Patritio Faventino, cujus mentionem honoris gratia libentes hic facimus, utpote multis nominibus de nobis optime meriti, bonarum Artium & Scientiarum egregii cultoris, literatorumque fautoris, qui inter cetera animi sui ornamenta, nulli parcit expensæ, nullumque omittit studium, ut vasorum hujusmodi opificium, quod aliquid detrimenti passum fuerat, pristinum nomen, nitorem, primævumque æstimationem recipiet, tum apud suam, tum apud exteras gentes. Ceterum Contolus, de quo dicimus, tum Rhetorices tum Poetices laude celebre sibi nomen facit.

CORELLIUS Archangelus e Fusinleun. Nolumus prætermittere insignem hunc virum, in cujus honorem fuit typis impressa sequens inscriptio una cum ipsius protome:

D. O. M.

„ Archangelo Corellio e Fusignano,
„ Quod eximiis animi dotibus
„ Et incomparabili in Musicis modulis
„ Peritia, Summis Pontificibus apprime
„ Charus, Italiæ atque exteris
„ Nationibus admirationi fuerit,
„ Indulgente Clemente XI. P. O. M.
„ Petrus cardinalis Otthobonus S. R. E.
„ Vicecancellarius
„ Et Gallisrum Protector
„ Lyristi celeberrimo, inter familiares
„ Suos jamdiu adscito, ejus nomen
„ Immortalitati commendaturus
„ M. P. P.
„ Vixit annos LIX. menses X. dies XX.
„ Obiit VII. Idus januarii anno Sal. M.DCC.XIII.

De Corellio ejusque operibus excusis, in historia Gymnasii Ferrariensis T. II. pagg. 465. & 467. sequentia profert Borsettus. „ Edidit: *Sinfonie a due violini e basso. Opera prima, seconda, terza, quarta, e quinta a violino solo e basso*. Post ejus obitum „ lucem aspexit: *Opera sesta consistente in concerti e concertini di più istromenti*; „ alia reliquit, quæ lucem non viderunt. „ Summa ipsius laus, subjungit idem Borsettus, quod quicumque in Musicis nostra „ ætate proficere velint, in Corellii operibus „ revolvendis ac sedulo considerandis studium impendant; ita ut Musicorum omnium „ ævi hujus Magister vere dici possit. Nulli „ Musicam artem magis unquam debuisse, „ quam Corellio nostro omnibus in confesso „ est; illam etenim ad eam perfectionis apicem sua virtute laboribusque evexit, ut „ nil imposterum nobilius, suavius, limatiusque sperari possit. “

CORTESIUS ser Johannis Capellæ S. Mariæ in Broilo urbis Faventiæ. Unus fuit ex quatuor deputatis anno 1410. a Johanne-galeatio de Manfredis Faventiæ Domino ad condenda nova Statuta ejus urbis. Quidam Cortesius q. Johannis civis & notarius Faventiæ legitur ad annum 1395. in chartis Azzurinis Sacc. VII. Vide Accessiones &c. col. 569.

Liter. Faveat.

CORTESIUS Johannes-baptista a Balneocaballo Poeta illustris. Edidit anno 1535. *Il Selvaggio Romanzo ò sia Poema in ottava rima. In Venezia per Gian-antonio de Nicolini di Sabbio in 4.* Leguntur ipsius Cortesii specimina Italicorum carminum *nei versi scelti de Poeti Ferraresi pag. 60.* De ipso Borsettus T. II. pag. 345. & novissime Johannes-dominicus Coleti in libro: *Notizie Storiche di S. Pietro in Sylvis pag. 81.*

CRESPOLUS Attendolus Darius. Vide Attendolus Crespolus Darius.

CURULUS Mariottus civis Faventinus. Habemus epigramma Latinum ipsius ad librum excellentis Theologi fratris Hieronymi Armellini Faventini O. Prædicatorum, quod utpote breve referimus.

„ Quem modo non pauca Hieronymus
„ edidit arte,
„ Magna Faventinis gloria, vade liber.
„ Hæresis & pravæ Calabrique superbis-
„ mata tutus
„ Deprime, & auctoris perfice jussa
„ tui.
„ Deque tui patris cognomine candi-
„ dus esto,
„ Cui sua ne turpet corpora, dulce
„ mori.
„ Omnibus & dicas, me clara Faven-
„ tia cudit
„ Christicolam genitrix usque secuta
„ fidem. “

Item ejusdem Curuli pro auctore in garrulum lectorem endecasyllabum carmen.

„ Quisquis lividulus, superbus, acer
„ Lector despiciet meos labores,
„ Extollet Calabrumque augivendum,
„ Plusquam dogmata nostra; talis hercle
„ Est alter Calaber, malignus, atrox,
„ Contemptor fidei, parum disertus,
„ Cui lucem tenebræ levant Plutonis,
„ Et mentis furor hæresim ministrat.

Alibi observavimus ex adducto Curuli epigrammate recte deduci cognomen Hieronymi non fuisse Armenini, sed Armellini, vel Ermellini, quæ familia propterea inter illustres Faventinas veteres erit seponenda, distincta ab Armenina.

D

DAMIANUS de Faventia. A Petro Ricordato in Historia Monastica sub die quarta pag. 468. ad annum circiter 1575. celebratur tanquam Doctor & Magister in Theologia, inter viros doctrina pollentes, & tunc viventes in Congregatione monachorum Cœlestinorum.

DANIELI Augustinus Maradiensis. *Lettera scritta all' Eccellentissimo Signor Dottore Lodovico Castiglione Fabbroni Medico di Modigliana.* Adversus hanc epistolam insurrexit Hilarius Spada Faventinus Doctor, criticasque suas observationes opposuit. Vide *Spada*

Hilarius. Agebatur de quadam operatione Medica, quam per incisionem faciendam in oculo cujusdam sanctimonialis mandaverat Danellius, quæque revera infelicem exitum sortita est, sequuta morte ejusdem monialis.

DEUSDEDIT. Hunc Episcopum aliqui dant Ravennati ecclesiæ; novissime Johannes-dominicus Coleti vindicat ecclesiæ Imolensi; nos potius assentimur iis, qui Episcopum fuisse Faventinum existimant. Quando in ea ecclesia sederit, non est exploratum; erat Episcopus Indictione v. ex inscriptione extante in ecclesia plebis S. Petri in Sylvis Balneocaballii, quam exhibemus: „ De Donis Dei et „t Sancti Petri Apostoli. Temporibus Domni „ Deusdedit Venerabilis Episcopi, Johannes „ Humilis Presbyter Fecit Per Indictio„ nem V.ᵃᵐ Indictio v. per ea secula conjungitur cum annis 767. 782. 797. 812. 827. 842. 857. 872. 887. 902. 917. Tempus Deusdedit non videtur conjungendum cum indictione anni 767. quia anno 769. Episcopus Faventinus erat Johannes; non cum indictione anni 827. quia anno 826. sedebat in ecclesia Faventina Leo; non cum Indictione annorum 857. & 872. quia Romanus vivebat Episcopus Faventinus annis 858. & 861. defunctus vero videtur anno 881. non cum indictione anni 902. eo quod Romanus II. tum anno 898. tum 903. eam ecclesiam regebat; non demum cum anno 917. quia Paulus circa annum 920. Faventinæ ecclesiæ præerat. Superest ergo, quod Deusdedit tempora ad annos 782. 797. 812. 842. 887. assignemus. In indice Chronologico, in quo exhibetur series Episcoporum Faventinorum, Deusdedit fuisse facile Episcopum Faventinum anno 819. scripsimus *col. 686. Access. Faventin.*, quod emendandum est, substituendusque vel annus 812. vel ceteri, sub quibus indictio quinta recurrit.

DIDYMUS Faventinus ponitur a Gesnero in Elencho Scriptorum pag. 234. Refert Gesnerus ipsum scripsisse adversus Thomam Placentinum pro Martino Luthero orationem diserta & eleganter exaratam, impressam in Germania anno 1521. Capita defensionis Didymianæ sunt hæc: „ Philosophia, item Scho„ lastica Theologia reprobentur. Quatenus „ liceat subdito magistratum corripere. De „ Indulgentiis. De Pœnitentiæ partibus. De „ Turcicis bellis. De Romani Pontificis mo„ narchia, “ Libellum Didymi non licuit videre, sed ex iis capitibus a Gesnero relatis pronum est credere ipsum e castris ecclesiæ transfugam se recepisse in Germaniam, ubi pullulantibus Lutheri erroribus, ei adhæserit, & ad ejus favorem scripserit allatam orationem.

DIVERSUS Salius Petrus, Faventinus Medicus & Patritius. Floruit circa annum 1563. quo fuit, teste Cavina pag. 647. unus ex Prioribus seu Antianis suæ urbis; Iterum fuit Prior anno 1577. In Bibliotheca Patavina Vulpiorum pag. 353. hæc Diversi enunciantur opera: „ Opus de febre pestilenti editum „ Francofurti 1586. in 8. & Hardevici 1656. „ in 8. Opus de affectibus particularibus, & „ in Donatum-antonium ab Altomari de me„ dendis humani corporis malis in 8. Fran„ cofurti apud Wechelios anno 1586. “ Paschalis Gallus in sua Bibliotheca Medica pag. 258. clarius enunciat Diversi lucubrationes: „ Petri Salii Diversi, inquit, Medi„ ci Faventini de Febre pestilentiali tracta„ tus, & curationes quorumdam particula„ rium morborum, quorum tractatio ab or„ dinariis Medicis non habetur, atque adno„ tationes in artem Medicam ab Altomari „ editam in 4. Bononiæ 1584. & Francofur„ ti 1586. “ Ad Petrum Diversum Medicum Faventinum tunc temporis celeberrimum, extat Hieronymi Mercurialis excellentissimi itidem Medici Foroliviensis consultatio T. II. pag. 81. Consultationum hujus insignis viri. Sub nomine Petri Salii recusum fuit opus de morbis particularibus Ferrariæ in folio anno 1592. Commentaria de morbis lucem viderunt Francofurti etiam annis 1602. 1612. 1646. in folio. Johannes Schenkius in præfatione Observationum sui operis: „ Petrus Salius, inquit, accuratus „ auctor, & vir longe doctissimus selecta „ quædam argumenta Medica rariora exqui„ site descripta exhibuit. “ Præter impressa alia reliquit Diversus, quæ lucem expectant. Familia Diversa fuit appellata etiam Salia, nunc appellatur Mingolina. De eruditis Saliis plura ad literam S. congessimus, quæ ad notitiam nostram venerunt.

DOMINICUS de Balneocaballo O. FF. Min. Conv. Profertur a Borsetti in Hist. Gymn. Ferrar. T. II. pag. 479. circa annum 1475. in Albo Doctorum Ferrariensis Collegii Theologorum.

DONATUS a Sancta-agatha Provinciæ Æmiliæ Ordinis Minorum, Hæreticæ pravitatis Inquisitor. Memoratur a Wadingo pag. 204. concinnasse tractatum adversus Hæreticos, cujus initium: „ *Spiritus Sancti gratia* &c.“ Recenset Donatum in sua Bibliotheca Latina Mediæ & Infimæ Ætatis Tomo II. pag. 56. Johannes-albertus Fabritius.

DURATIUS Marcellus Januensis, Stephani Cardinalis patrui nepos, in Academia Perusina legibus ad recte judicandum institutus, Ariminum, Viterbium, Perusiam, Lauretum civitates strenue gubernavit; Nuntius Apostolicus & Archiepiscopus Chalcedonensis ad Reges Hispaniarum & Lusitaniæ, Purpura Cardinalitia donatus fuit ab Innocentio XI. Tum Carpentoratensibus, Ferrariensibus & Spoletinis Episcopus datus, Bononiensi & Æmiliana Legationibus clarus, ab Innocentio XII. Faventinis anno 1697. concessus est Episcopus. Obiit mense aprili anno 1710. Septima supra trigesimam die oratione parentali laudatus fuit a Philippo Rondininio Cathedralis Ecclesiæ Faventinæ Canonico Theologo, a quo ista hausimus. Edita fuit oratio Faventiæ typis Archii & Zanoni eodem anno 1710. Optime meritus est de sua Ecclesia, de Clericorum puerorum seminario, de civitate tota Duratius, ejusque memoriam nulla delebit vel sera Faventinorum civium posteritas.

EMI-

E

EMILIANI Emilianus. Vide *Æmiliani Æmilianus.*

EPOANDRO Napili. Vide *Napili Epoandro*, idest *Papinus Leonardus.*

ERCULANIUS Andreas[5]. En quid de ipso, & quidem ut de Faventino cive, profert Flaminius in epistola. „ Nec Andream Erculanum tacebo, qui quanta cum laude jus „ civile Bononiæ docuerit, fama, quam de „ se reliquit, latere non sinit. A quo sane „ Erculanorum familiam Bononiæ inter pri- „ marias nobilitate ac opibus numerandam „ traxisse originem credimus. “

ERCULANIUS Bartholomæus „ Faventinus „ Nicolai Jurisconsulti filius, Legum secta- „ tor & ipse fuit, quibus amplissimam fa- „ mam est adeptus. Ex Bombaccii Bononien- „ sis historia Bartholomæum in Ferrariensi „ Gymnasio legisse deprehenditur, quod Ni- „ colai Estensis constanti imperio accidisse „ existimamus; scribit enim citatus auctor „ Bartholomæum Bononiam reversum a Bor- „ sio Marchione Estense ad docendum Fer- „ rariæ iterum fuisse invitatum, sed a Bono „ niensibus sub confiscationis bonorum pœ- „ na, quominus ad nos reverteretur, impe- „ ditum. Ita Bombaccius ad annum 1459. „ Sed Erculanius ipse se Ferrariæ docuisse „ aperte fatetur in subscriptione Consilii xcv. „ impressi Tomo III. Consiliorum Crimina- „ lium, per Johannem baptistam Ziletti col- „ lectorum, ubi: *Et ita dico & consulo* „ *ego Bartholomæus Herculanius J. V. D. &* „ *ad præsens jura civilia legens Ferrariæ.* “ Hæc in Hist. Gymn. Ferrar. Borsettus T. II. pag. 15. Orlandius in Scriptoribus Bononiensibus pag. 68. ait, Bartholomæum scripsisse super primum librum Digesti Veteris, & ai servari mss. ejus opera. Citat autem Alidosium fol. 49. & Bumaldum fol. 34. Guarinus autem Ferrariensis in Supplemento & Animadversionibus ad Gymnasium Borsetti P. II. pag. 12. sequentia de Erculanio supplet: „ Immo tradunt nonnulli scriptores ex „ relatione Alidosii JC. fol. 49. Bartholo- „ mæum veneno sublatum obiisse, ex quo „ mandatis Ducis Borsii, qui eum Ferra- „ riam secundo acciverat, obtemperare recu- „ saverit. Dies ejus emortualis fuit xx. maji „ anni 1469. Ejus ossa deposita fuere in D. „ Dominici Bononiæ, non obstante sequenti „ epitaphio in ecclesia S. Johannis de Mon- „ te ejusdem civitatis exsculpto: *D. Barth.* „ *Herc. Jur. Cons. Nicolai filio, qui Bono-* „ *niæ magna auditorum frequentia, ac dein-* „ *de Ferrariæ Borsio Duce primas tenens se-* „ *des*, summaque animi sui celebritate jus „ civile docuit. Vita excessit M. cccc. lxviiii. “ Deinde subjungit idem Guarinus: “ Fuisse „ hunc Herculanium Faventinum non pla- „ ne constat; certe ex Ghirardaccii ms. ha- „ bemus sub anno 1454. eumdem Bartholo- „ mæum caput Tribunorum plebis electum. “ Verum contra Guarinum enucleatius hujus loci demonstrandum assumimus, familiam Herculaniam, origine certe Faventinam, tempore Bartholomæi perdurasse in eadem Faventiæ urbe, licet eodem tempore lares quoque suos extendisset in Bononiensem civitatem. Et primo, quoad originem habemus ex chartis Azzurinii Sæc. IV. Girardum Arculanum, judicem fuisse Communis Faventiæ anno 1221. ejusque nomen perdurasse ad annum 1236. Videantur Monumenta Faventina coll. 474. & 488. sicut etiam ad col. 505. nomen apparet ex eodem Azzuriniano tabulario, Fenocli Ercolani ad annum 1266. Tonduccius pag. 223. ad annum 1281. meminit Francisci Erculanii Faventini, qui violenta morte interiit. Ad annum 1380. memoratur Erculanus Erculanius, qui etiam ad annum 1380. dicitur pater fuisse Andreæ & Petrizoli; ex Andrea vero progenitos fuisse Johannem, Nicolaum, & Franciscum; quorum Johannes fuit Comes-stabuli Johannæ Reginæ Neapolis circa annum 1420. & vir non solum egregius in bello, sed prudens in consiliis, cujus etiam sententia attentatum fuit facinus, quod a ceteris impossibile credebatur, & relata fuit victoria; quare de eo scripsit Blondus: „ Ceteris salute despe- „ rata abeundum credentibus, Johannes Her- „ culanus Faventinus, vir celebratæ in eo „ regno prudentiæ, paratam esse victoriam, „ si Sfortia annueret, ostendit. “ Franciscus „ alter filius Andreæ & Johannis frater fuit Abbas S. Johannis de Acereta Ordinis Fontisavellanæ, de quo fit mentio in tabulario Capituli Faventino ad annum 1430. in quadam conventione Dalfini de Gozzadinis Bononiensis, Abbatis S. Mariæ de Casanova, cum Canonicis Faventinis: „ Actum in mo- „ nasterio S. Mariæ foris portam, præsenti- „ bus . . . . . & Francisco Arcolani Ace- „ retano Abbate; “ & ad annum 1436. quo ipse Erculanus, de mandato Abbatis Fonteavellanensis tradidit ecclesiam S. Luciæ, & domus, quæ erant de jure Avellanensi, incolendas sanctimonialibus Cisterciensibus, quæ habitabant ad S. Eutropii. Videantur Annales nostri Camaldulenses sub prædictis annis, necnon Indices Chronologici ad Accessiones Faventinas col. 576. Nicolaus demum tertius Andreæ filius & frater Johannis & Francisci mox dictorum, fuit pater Bartholomæi celeberrimi Jurisconsulti, de quo est sermo, qui Nicolaus circa hæc eadem tempora, hoc est primis Seculi xv. annis præstans & ipse jurisperitus fuit, & consiliarius ejusdem Johannæ Reginæ Neapolitanæ. An Andreas, qui pater fuit dictorum Johannis, Francisci & Nicolai is fuerit, qui juxta Flaminii verba transtulerit coloniam familiæ suæ Bononiam, an alius Andreas, non est omnino compertum. Vidimus paulo ante, Johannem Andreæ filium appellatum fuisse *Faventinum* a Blondo, qui iisdem temporibus vivebat, vel scribebat; Franciscum quoque, Abbatem fuisse Aceretani monasterii, quod erat in diœcesi Faventina; quare potius videtur alter Andreas fuisse ille, qui Bononiam lares fixit, vel si fuit ipse, non destitisse esse simul Faventinus; neque destitere ejus progenati & descendentes, inter quos nepos ipsius Bartholomæus, de quo inquirimus, præsertim cum tempore Bartholomæi viveret Fa-

ventiæ Andreas alter, qui anno 1470. fuit electus unus ex Consiliariis Communis Faventiæ, & anno 1476. unus fuit ex Antianis seu Prioribus, ac anno 1479. vivebat Petrizolus Herculanius creatus similiter unus ex Antianis. In choro ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis monachorum Cœlestinorum Faventiæ super fornicem visuntur insignia familiæ Erculaniæ, & super arcum aræ principis, nunc picturis coopertum, legebatur olim sequens sepulcralis inscriptio: „ Sepulcrum clarissimæ mulieris D. Johannæ de Herculanis, pulcherrimæ corpore, gravis aspectu, honestate, pudicitia, & omnium virtutum fulgentissimæ. Obiit anno 1457. " Perseveravit hæc familia in urbe Faventia etiam seculo sequenti; inter cæteros Marcus-antonius Erculanius vivebat circa annum 1575. ad quem extat Julii Castellanii Canonici Faventini epistola. Hæc pro vindicanda origine Faventina, vel saltem intima relatione, quam Bartholomæus habuit cum eadem civitate Faventina, ex qua jure merito Faventinus dici debet, simulque pro illustranda nobilissima & antiquissima Herculaniorum familia.

ERCULANIUS Nicolaus celebris & ipse Jurisconsultus, & a consiliis Johannæ Reginæ, pater Bartholomæi mox laudati.

ESSANUS *Franciscus-antonius* Ord. Min. Conv. In vita *Francisci* Pontelongi laudatur a Franchino in Bibliosophia pag. 245.

EUPHEMIUS Antonius Faventinus; „ Qui multos annos Rhodi Medicina clarus vixit, ubi & diem suum obiit; " In medium profertur a Flaminio in epistola, ubi clarorum Medicorum Faventiæ nomina & opera laudat.

EUTICHIUS sive Ethicus Episcopus Faventinus, cujus monumenta extant saltem ab anno 1032. ad 1056. Optime meritus fuit de suis Faventinis. Conflagraverat siquidem civitas, simulque igne consumptæ ferme fuerant antiquæ chartulæ tabularii ecclesiæ Cathedralis. Memoriam itaque suscitavit sacrorum veterum monumentorum, & servavit ab oblivione textum antiquarum paginarum, edicto suo confirmans superiora edicta Pauli, Gerardi & Ildebrandi prædecessorum suorum Episcoporum, confecta antiquitus pro Canonicis Ecclesiæ & pro Collegio Presbyterorum & Parochorum urbis Faventinæ. Lectu digna est pagina Eutichii, quam ex archivo Capitulari Canonicorum eduxit in lucem Tonduccius pag. 153. suæ Historiæ ad annum 1045. in qua etiam exarata sunt nomina plurium judicum, legisque peritorum, quibus abundabat, illustrabaturque tunc temporis urbs Faventina; quamque nos inter Accessiones Faventinas iterum produximus.

F

FABRI Hieronymus. Ipsum in catalogo Faventinorum scriptorum reponimus, quia licet Ravennas fuerit, & clarus ob sacra monumenta collecta ejus ecclesiæ, orationem habuit in funere Josephi Majoli nobilis Faventini & Ravennatis, ac Pontificii in Flaminia Exquæstoris, quam recitavit in augustissimo sancti Spiritus templo die xv. Januarii anni 1657. inclytis Ravennæ optimatibus. Affertur hæc oratio a Cartario in libro, cui titulus: *Pallade bambina*, in Auctario ad Bibliothecam Volantem Cinellii T. II. pag. 267. novæ editionis.

FABRI Philippus. „ Ortus in loco dicto, *La Spinata*, agri Brisichellensis in territorio Faventino anno 1564. sanguine conjunctus cum illustri Pallantieriorum Castri Bononiensis familia, & adscriptus anno 1582. Ordini Minorum Convent. ita celebris evasit in Philosophicis & Theologicis facultatibus, ut communiter existimetur illustrator primus & mirificus subtilis & obscurioris Doctoris Magistri sui Scoti. Post primos honores in Ordine, & post primas cathedras honorabiliter impletas, pro quibus sustinendis nuncium misit etiam officio Consultoris S. Officii, ad quod destinatus fuerat ab Urbano pp. VIII., obiit anno 1630. Patavii, publice laudatus in ea urbe, & in aliis civitatibus a præclaris oratoribus. Scripsit, & publica fecit, quæ sequenti serie enuntiamus.

„ Philosophia naturalis Scoti in theoremata distributa, dicata Ambrosio Scatamuccio Brixiensi Abbati Casinensi, Parmæ in 4. anno 1601. " Pluries impressa fuit hæc Philosophia, & in Bibliotheca nostra S. Michaelis habemus quintam editionem curatam Venetiis anno 1622. in 4. Sequitur tractatus Formalitatum; ex repetitione harum editionum clare deducere possumus, quanto in usu, pretio & opinione fuerit hoc Fabrii opus.

„ In primum librum Sententiarum Scoti ad Felicem Centinum Cardinalem. Venetiis 1613. "

„ In secundum, tertium & quartum Sententiarum librum in folio. "

„ De Prædestinatione ad Hippolytum Aldobrandinum Cardinalem. Venetiis 1623. in fol. "

„ De Restitutione & extrema Unctione. Ibidem 1624. in fol. "

„ De Pœnitentia, Peccatis, Purgatorio, Suffragiis & Indulgentiis, Ludovico Ludovisio Cardinali. Ibidem 1623. in fol. "

„ Adversus impios Atheos, Francisco Barberino Cardinali. Ibid. 1627. in fol. " Inter Scriptores adversus Atheos recenset etiam Fabritius pag. 340. in Syllabo scriptorum Veritatis Religionis Christianæ.

„ De Sacramento Ordinis, pœnis & censuris ecclesiasticis, Marcello Lante Cardinali. Ibid. 1628. in fol. "

„ In duodecim libros Metaphysicorum Aristotelis posthumum opus vulgatum a Mathia Farchio, Ibidem 1637. dicatum

„ Car-

„ Cardinali Francisco Barberino in fol. “

„ De Primatu Petri & Romani pontificis „ adversus Marcum-antonium de Dominis. “ Opus in lucem emissum ab eodem Ferchio post obitum Fabri.

„ De auxiliis & concursu causæ primæ „ cum secunda. “

Idem Mathias Ferchius Vegleusis, & ejusdem Ordinis alumnus vitam Fabri posteris tradidit. Cum laude agunt de Fabro Ghilinus, Wadingus, Tomasinus Episcopus Æmoniensis, Portinarius aliique.

Ipsius epitaphium conspicitur in Ecclesia S. Antonii Patavinæ urbis, & est hujusmodi: „ *Philippo Fabro Faventino Conventualium Ordinem sacra vita, regimine studiorum, & Provincialatu Bononiense, Peripateticam, & Scoticam palæstram libris* „ *Logicæ, Physicæ, Metaphysicæ, Scholasticæ,* „ *Theologicæ Christianæ, Fidem, scriptis in* „ *Atheos & Hæreticos acerrimos, Patavinam* „ *Universitatem studio Philosophiæ & Theologiæ annis XXVIII. vitam mortalem LXVI.* „ *immortalem anno M.DC.XXX. virtutibus illustranti, Patavini Patres amantes amanti* „ *justa solvebant.* “ Hæc sunt excripta ex Bibliosophia P. Frauchini pag. 224. Nolumus omittere nobile elogium, quod apud eumdem Franchioum pag. 583. Fabro contexuit Paulus Preherus in Virorum eruditione clarorum Theatro P. IV. pag. 1525. edito Norimbergæ anno 1688. „ Philippus Faber, inquit, „ Faventinus doctrinam Scoticam alternis „ impugnantium fluctibus prope obrutam ad „ pristinum robur ingenii sui validitate restituit, quo postea merito, ejus sectæ lucerna & propugnaculum summo eruditorum „ consensu vocatus est. Et quidem hujus „ viri phrasis Scholasticorum more haud insulsa & inepta, sed in sui simplicitate, „ planis distincta sententiis, atque optima „ ordinis ratione suffulta, disputando permovet, decernendo persuadet; exæquat copiam „ opinionum firmitas, subtilitatem facilitas „ temperat. “

Non abs re quoque erit breve carmen subnectere Josephi-mariæ Ciriæ Poetæ Cremonensis in ejus laudem:

„ Ardua cum summi penetres arcam
„ Tonantis,
„ Ingenio subeas sydereasque domos,
„ Ipse tuæ Scotus miratur mentis acumen,
„ Te Sophus argutus Theologusque
„ stupet.
„ Docta theatralia miratur & exedra
„ circi,
„ Palladiique simul gymnica arena
„ fori.
„ Jure Faventinum venerentur quæque
„ Lycea
„ Namque novus celebri promicat arte Faber. “

Extant hi versus in Carminibus illustrium Poetarum Italorum editorum Florentiæ anno 1719. Tomo III. pag. 406.

De Fabro præterea aliqua dicunt Georgius Vivianus Marchesius in Monum. Vir. illustr. pag. 65. & Possevinus ante eum T. II. Appar. Sacri pag. 172. ubi Fabrum Artium & S. Theologiæ Doctorem in Parmensi Gymnasio regentem, ac in Cœnobio S. Johannis-evangelistæ Lectorem nominat, & aliqua ejus opera recenset. Hieronymus Scarparius Ferrariensis O. Servorum S. Mariæ edita oratione anno 1631. ei parentavit Ferrariæ in templo D. Francisci.

A FABRONIUS Angelus. Notior est, quam ut illustrari indigeat; Ex Maradiensi fuit familia, quæ eadem est cum nobilissima Pistoriensi, & sequentia habet sui excultissimi ingenii monumenta, quæ recensemus.

„ De Vita & rebus gestis Clementis XII. „ Pont. Max. Commentarius. Romæ M.DCC. „ LX. “ quem dicavit, cum Prior esset insignis Basilicæ Laurentianæ Florentiæ, Cardinali Nerio Corsinio, summi Pontificis nepoti; in quo tribus libris primum Corsinianæ familiæ illustres viros & egregia facta, tum vitam *Laurentii* Corsinii, antequam ad
B Pontificatum eveheretur, postremo ejusdem acta post assumptionem ad eam supremam dignitatem ad obitum usque enuntiat, una cum inscriptionibus in ejus memoriam erectis, & numismatibus cusis, ac cum catalogo Cardinalium ab eodem R. P. creatorum in quatuordecim promotionibus. Hanc tamen vitam in epistola ad Fogginium Decade IV. Vitarum, sequentibus annis non omnino probavit, judiciumque tulit, quænam in ea elucubratione non placerent. Transtulit ex Gallico idiomate: *Le Massime di Madama di Sablè. I Dialoghi di Focione*. Hæ versiones
C lucem viderunt Romæ. Publico quoque conspectui donavit Florentiæ: *Le lettere familiari di Lorenzo Magalotti in due volumi.*

Postremis temporibus ex Priore S. Laurentii, electus a Petro Leopoldo M. Etruriæ Duce Prior & Præstans ecclesiæ & basilicæ Conventualis Equitum S. Stephani in urbe Pisana, cui dignitati competunt Pontificalia insignia, Diarium cum sociis contexuit, quo exacta & erudita feruntur judicia de celebrioribus libris, qui a literatis viris in lucem emittuntur; cujus Diarii quatuordecim habemus volumina.

D Cum adhuc Romæ esset, Vitas conscribere aggressus est virorum Italorum doctrina excellentium, qui præsenti Seculo XVIII. floruerunt & occubuerunt, exactas ad veritatem & fidem, scriptas vero simplicitate, claritate & elegantia Cæsariana & Corneliana. *Prima Decas* prodiit Romæ anno 1766. Secunda anno 1769. utraque suo Magno Mœcenati Petro Leopoldo dicata. Tertia decas anno 1770. Quarta anno 1774. lucem viderunt.

Ex archivo secreto Magni Ducis eduxit
E epistolas, sive literarium commercium Academicorum, vulgo *Del Cimento*, ad Leopoldum, & ad Franciscum, Magnos Ethruriæ Principes, & Academiæ munificentissimos patronos. Impressæ fuere Florentiæ anno 1773. in 8. In iis, præter quatuor epistolas Principis, inde Cardinalis Leopoldi, leguntur epistolæ Galilei, Borellii, Montanarii, Michelinii, Bullialdi, & Comitis Magalotti; aliquæ etiam celebrium virorum Ranierii, Castellii, de Angelis, Fabrii, Johannis-domi-
nici

nici Cassini, Del Buono, Rinaldinii, Redii, Huygens, Campani, Vivieni, Finchii, Bellini, Wallisii, & Alexandri Marchettii. Lucæ Holstenii præterea, Caroli Dati, Cosimi Brunettii, Abrahami Echellensis, Octavii Falconerii, & Alexandri Segnii. Brevibus autem, sed eruditis notis epistolas hasce illustrat Fabronius, dicatque literatorum Mæcenati Comiti Firmiano, in spem nos adducens plures alias hujus generis epistolas se daturum. Exscripsimus Tomum XI. Diarii Pisani in Notitiis Literariis pag. 304.

Scimus Fabronium pro merito destinatum præceptorem ad imbuendos regios impuberes natos ejusdem Petri Leopoldi Magni Ethruriæ Ducis.

FABRONI Hiacyntha Sanctimonialis Ordinis S. Dominici, Maradiensis. Scripsit ante annum 1647. aliquot Opuscula spiritualia, quæ typis evulgari voluit sub nomine fratris Angeli eremitæ. Ea porro sunt: *Le ventiquattro ore della Passione di nostro Signore. Meditazione stampata delle tre ore, che Gesù stette in Croce, con un' aspirazione di beata morte, aggiunta alla Corona delle Meditazioni di nostro Signore, stampata per bene delle Anime*. Nata Hiacyntha anno 1578. habitum S. Dominici induit anno 1595. die xx. augusti in asceterio S. Jacobi de Ripolis extra Florentiam; ad cœlum vero evolavit anno 1647. Ipsius vitam brevi calamo descripsit Mittarellus Tomo II. pag. 113. ex antiquiore vita, quæ asservatur in dicto parthenone, & ex memoriis apud Vincentium Nardium Dominicani Ordinis historiographum, nec non ex actis capituli generalis anni 1670. ad paginam 1385.

FAENZA *liberata dalla peste. Dramma*. Anno 1769. die solemni S. Mariæ Gratiarum in Basilica majori, musico modulamine exhibitum fuit civium & advenarum frequentiæ. Poesis est Francisci Maccabelli e Russio, Magistri Grammaticæ Superioris in Faventino Seminario. Vide *Macabelli Franciscus*.

FAGNOLUS Alexander. Ab epistolis Antonii Cantoni Episcopi Faventini, & illustris Poeta, plures reliquit fœcundi ingenii sui fœtus in Poetica facultate, præsertim Lyrica, quorum aliquot carmina leguntur in secunda parte collectionis Abbatis Budrioli pag. 26. Elegia quoque stylo Catulliano extat in Operibus Vulpiorum. Videantur etiam Memoriæ Philergitarum pag. 314. Volumen poeticarum compositionum tam Latinarum quam Italicarum reliquit suis hæredibus, meritoque de ipso judicatur, quod in utraque Poesi ad excellentiam accesserit.

FALEGNAMI (*de*). " *Capitoli & Ordini per la matricola de Falegnami della*
" *Città di Faenza rifformati da ser Fran-*
" *cesco Donelli notario dell' Arte l' anno 1586.*
" *con l' assistenza e intervento e consenso di*
" *M. Rizzo de Bertoli, e M. Francesco Buz-*
" *zi Consoli di quel tempo, e di M. Vergilio*
" *Chiodaroli, M. Giambattista Palantieri,*
" *M. Antonio Ridolfini e M. Pietro Boni à*
" *ciò deputati, & a spese proprie di M. Ma-*
" *rio Raccagni massaro della medesima arte*
" *fatti stampare. In Faenza 1620. in 4.* "

Approbata fuere hæc capitula post revisionem Doctorum deputatorum e Communitate, sive e Prioribus vel Antianis urbis Faventinæ.

FANTAGUTIUS Petrus. Collegit vitas plurium piorum virorum patriæ suæ, quæ ineditæ remanserunt, præter vitam S. Æmilianæ martyris, quæ in lucem exiit, testimonio Mittarelli. Ipse Mittarellus frequenter adhibet ejus memorias, utiturque ipsius auctoritate in concinnandis vitis SS. & BB. Faventinorum. Erat Fantagutius & Poeta, inter Industriosos Imolæ Academicos appellatus Incitatus, & inter Incitatos Faventiæ Industriosus. Vivebat anno 1690., nam eo anno in quadam collectione facta Faventiæ apparent ejus nomen & carmen.

FANTOLINUS Blasius. Recensetur a Mittarello pag. xv. introductionis ad Vitas SS. & BB. Faventinorum, inter viros literatos Faventiæ. Leander Albertius in Descriptione Italiæ pag. 311. virtutibus & moribus decorum nominat ex Fantolina gente Hugolinum, sed hic videtur potentia & armis consilioque dumtaxat prævaluisse in urbe *Faventina*.

FATTORINI Franciscus O. Servorum B. Mariæ, Faventinus & S. Officii Consultor. Ob insignem suam peritiam in causis agendis apud illud sacrum Tribunal, vulgo dictus fuit honoris gratia, *La Balla d' oro*. Declamator quoque e sacro suggestu maximo plausu ubique excipiebatur; *domesticas* etiam, easque primarias Ordinis Academias moderatus est, necnon pluribus in locis Theologiam publice fuit interpretatus. Denique Provinciæ Romandiolæ præfectus, laudabile prudentiæ suæ & integritatis specimen præbuit, & de Faventino potissimum Cœnobio suo optime meritus, adhuc post obitum in posterorum memoria vivit. Decessit anno 1624. mense septembri. De eo Annalistæ ejus Ordinis.

FAVENTIA (*a*) Antonius, non confundendus cum Antonio Poeta Faventino, neque cum Antonio Cittadinio, qui Patavina cathedra decoratus fuit, (seculo enim præcessit) legitur in sepulcrali lapide posito in ecclesia sanctimonialium S. Petri de Patavio apud Jacobum Philippum Tomasinum Episcopum Æmoniensem in Inscriptionibus Patavinis pag. 76. sub num. 15. & apud Jacobum Salomonium O. Prædicat. in Inscriptionibus similiter urbis Patavinæ pag. 118. sub num. 19. his verbis: *Sepulcrum providi & honesti viri ser Antonii de Faventia ac suorum hæredum*. M. cccc. xxxii.

FAVENTINÆ Ecclesiæ, & Episcoporum ejus urbis privilegia quædam ad annum 1319. Extant inter Codd. mss. Tabularii Fontisboni in Ethruria Ordinis Camaldulensis.

FAVENTINI Annales materna lingua scripti. Citantur sæpius a Scipione Claramontio in Historiis urbis Cæsenæ. Credimus esse ipsos Tolosani Annales, seu Chronicon, ab aliquo auctore in Italicum sermonem conversum. Scimus Gregorium Zuccolum, inter ceteros, Chronicon Faventinum Tolosani vertisse & in compendium redegisse, anno 1575.

FAVENTINORUM Antianorum Epistola

ency.

encyelica in commendationem Zachariæ Ferrerii Vicetiui, Pontificis Gardieufis, qui fuerat Faventiæ & Vallis-Lamonia gubernator, data anno 1523. dia XVII. martii. Edita fuit hæc epistola in urbe Venetiarum per Johannem-antonium & fratres de Sabio impressores eodem anno.

FAVENTINORUM Capitula eum Vaneta Republica anno 1504. Alia cum Julio II. Romano pontifice sub auno 1510. Extant per extensum in Hist. Tonduccii pagg. 569. & 587.

FAVENVINORUM epistola ad Bononienses anno 1256. Eruta est eu libro Bononiensi inscripto P. 1329. fol. 101. & producta aol. 624. Aecess. Histor. Favantinarum.

FAVFNTINUM decretum Astorgii II. Manfredi aono 1453. Eat. Ibid. col. 790. Alterum Galeotti anno 1487. Ibid. col. 792. Tertium Astorgii III. anno 1497. In eadem collectione col. 792.

FAVENTINA „ Statuta sub Urbano IV. „ Bonifacio VIII. Johanoe XXII. Benedicto „ XII. Innocenrio VI. Gregorio XI. Sixto „ IV. Romanis Pontificibus, condita a Legatis „ Apostolicæ Sedis io Romandiola, prælerrim „ ab Ægidio Sabinense, Bertrando, Neapoleone & Anglico S. R. E. Cardinalibus. " Repetiuntur in Statutis eorum Cardinalium typis imprassis Seculo XVI.

FAVENTINA „ Statuta siva ordinamenta „ magoificæ Communitatis Faventiæ, sub „ censura & examine celeberrimorum Pontificii & Cæsarei juris Professorum, Ga„ brielii Caldezonii, Andreæ Severoli, Patri„ gentilis Laderchii, Vincentii Tondotii Ad„ vocatorum, & acutissimorum Jurisperito„ rum Bartholomæi Tanrelli & Nicolai Via„ ranæ caufarum patronorum, diligentissime „ recognita & digesta. " Lucem aspexarunt in eadem elvitate Faventiæ anno 1527. die XXIV. septembris imperante Clemente VII. Pontifice maximo, Pontificatus sui anno quarto, typis Johannis-mariæ de Simonettis Cremonensia calchographi.

FENCIOLIS (*de*) Uguecio. „ Vir prin„ eipum negotiis & usibus reipublicæ idoneus „ atque perutilis ax familis Faventina tum „ veteri tum & non ignobili " appellatur in præfatione ad collectionem Statutorum novorum pro custodia urbis sub Astorgio III. anno 1492. quorum Statutorum Uguccio fuit uuus ex compilatoribus.

FENZONIUS Johannes-baptista Faventinus vel Brisichellensis sequens alogium meruit a Jano Nicio Erythræo Pinacothecæ T. I. pag. 52. „ Urbis Faventiæ mentio fecit, ut no„ bis venlret in mentem Johannis-baptistæ „ Fenzonii JC. civis ejusdem clarissimi, „ quamquam ille se Brasichellæ ortum di„ cat, quod est Æmiliæ oppidum non igno„ bile, quodque semper multos misit Ro„ mam in omni virtutum genere præstantes „ viros, & nos aodem tempore in augustis„ simo Cardinalium collegio duos ex eodem „ oppido vidimus eo loco & munere dignis„ simos. Sed Faventia civem etiam suum „ agnoscit, qui non comitate & hilaritate, „ ut alii, sed tristitia & severitate commen„ datus, omnibus iis honoribus functus est, „ qui uxores habentibus patent. Nam pri„ mum Octavio Paravicino Cardioali, Ger„ maniæ patrono, tum Scipioni Cardinali „ Burghesio, qui, illo mortuo, Germaniæ „ ejusdam patrociuium susceperat, a cogni„ tionibus fuit, quo postea suffragante, ad „ urbanos magistratus ascendit, ac princeps „ Appellationum primo, nec ita multo post „ Urbis Senator fuit, quem magistratum „ magnificeotissimo apparatu adiit & pom„ pa, tota fera civitata in ejus spectaculum „ effusa. Sed iam propensæ in eum volun„ tatis bana illi gratiam retulit, quod leges „ ejusdem municipales doctissimis commen„ tariis illustravit; quem librum nemo est „ advocatus, nemo causarum patronus, ne„ mo legulejus, quin habeat, legat, quia „ in reorum defensionibus utatur. In quo „ illud mirum accidit, quod sumptibus, qui „ in eo opera imprimendo fiebant, suppedi„ tandis, insignem bibliothecam optimorum „ librorum copia refertam, tot annorum „ opera, studio, labore, sumptuque compa„ ratam, quæque ani etiam oppido splendo„ ri oroamentoque posset esse, divendidit; „ tam multis libris tamque præclaris ille „ liber constitit. Fuit homo tetricus, ambi„ tiosus, honoris appetens, iracundus, ma„ gnus sui æstimator, quidquid diuarat, ve„ luti Apollinis oraculo profectum, videri „ volebat. Sed homo catus, qui recte dosset „ aliis cavare, in suis negotiis hebes ac tar„ dus invauiebatur; quo factum est, ut ex„ tremo vitæ suæ tempora arduis & contor„ tis litibus sua incuria & indiligentia ex„ aitatis implicitus, ex ægritudiue & ar„ ticulari morbo decesserit. " De Fenzonio etiam Marchesias In Monum. Vir. Ill. pag. 75. pauca hæc habet : „ Fenzonius Johan„ nes-baptista a Brisichella JC. doctissimus & „ Senator Almæ Urbis commentaria Legum „ Romæ Municipalium edidit, quibus Deci„ siones Rotæ inseruit ad Statutorum mate„ riam pertinentes. Fuit apud Urbanum „ VIII. gratiosus, & apud omnes celeber. " Meminit & Magnanus T. II. pag. X.

FERRERIUS vel *Ferretius Zacharias*. Vicetiuna quidem patria, sed qui maxime Faventiam urbem dilexit, ut fidem facit ipsius epistola missa ad Hadrianum pp VI. quam in Accers. Fav. produximus col. 842. Theologus & Abbas Subasiansis, postea Episcopus Sebastensis, deinde Gardiensis, & electus Faventiæ & Vallis-Lamonis Gubernator, „ Lug„ dunense somnium edidit de divi Leonis X. „ ad summum Apostolatus apicem Divina de„ lectione. " Præmittitur epistola Alexandri Lælii Artium & Medicinæ doctoris ad eumdem Zachariam. In fine leguntur epigrammata Fausti Philomusi Poetæ Novocomensis Laureati, in somnium Lugdunense, & ejusdem Zachariæ ad Ludovicum XII. Francorum Regem epistolæ. Omnia impressa Lugduni in membranis anno 1513. Extat etiam hocce somnium in Bibliotheca Laurentio-Medicea pluteo XXXIII. num. 24. teste Montfauc. Bibl. Bibl. pag. 308. ex qua ednum

iterum

iterum fuit Tomo IV. Carminum Illustrium Poetarum Italorum pag. 370. quæ lucem viderunt Florentiæ anno 1719. Somnium suum Zacharias sive Sylvam dicavit Francisco Soderinio Volaterrano Episcopo S. R. E. Cardinali. Videatur pariter Johannes-albertus Fabritius T. VI. pag. 332. Bibl. Med. & Inf. Ætat. ubi Zachariæ tribuit vitam etiam S. Casimiri, typis impressam Thorunii anno 1511. quo tempore Nuntius & Orator missus fuerat in Poloniam, ut pacem conciliaret inter Sigismundum Regem Poloniæ, & inter Magnum Prussiæ Magistrum Albertum Brandeburgi Marchionem, sororis ejus filium.

IDEM. Orationem habuit anno 1511. ad Patres congregatos in secunda Synodo Pisana quæ similiter edita est in actis ejus Synodi. Epistolam etiam suasoriam ad Hadrianum pp. VI. de Reformatione ecclesiæ anno 1522. Vide Possevinum T. II. Appar. Sacr. pag. 378. Producta hæc fuit Venetiis eodem anno a fratribus de Sabio.

IDEM. Hymnos composuit, quorum usum Clemens VII. Pont. Max. suo tempore approbavit. Prodierunt hi Romæ anno 1549. apud Ludovicum Vicetinum. Dicitur etiam Additiones fecisse operibus canonicis Nicolai Panormitani. In Tabulario S. Mariæ foris portam Faventiæ fasc. XII. extat Zachariæ sententia in favorem ejus monasterii anno 1523. Digna demum, quæ legatur, est epistola Faventini generalis Consilii, Antianorum scilicet Præsidentium in laudem Ferreri, quæ lucem vidit Venetiis anno 1523.

FERRI Antonius. Auctor est genealogiæ Mazzonanæ familiæ Faventinæ; teste Magnano T. II. pag. VIII. familiæ pariter Azzaliæ pag. 15. ejusdem voluminis.

FERRI Hieronymus. Lonzanensis, sed qui florentiorem ætatem suam annis quatuor & viginti in urbe Faventina impendit, in qua celebres alumnos in *Oratoria*, Rhetorica & Poetica *facultatibus* instituit; „ an„ num, (*dixit ipse alicubi*), supravigesi„ mum apud vos docui, ut si Lonzanensis „ desinere esse possim, non alius censeri va„ lim, quam Faventinus; “ plura habet ingenii sui monumenta; & præter orationes & carmina, tum Latina, tum Italica, omnibus ferme sui temporis collectionibus interspersa; præter opellam de Tabulario Azzurinio Faventino, novissime doctissimas epistolas Alambertianas elaboravit, quibus contra Alambertium & Latine scire, & scribere nos posse ad oculum demonstrat. Præmisit epistolis, vitam & gloriosa monimenta Hadriani S.R.E. tituli S. Chrysogoni Presbyteri Cardinalis, inter primos Latini sermonis restauratoris, quam vitam summa diligentia, eruditione & fide mirifice illustravit, dicatamque una cum Alambertianis voluit SS. Patri D.D. Clementi pp. XIV. feliciter regnanti. Vivit amantissimus nostri, locumque cathedræ Eloquentiæ & Antiquitatum tum Græcarum tum Latinarum implet nunc in Universitate Ferrariensi; & utinam vivat ad multos annos, quo possit extremam manum imponere ceteris lucubrationibus suis, quas paratas habet, & potissimum in animum inducat suum editionem decem & septem librorum epistolarum Latinarum, in quibus, tota, quanta est, Philologia continetur.

FILODICI (*dei*) Accademia. Emblema profert navis agitatæ a procellis, cum lemmate: *Nescit cui pareat*; ex Magnano pag. XIX. T. I. in præfatione ad SS. & BB. Faventinos.

FILOPONI (*dei*) Accademia. Instituta fuit Faventiæ anno 1616. sub protectione S. Dionysii Areopagitæ martyris in die S. Marci. Joseph Malatesta Garuffus *nell' Italia Accademica* pag. 180. retrahit ad annum 1612. diem vero undecimam octobris, quo die Academicos congregatos primum fuisse scribit, sed distulisse ad diem vigesimam quintam mensis aprilis anni sequentis Academiam publicam reddere; ipsa vero die interventu Cardinalis Herminii de Valentibus Episcopi Faventini, concurrentibus Nobilibus omnibus & civibus, fundamenta posuisse. Præcipui promotores hujus Literariæ Societatis fuere Marcus-antonius Severolus Archidiaconus ecclesiæ majoris, dictus *il Laborioso*, Antonius Rinaldus Doctor, Jacobus Bassus Doctor, Andreas Armenini Doctor, appellatus *L' Insuccato*, Johannes-baptista Zarattinus Castellinius *L' Intrepido*, Virgilius Rondininus, Alexander Calderonius *L' Inviato*, Doctor Andreas Golmanelli, Doctor Andreas Mathiolus, Doctor Hannibal Rondininus, Bartholomæus Gasparinus Canonicus, Doctor Johannes-baptista Spada *il Ragioneso*, Doctor Johannes Naldus Canonicus, Doctor Julius Rondinini, Eques Hippolytus Rondininus, Doctor Paulus Salecchius, Eques Petrus Viarana, & Doctor Terentius Laderchius. Duodecim Legibus Academiam suam munierunt.

„ I. Labori ne parcito.
„ II. Virtutem amplexator.
„ III. Sapere ne arbitrator.
„ IV. In dies magis addiscito.
„ V. Sanam doctrinam sectator.
„ VI. Aliena invide ne carpito.
„ VII. Meritas laudes unicuique tribuito.
„ VIII. Seria proponantor.
„ IX. Scurrilia interdictave exploduntor.
„ X. Faceta & lepida admittantor.
„ XI. Verba menti præire ne sinantor.
„ XII. Sancitæ legi & Principi ne ad„ versator. “

Philoponorum nomen assumpserunt, tamquam laborum amantes. Pro insigne erexerunt herbæ Molyos, vulgariter dictæ Mercurialis, radicem, quæ oritur in monte Cyllenio, una cum lemmate: „ Difficile effossu. “ Eusebius Sartinus Poeta Florentinus T. IX. Carminum Poetarum Italorum Florentiæ impressorum anno 1722. pag. 440. laudat hanc Academiam, ipsius insigne & inscriptionem sequenti per interrogationem & responsionem carmine.

„ Fareita Philoponi vestro sub nomine
„ ludo.
„ Congrua quæsitis edite verba meis.
Quær. „ Quis juga vos alacres Cylle-
„ nia scandere jussit?
Resp. „ Scandere virtutis fortis adegit
„ amor.

Quær.

Quær. „ Quisnam radicem valeat con-
„ vellere Moly?
Resp. „ Extrahat assiduus non sine
„ fruge labor.
Quær. „ Fors amor atque labor folio
„ statuuntur in uno?
Resp. „ In radice labor, flore quiescit
„ amor.
Quær. „ Quid magis est horum cordi?
„ Quid fortius urget?
Resp. „ Nos labor instimulat, quo ma-
„ gis ardet amor.
Quær. „ Quantum polleat amor? quæ
„ sunt effecta laboris?
Resp. „ Omnia vincit amor, fertque
„ trophæa labor. "

FILOPONI Accademici. *Prosa e Rime in morte dell' Arciprete Emiliano Emiliani loro Accademico. In Faenza* M.DCCXV. *per l' Archi e Zannoni.* Leonida-maria Spada princeps Academiæ collectionem dicavit ipsis Academicis. Sequitur monitum alterius Academici L' *Industrioso*. Tum oratio Italica Laurentii Zanotti in laudem Æmiliani, demum carmina Alexandri Burghii, Alexandri Burgus Min. Conv., Andreæ Zambelli, Archangeli Resani, Bernardi Spadæ, Britonis Dionysiopolitæ Pastoris Arcadis, Bruti Rasponi Canonici, Camilli Doctoris Brunorii, Caroli-andreæ Sinibaldi Equitis S. Jacobi, Caroli Abbatis Severoli, Caroli Abbatis Silvani, Dionysii-andreæ Sancassani Magati, Herculis-mariæ Zanotti, Fabritii Comitis Monsignani, Felicis antonii Benini, Francisci-antonii Livetani, Francisci-mariæ Manzi, Francisci-mariæ Zanotti, Iohannis-baptistæ Doctoris Zappatæ, Johannis-felicis Monaldi, Johannis-mariæ Ciri Equitis, Johannis-petri Zanotti, Johannis Gerontii, Josephi-antonii Torelani, Hieronymi Doctoris Baruffaldi, Leonidæ Marchionis Spadæ, Laurentii Zanotti, Aloysii-antonii Facani, Marci-antonii Azzalini, Nicolai Burghii, Nicolai-vincentii Aquaderni Augustiniani, Horatii Battaglini Præpositi Faventinæ Cathedralis, Pauli-antonii Sani Min. Conv., Romani-augustini Roberti O. S. Augustini, Romani Merighii Abbatis Camaldulensis, Romualdi Magnani, Ruggerii Doctoris Calbi, Sanctis Bucchii, Vincentii Baldini, Vincentii Gabellotti; quorum poetarum maxima pars fuere Faventini, omnes vero Academici Philoponi. Qua data occasione, ceteros eos omnes subjungimus, quos vel defunctos vel viventes, seculo tum præterito, tum præsenti, inseruisse carmina sua tam Latina quam Italica reperimus in iis collectionibus Faventinis, quæ ad manus nostras devenerunt. Ii sunt ordine per alphabetum dispositi.

Albergus Alexander.
Azzalii Balthassar & Marcus-antonius.
Baldus Cajetanus antonius.
Battalea Antonius.
Benedetti Johannes-antonius.
Berardus Camillus Balneocaballensis.
Bianchedi Carolus-antonius.
Biancoli Alexander, Johannes-baptista, & Paulus.
Bosius Cæsar-matthæus.
Burghi Nicolaus & Pompejus.

Calderonius Franciscus.
Caroli Octavianus Canonicus, & Valerius senior ad annum 1690.
Cavina Philippus.
Contolus Franciscus.
Corellius a secretis S. P. Q. Faventini.
Costa Nicolaus.
Fagnoli Alexander, & Jacobus-antonius.
Galassius Octavius.
Gratianus Ignatius-guillielmus.
Gaccius Achilles Canonicus.
Johannardius Johannes.
Laghius Antonius.
Lega Laurentius.
Liveranus Franciscus-antonius.
Maccabellius Franciscus Russiensis.
Maradi Cajetanus & Vincentius.
Monranarius Innocentius-franciscus.
Naldus Cæsar.
Orioli Marcus-antonius & Sebastianus.
Pasius Nicolaus.
Pasolini Nicolaus & Petrus.
Poggii Antonius & Johannes.
Quartulus Andreas, Græce, Latineque doctus.
Ricciardellus Scipio.
Sacchius Jacobus Russiensis.
Savinus Jacobus.
Serrius Franciscus-maria.
Solainus Johannes-hieronymus.
Sylva Hiacynthus Canonicus.
Tarlatii Carolus-augustinus senior & junior, Fabius item, Cotiniolenses.
Taronus Carolus.
Tavius Johannes-baptista.
Tondini Johannes-baptista.
Tonius Johannes-baptista.
Tosettius Nicolaus.
Zambelli Andreas-maria, & Jacobus-philippus.
Zannonius Andreas.
Zarrabinius Carolus a Cotiniola.
Zucchinii Ludovicus & Petrus-paulus.

Alii sunt permulti, præter eos, quos etiam sigillatim una cum eorum operibus in hoc catalogo Scriptorum recensuimus. Si vero aliquos ob notitiæ defectum contingat a nobis prætermitti, id ne indiligentiæ vel oscitantiæ nostræ imputare velint, ipsos rogamus.

FILOPONI Accademici. *Prosa e Rime in morte del Cavalier Carl' andrea Sinibaldi Cavaliere di S. Giacomo e Patrizio Faentino. In Faenza* 1727. Oratio Italica est Caroli Abbatis Severoli.

FILOPONI Accademici. *Iscrizioni Latine e Rime Italiane ad eterna memoria del felicissimo ingresso fatto in Faenza, e del riposo ivi preso dalla S. R. M. de Maria Amalia Walburga Regina delle due Sicilie e di Gerusalemme, unitamente con una distinta relazione, che alle stesse si é aggiunta, di quanto ivi medesimo in tal fortunata occasione é avvenuto. Dedicate all' Eminentissimo e reverendissimo Signor Cardinale Giulio Alberoni Legato di Romagna ed Esarcato di Ravenna e Visitatore Apostolico. In Faenza presso l' Archi* 1738. *in fol.* Epigrammata sunt Laurentii Zannoti super Inscriptiones, Alexandri Doctoris Fagnoli, Philippi Cavinæ, Ignatii-

guillielmi Gratiani, Romualdi Magnani, Ludovici Zucchinii, Marci-antonii Severoli, olim Aazallii, Francisci Sertii, Cajetani Baldi, Floriani-mariæ Amigonii.

FILOPONI Accademici. *Rime in morte del Cardinale Giulio Piazza Vescovo di Faenza. In Faenza 1726.* Defunctus est Cardinalis Piazza die xxvi. aprilis ejusdem anni.

FILOPONI Accademici. *Rime per l'esaltazione al Vescovato della Patria di Monsignor antonio maria Cantoni. In Faenza 1743.*

FLAMINIUS Johannes-antonius. Origine est Cotiniolensis ex pervetusta Zarabbiniorum familia, Foro-cornelii tamen carne genitus, ut ipse testatur in epistola ad Cardinalem Antonium Puccium, sed quem ratione dilectionis & affectus, nec non domicilii, disputare inter se possunt, suis civibus assignando, tam Serravallenses, in Marchia Tarvisina illustres oppidani, non longe a Cenetensi urbe positi, quam Faventini in Æmilia. Quidquid sit de Serravallensibus, pro quibus recenter prodiit erudita dissertatio Cl. V. nobisque multis nominibus optime affecti & cum honore nominandi, illustrissimi Johannis augustini Gradonici Episcopi Cenetensis & Patritii Veneti, quem, dum hæc scribimus, dolemus heu immatura nimis morte ereptum; Faventini profecto tanquam civem suum habere gloriantur, tum quia Ludovico Cotiniolensi patre natum, tum quia ex Venetis locis, in quibus annos plusquam triginta vixit & docuit, in Æmiliam redux, soleret se recipere in eorum urbem quolibet æstivo anni tempore; quam urbem apprime dilexit; in qua, amissa Vectusia charissima sibi conjuge, cultui divino per sacros ordines se addixit, insignemque, Sacerdotio initiatus, Prioratum S. Prosperi, offerente S. R. E. Cardinale Antonio Puccio, obtinuit, cuique etiam epistolam de Laudibus Faventiæ inscriptam obtulit; præterea vitas Sanctorum quatuor Faventiæ Protectorum, nimirum S. Sabini Episcopi & Martyris, S. Terentii Confessoris, S. Æmiliani Episcopi, & S. Petri Damiani S. R. E. Cardinalis, quas, ut se gratum urbi Faventinæ exhiberet, luculento sermone conscripsit. Iis itaque titulis non formidamus Flaminium accensare literatorum virorum Faventinorum catalogo. Clarissima hæc Flaminiorum gens, Johannis-antonii, Marci-antonii ejus filii, ceterorumque celeberrimorum scriptorum copia & dignitate operum præstantissimorum, desiit in unica, quæ supererat, nobili muliere Helena Flaminia, vidua Bellia, Faventiæ commorante, quæ iis diebus ad immortalem vitam transiit.

FLORONUS Lucas de Solarolo J. V. D. prope civitatem Faventiæ parœcialis ecclesiæ S. Martial de Formellino, inde SS. Salvatoris Rector, & Academicus Philoponus. „ Tractatus de prohibitione Duelli. Ad Illustr. „ & Reverend. D. D. Erminium de Valentibus S. R. E. Cardinalem & Faventinum „ Episcopum meritissimum. “ Editus fuit Venetiis anno 1610. apud hæredem Hieronymi Scoti in 4.

IDEM. „ Tractatus de Casibus reservatis. “ Typis impressus fuit itidem Venetiis anno 1622. apud Sanctum & Mathiam Grillos fratres. Floronus xiii. Kal. aprilis ejusdem anni opus suum nuncupavit Julio Monterentio Bononiensi, Faventinæ ecclesiæ Episcopo meritissimo, occasione casuum, quos sibi reservaverat Monterentius, in cujus laudes diffluit, eumque asserit a Clemente VIII. Consultorem & Fiscalem supremi Tribunalis S. Inquisitionis, & Auditorem Cardinalis Camerarii electum, a Paulo autem V. Commissarium Cameræ Apostolicæ, & Urbis Gubernatorem, inde creatum Episcopum Faventinum. Subsequitur nuncupatoriæ epistolæ alia Floroni epistola Sacerdotibus Comparochis Collegii Conventus Faventini, in qua se multa debere in conficiendo hocce opere Bartholomæo Gasparino Canonico Theologo Cathedralis ecclesiæ, & Jacobo Bassio Parocho S. Abrahæ fatetur. Accedunt ejusdem Gasparini epigramma, laudati Bassii epistola & epigramma, Sebastiani Paduani rectoris S. Vitalis, Andreæ Armenini J. V. D., Bernardini Battaliæ Academicorum Philoponorum carmina in laudem Floroni, & ejus operis.

FRANCISCUS de Balneocaballo O. Min. Reponitur in Albo Doctorum Collegii Ferrariensis a Borsetto T. II. pag. 479.

FRANCISCUS de Cotiniola. Antiquus celebris pictor, qui post Rondinelli de Ravenna obitum, primas in eadem civitate obtinuit. Refertur ab eodem Borsetto T. II. pag. 443. citatis Georgio Valasio in Vitis Pictorum P. III. lib. I. & Orlandio in Abecedario Pictorico.

FRANCISCUS Episcopus Faventinus; Idem est ac Franciscus Urbinas de Aguzzonibus, de quo diximus ad vocem de Aguzzonibus. Addimus Johannem Castellæ & Legionis Regem appellare „ Franciscum Decretorum doctorem, missum ad se a Bartholomæo Ca„ scavelli Archiepiscopo Barensi electo anno „ 1378. in Romanum Pontificem, sub nomi„ ne Urbani pp. VI. “ Affertur etiam ejus„ dem Francisci Faventini Episcopi legatio a Johanne de Turena, Cardinale factionis Clementis VII. Gebennensis, in epistola, quam Turena scripsit ad Johannem Armaniaci Comitem, & ad universos Christi-fideles, quamque ex archivo Castri Fuxensis eduxit, & publicavit Edmundus Martenn T. II. coll. 1714. & 1720. Thesauri Novi Anecdotorum.

FRANCISCUS alter] Episcopus Faventinus Ordinis FF. Servorum B. Mariæ Virginis, & Theologus insignis. Ab Eugenio pp. IV. creatus patriæ Antistes anno 1438. pridie idus decembris. Obiit anno 1454. tumulatusque est in ecclesia sui Ordinis Faventiæ. Epitaphium, quod Zanonus Zanellius super sepulcrum ejus incidi fecit, doctrinam ipsius Episcopi manifestam facit.

„ ORdine Servorum Franciscus Virginis
„ almæ
„ Doctor, & in sacro dogmate præ
„ cipuus
„ Assumptus patriæ præsul dignissimus,
„ illud

„ Ora-

„ Oraclum mortem condidit ante
„ suam.
„ Qui fastum fugiens terræ sua mem-
„ bra dicarat,
„ Sed Zanonus eum condidit hoc
„ tumulo.
„ M.cccc.LIV.Ob. in Domino.

FRANCISCUS a Faventia . Bononiensis Provinciæ pius sacerdos ex O. FF. Cappuccinorum sequentem edidit sacram opellam, quæ refertur in Bibliotheca Scriptorum ejusdem Ordinis, concionata a fr. Bernardo a Bononia anno 1747. pag. 93. Titulus ipsius est. *Modo di apparecchiarsi alla celebrazione della Santa Messa, con alcune Meditazioni e rendimenti di grazie; stampato in Ravenna in 24. 1622, presso l' Impressore Camerale.*

FRANCISCUS a Faventia Ordinis Minor. Observantium. Missionarius in Indiarum provinciis, & speciatim in regno Peruano scripsit epistolas bene multas in Italiam, quæ tractant de conversionibus eorum populorum ad fidem,. Has epistolas postea in Latinum transtulit Johannes antonius Flaminius, & nuncupatas voluit suo Mœcenati Antonio Puccio, atque lucem aspexerunt in urbe Bononiensi apposito titulo : „ De quibusdam „ memorabilibus novi orbis ad Cardinalem „ Antonium Puccium . “ Defunctus est in pace pius frater Franciscus desinante Seculo quintodecimo . Videatur Magnanus T. II. pag. 174. SS. & BB. Faventin.

FRANCISCUS de Funiano Bononiensis provinciæ, ex primis patribus O. FF. Cappuccinorum, „ Verus Israelita, ait Boverius, „ in quo non est inventus dolus, quippe qui „ toto vitæ suæ tempore integerrimæ con„ scientiæ candorem, mentisque & corporis „ puritatem servavit . Sacris in literis, Phi„ losophicis quoque & Theologicis grande „ nomen habuit, & celeberrimus omnium „ sui temporis Concionator est æstimatus ; „ præsertim Conciones Quadragesimales ha„ buit Bononiæ in æde S. Petronii . Meritis „ clarus obivit Faventiæ anno 1579. Multa „ fuerunt ab eo scripta ad Conciones perti„ nentia . Volumen unicum Concionum & „ Sermonum de Virtutibus & Vitiis ms. „ servatur in Ariminensi Bibliotheca . Luna„ rium spirituale ex diversis syderibus cœle„ stis patriæ contextum; est opus construens „ materiam Concionum, quod extat scriptum „ manu in Bibliotheca Bononiense . Ejus „ præclara ceteraque gesta describit Boverius „ in Annalibus Cappuccinorum T. I. parag. „ 6. “ Hæc vero nos delibavimus ex Bibl. Fr. Bernardi a Bononia pag. 94.

FRIDERICUS (*de*) Manfredis, Episcopus Faventinus. Vide *Manfredus Fridericus.*

FUSCUS Hieronymus. Cooptatus in familiam Servorum B. Mariæ floruit circa annum 1533. qui fuit ejus emortualis. De eo multa Magnanus T. I. SS. & BB. Fav. pag. 283., ubi refert, Hieronymum post lauream magistralem brevi tempore didicisse linguas Latinam, Hebraicam, Græcam, Gallicam, Hispanicam, Lusitanam & Germanicam, & in iis omnibus linguis egregie conciones ad populos habuisse, quandoquidem totam fere Europam peragravit, concionando in provinciis, per quas transibat, & insuper sacra Palæstinæ loca perlustravit. Reversus in Italiam, sollicitante Cardinale Bernardino Sanctacrucio Ordinis Servorum Protectore, adhæsit aliquanto tempore Conciliabulo Pisano indicto adversus Julium II. Romanum Pontificem, & cum eodem Cardinale profectus est Mediolanum, ad quam urbem se receperant ceteri Cardinales schismatici . Verum agnoscens post breve tempus Hieronymus errorem suum, & detestatus, rediit ad obedientiam ecclesiæ & sui legitimi pastoris . Inde zelo animarum magis inflammatus, quo etiam ipsum suum emendaret, in Asiam, Africam, Indiasque Orientales & Occidentales permeavit, fidemque Christi disseminavit, donec laboribus, itineribus & pœnitentiis attritus, reversus in patriam, & fundatis prius duobus cœnobiis sui Ordinis, pie sancteque obiit . Præter Magnanum, de Fusco egerunt Gianius, Bonfrizerius, Pocciantius & Tonduccius.

Liter. Favent.

FUSCUS Nicolaus, teste Flaminio in sæpius citata epistola, „ Collectorium medicaminum ad morbos præcipuos scripsit ; “ unde magnam sibi laudem comparavit.

FUSCUS Sigismundus . Ab eodem recensetur inter egregios pictores suæ patriæ; neque enim inter ultimas Faventiæ laudes statuendum ducit Flaminius, quod eximios in ea liberali arte viros tulerit . Memorat etiam Bernardinum Fuscum, humili quidem loco natum, sed ingenio ac virtute cum summis viris comparandum, quem subjungit, Faventiæ principatum obtinuisse ; verum quo tempore, quave ratione Bernardinus patriæ principatum sequutus fuerit, expiscari nequimus ex veteribus Faventiæ monumentis . Ex Fuscorum genere viros aliquos Canonicatum in ecclesia majori obtinuisse, & præsertim ad annum 1328. novimus ex archivo Capitulari ejus ecclesiæ.

G

GABELLOTTUS Vincentius-maria, Arcadico nomine Odalmus Apesantius ; Enuntiatur a Crescimbenio inter primos Pastores Coloniæ Lamoniæ. Ipsius habentur aliquot Italica epigrammata in collectionibus, quæ ejus tempore prodierunt.

GABRIEL Baineocaballensis . Laudatur tanquam „ Philosophus, scientiisque ornatus, „ quas Pisis acquisivit, “ a Petro Ricordato monacho Casinense in Historia Monastica, quam anno 1575. in lucem protulit, sub die quarta pag. 467.

GABRIEL a Murilliana O. FF. Cappuccinorum, ex Provincia Bononiæ, cujus fuit Annalista & Provincialis. *Narrazione sincera e generale di tutta la Serafica Religione Cappuccina . In Venezia presso Niccolò Pezzana in 8. 1756.* Est tanquam Prodromus Legendarii vulgaris & Menologii Latini FF. Cappuccinorum, sanctitate vitæ & doctrina illustrium.

IDEM. *Riapellazione degli Scrittori della Minoritica Regolar osservanza*. In Bologna 1761. in 8.

IDEM. *Vita del B. Bernardo da Corlione Laica Professo Cappuccino Siciliano. In Roma 1768. in 4. Dedicata da Girolamo-maria da Caltanissetta a S. E. D. Giovanni Fogliani.*

GALAMINIUS Augustinus. „ A Fugnano vel Puniano Prædicatorum familiam, cui nomen dedit, euique Generalis Magister præfuit, eminentia doctrinæ, sanctimoniæ & dignitatis illustravit. A Paulo V. inter Presbyteros Cardinales cooptatus est anno 1611. Episcopatus Recinetensem & Auximanum rexit, demum ab humanis digrediens ex. septembris anni 1639. Romanam ecclesiam virtutum suarum lumine & præsidio privavit. “ Ita Georgius-vicianus Marchesius in Monum. Vir. ILL. pag. 53. ex Ciacconij T. IV. col. 428. Fusius Jacobus Eccardius T. II. Script. O. Prædic. pag. 364. ad annum 1608. qui Brisichellensem patria facit, natumque anno 1552. virumque asserit fuisse supra omnem laudem, seu doctrina & pietas, seu disciplinæ regularis studium spectetur. „ Adolascens, subdit, institutum Prædicatorum amplexus, per omnes Ordinis gradus ad supremum ascendit. Cum enim Inquisitoris munere variis in locis, Brixiæ, Placentiæ, Januæ, Mediolani egregie persunctus esset, a Clemente VIII. Commissarius generalis primum in Urbe, tum sacri Palatii Magister adlectus est, demum toti Ordini præfectus in Capitulo generali Romæ anno 1608. Alterum deinde Parisiis habuit anno 1611. quod ex Patrum doctissimorum concursu fuit celebratissimum. Dum in ea urbe staret adhuc augusto mense, de sua ad purpuram promotione xe 31. ejus mensis a Paulo V. facta nuncium accepit, & pileolum inaugurationis insigne, unaque Breve summi Pontificis, quo, & si Cardinalis, regimen nihilominus Ordinis exercere jubebatur, ad successoris electionem. Hinc recta eia festine Romam profectus est, quo ubi pervenit, titulo S. Mariæ de Araceli condecoratus, Lauretanus seu Recanatensis electus est Episcopus, deinde ad Auximensem translatus, quam utramque ecclesiam eicissim sic sedule administravit, ut a diœcesis suæ limitibus nunquam exierit, nisi ut SS. PP. Gregorii XV. & Urbani VIII. electioni Romæ adesset, prima illa sede a pluribus etiam dignus habitus. Obiit fere oonsgenarius Auximi anno 1639. vi. septembris. Faventini Conventus alumnum asserit Rovetta, Oldoinus vero Conventus Meldolensis B. Mariæ de Oliva; quod ultimum magis placet Eccardio, si verum est, quod idem addit, Galaminium huic Conventui de Oliva pro missa quotidiana perpetua decem loca montium testamento legasse. Quædam ab eo edita Rovetta recenset:

„ Acta synodalia. “

„ Institutiones pro clero Auximensi. “

„ Epistolæ, seu encyclicæ, quas Magister Ordinis scripsit, quarum collectio Romæ habetur. “

Testamento del Cardinale di Araceli; quod prodiit Romæ in folio anno 1639. extatque in Bibliotheca Barberina; ex Eccardio loco citato.

GALEATIUS Manfredus. Vide *Manfredus Galeatius*.

GALEOTUS Manfredus. Vide *Manfredus Galeotus*.

GAMMARUS Petrus-andreas; Patria e Castali Bononiensi, Vicarius in spiritualibus & temporalibus Julii Cardinalis Medicei, Archiepiscopi Florentini, inde Clementis VII., creatus ab eodem, eo temporis summo Pontifice, Episcopus Faventinus, post obitum Iacobi Pasij itidem Faventini Episcopi, fato functus est, antequam ad ecclesiam sibi concreditam perveniret anno 1528. Scripsit Gammarus; „ de Beneficiorum permutatione, de officio & auctoritate Legati a Latere; de veritate & excellentia legalis scientiæ, quæ omnia extant in tractatibus juris Venetiis collectis. “ Vide Possevinum Appar. Sacr. T. II. pag. 33. & Fabritium T. III. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis pag. 16.

GANDULPUS Johannes-evangelista, Annumeratur a Flaminio inter JC. Faventinos.

GARZONIUS Bartholomæus Balneocaballensis, frater Thomæ, de quo mox dicimus, Canonicus Lateranensis & Abbas S. Ubaldi de Eugubio, vivebat anno 1591. Publicæ luci donavit quoddam opus fratris sui, qui ei titulum fecerat. *Il Palagio de Stupori*; quodque notis Bartholomæus illustravit, superaddita Thomæ vita, Venetiis editum apud Ambrosium & Bartholomæum Dei anno 1613. Ipsum inter scriptores Balneocaballenses refert Johannes-dominicus Coleti pag. 81. Epitaphium quoque posuit in ecclesia S. Francisci in patria Thomæ fratri suo.

GARZONIUS Thomas, olim Octavianus, de Balneocaballo; Ortus anno 1549. nomen dedit Congregationi Canonicorum Lateranensium anno 1566. Vir magnæ eruditionis, linguarumque peritissimus evasit. Multa edidit ex recensione Borsetti T. II. pag. 363. citatis Possevino App. Sac. Tomo II. & Libanorio P. III. fol. 239. videlicet: *Le Vite delle Donne illustri della Sagra Scrittura. La Traduzione dei quatro Novissimi di Dionisio Cartusiano. La revisione delle Opere di Ugo di S. Vittore. Un discorso dell' Uomo estatico. Trattati Accademici. Il Teatro de Cervelli; L'Ospitale de Pazzi; La Sinagoga degl' Ignoranti; La Piazza universale; Il Sertaglio dei Stupori del mondo*. De libro, cui titulus: *La Piazza universale*, Antonius Teissierius in Catalogo Auctorum Tom. I. pag. 305. ad vocem: *Thomas Garzonius e Balneocaballo* ait: „ Platea universalis recusa fuit Venetiis anno 1589. in 4. apud Johannem baptistam Somaschum. Eam Latine reddidit, Emporiumque universale appellavit Nicolaus Bellus. Francofurti 1614. in 4. Vita & Opera Hugonis a S. Victore cum adnotationibus scholiis & postillis per Thomam Garzonium; Venetiis 1588. in 4. “ Possevinus pag. 206. judicium fert de Garzonio ejusque operibus: „ Thomas Garzonius, inquit, vir in Divinis humanisque scripturis „ ver-

„ serfatus plura scripsit, sed quæ legi possunt, hæc sunt; Vitæ illustrium mulierum utriusque Testamenti. Cœnaculum desiderabile super Canticum Canticorum. Platea vero universalis, Italice conscripta, inquinata est, ut in Bibliotheca nostra Selecta Romanæ editionis ostendimus; saria enim inspersit, neque a legitimis historicis, neque pietatem, sed obscænitatem sapientia; quamobrem omnino esset expurganda. Mitto reliquos hujusmodi libros illius Italicos. Vivebat anno 1588. “

Ceterum Thomæ Garzonii ejusque operum sequentes editiones vidimus & lustravimus, quas proferimus.

La Piazza universale di tutte le Professioni del mondo, dedicata ad Alfonso II. duca di Ferrara. In Venezia 1587. 1589. In Servalle di Venezia, Negli anni 1605. 1638. 1651.

L'Ospitale de Pazzi con tre capitoli in fine sopra la Pazzia. In Venezia 1589. 1601. in 4. In Vicenza 1603.

La Sinagoga degli Ignoranti. In Venezia 1589. 1605.

Stupori del Mondo, dedicati ad Alfonso Erera Vescovo di Ariano 1613.

Le Vite delle Donne illustri della Scrittura Sagra, con l'aggiunta delle vite delle Donne oscure e laide dell' uno e dell' altro Testamento, e in fine un discorso sopra la Nobiltà delle Donne. In Venezia 1581. presso Giam domenico Imberti in 4. & 1588. dedicato alla serenissima Signora Duchessa Madama Margherita Estense Gonzaga, moglie di Alfonso duca, con lettera da Trevigi 1586.

Il Teatro de varj cervelli mondani. Dedicato a Vincenzo Garzoni, aggiuntovi il cervello dell' Autore. In Ferrara 1586. in 8. In Venezia 1588. 1598.

I due Garzoni, cioè l'Uomo Astratto.

Cornucopia consolatorio discorso nuovo.

La Traduzione de Novissimi di Dionisio Cartusiano; traduzione del giudizio particolare delle Anime, e del modo di ajutare gli agonizanti. In Venezia 1589. in 8. Aliam versionem hujus postremi dialogi vidimus anteriorem, editam nimirum Venetiis apud Franciscum Ziletti M.D.LXXXIII. cum sequenti titulo: *Colloquio o vero dialogo del Giudizio particolare dell' anime dopo la morte, di Dionigio Cartusiano, il quale segue doppoi quattro avvenimenti dell'Uomo, del medesimo Dionigio, tradotto dal reverendo D. Tommaso Garzoni &c.* Post dialogum vero: *Aggiunta di Letanie, d' Orazioni e di raccomandazioni, con le quali i Cartusiani sono soliti di ajutare i suoi morienti, premessi i sette Salmi penitenziali, e certi esercizj, Messe & orazioni pie, con le quali si possono ajutare le anime commodamente dopo la morte.* „ Hugonis a S. Victore opera cum postillis, adnotationibus & scholiis Thomæ Garzonii. “ Venetiis prodiere anno 1588. in folio.

Obiit Thomas in patria Balneocaballi die VII. junii anni 1589. quadragesimo suæ ætatis. Oravit in ejus funere frater Franciscus a Tussignano ex Minor. Convent. Præterea de Garzonio mentionem faciunt Celsus Rosinus in Lyceo Lateranensi T. II. pag. 320. Ghilinus in Theatro Lib. I. pag. 216. Libanorius P. III. pag. 239. *nella sua Ferrara d' oro*, Crescimbenius T. V. pag. 70. Cum laude pariter Philippus Labbæus, & novissime Johannes-dominicus Coleti in Catalogo Scriptorum Balneocaballi pag. 81. qui etiam epitaphium producit ipsi erectum in ecclesia S. Francisci ejusdem loci. Specimen carminum Garzonii legitur pag. 173. *Delle Rime scielte de Poeti Ferraresi.*

GASPARETTUS Joseph Faventinus. Ad annum 1674. affertur a Borsetto T. II. pag. 485. Gymnasii Ferrariensis inter Laureatos S. Theologiæ.

GASPARINUS Bartholomæus Clericus Bononiensis; sed ex rectore ecclesiæ S. Vitalis, cathedralis ecclesiæ Faventinæ Canonicus Theologus & Academicus Philoponus. „ De legitimo & naturali rerum venalium pretio, præsertim circa frumenta, de annona, de Clericorum immunitate, de gabella super pane, de extractione & emptione frumentorum & bladorum mercimonii causa, Tractatus in utroque foro necessarius. Forulivii 1634. apud Cimatios sub signo Liviæ in 4. “ Erat Gasparinus unus ex Examinatoribus Synodalibus pro Capitolo Canonicorum anno 1629. tempore Synodi ejus anni sub Cennino Cardinale Episcopo Faventino celebratæ. Habetur etiam ejusdem Gasparini epigramma Latinum in laudem tractatus Lucæ Floroni de Casibus reservatis, quod legitur in eodem opere; aliaque duo in librum ejusdem de Prohibitione Duelli.

GERARDUS Episcopus Faventinus. Floruit circa annum 954. quo interfuit Concilio Provinciali Petri Archiepiscopi Ravennatis. Confirmavit decreta Pauli Episcopi prædecessoris sui proprio edicto, & compositione chartolæ suæ pro triginta Canonicis ecclesiæ Faventinæ. Memorat Gerardi edictum Ethicus ejus successor in Episcopatu post centum fere annos, anno scilicet 1045. apud Tonduccium pag. 154.

GHIBULUS Franciscus Faventinus O. Servorum B. Mariæ. Recensetur inter S. Theologiæ candidatos Laureatos a Borsetto ad annum 1585. pag. 481. Tom. II.

GIANGRANDIUS Johannes-georgius. Civis origine Faventinus, licet Parmæ natus, docuit Philosophiam in collegio Philosophorum Seminarii Faventini, sed præsertim fuit diligentissimus moderator conscientiæ alumnorum ejusdem Seminarii: Asservantur in Bibliotheca dicti loci epistolæ complures, quas conscripsit, & eæ quidem refertæ christianis & optimis sensibus altissimæ perfectionis, cui pro se & pro aliis sedulo vacabat. Obiit piissime anno 1742. die decima decembris Faventiæ, in qua urbe unum & quadraginta annos moratus est, magna semper cum exemplaritate, zelo & fructu animarum. Ipsius vitam fuse concinnavit Romualdus Magnanus, & inseruit T. II. SS. & BB. diœcesis Faventinæ pag. 193.

GIOVANNI Batista (S.) *Nel celebrarsi la Nascita del medesimo dai Confratelli della Compagnia di esso Santo in Faenza l' anno 1704.*

1704. *Tributi Pastorali dedicati al reverendissimo Padre D. Roberto Dossi Abbate generale dell'Ordine Camaldolese. In Forlì*. Sunt binæ Eclogæ Italicæ.

GORIUS Aloysius Balneocaballensis, Abbas generalis Camaldulensium monachorum: „ Itinerarium, Acta & Decreta, dum suprema Generalatus dignitate fungeretur, a Jacobo Torricellio Faventino, monacho iridem Camaldulensi & Cancellario suo descripta. “ Extant in Codice 744. in 4. Bibliothecæ nostræ MSS. S. Michaelis de Muriano. Obiit Aloysius anno 1620. vix electus secunda vice ad supremam Ordinis præfecturam. Parentavit ei supradictus Torricellius; vitam vero conscripsit alter monachus Camaldulensis & Faventinus Donatus Mircettius.

GORUS Franciscus Caballensis Canonicus Regularis O. S. Augustini. Ex monasterio S. Johannis in Viridario Patavii anno 1543. epistolam dedit doctissimo venerabilique viro D. Raphaeli Venosto Novocomensi Canonico Regulari ejusdem Ordinis in laudem tractatuum, quos hic conscripsit contra hæreses fratris Bernardini Ochini Senensis de Justificatione, Confessione & Satisfactione, & contra blasphemias Lutheranorum, quosque edidit Venetiis eodem anno 1543. per Venturinum Ruffinellum.

GRANDIGRANDUS Canonicus & Magister ecclesiæ Faventinæ ad annum 1270., anno vero sequenti appellatur Giodigardus, quem eumdem putamus vocatum Sinigardum, & laudatum a Sartio in suo Opere de Claris Professoribus Studii Bononiensis. Grandigrandus memoratur in tabulario Capitulari Canonicorum Faventiæ. Vide *Sinigardus*.

GRASSIS (*de*) Hannibal Bononiensis familia, sed ad sedem Faventinam evectus ab anno 1575. ad 1585. quo nepoti Johanni-antonio eam ecclesiam resignavit. Edidit egregium opus: „ De jurisdictione universali „ Romani pontificis in temporalibus; “ quod Sixto pp. V. dicatum voluit. Extat ipsum opus in Bibliotheca Vaticana sub num. 5485. referente Montfauconio Bibl. Bibl. Tom. I. pag. 120. verum editum fuit T. IV. pag. 21. Biblioth. Max. Pontif. Johannis-thomæ de Roccaberti.

GRASSIS (*de*) Johannes-antonius. Resignante, ut mox diximus, patruo Hannibale, ecclesiam Faventinam administrandam suscepit anno 1585. Tempore sui regiminis plures diœcesanas synodos celebravit, ad utilitatem Clericorum & animarum sui Episcopatus, ut refert Ughellius T. II. in Episcopis Faventinis. Decessit benemeritus de sua ecclesia anno 1602. die xxx. julii.

GRATIANUS Bartholomæus. Gratianorum familiæ illustris Cotiniolæ & Balneocaballi plures præstantes viros heic loci referimus. Bartholomæus fuit celebris pictor suæ ætatis, quem commemorat Coletus pag. 13. suarum notitiarum Balneocaballensium.

GRATIANUS Ignatius Guillielmus Canonicus Tiberiacensis, quod altero Tiberiaci nomine appellatur Balneocaballum. Scripsit carmina Latina & Italica, quæ Thomæ-felicis Gratiani fratris, æque Canonici, studio & cura in unum collecta, cum Ignatii vita, prodiere Faventiæ ex typographio Archiano anno 1770. dicata Vitali de Bobus meritissimo viventi Episcopo Faventino, stimulos addente etiam Pompejo de Comitibus Burghiis Patritio Faventino. Decessit Ignatius anno 1756. ætatis suæ 54. quinto idus julii. Meditabatur quoque patriam Tiberiacensem historiam, quam perficere ob adversam valetudinem nequivit. Præterea de Arte Rhetorica libros sex elucubravit; tractatus pariter Theologicos de Conscientia, de Matrimonio, & de Censuris; Orationes Latinas & Italicas; Schediasmata in utraque lingua; Vitas demum aliquot illustrium virorum Tiberiacensium; Epistolas Latinas; & Decisiones casuum conscientiæ, quæ opera servabantur mss. apud supradictum fratrem suum Thomam. In Memoriis Philergitarum Forolivii pag. 325. mentio fit cum laude Ignatii Gratiani; Coletus præterea in Catalogo Scriptorum epitaphium ipsius in medium profert.

GRATIANUS Joseph, frater Ignatii, „ Provinciæ Bononiensis O. FF. Cappuccinorum Guardianus, seu Custos, quem vocant, & Concionator impiger & industrius, obiit Comacli anno 1742. “ Ita Bernardus a Bononia in sua Cappuccinorum Bibliotheca; sed juxta Coletum pag. 83. Catalogi Balneocaballensium scriptorum, ad Deum transiit anno 1741. quinquagesimo-quinto ætatis suæ anno, & trigesimo nono religiosi instituti, die xxix. decembris, in conventu S. Jacobi, quod est Balneocaballi in patria sua. Edidit: *Orazione mistica panegirica in onore di S. Carlo detta in Modena l'anno 1725. In Modena in 4. 1726.*

Vita della serva di Dio suor Lugrezia Michelini terziaria Carmelitana, dedicata alla Principessa Benedetta di Este. In Modena 1726. per Bartolameo Soliani in 4.

GRATIANUS Raynaldus a Cotiniola, unus ex majoribus Ignatii & Joseph. „ Divinam scientiam ingenti auditorum plausu „ exposuit, Theologorum suæ tempestatis „ princeps. Ordinem universum Minorum „ Conventualium rexit, Julii II. legationem „ inter Hispanos gessit; Ragusinam ecclesiam Antistes gubernavit; tandem diem „ obiit supremum anno 1529. “ Hæc brevi calamo Marchesius in Monum. pag. 62. Wadingus vero in Annalibus T. XV. pag. 312 ad annum 1506. „ Raynaldus Gratianus a „ Cotiniola literas Parisiis didicit, Bononiæ „ & Venetiis docuit, ex sui nominis fama, „ ut Julius II., dum Protectoris munere „ fungeretur, in pretio habuerit, & post „ adeptum Pontificatum Legatum in Hispaniam miserit. Assumptus est ad Generalatum anno 1506. & post quadriennium „ ab eo remotus ob varias opiniones, creatus fuit Archiepiscopus Ragusinus, & datus suffraganeus Achilli de Grassis Cardinali & Episcopo Bononiensi. “

GRATIANUS Thomas Alumnus Conventus Balneocaballensis ex O. FF. Min. Conv. artis Musicæ peritissimus, uti ejus opera

ra typis avulgata declarant, floruit medietate seculi elapsi. Ex Wadiogo T. IV. pag. 385. ad annum 1433. nbi occasione fundationis ejus Conventus, recenset illustres viros, qui ex eo per sequuta tempora prodierunt, & patriæ suæ ae ipsi cœnobio ornamentum addiderunt. Cœnobium autem istod fundatum asserit eodem anno 1473. per Bulgarellum de Bulgarellis & Donum de Penna, consecrata ecelesia a Jacobo Faventino Episcopo, in qoam per Baptistam Zanum Bagnacabillensem fratram illata fuit imago B. Virginia, Hierosolymis abducta.

GREGORIUS frater ex O. Prædieatorum Conventus S. Andreæ da Faventia. In bac urbe natus, crearus fuit Episcopus Fanensis Seculo xiii. Magnus Philosophur & Theologus evasit, appellatus, dum viveret, *Arca scientiarum*; Concilio Lugdunansi primo interfuit. Adhibirus qnoque fuir tanquam restis ocularus in processu pro referendo in Sanctorum canonem B. Dominico, Magnanus T. I. pag. 90. laudat S. Antoninum, Andream Rovettam, Fontanam, Johannem-michaelem Cavallarium aliosqua, qui de Gregorio honorifice loqouti fuere. Addit Jo: albertus Fabritius in Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis, ipsum scripsisse varia opuscula, & grande volumen adversus sui temporis hæreses. Jacobus Quetif non recte Florentiaum pro Faventiao facit.

GUANZELLIS (*de*) frater Johannas-maria, „ sive Johannes, Brasichellensis dictus
„ a pattia Brisichella, oppido Faventinæ diœ-
„ cesis, provinciæ utriusque Lombardiæ alu-
„ mnus, vir magnarum partiom, primi no-
„ minis Theologus, orator sacer Romæ ha-
„ bitus facundissimna, aanonum adhæc pe-
„ ritua io primia, & in consiliis acer, ea
„ que ratione Johanni-petro Cardinali Aldo-
„ brandino Clementis VIII. nepoti carissimus,
„ atque in expeditione Ferrariensi socius, ab
„ eodem summo Pontifice sacri Palatii Apo-
„ stolici Magister est adlectur, constitutus an-
„ no M.D.XCVII. quod munus ad annum
„ M.DC.VII. egregia & sedulo implevit;
„ rum vero ad Polymnianensem in Apulia
„ sedem a Paulo V. evectus XXV. junii M.
„ DCVII. ecclesiam banc duodecim circiter
„ annis pie prudenterque administravit, ad
„ annum scilicet M.DC.XIX. quo diem obiit
„ suum, sepultus in sua Cathedrali sub tu-
„ mulo, quem sibi suisque successoribua vi-
„ vens paraverat, adjecto apitaphio, quod
„ sic refertur ab Ughellio T. VII. col. 1028.
„ Italiæ Sacræ. *D.O.M. Frater Joannes-ma-*
„ *ria Brisighellensis ex Ordine Prædicatorum*
„ *miserrimas peccator sibi & successoribus vi-*
„ *vens posait anno* M.DC.XII. *ac nativitatis*
„ *suæ* LV. *conquisitis etiam quorumdam præ-*
„ *decessorum suoram ossibus, non minus reli-*
„ *giose quam honorifice collocari præcepit.*
„ *Obiit anno Domini* M.DC.XIX."
„ Ejus cum laude meminera nostri, Vin-
„ centius Baronius Apologiæ lib II. sect. I.
„ §. ultimo, & Johannes Casalas Candoris
„ lilii pagg. 221. & 314. Rovetta ad annum
„ 1621. Hæc ab eo prodiernnt: Indicis Li-
„ brorum expurgandorum in studiosorum
„ gratiam confecti Tomus primus, in quo
„ quinquaginta auctorum libri præ cetaris desi-
„ derati emendantur, in unum corpus reda-
„ ctus, & publicæ commoditati editus Romæ
„ typis Cameræ Apostolicæ 1607. in 8. pa-
„ ginarum 742. Item Bergomi 1608. in 8.
„ Extat in pluribus Bibliothecis."
„ Synodus Diœcesana Polymnianensis. Ex-
„ cusa fuere ejus acta Barii."

Hoc alogio Johannem-mariam de Guanzellis Brisichellensem ad annum 1619. ornat Eccardius Tom. II. pag. 313.

Etiam Cavina pag. 31. ipsum memorat inter celebres confratres Convantus S. Andreæ de Faventia.

GUARINI Dominicus de Balneocaballo. Universitaris Scholarium Legistarum Rector anno 1486. apud Borsetrum T. II. pag. 86. ex Rotulo in Memoriali ejusdem anni.

GUIDO Magister & Canonicus Faventinus ad annum 1174. nominatur in tabulario Capitulari Canonicorum Faventinorum. Ii viri, quibus adjiciebatur honorificus & non vulgaris Magistri titulus, pollebant in jure civili vel eanonico, vel in aliis facultatibua.

GUIDUCCIUS Aloysius. Celeber causarum patronus in alma Urbe vivens, Græce Latinque doctus, patriæ suæ Faventiæ, nomine proprio, suorumque alumnorum, quos egregie instituit, ornamentum haud modicum affert. Carmina Italica habet in ea collectione, quæ anno 1749. prodiit Ferrariæ, in laudem Nicolai Oddii Vicelegati Ferrariensis, dicata ejus patruo Jacobo Oddio S.R.E. Cardinali Æmiliæ Legato a Dominico-maria Savernio Ravennata.

GUILELMUS de Cunio. *Juris civilis* consultus, Bartholo plus simpliei vice laudatus, docuit Aureliani in Gallia circa annum 1310. ac deinceps, scripsitque in Digestum vetus, hoc est in libros priores Digestoram usqua ad titulum III. libri XXIV. nec non in Codicem Justinianeum. Johannes-albertus Fabritius Tomo III. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætat. pag. 145. citans Trithemium, Marcum Mantuam, nec non Guidum Pancirolum lib. II. de Interp. Juris cap. 60., qui postremus de Muneribus etiam & de Securitatibus libellos composuisse testarur. Male a quibusdam pro de Cunio, de Camo dicitur Guilelmus. Cunium autem ast oppidum Flaminiæ prope Solarolum in diœcesi Faventina, celebre ob veteres Comites, Cunii & Donigalliæ Dominos, qui post plura prælia a Faventinis victi fuere, everso etiam eorum castro. Vide Tolosani Chronicon.

GUIZZAROIUS Johannas-maria de Balneocaballo. Initio XVII. seculi nomen & famam obtinuir, & multa Italico cecinit carmina. Versus ejus locum babent intar selectiora carmina Poetarum Ferrariensium veterum & recentiorum foliis 230. & 380. De eo Crescimbenius T. II. pag. 363. & T. V. pag. 125. Vulgaris Poesis, ubi recenset duas ipsiua fabulas, quarum prima: *Il sogno, favola boschereccia dedicata al Cardinale Cintio Aldobrandino, In Ferrara per Vittorio Baldini* 1601. *in* 12. Altera: *La Pastorella regia. In Ferrara per* lo *stesso* 1602.

in

in 8. Addit Coletus pag. 84. *Rime nel Gareggiamento poetico nelle nozze di M. antonio Colonna, e Orfina Peretti. In Roma* 1589. in 4. Præterea: *Sonetti* XVI. *nella raccolta* : il Tempio. *In Bologna* 1600. *Sonetti* L. *e Madrigali* XXV. *e una Corona. In Ferrara* 1598. Consule Justi Fontaninii librum *della Eloquenza Italiana* pagg. 465. & 466. Magnam sibi æstimationem Guizzardius comparavit occasione multorum itinerum, quæ suscepit, quibus aditum sibi fecit ad illustre reddendum nomen suum, & ad claros viros agnoscendos, apud quos divertit.

H

HERCULANIUS Andreas, Bartholomæus & Nicolaus. Vide *Erculanius*.

HERMINIUS (*de*) Valentibus Cardinalis & Episcopus Faventinus. Vide *de Valentibus*.

HIERONYMUS Brisichellensis. Vide *Alberici Hieronymus*.

HIERONYMUS a Faventia. Vide *Armellini Hieronymus*.

HIERONYMUS a Faventia O. FF. Servorum. Effertur a Gianio T. I. pag. 572. Annalium, fuisse egregium Verbi Dei præconem, & floruisse circa annum 1482.

HIPPOLYTUS de Faventia. Inter Laureatos in Sacra Theologia recensetur a Borsetto ad annum 1648. T. II. pag. 481.

HUGO Episcopus Faventinus ab anno 1073. ad 1084. Ex tabulario Archiepiscopali Ravennæ.

HUGOLINUS Episcopus Faventinus. Assumptus ex Ordine fratrum Minorum anno 1311. Synodum diœcesanam celebravit anno 1325. in qua plures Constitutiones edidit, inter quas „ de Celebratione festivitatum Sanctorum Patronorum urbium suffraganearum „ Archiepiscopatus Ravennatis, & de observatione festi diei SS. Terentii Confessoris, „ & Emiliani Episcopi, protectorum urbis „ Faventiæ. “ Primas quoque Constitutiones dedit pro Insigni Collegio Parochorum civitatis. Statuitur ejus obitus ad annum 1337. ante quem ex tabulario Archiepiscopatus Ravennatis Capsula H. num. 3297. aliam Synodum habuit, anno nimirum 1335.

HUGOLINUS Azonis de Ubaldinis Senii vir primarius inter Faventinos. Hic ad fugiendos tumultus militares, & seditiones civiles, quibus Faventia jactabatur seculo XIII. in Thusciam se receperat, ubi literis, & Poesi vacans, dies suos transegit, quos clausit anno 1293. De Hugolino Azonis mentionem facit Danthes in Cantu XIV. Purgatorii his verbis:

„ Non ti maravigliar, ch' io pianga,
„ Tosco
„ Quando rimembro con Guido da Prata
„ Ugolin d'Azo, che vivette vosco.

Teste Johanne-baptista Ubaldinio in historia hujus familiæ, Etrusca carmina reliquit Hugolinus, quorum unum ex eodem profert Tonduccius pag. 336. quod incipit:

„ Passando con pensier per un boschetto
„ to &c.

Distinguendus Hugolinus Azonis Poeta ab alio Hugolino de Azone, qui occurrit ad annum 1183. interfuit cum Bernardo Judice pro civitate Faventiæ in urbe Constantiæ congressui pacis factæ cum civitatibus Italicis a Friderico Ænobarbo I. Imperatore.

HUMILITAS S. Faventiæ nata. Hanc ex Negusantia familia illustri hujus urbis Magnanus, ex æque illustri Ubaldina gente Pasinus faciunt. Nupta olim Ugoletto, dicto etiam Ludovico Caccianimico, communi consensu una cum viro soluta a jure conjugii, se totam dedit operibus pietatis, sub disciplina monachorum Congregationis Vallis-umbrosæ. Construxit asceterium pro sacris Virginibus in loco suburbano Faventiæ, dicto *la Malta*, nec contenta finibus patriæ, aliud erexit in urbe Florentina, in quo postremo meritis & sanctitate conspicua ad Sponsum convolavit die XXII. maji anni 1310. Monasterium Faventinum extra mœnia urbis anno 1502. translatum fuit intra urbem, & a sanctæ feminæ nomine dictum deinceps asceterium S. Humilitatis. Ipsius vitam descripserunt P. Abbas Ignatius Guiduccius, & Sylvius Ardentius, prius Lucæ, deinde fusiora calamo editam Florentiæ anno 1722. Magnanus quoque ex ipsis eam inseruit suo operi SS. & BB. Fav. T. I. pa. 152. Fabricius T. III. Bibl. Med. & Inf. Ætatis pag. 307. huic sanctæ mulieri tribuit tractatum „ de Curia Paradisi, & Laudes B. Mariæ „ Virginis, “ & amandat ad socios Bollandianos, qui tomo V. maji pag. 205. vitam S. Humilitatis, scriptore anonymo synchrono, afferunt, in qua ad pagg. 213. & 215. recensentur opera ipsius. Ex ejusdem Sermonibus ad monachos Vallumbrosanos fragmenta quædam referuntur Tomo VII. ejusdem mensis maji ad pagg. 830. & 840. & fusius adducuntur a Guiduccio in ejus vita duo ex ipsis Sermonibus, Sapientia Divina, & sublimi Theologia infusa referti, in quibus continentur aspirationes & orationes jaculatoriæ in honorem B. Mariæ Virginis, sanctorum Angelorum, & dilecti sui patroni S. Johannis-evangelistæ. Scripti sunt hi Sermones lingua Latina, & servantur in archivo monasterii S. Salvi Florentiæ.

I

JACOBUS Bagnacaballensis. Vide *Montenarius Jacobus*.

JACOBUS Episcopus Faventinus. In serie Episcoporum Faventinorum Ughellii, Carinæ, & Tonduccii, præter Jacobum electum Episcopum ejus urbis anno 1118., cujusque monumenta supersunt usque ad annum 1130. de quo tamen hic loci non est nobis

nobis sermo, nullum alium reperimus Episcopum Jacobum nomine, nisi illum, qui electum se appellat anno 1258. cujusque memoriæ historicæ protenduntur usque ad annum 1274. Jacobum hunc postremum Magnanus T. I. SS. & BB. Fav. pag. 128. appellat Jacobum Albanum, & simul ex illustri familia Faventina Pasia facit, additque ipsum „ scripsisse glossas super Decretales „ Gregorii pp. IX. atque citat Pancirolum „ de Claris Legum Interpretibus libro III. „ cap. 8. pag. 325. editionis Lipsiensis, & „ Guillielmum Durantem in proemio sui Speculi, eumque Albanum, fortasse gemino „ nomine vocatum, non Albiogaunensem „ patria; “ fuit enim, juxta ipsum Magnanum, consanguineus S. Humilitatis Faventinæ, & Præpositus ecclesiæ Faventinæ. Mazauchellius ad vocem *Albano* pag. 275. citat eumdem Pancirolum, sed ad paginam 414. in qua Pancirolus scribit, Jacobum interpretatum fuisse quintam compilationem Decretalium Honorii III. verumtamen, testimonio Ugbellii in serie Faventinorum Episcoporum, animadvertit idem Mazauchellius, reperiri Jacobum Albanum, facile confusum cum Jacobo da Albenga. Pagina vero sequenti observat Jacobum de Albenga scripsisse glossas super Decretales Gregorii IX. ex Pancirolo, & floruisse existimat in Episcopatu Faventino, sive esse Episcopum illum Jacobum, qui ab anno 1258. ad 1274. rexit ecclesiam Faventinam. Præterea duos distinguit Albingaunenses; „ Johannem, quem facit „ magistrum Henrici a Susa, dicti Cardinalis Hostiensis, & qui quintam compilationem Decretalium Honorii III. exposuerit; „ & Jacobum, qui Decretalibus Gregorii „ IX. glossas apposuerit, hunceque secundum „ fuisse Faventinum Episcopum ab anno „ 1258. “ Sartius noster tertio loco in insigni opere de Claris Professoribus juris canonici Archigymnasii Bononiensis, ad vocem *Jacobus Albigaunensis Episcopus Faventinus*, hæc profert: „ In quintam Decretalium collectionem, quam Honorius III. ad Tancredum Archidiaconum & Academiæ nostræ „ Præsidem misit, ut eam in scholis & judiciis recipi curaret, cum eito obsolaverit, ob Gregorianas Decretales, quæ paulo „ post vulgatæ sunt, & antiquas collectiones a grado dejecerunt, unus Jacobus Al„ banus glossas scripsisse dicitur. “ Hanc autem opinionem suam declarat auctoritate Johannis-Andreæ in Additionibus ad Speculum in proemio dicentis: *Ja. de Al. mag. Hosti. glossavit Honorianas*. „ Antonius Au„ gustinus in præfatione ad Decretales antiquas hunc interpretatorem fuisse Jacobum Albanum; alii Jacobum de Albasco appellant, ut Diplovataccius. Est hic, subdit „ Sartius, omnino Jacobus Albingaunensis „ sive de *Albenga*, cujus nomen librariorum „ inscitia ita depravatum est. Non defuere „ etiam, qui Johannem pro Jacobo dixerunt. „ Revera Pancirolus lib. III. cap. VIII. appellat modo Jacobum Albanum, modo Jacobum da Albenga. Sed rursus cap. XIII. „ eumdem dicit Johannem Albiganensem. „ Nec dubito, sequitur Sartius, quin patria „ Albingaunensis fuerit, ut a Johanne Andreæ & Speculatore aliisque passim appel„ latur. Hic floruisse in foro videtur admodum juvenis. Anno M.CC.X. advocatus „ erat in causa, quam sua Decretali ad „ eum annum edita definivit Innocentius III. „ nam Johannes Andreæ ad Decretalem il„ lam Innocentii III. quæ juxta Pithoeum „ emanavit circa annum M.CC.X. & est c. „ *Fraternitatem* de Sepulturis, hæc habet: „ *Dicebat Abbas, quod magister suus* (sci„ licet Petrus de Sampsone) *dicebat se vidisse locum, & quod ipsius magister*, (sci„ licet Jacobus de Albenga) *fuerat advocatus in causa, dicens, quod ecclesia erat Genuæ, & monasterium extra civitatem*. „ Porro Jacobus iste assumptus est postea ad „ Præposituram Albigaunensem. Ita Johannes Andreæ in c. *Ex literis* de excessu „ prælatorum: *Dicit Hostiensis se audivisse a Magistro suo Jacobo Præposito Albigaunensi*. Deinde ad Faventinas infulas, ut „ scribit Guillielmus Duranti: *Jacobus de Alb. Episcopus Faventinus*. Nec vero, pro„ sequitur Sartius, Jacobum alium Faventinum Episcopum decurrente Seculo XIII. „ fuisse non dubia accepimus, præter eum, „ qui electus anno M.CC.LVIII. sedem illam „ tenuisse dicitur usque ad annum M.CC. „ LXXIV. Atenim; objicit sibi idem Sartius, „ suspicari forte quis posset, non tam longe „ vitam produxisse Jacobum Albingaunensem, „ sed Faventinam ecclesiam aliquanto maturius administrasse; scilicet inter Albertum, „ cujus extrema mentio superest ad annum „ M.CC.XXXIV. & Zulianum, qui anno M. „ CC.XLIV. electus dicitur; Jacobum vero „ illum, qui anno M.CC.LVIII. creatus est, „ alium Albigaunensi fuisse. Sed utut res se „ habet, neque Ughellius in Episcopis Faventinis, neque Tonduccius in Faventina „ historia persenserunt Episcopatum ejus civitatis gessisse Jacobum Albingaunensem „ juris canonici professorem clarum, Henrici „ Cardinalis Hostiensis, & Petri Sampsonis „ magistrum. “ Hæc Sartius, quem una cum notis ad sua dicta hactenus transcripsimus de verbo ad verbum. Nos vero, ut sententiam nostram aperiamus, primo dicimus Jacobum Albigaunensem fuisse proculdubio Episcopum Faventinum; testem omni exceptione majorem producimus Guillielmum Durantis: *Jacobus de Alb. Episcopus Faventinus*. Secundo asserimus Jacobum Albigaunensem factum Episcopum Faventinum, juris canonici fuisse clarissimum professorem, & Honorianas Decretales glossis illustrasse; adeoque reponendum in hunc nostrum Literatorum Virorum catalogum, quia licet non fuerit Faventinus origine neque nativitate, fuit Faventinus dignitate. Tertio contendimus duos distinguendos esse Faventinos Episcopos, Jacobi nomine Seculo XIII. donatos, præter tertium, qui floruerat seculo antecedenti, ab anno 1118. ad annum 1130., unum ipsorum Albiogaunensem, sive de Albenga, qui floruerit post annum 1234. immo 1238. & Episcopales infulas gestaverit ab anno 1238. usque ad annum 1249. ipsorum alterum electum anno 1258. defunctum vero anno 1274. Id ut asseramus, facit lacuna, quæ in Episcopis Faventinis reperitur ab

anno 1238. ad 1249. quam replendam esse arbitramur nomine & sede ejusdem Jacobi Albingaunensis, qui certe testimonio probatorum scriptorum fuit Episcopus Faventinus. Dicimus ab anno 1238. non vero ab anno 1234. ut scribit Sartius, ceterique scripsere; quia ex tabulario Ravennatis Archiepiscopatus Caps. E. num. 1696. Albertus usque ad eum annum 1238. regebat ecclesiam Faventinam; nam eo anno cum infamatus esset de pluribus criminibus, & testes plura contra eum dixissent, coram Mainardo Episcopo Imolense, & Ægidio Foropompiliense, se purgarit apud eos, innocentiam suam manifestando. Videantur Access. Favent. col. 489. Distinguendum insuper duplicem Jacobum Episcopum Faventinum seculo XIII. demonstramus, quia Jacobus, qui anno 1258. se appellat electum, ex alia patria, ut mox dicturi sumus, non ex Albingaeno fuit. Jacobus enim hic fuit ex familia Petrella seu Petralla. Petrallam vocat Johannes-dominicus Coleti pag. 97. fratrem notitiarum Balneocaballi, ex instrumento anni 1270. die XIII. novembris indictione XIII. Bonaventura notario, quod servatur in archivo secreto ejus oppidi. Sed Petrus Cantinellius in Chronico appellat Jacobum Petrellam sive de Petrella. Similiter in eodem archivo Archiepiscopatus Ravennatis Caps. M. num. 5863. nominatur Petrella his verbis: *Jacobus Petrella ex Praeposito Episcopus Faventinus excommunicare fecit, per Constantiam Abbatem S. Mariae foris portam, potestatem Liviensem & eorum civitatem pro injuriis illatis ecclesiae Ravennati*. Vide easdem Accessiones col. 500. Porro hic Jacobus Petrella, antequam Episcopatum Faventinum iniret, fuit Præpositus in eadem ecclesia; id quod præter alia externa documenta evincunt plures paginæ chartarii Azzuriniani, & alterius Capitularis Canonicorum ecclesiæ majoris. Ulterius memoria nobis excidit, quo in archivo reperierimus aliquibus abhinc annis, Jacobum Petrellam fuisse ante Præposituram Faventinam Canonicum Ravennatem. Sed nisi Canonicatum obtinuerit in ecclesia Ravennate, (quod præfidenter non asserimus) exploratum certe est ipsum Faventinam Præpositi dignitatem gessisse, non Præposituram Albingaunensem, quam gessit superior Jacobus. Indubitatum denique est Jacobum Petrellam obiisse anno 1274. nisi malis dicere anno 1273. Audiatur Cantinellius in Chronico pag. 249. Accessionum: *Eo anno in die mane festivitatis S. Johannis evangelistae, qui est immediate post festum Nativitatis Domini, inventus est mortuus in camera D. Jacobus Petrella Episcopus Faventinus, quem suffocaverunt familiares sui*. Quis autem dixerit Jacobum de Petrella defunctum anno 1274. vel 1273. eumdem fuisse Episcopum cum eo, qui dicitur Albigaunensis? Monumenta, quæ supersunt Albigaunensis, incipiunt ab anno 1210. quo anno erat advocatus, atque propterea ad minus vel triginta vel saltem viginti annorum ætatem tunc æquabat, si vero ad annum 1274. pervenisset, vel plusquam nonagenarius, vel prope, ad plures abiisset, & quidem morte violenta, non naturali. Quare haud inverisimiliter disponenda videtur ita series Episcoporum Faventinorum per Seculum XIII.

I. Albertus, cujus non supersunt monumenta post annum 1238.

II. Jacobus Albingaunensis, ex Præposito Albingaunensi Episcopus Faventinus, ab anno 1238. ad 1249. Hic Honorianas Decretales glossis illustravit.

III. Zelianus in tabulario Azzuriniano appellatus electus ad annum 1249.

IV. Gualterius ab anno 1251. ad 1258.

V. Jacobus de Petrella, qui electus dicitur ad annum 1258. ex Præposito Faventino Episcopus ejusdem ecclesiæ usque ad annum 1274. cui non est tribuenda illustratio Honorianarum Decretalium. Qua ratione autem Magnanus Jacobum Petrellam Albanum vocat, & altero cognomine Pasium, & consanguineum S. Humilitatis; qua etiam fundamente ipsi locum det inter SS. & BB. vel saltem inter Venerabiles viros Faventinos, ipse viderit. Ceterum etiam Fabricius T. III. Bib. Lat. Med. & Inf. Ætat. pag. 277. Jacobum Faventinum Episcopum interpretem Decretalium Honorii appellat Albanum; dicendum profecto Albingaunensem.

ILDEBRANDUS Episcopus Faventinus desinente Seculo X. & initiis Seculi sequentis, Confirmavit chartulis suis edictam Pauli & Gerardi prædecessorum suorum Episcoporum pro Canonicis ecclesiæ Faventinæ. Habetur apud Ughellium T. II. in Episcopis Faventinis alia ipsius charta donationis factæ monasterio Bifurcensi, quod erat in sua diœcesi, & S. Romualdo ibidem eremitæ & Abbati ejus monasterii.

INCITATI (degli) Academia Faventina, cujus mentionem facit Magnanus T. I. pag. XIX. in introductione ad collectionem Vitarum SS. & BB. Fav. Hæc pro emblemate equos exhibebat ad cursum concitatos, & pro lemate: „ *Simul ultima signant*; " quam academiam temporibus suis suppressam extinctamque dicit.

INDOVINIS (*de*) Johannes-baptista Cennis. „ Ad magnificum Laurentium Medicem „ de recuperatis finibus illustris Domini A- „ storgii, perturbatis & vi oppressis a Cutignolensibus epigramma. " Extat in continuatione historiæ Tonducci ad pag. 536. ad annum 1488. Johannes-baptista erat Vicarius Astorgii III. pueri Domini Faventiæ, & opera ejusdem Laurentii Medicei, & Herculis Ducis Ferrariensis, & Bernardi (interpretamur Bernardum Bembum Patritium Venetum & Vicedominum in Ferraria pro Republica Veneta) obtinuerat, ut invasa bona Domino suo principi Faventino restituerentur. Ex eo epigrammate constat Johannem-baptistam se exercuisse in Poesi, præsertim Latina; potissimum etiam, quia alia ipsius epigrammata referantur existere in Codice ex. Bibliothecæ Capponianæ mss. pag. 453. ad calcem nimirum glossarum Darii Tiberti Cæsenatis in Psalterium. Non dubitamus quoque Johannem-baptistam illum eumdem esse, quem Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ; „ Virum civili scientia ornatissimum „ appellat Johannem baptistam Cenni; " quare ipsi videtur adjungendus sequens.

IN.

INDOVINIS (*de*) Nicoleus , Johanois-baptistæ Cennis mox dicti filius , qui adhuc in vivis erat, com epistolam illam scripsit Flaminius, quem similiter eum patre ornatissimum scientia civili , & juris utriusque peritia præditum , sed & equestri dignitete insignitum prædicat.

INDOVINIS (*de*) Petrus. Vivebat tempore Julii II. , cum laude ab eodem Flaminio nominatus, sed sub nomine familiæ Cenni. Videtur Cennis fuisse pater Johannis baptistæ, & avus Nicolei, a quo familie de Indovinis dicte subinde fuerit de Cennis. Vide *Cenni*.

JOHANNARDIUS Johannes Feventinus vivens: *Canzonette del Signore Conte Lodovico Savioli Bolognese tradutte in versi Latini Elegiaci. In Faenza* M.DCC.LXXXVI. *presso Giosesfantonio Archi in* 4. Johannerdius carmina sua dicat præstantissimn viro Francisco Calcagninin , Patritio Ferraciensi , Romano Dynastæ, Comiti Palatino, Marchioni Pusignani, Alphonsinarum & Leonini territorii Domino. Elegantissime eantinoes vertit in Latinum; quare jure elogium illud meretur ; *che in questo traduzioni hà egli proccurata di scansare al possibile ogni durezza e spiacevole intralciamento usato da più antichi e rancidi poeti Latini , appigliandosi a bella posta ad imitare l' aurea , piana e naturale maniera dello stilo Ovidiano.* In monito ad Lectorem. Alumnus est Francisci Contoli , qui enditor fuit Hieronymi Ferrii.

JOHANNES I. Episcopus Faventinus. Floruit circa annum 769. eo enim anno a Sergio Archiepiscopo Revennate missus folt una cum Antonino Episcopo Cæsenate ad Concilium Romanum eelebratum a Stepbeno III. Romano Pontifice. Concilium hocce opera & studio Cl. V. Cajetani Cenni primum in lucem editum ex antiquissimo Codice Veronensi ms. nongentorum annorum , & dicatum Clementi pp. XII. prodiit Romæ anno 1735 In ipso igitur leguntur nomina Episcoporum confidentium cum Romano pontifice , & inter ceteros: *Antonina Episcopo Cæsinæ & Johanne episcopo Fentiæ missis a prædicto Sergio Archiepiscopo Ravennate.* Quare tum catalogo Ughelliano , tum seriei Episcoporum Faventinorum a nobis collectæ col. 686. Accessionum Faventinarum , inserendus erit ad annum 769. Johennes I. hujus nominis , qui sit nobis notus, Episcopus.

JOHANNES alter Episcopus Faventinus. Eam sedem tenuit ab anno 1177. ad annum 1190. quo defunctus est in expeditione Hierosolymitana. Anno 1181. edictum protulit, insertum Accession. Fav. col. 471. aliudque col. 206. quo anno 1184. repressit tumultum populi Faventini . Tonduccius & Magnanus fuse ejus interitum enarrant , & postremus addit , Bernardum Papiensem ipsius successorem in Episcopatu, ejus vitam scriptis memoriæ posterorum mandasse.

JOHANNES tertius hujus nominis Episcopus Faventinus ab anno 1427. quo a Martino pp. V. anno ipsius undecimo electus fuit ad eam sedem, ad annum 1438. quo in palce obiit. Erat ex Ordine FF. Minorum , & in tabulario SS. Hippolyti & Laurentii de Faventia appelletur: „ Doctor eximius. “

JOHANNES Canonicus Faventinus cum titulo Magistri. Memoratur ad annum 1174. in tebulario Capitulari Canonicorum.

JOHANNES Presbyter Faventinus, Imperiali auctoritate notarius , & rector ecclesiæ S. Antonii Faventiæ , confessarius S. Margeritæ Sanctimonialis Vallumbrosanæ circa annum 1330. Scripsit vitam & acta hujus sanctæ virginis; cujus prototypum extat in archivo asceterii S. Salvii de Florentia, ex quo deriverunt in sua Acta Sanctorum socii Bollandiani tomo V. augusti pag. 829. Ex Magnano T. I. pag. 190.

JOHANNES Faventinus „ guardianus seu „ custos Conventus Paphensis in Cypro Or„ dinis S. Francisci. Vitam & miracula col„ legit beati Petri Thomæ Patriarchæ Con„ stantinopolitani ex Ordine S. Mariæ de „ Monte-carmelo. Vivebat anno 1370. “ Ex Possevini T. II. Appar. Sacr. pag. 176. , & ex Tessierii Catalogo auctorum T. I. pag. 175. Johannes autem Molanus in Additionibus ad Martyrologium Usuardi ad diem VIII. idus januarii in adnotationibus hæc habet : „ Petri Thomæ seu Thomasii vitam „ scripserunt Philippus Mazzerius Cancella„ rius Regis Cypri, & Johannes Faventinus „ nondum impressi . “ Apud Fabritium T. IV. Bibl. Latinæ Mediæ & Infimæ Ætatis pag. 63. legimus Johannem hunc a Cangio appellari Johannem Carmessonum , qui scripserit vitam S. Petri Thomæ sive Thomasii Carmelitæ Archiepiscopi Cretensis , qui ab Urbano V. creatus Patriarcha CPolitanus obierit martyr anno 1366. Subdit vero Fabritius vitam hujus Thomasii, editam Antuerpiæ anno 1659. in 8. repetitam fuisse in Actis SS. cum Godefridi Henschenii notis die 29. Januarii Tomo II. pag. 995. & auctorem habere Philippum Mazaerium coævum scriptorem , Cancellarium Regni Cypri. Sed quod Johannes primus scriptor vitæ fuerit ex urbe Faventiæ , colligitur ex vita & rebus gestis ejusdem B. Petri Thomæ Aquitani ex Ordine B. Mariæ V. a Monte Carmelo, Patriarchæ CP. & Sedis Apostolicæ Legati, auctore Luca Wadingo edite Lugduni anno 1637. ubi in admonitione ad Lectorem ait , vitam ejus et gesta primum scripsisse Johannem Faventium Franciscanum ; & ad calcem ejusdem vitæ refert : „ post mortem „ sancti viri Petri a primo depositionis die „ multis cepisse clarere miraculis, ad quorum „ famem tam ex civitate quam ex rure subur„ bano convolebant plurimi malorum reme„ dium relaturi. Præ reliquis, *frater Johan„ nes Faventinus Minorita Præfectus seu Guar„ dianus Paphensis , qui sancti viri gesta vi„ tamque descripsit*, angina aut faucium in„ flammatione ferme præfocatus accurrit , „ appositaque sancti viri dextera parti lan„ guenti, repente convaluit. “ Et in notis, quas idem Wadingus apposuit ad hæc verba : *Johannes Faventinus Minorita* , ait , „ An Faventiæ Romanulæ urbe oriundus ? „ Faventium pro Faventino aliqui nominant,

„ atque ex relatione scripta Mazzerii ipsum „ vitam sancti viri concinnasse existimant, „ verum Mazzerius scripsit post Minoritam „ quipppe qui in vita a se concinnata, Fa„ ventiam prius eamdem scripsisse conceptis „ verbis commemorat. “ Hæc Wadingus.

JOHANNES-antonius Faventinus, Ordinis similiter Minorum. „ Edidit pias Meditatio„ nes Italica lingua exaratas, & in vivis „ erat anno 1577. “ Ex Possevino pag. 107. A

JOHANNES „ frater Prædicatorum Æmilius. Laudatur a Lusitano absque nota anni „ & seculi, quo claruerit; a Pio adducitur „ ad medietatem circiter Seculi xv. a Ro„ vatta in duos dividitur, alterum, quem ad „ annum 1310., alterum, quem ad annum „ 1458. collocat, quod ab eo gratis factum „ videtur, cum ceteri unum tantum agno„ scant, etiam Rivalius ex relationibus alum„ norum Conventus Faventini S. Andreæ. „ Opera, quæ ipsi tribuuntur sunt: De præs„ cientia & providentia Dei. Rovetta addit „ tractatus de Divina gratia, de peccato ori„ ginali, de Pœnitentia, istaque omnia mss. „ apud Faventinos patres servari asserit. “ B Jacobus Eccardus T. 3. pag. 902. has nobis notitias affert, neque plura de ipso Johanne habet.

JOHANNES alter Faventinus, Prior in conventu F.F. Prædicatorum de Bononia & censultor S. Officii ejusdem urbis, in medium affertur ad annum 1299. a Sartio nostro sub pag. 217. in Appendice, ex Codice membranaceo archivi ejusdem S. Officii.

C JOHANNES Faventinus Legista. „ Summa. “ Is inter celebres Jurisconsultos reponitur a Johanne Andreæ altero famosissimo Legum Doctore, ut asserit Tondruccius pag. 389. ad annum 1317. nam enumerans Johannes Andreæ celebres viros in jure, nomine Johannis donatos, inter ipsos recenset Johannem Faventinum, in proemio super verba: *Johannes Episcopus* &c. sed quando Faventinus Johannes floruerit, ignorare se confitetur idem Tonduccius. Laudatur etiam Johannes a Conrado Gesnero in Elencho Scriptorum pag. 544. inter canonici vel civilis D juris scriptores, nominatur & in aliis glossis. Sed Sartius noster pag. 288. insignis sui operis de Claris Professoribus Archigymnasii Bononiensis, supra ceteros Johannis Faventini memoriam illustravit. Asserit proinde Johannem ex Familia Faventina Cavaleria fuisse, ex qua etiam a Diplovataccio sit, & Canonistam summum, ac antiquioribus Gratiani interpretibus adnumerandum existimat. „ Floruit, inquit ipse, ante editas Decretalium „ collectiones, ac proinde paulo post medie„ tatem, & ante finem Seculi xii. nam in E „ suis ad Gratianum glossis nullam Decreta„ lem allegat, ut animadvertit Johannes An„ dreæ, qui ejus scripta legit. Multa ex ejus „ glossis in Johannis Teutonici commentaria, „ sive in glossam communem migrarunt. In „ impressis exemplaribus, quæ Johannem ci„ tant, ejus nomen mendose scriptum est; „ alicubi pro Johanne Faventino appellatus „ fuit Johannes Faber, aut Johannes Fan„ tutius, qui Fantutius duobus seculis post „ Faventinum vixit, sed mss. Casanatensia „ & Vaticana constanter habent: *Joh. Fav.* „ idest Faventinum. Multa a Johanne Fa„ ventino mutuatus est Hugo sive Huguccio „ Pisanus. Initium summæ Johannis Faventi„ ni in Decretum Gratiani incipit: *Sub thro„ no Dei*. Diplovataccius hanc summam non „ magnæ molis, sed magnæ utilitatis asser„ vatam suo tempore scribit apud fratres S. „ Francisci Faventiæ. “ (Ipsam frustra in Bibliotheca ejusdem conventus quæsivit Sartius, frustra quæsivimus & nos, cum Faventiæ moram traheremus.) „ Tempora Jo„ hannis Faventini, quando docuit & scri„ psit Bononiæ, conjungenda sunt cum tem„ poribus Rufini & Silvestri, regnante Fri„ derico I. imperatore, paulo post tempora „ Gratiani, licet Rufinus serius vitam pro„ traxerit usque ad pontificatum Honorii III. “ Hæc maximam in partem exscripsimus ex Sartio. Johannes Teutonicus sæpe sæpius citat in suo Decretorum apparatu Johannem Faventinum; similiter Hugoccio Pisanus Ferrariensis Episcopus. Johannes-antonius Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ; „ Johannes, inquit, Faventinus, juris pon„ tificii vetus interpres, vir quidem clarissi„ mus, & a veteribus Legum interpretibus „ maxime celebratus, cujus Speculator in „ proemio sui Operis meminit. “

Familiam porro Cavaleriam fuisse Faventinam pluribus antiquitatis monumentis probatur. Præter enim Guidonem, qui vocatur Cavalerio, nominatum in chartis Azzutiniis Sæc. II. ad annum 1131. ad col. 423. Access. Fav. præter Cavaloverium q. Beovenuti civem & notarium Faventinum ad annum 1316. & sequentes ad col. 541. anno 1333. . . novembris Indictione prima Guilielmus q. Petri Cavalerii vendidit sapienti viro D. Guidoni q. D. Bellotti judicis de Salutare terram positam in schola Basigliaghæ Faventiæ, in palatio rectoris, ubi jus redditur; Alberto q. Bolgaruccii Valvasoris de Lugo notario; ex iisdem paginis Azzutiniis Sæc. vi., Ex tabulario vero S. Mariæ foris portam sæc. xiii. anno 1414. Johannes-baptista Cavalerius filius Christophori q. Vulgani de Cavaleriis de capella S. Michaelis de Faventia, Abbas monasterii S. Mariæ foris portam de Faventia, Ordinis S. Crucis Fontis-avellanæ ac regulæ & Ordinis S. Benedicti, habitus albi, renovat libellum de quodam spatio terræ in Capella S. Severi; Benedictus q. Vulgani civis Faventinus & notarius, „ Reperitur nomen ejusdem Abbatis etiam ad „ annum 1419. “

JOHANNES Flavetinus. „ Summa. “ Pignus daremus pro Faventino irrepsisse Flavetinum. Reperitur hæc Summa in Bibliotheca S. Victoris Parisiensis, referente Montfauconio Bibl. Bibl. Tom. II. pag. 1372. In indiculo librorum, quos Benedictus Abbas Petroburgensis, exeunte, ut videtur, Seculo xii. exscribendos curavit, recensentur Decreta Gratiani, Summa Rufini de Decretis, Summa Johannis Faventini de Decretis &c. apud Seldenum in judicio de decem Scriptoribus Anglis, teste Sartio in supradicto opere pag. 287. Hæc dicta sint ad illustre red-

den.

dendum nomen Johannis Faventini Legistæ, sive celeberrimi Juris Pontificii Interpretis, & Doctoris, post antesignatum Gratianum, facile principis.

JOSEPH Gratianus ex O. FF. Cappuccinorum. Vide *Gratianus Joseph*.

JOSEPH a Mutiliana concionator O. FF. Cappuccinorum, qui obiit Forolivii anno 1715. & ætatis annorum septuaginta & unius, Scripta ipsius sunt.

„ Pædagogia seu Pædagogus Christianus pro „ concionibus construendis. “

„ Idolorum Aaronis, sive discursus centum pro bono regimine. “

Italica vero lingua: *Motivi e considerazioni per non peccare. In Bologna* 1712.

Vita della serva di Dio suor Agnese Aquilenque in Provenza Religiosa Cappuccina.

Lo stato di un' Anima fedele, che travaglia per le virtù; opera della detta suor Agnese; divisa in tre trattati; Hæc duo opuscula in vulgarem linguam vertit ex Gallico idiomate sororis Agnetis supradictus frater Joseph.

„ Liber contra Hebræos, sed inabsolutus; „ linguam autem Hebraicam probe callebat „ Joseph, qua etiam quandoque concionaba- „ tur adversus ipsos. “ Hæc retulimus ex Bibliotheca Script. Cappuc. fr. Bernardi pag. 557.

JUSTUS Episcopus Faveotinus. Legitur in Actis Concilii Romani habiti anno 463. sub Hilaro Romano Pontifice.

L

LADERCHIUS Jacobus Patritius Faventinus Academicus Philoponus & Apatista. *Panegirico recitato nella Dieta* 1659. *in lode del reverendissimo P. D. Pietro Ferracci da Cremona eletto Abbate Generale Apostolico dell' ordine Camaldolese, In Forlì per il Saporetti in* 4.

LADERCHIUS Jacobus Faventinus presbyter Oratorii S. Philippi Nerii. „ Annales „ ecclesiastici in continuationem Annalium O- „ dorici Raynaldi, Romæ volumina III. in „ folio num. XXII. XXIII. XXIV. edita an- „ nis 1727. 1728. ab anno 1566. quo de- „ fiit Raynaldus ad annum 1572. “

„ Vita S. Petri Damiani S. R. E. Cardi „ nalis & Episcopi Ostiensis, in sex libros „ distributa, dicata SS. P. Clementi pp. XI. „ Romæ anno 1702. “

Anno sequenti typis pariter Romanis edidit regestum omnium epistolarum, quas ad diversos scripsit super eadem vita. Eæ sunt ad Cardinalem Bandinum Panciatieum, ad Cardinalem Bullionium Episcopum Ostiensem, ad Cardinalem Duratium Episcopum Faventinum Romandiolæ Legatum, quinque ad Cardinales N.N., ad Archiepiscopum Raveonatem, ad Canonicos & Clerum Ravennatem, ad Canonicos & Clerum Faveotinum, ad Presbyteros Congregationis Oratorii Neapolis, ad Abbatem & Monachos Casinenses, ad Abbatem & Monachos S. Mariæ angelorum Faventiæ, ad Regiam Celsitudinem Ducis N.N. ad Regiam Celsitudinem Principis N.N. ad Ravennates, ad Faventinos. Ad calcem extat Compendium vitæ ejusdem S. Petri Damiani.

Prodierunt adversus vitam hanc Nugæ Laderchianæ, & Dialogus Sejani & Rufini, quibus excipitur & carpitur satis inurbane vitæ scriptor, Parisiis 1705.

„ De Sacris Basilicis SS. MM. Petri & „ Marcellini dissertatio historica. Romæ „ 1705. in 4. “ Cardinali Francisco Pignatello.

„ Acta Passionis SS. MM. Crescii & So- „ ciorum MM. ex MSS. Codd. Bibliothecæ „ Mediceo-Laurentianæ Metropolitanæ Eccle- „ siæ Florentinæ & Sapientiæ Romanæ Cos- „ mo III. M. Ethruriæ Duci. Florentiæ 1707. „ in fol. “

„ Apologia pro Actis eorum SS. in fol. „ 1708. Creditur tamen fœtus alterius scri- „ ptoris. Prodiit eodem anno 1707. Antonii „ francisci Felici Romani Appendix ad ea- „ dem Acta edita a Laderchio, perpetui eo- „ rum cultus SS. monumenta complectens. “

Lettera ad un Cavaliere Fiorentino divoto de SS. MM. Crescì e Compagni, in risposta ad alcune difficoltà o dubbiezze motivate contro gli Atti de medesimi Santi, In Firenze 1711. *in* 4.

„ Acta S. Cæciliæ & Transtyberina Basi- „ lica illustrata. T. II. in 4. Romæ 1722. “ Ad Cardinalem Franciscum Aquavira.

„ Vita Julii-cæsaris Carena piissimi Abbatis „ Camaldulensis. “

Acta SS. MM. Christi vindicata. T. II. in „ 4. Romæ 1728. “ Sub nomine Odoacris Ilbachii.

Congressi Letterarj di oggidì, o sia Disamina delle Questioni, che sogliono in essi agitarsi. In 4. 1734. Editus fuit liber Venetiis per Johannem-baptistam Recurti.

„ De habitu & schemmate sacrarum pe- „ regrinationum. “ In 4. sine loco, anno, & nomine impressoris; immo & auctoris, qui tamen fuit Laderchius, invehens in vestes indecoras, adhibitas tempore Jubilæi anni 1725. a peregrinis Limina Apostolorum visitantibus, proscriptas & vetitas a Clemente pp. XII.

Discorso fatto li 4. *dicembre* 1732. *al Magistrato della Città di Faenza nel pubblico Palazzo, nel presentare al medesimo un' antica lapide da lui ritrovata nel Cimiterio de SS. MM. Pietro e Marcellino nella via Lavicana di Roma. Seconda edizione. In Faenza presso l' Archi* 1733. in 4. „ *La lapide è la se-* „ *guente*: D. M. C. Silio Communi C. Si- „ lius Faventinus B. merenti. “

Obiit Laderchius anno 1738. die 25. aprilis, relinquens post se copiam pergrandem operum editorum & manuscriptorum, præter hucusque relata.

LADERCHIUS Johannes-baptista. „ Con- „ silia legalia. Ferrariæ 1600. in folio. “ Alter fuit Johannes-baptista, ut existimamus, insignis ipse quoque legista, & a secretis Alphonsi II. ducis Ferrariæ, de quo verba fecit Marchesius, P. I. *pag*. 250. *della Galeria di Onore*.

LADERCHIUS Johannes-baptista junior, Comes & Patritius Faventinus, princeps in Academia Philoponorum Faventiæ. In Itali-

cum

cum idioma ex Gallieo transtulit vitam Cardinalis Commendoni, & vitas antiquarum Romanarum Augustarum. Plurima etiam ingenii sui monumenta habentur Poesis Italicæ, quam in deliciis habebat. Vide Memorias Philergitarum Marchesii, & Magnanum pag. 401. Obiit piissime sicut vixit, anno 1681.

LADERCHIUS Julius-cæsar Comes Faventinus. Affertur a Borsetto T. II. pag. 485. ad annum 1676. inter Laureatos Almi collegii Ferrariensis.

LADERCHIUS Petrus-georilis. Inter celebres Jurisconsultos Faventinos commendatur a Flaminio; revera unus fuit ex iis, qui operam dedere efformandis novis urbis Faventiæ Statutis, quæ lucem viderunt anno 1527.

LAGHIUS Antonius Faventinus, Parochus ecclesiæ S. Crucis ejusdem urbis. Cum Archipresbyter esset Montis-fortini Faventinæ diœcesis, typis Archianis anno 1764. eleganti & fideli traductione vertit duodecim cantiones, vulgo *Canzonette*, eruditissimas lepotibusque veneantes Comitis Lodovici Savioli Bononiensis, quas ex Italicis Latinas elegiacas fecit, exhibuitque Comiti Bonifacio Spadæ Equiti Hierosolymitano, Cæsareo Imperiali & Regio Generali, quas paraverat nuncupandas Marchioni Leonidæ Spadæ infra id tempus extincto. Paraphrasim præterea prælo maturam habet Psalmorum, contextam variis metris Latinis una cum notis; quam Italicam reddere inceperat Franciscus Maccabellus Russiensis; nescimus tamen qua de causa modo interrupta fuerit prosequutio hujus versionis.

LAMA Franciscus-maria Faventinus. Locum habet ad annum 1674. inter Laureatos in sacra Theologia almi Gymnasii Ferrariensis relatus a Borsetto T. II. pag. 485.

LAMIUS Salvator celebris Jurisconsultus laudatur a Flaminio.

LAMONE fiume di Faenza. „ *Scritture* „ *sopra la diversione del medesimo fiume*. " Extant in Codice XLVI. Bibliothecæ Capponianæ pag. 443. catalogi MSS.

LAMONIA colonia fundata Faventiæ in Academia Philoponorum anno 1714. die prima junii ex Arcadica Urbis: Nomina primorum Academicorum, ut referuntur T. VI. Vulgaris Poesis Crescimbenii pag. 430. sunt ista.

„ Albantes Perseanus. Marcus-antonius „ Azzallius.
„ Archidamus Achelianus. Æmilianus „ Æmilianus.
„ Clorastus Eubejus. Bernardus Spada.
„ Daletes Carnasius. Alexander Burghius.
„ Echenus Eurimedontius. Sanctes Bucchius.
„ Edelius Achelianus. Franciscus-maria „ Liveranus.
„ Efesius Arneus. Carolus abbas Severolus.
„ Elmirus Miceneus. Leonidas Spada.
„ Eschildus ..... Johannes-maria Ciri.
„ Floraldus Messaticus. Johannes-baptista „ Cantonus.
„ Ladaeus Teledamius. Romualdus Magnanus.
„ Odalmus Apesantius. Vincentius-maria „ Gabellottus.
„ Pindorus Agsmeoooooius. Philippus Rondininus.
„ Ricelles Agamennonius. Vincentius Padovanius.
„ Rusticius Aroeus. Carolus-andreas Sinibaldus.
„ Verildus Eleutherius. Laurentius Zanottus.

LAPUS Angelus Faventinus. „ Ad Magnificum Cosmam elegia. "

„ Cosme vir Etruscos inter clarissime,
„ & ingens
„ Florentinæ urbis gloria, spesque
„ salus &c.

Carmen aliud ad eumdem, sed sine titulo:

„ Cosme, tui mores præstantes, claraque virtus
„ Nobilitas, honor & probitas, clementia, vatum
„ Sacrorum pia cura movet me scribere carmen &c.

In fine Elegiæ & carminis legitur:

„ Luxorita sua cecinit hæc carmina
„ Cosmo.
„ Ex Faventia quarto Kalendas novem-
„ bris. "

Habentur in Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo XIV. cod. XXI. ut testatur. Montfauc. Bibl. Bibl. T. I. pag. 342. editaque fuere Tomo VI. Carminum Illustrium Poetarum pag. 223. quæ lucem viderunt Florentiæ anno 1719. & sequentibus.

LAURENTIUS Judex & Advocatus Faventiæ. Celebratur sequenti rudi carmine a Thomaxio Judice de Faventia, filio quondam D. Laurentii, seculo XIII. quod inseruit suo Chronico Cantinellius ad col. 241. Access. Favent.

„ Laurenti laoris velut alge digne ja-
„ cintus
„ Exterios prestans sensuque potentior,
„ intus
„ Urbs tua te colit, hinc olim inde
„ memento Catonis
„ Fac bene crescat ea enoctis diadema
„ patronis. "

LAZARUS Aloysius Balneocaballensis Abbas Camaldulensis. Scripsit, & edidit.

Dodici sermoni sopra la santa Casa di Loreto.
Vita di S. Benedetto.
Panegirico di S. Romualdo.

Lucem viderunt ea omnia Romæ anno 1669. per Ignatium de Lazzeris, dicata a suo auctore Romano pontifici Clementi IX.

Elegiæ, Odæ & Poemata ejusdem mss. extant in Bibliotheca S. Gregorii de Urbe. Edidit quoque alia varii generis opuscula, & Italica lingua cursum quadragesimalem. De eo Coletus pag. 84. Catalogi Scriptorum Balneocaballensium.

LA.

LAZARUS alter Johannes-antonius. Vivebat Balneocaballi in O. FF. Min. Conv. circa annum 1731. quem citat Magnanus T. II. pag. 34.

LECA Laurentius Brisichellensis magister in patria. Prosa & versu excellenter componit, ut fidem faciunt foetus ipsius in aliquibus collectionibus extantes.

LIBERUS Antonius. Flaminius in epistola non solo celebris Pictoris Faventini, sed etiam mirifici Architecti elogio eum laudat, qui tempore suo vivebat.

LIVERANI Franciscus-antonius Faventinus, ex Arcadicis Lamonicosibus Pastoribus, dictus Edelius Achelianus. Extant ejus carmina, & vulgo *Sonetti*, in pluribus collectaneis; unum quoque ad pag. xxiv. Operis SS. & BB. Magnani.

LEO Episcopus Faventinus Legitur in Actis Concilii Mantuani celebrati anno 824. vel 826. ab Eugenio II. Romano Pontifice assedisse inter Patres ejus Synodi.

LEONELLUS Victorius. Vide Victorius Leonellus.

LEONTIUS Episcopus Faventinus. Sedit in Concilio Romano anni 649. quod coogregavit S. Martinus I. Romanus Pontifex.

LUDOVICUS Marradiensis. Epigrammata Italica habet, quæ reconduntur in Bibliotheca Strozziana, ut asserit Crascimbenius pag. 45. T. V. Vulgaris Poesis.

LUDOVICUS de Mutiliana Faventinæ diœcesis Artium & Medicinæ Magister & Doctor egregius, Nuntius spetialiter destinatus fuit a Martino pp. V. ad almam Universitatem Heidelbergensem anno M. CCCCXVII. anno primo sui pontificatus. Videatur T. II. Thesauri Novi Anecd. Martene col. 1692. Alterum Ludovicum a Mutiliana reperimus, sed non confundendum cum præcedenti. Hic enim postremus filius fuit Comitis Nerii a Mutiliana ex nobilissima familia Guidiorum & Franciscæ; frater autem Jacobæ, uxoris Johannis de Nobilibus Montautis de Barbolanis, & Agnetis, conjugis Johannis Brancaleoni domini de Plovico, qui anno 1444. vestem monasticam induit in monasterio S. Mariæ Angelorum de Florentia, transiit inde ad abbatiam S. Savini Pisarum, & decessit juxta Farullium anno 1452. vel 1455. ut vult Admiratus junior, qui scribit Ludovicum hoc ultimo anno ut procuratoram Comitissæ Jacobæ hominibus Porciani finem fecisse de dote & alimentis relictis a Comite Nerio seu Rainerio patre suo, Comitissæ Franciscæ matri suæ, & Rainerii uxori, matri quoque Jacobæ & Agnetis sororum suarum. Videatur Mannius T. V. pag. 73. *de Sigilli antichi*.

LUDOVICUS O. Servorum B. Mariæ floruit circa annum 1562. „ Hisce temporibus, ex relatione Tondoccii in Historia „ Faventina, ajunt compilatores Annalium „ ejus Ordinis T. II. pag. 199. floruit Ludovicus de dicta civitate ex Ordine Servorum, multiplici scientiarum genere insignis, rerumque gerendarum peritia præ„ clarus; ideo pluries in Hispaniarum Regnum directus fuit Vicarius generalis ad „ negotia magni momenti obeunda, quæ „ feliciter obivit. "

M

A MACCHIUS Johannes-baptista. Inter JC. Faventinos celebratur a Flaminio.

MACCHUS vel Macho frater Antonius Faventinus. „ In Gallia Togata natus, & „ Ordinem Prædicatorum amplexus, inter „ illustres sacri Verbi Dei oratores laudatur „ ad annum 1444. ab Alberto Leandro in „ Descriptione Italiæ fol. 545., & dicitur „ edidisse Sermones Quadragesimales. Leandrum excipiunt Lusitanus & sequaces, „ & addunt: Sermones de Tempore & de „ Sanctis. " Hæc paucis verbis de Maccho Eccardius in Bibl. Script. O. Præd. T. I. pag.
B 795. De ipso etiam P. Pio in Historia S. Dominici T. I. pag. 490.

MACCOLINUS Ludovicus Brisichellensis, Archipresbyter Collegiatæ Ecclesiæ ejus loci. Concinnavit vitam & diarium Mariæ Saletti Brisichellensis Sanctimonialis, quæ ad Sponsum evolavit anno 1624. Ex Magnano T. II. pag. 107. SS. & BB. Favent.

MACINUS Faventinus Presbyter & Rhetor. „ Eulogium Petri-nicolai Castellani. " Extat ad calcem Theologiæ mysticæ secundum Ægyptios, quam Castellanus in Lati-
C num vertit, & edidit Romæ anno 1519. ubi etiam reperitur carmen Johannis-petri Ferretti J. V. D. & Canonici Ravennatis in laudem ejusdem operis & auctoris.

MAGNANUS Romualdus pius & doctus Sacerdos Faventinus, inter Arcades Laddacus Teledamius; Pluribus operibus illustravit historiam sacram & profanam suæ patriæ. Anno 1733. vitam conscripsit fratris Caroli Severoli Faventini Ordinis FF. Cappuccinorum, quam Faventiæ impressit. Anno 1739. relationem contexuit translationis cor-
D poris B. Jacobi-philippi Bertoni. Anno 1745. Vitas Sanctorum & Beatorum ac Venerabilium Servorum Dei urbis Faventiæ, una cum vitis SS. quatuor urbis Protectorum, & cum relatione ac descriptione celebriorum imaginum B. Mariæ Virginis, quæ Faventiæ venerationem habent, typis Archianis in lucem protulit; anno vero sequenti adjecit altero volumine Vitas SS. & BB. diœcesis Faventinæ, cum brevi & distincta narratione proemiali terrarum & Oppidorum ejusdem diœcesis. Genealogicam insuper arborem confecit familiæ Frenianæ, & suorum Comitum
E Vallis-oppii, Patriciorum Faventinorum. Disposuerat etiam ex authenticis documentis genealogiam alterius Faventinæ nobilis familiæ Mazzolanorum, Comitum S. Spiri. Obiit anno 1769. Ipsius carmina leguntur in variis collectionibus, & præter Academiam Philoponorum, alias illustravit, Philergitarum Foroliviî, & Incultorum Augustæ Taurinorum. Partem maximam habuit in collectione Poetarum viventium, edita Faventiæ anni

anois 1723. & 1724. sub nomine Abbatis Budrioli. Aono 1743. curavie alteram editionem carminum Gaſparis Collæ, oriuodi e caſtro Bononienſi, pœtæ ſoi amiciſſimi, in qua, præter noncupatoriam ad Lauram Mo ronam Gynnaſiam, & elogium utriuſque familiæ, ad lectorem præfatur in laudem Coſtæ. Secnnda pars horum carminum prodiit ſimiliter Faventiæ anno 1747. dicata Comiti Hanuibali Feruiaoo Patricio Faventino.

MAJOLUS Johaones-baptiſta Archipresbyter Cathedralis Eccleſiæ Faventinæ. *Intreccio di Pindarico alloro agli allori guerrieri del Sereniſſimo ed invitiſſimo figlio di S. R. Maeſtà di Giovanni Subieſcki glorioſiſſimo Re di Polonia nella famoſa vittoria e librrazione di Vienna ſeguita l' anno 1683. Ode Pindarica dedicata alla ſuddetta Sereniſſima Altezza dall' Autore. In Faenza per Giuſeppe Maranti Stampatore Epiſcopale in 4.*

MAJOLUS Johannes-petrus Faventious ex O. Servorum. Laudatur ad annum 1671. a Borſetto inter Laureatos in ſacra Theologia T. II. pag. 484.

MAJOLUS Joſeph nobilis Faventinus & Ravenoas, Pontificios in Flaminia Exquæſtor. Oratione ſunebri honeſtatus fuit a Hieronymo Fabro Raveuoate aono 1657. Vide *Fabri Hieronymus*.

MALPELUS Hieronymus alumnus Conventus Balneocaballenſis O. FF. Min. Convent. In ſcholaſtica diſciplina exerçitatiſſimus, deceſſit Pariſiis anno 1502. ut ad annum 1273. Tomo IV. ſuorum Annalium pag. 385. enuntiat Lucas Wadingus.

MALPELUS Michael Legum doctor & Poeta Sec. XVI. qui die VII. julii anni 1591. defunctus eſt in ſua Baloeocaballi patria, humatus in Eccleſia S. Franciſci. Leguntur aliqua ingenii ſpecimina in variis Collectinnibus, carmenque adjectum ad Arithmeticam Franciſci Pagani. De eo Coletus pag. 84. In Catalogo Scriptorum &c.

MALPELUS Thomas Rector Eccleſiæ S. Michaelis Baloeocaballi: Vivebat ſub fioem feculi eisp ſi. In jure verſatus edidit:

Diſcorſo Apologetico, overo la nuova Parrochialità della Chieſa di S. Michele di Bagnacavallo, illuſtrata e difeſa. In Forlì per Gioſeffo Selva 1698. in fol.

„ Brevis & compendioſa informatio ſuper „ uoa Faveut. quæ revideteur, Jurium pa„ rochialium. Forolivii 1698. in fol. " Coletus Ibidem.

MALUSARDUS Frigdiaous Balneocaballenſis Camaldulcoſis monachos, & Abbas tribos vicibus monaſterii Claſſenſis. Scripſit curſum Philoſophicum. Itidem habetur ipſius. „ Diſputatio de poteſtate Abbatis Generalis „ Camald. ad præcipienda ſub mortali culpa „ ea, quæ quamvis ſint ſecundum Regulam „ & Conſtitutiones, non ſuot tamen alias „ præcepta, ſeu materia voti; ad Gregorium „ Cicolinum Piſaurenſem, Abbatem genera„ lem Camald. " Extat ms in Bibliotheca „ Claſſis. Obiit Frigdianus anno 1637. Facile unos ex ejus majoribus fuit Gregorius Maloſardos Epiſcopus Cæſenas, ſcriptor commentarii in Matthæum, qui diem obiit anno 1409. de quo etiam Fabritius.

MANFREDIA familia. „ Hiſtoria bujus „ celebris Familiæ, quæ dominatum obtiouit „ tribus fere ſeculis Faventinæ urbis, & „ ſubinde etiam comitatus Vallis Lamonis. " Aſſervatur in Bibliotheca Vaticana T. VI. Inveotarii ſub num. 3189. ex recenſione Bernardi Montfauconii Bibl. Bibl. T. I. pag. 119.

MANFREDUS Aſtorgius I. Dominus Faventiæ ab anno 1379. ad 1405. quo in ſuſpicionem defectionis veniens, Faventiæ capite mulctatus fuit, juſſu Balthaſſaris Coſſæ S. R. E. Cardinalis Apoſt. Sedis Legati. In Collectione Leonis Allatii pag. 67. Epigramma Italicum ipſius habetur ad annum circiter 1396. ad Francum Sacchetti, quo ei confirmat ad ſex menſes regimen & officium quoddam, quod ei contulerat. Videatur etiam Creſcimbenius pag. 196. Tom. I. & pag. 29. T. V. Vulgaris Poeſis.

IDEM „ Mandatum de relaxandis villis, „ quas ipſe poſſidebat in comitatu Imolæ an„ no 1380. " Ext. in Mantiſſa chartarum Bononienſium, col. 632. Acceſſionum Faventinarum.

IDEM. „ Concordia inter ipſum, & ma„ gnificum Commone Bononiæ, ſuper reſti„ tutione Caſtelli Solaroli dicto Communi, „ & illuſtri Johanni Bentivolo Bononiæ Do„ mino, anno 1401. " Ibidem col. 633.

IDEM. „ Petitiones contra Dominos de „ Polenta 1404. " Ibidem col. 644.

MANFREDUS Aſtorgius II. Faventiæ Princeps ab anno 1447. ad 1468. „ Decretum „ anni 1453. circa officiales cuſtodiæ urbis „ Faventiæ. " Ibidem col. 490. Habetur ad ipſum Hortatoria epiſtola Timothei Canonici regularis Veronenſis ad ſumenda arma adverſus Turcas; quæ incipit: „ Adjuvarem & „ te animoſiſſime Euſtorgi Manfrede &c. " apud Clementininm ad annum 1453. Videatur & Tonduccius pag. 496.

MANFREDUS Aſtorgius III. qui dominatus fuit ab anno 1488. ſoitque poſtremus Faveotiæ dominus. Is, ſpei magoæ adoleſcens, redactus in poteſtatem Valentini ducis Borgiæ, quartodecimo ſuæ ætatis anno, Romamque perductus, una cum fratre crudeliter necatus eſt, & in Tyberim projectus anno 1501. „ Statutum circa officiales cu„ ſtodiæ urbis Faventiæ, excogitatum qui„ dem olim, & editum per illuſtriſſimum „ Faventiæ Dominum Johannem-galeatium „ de Manfredis ejus proavum, ſed cum ve„ tus illud exemplar caducis atque feneſcen„ tibus literis ita fordidum & lacerum eſ„ ſet, ut nullus propemodum ſenſus hauriri „ poſſet, magnificorum novorum præfectorum „ opera recentibus literis fuit renovatum, „ quorum triumvirorum nomina hæc ſunt: „ D. Bartholomæus Paxius raræ prudentiæ, „ ſenilis gravitatis, inſignis nobilitatis vir, „ tum clarus Juriſconſultus, tum Eques au„ ratus magnificus; Philippus item e Bajo„ lioa

„ lius domo generosa natus, vir quidem suo, & D. Gregorii olim patris sui splendidissimi Equitis aurati & Jurisconsulti, magno splendore majorumque suorum auctoritate conspicuus; nec non Uguccio ex Feneiolis familia in urbe tum veteri, tum & non ignobili, qui & ipse vir est principum negotiis, & usibus reipublicæ idoneus atque perutilis. Accedit his triumviris scriba & notarius ser Johannes Zuchulus vir quoque non vulgaris, & ingenii bonitate, & familiæ titulis decorus. Inierunt triumviratum anno a natali Christiano M. cccc. LXXXXIII. Kalendis januarii. "

IDEM. „ Decretum ad reprimendas meretrices, ordinatum & factum, tempore nobiliorum & generosiorum virorum, domini Vandini eximii doctoris & militis aurati, & ser Paduani de Seguritis, & ser Jacobi Cittadini de Cittadinis anno 1497. " Ext. in Accefs. Fav. col. 793.

IDEM. „ Epistola ad Gabrielem Calderonium Oratorem suum in Urbe; " atque ipsius „ Calderonii instrumentum de censu solvendo Cameræ Apostolicæ pro dicto Domino suo Astorgio III. " Ext. apud Tonduccium pag. 550.

Magister Astorgii III. fuit Sebastianus Zacharias Canonicus Faventinus. Ejusdem Astorgii numisma illustravit amicissimus noster Guido Zannettius Bononiensis, Antiquariæ rei & nummariæ valde peritus, dicavitque dissertationem suam Jacobo Zaulio nobilissimo Comiti Faventino anno 1768.

MANFREDUS Carolus, filius Astorgii II. Princeps ab anno 1468. ad 1477. quo una cum Friderico Episcopo fratre pulsus fuit ab urbe & a dominio Faventino. Tonduccius pag. 21. refert inscriptionem illi positam super xystum publici palatii: „ Quam cernis aere nitentem plurimo porticum, Karolus secundus Manfredus ad patriæ ornamentum construxit. " Cum tamen Carolus totam porticum non potuisset perficere, ea absoluta fuit anno 1614. „ Regiam Palatinæ porticus structuram a Karolo II. Manfredo olim Faventiæ Regulo ad celeberrimæ Athenarum Poeciles æmulationem incohoatam, rerum ac temporum vicissitudine interruptam, Dominicus Rivarola S. R. E. Cardinalis Æmiliæ Legatus, de patriæ nostræ splendore sollicitus Princeps, perficiendam curavit anno D. M. DC. XIV. Antiani ex S. C. " Leguntur pariter in eodem loco sequentes versus:

„ Karolus hanc speculam Manfreda a gente secundus
„ Erexit laudis pignora clara suæ.
„ Martis ut hinc festi ludo simulacraque pugnæ
„ Despectet populus, cunctaque gesta fori.

MANFREDUS Franciscus de Faventia. Reponitur inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1291. apud Sartium pag. 249. in Appendice ex Codicibus Memorialium archivi publici Bononiensis. Franciscus primus fuit, qui libere tyrannidem sive dominatum obtinuit in urbe Faventina initio Seculi XIV. & defunctus est anno 1343.

MANFREDUS Fridericus Astorgii II. filius, Caroli, Galeotti &c. frater, creatus Episcopus patriæ anno 1469. „ Epistola ad Galeottum fratrem Principem Faventinum; " qua ei mittit opusculum Ambrosii Abbatis generalis Camaldulensis de Sacerdotio Christi. Typis impressa postea fuit ea epistola una cum dicto Opusculo eodem seculo XV. Bononiæ, anno scilicet 1496. per Hugonem de Rugeriis sub die XXII. madii in 4. apposito titulo: „ De Sacerdotio D. N. J. C. per sanctum virum Ambrosium Camaldulensium Generalem patrem. "

MANFREDUS Galeottus, pulso Carolo fratre, Faventiæ declaratus Princeps ab anno 1477. ad 1488. „ Regestum epistolarum. " Hoc reperiebatur olim apud Azzurrinios Comites, testimonio Tonduccii, quarum etiam plures ipse per extensum inserit Historiæ suæ Faventinæ, illas scilicet ad Oratores Ligæ, ad Ducem Mediolani annis 1482. & 1483. ad Andream Recuperatum procuratorem suum anno 1480. pag. 520. 524. 525.

IDEM. „ Decretum circa Officiales custodiæ urbis. " Ext. in Accefs. Favent. col. 792.

Sub fornice contiguo testudini templi majoris Faventiæ ad annum 1477. legitur: „ Regnante Galeotto de Manfredis Faventiæ Domino. " Continuavit nimirum ædificium Cathedralis Ecclesiæ, inceptum a Friderico Episcopo ejus fratre. Fridericus Galeottum fratrem in epistola supradicta multis nominibus laudat: „ Quis enim, loquit, vel alienissimus non vehementer admiretur, & amet ingenium illud tuum agile, atque profecto aureum ad omnem virtutis speciem aptissimum? Nam ut modulandi, militandi, delicatiorisque Musæ peritiam omittam, dici non potest, quantum mihi placeat, quod tanquam religiosissimus princeps sacrarum quoque literarum lectione delecteris, quæ sectatores suos æternos atque immortales reddunt. Neque possum tanta suavitate, tanta fragrantia virtutum non dulciter affici, quod familiam nostram tam honestissimis ornes titulis &c. Studio discendi peritus Galeottus ornatissimam librorum struem sibi comparaverat. Audiatur etiam elogium, quod illius texuit Johannes-antonius Flaminius. „ Non tamen inferior virtute armorum, & aliis dotibus insignis Galeottus extitit, literis etiam præditus, & literatorum hominum mirificus fautor & cultor. Hic pulcherrimam & pretiosissimam habuit Bibliothecam librorum mirifice ornatorum &c. " Divendita hæc postea fuit, curante præsertim Bartholomæo Fontio, Oratori Mathiæ invictissimi Hungariæ Regis. Quod literatis faverit, colligitur ex amicitia, quam cum ipsis habuit. Extat ad ipsum Angeli Politiani distichon in libro Epigrammatum ipsius. Ad Galeottum Faventinorum Principem Antonius Constantius de Fano epistolam ex ea urbe dedit de Camelopardali anno 1487. ex qua plura ex-

scripsit Samuel Bochartus libro III. sui Hierozoici cap. 21. „ Infelicem tamen exitum, „ subdit Flaminius, Galeottus fortitus est, „ siquidem a domestica sua, odio & fraude, ut creditum est, Franciscæ uxoris „ suæ, Johannis Bentivoli secundi filiæ, ut „ nescio quas ulcisceretur injurias, peremptus „ est, “ cujus miserabilem & violentum obitum descripsit Alexander Zuccolus in epistola ad Gregorium filium, & carmine deflevit Marcus-antonius Aldegerus Mantuanus vates, quod ex codice nostro num. 1130. aliquando, si per vitam licebit, in lucem edemus, cum MSS. Codd. nostros illustrabimus.

MANFREDUS Johannes-galeatius Astorgii I. filius. Condidit Statuta municipalia terræ Brasighellæ & districtus Vallis-Lamonis, quorum initium profert Tonduccius pag. 463. nimirum: „ Levavi oculos meos in montes, „ unde veniet auxilium mihi. Quibus verbis „ ego Johannes Galeaz de Manfredis, geni„ tus olim bonæ memoriæ magnifici domini „ Astorgii q. domini Johannis, domini Ri„ cardi, primævus Apostolicus Comes, vos „ Hamonicos colles & collium vallem convexam prædilectam, quos mei suggestione „ sagena ætherei piscatoris a vestra quondam „ genitrice secrevit, tanquam pullulans late „ germen „ &c. “ Condita fuera hæc Sta„ tuta a Johanne galeatio anno 1410.

IDEM. „ Statuta urbis Faventiæ. “ Formata quidem fuere eodem anno 1410. sed nondum approbata; ea dumtaxat anno 1414. confirmavit Gregorius papa XII. cum ei Vicariatum contulit. Proemium horum Statutorum civitatis Faventiæ est istud. „ Rubrica „ prima. Legum sanctio Jurisconsultorum & „ Principum voluminibus per digesta mor„ talium actus dirigens &c. “ Apud Tonduccium pag. 468.

IDEM. „ Epistola ad Cardinalem de Fli„ sco. Apud eumdem pag. 464.

MARADIUS Cajetanus Canonicus & Patritius Faventinus. *Compendio della Rettorica, nella quale si dà nuovo, facile ed utilissimo metodo d' insegnare l' arte Oratoria, e nel quale si ritrovano raccolti e compilati i più principali e i più prattici insegnamenti di quest' arte, dato alle stampe per uso delle scuole. Trattato ancora dell' Invenzione e della Disposizione*. In Faenza presso l' Archi 1737. Compendium hocce elucubravit Johannes-angelus Serra Patritius Cæsenas, Ordinem fratrum Cappuccinorum professus. Maradii vero est epistola nuncupatoria ad Franciscum Cardinalem Barberinum, & simul præfatio ad Lectorem in Serræ auctoris opus.

MARADIUS Vincentius Patritius Faventinus. Resolutiones forenses Antonii Gabrielis Calderonii Faventini, absente earum auctore, qui tunc erat Rotæ Auditor in urbe Januensi, edidit Bononiæ anno 1709. præmissa quoque epistola, in qua disserit de nobilitate & antiquitate familiæ Calderoniæ, & de laudibus potissimum Antonii Gabrielis, adjectis pariter summariis & indicibus necessariis. Subjicimus integrum titulum, quem Maradius fecit Calderonii libro, „ Antonii „ Gabrielis Calderonii JC. Faventini, inter „ Patricios ex XII. viris Prioribus & sancti „ Officii Consultoris, olim Arimini, Forolivii, Cæsenæ ac Imolæ Gubernatoris, in „ Legatione Æmiliæ, in Rota Lucensi, Fer„ rariensi, nunc vero Januensi Auditoris. „ Resolutiones forenses, S. Rotæ Romanæ „ Decisionibus exornatæ, in quibus celebres „ quæstiones canonicæ, civiles & crimina„ les, quæ in forensibus tribunalibus pluri„ mum occurrunt, facili methodo disceptan„ tur & resolvuntur. Tomi duo in folio SS. „ D. N. D. Clementi XI. dicati. Bononiæ typis HH. Petri-Mariæ Monti M. D. CCIX. “

MARCHESIUS Albertus a Cotiniola. „ In„ ter Minores Observantiæ eximius divinæ „ scientiæ lector & religiosæ magister perfe„ ctionis edidit: Cœliloquium morale altissi„ ma eruditione plenum, & die decima ju„ nii anni 1531. migravit ad superos; “ Arturus in Martyrologio sub die decima junii; Exscribit Arturum Marchesius in Monum. Vir. Ill. pag. 38. Borsettus etiam T. II. pag. 372. de eo verba facit. Possevinus T. I. Appar. Sacr. pag. 33. opus Alberti appellat Colloquium morale, sed falso titulo, citatque Henricum Villotium in Athenis Sodalitii Franciscani. Magnanus T. II. pag. 40. Cœliloquium editum Bononiæ anno 1529. per Johannem-baptistam Faelli scribit. Quare recte Albertus Fabritius in Bibl. Med. & Inf. Ætatis T. I. pag. 47. „ Albertus Mar„ chesius, ait, Cotiniolæ in Æmilia natus, „ & anno 1531. defunctus a Possevino tra„ ditur scripsisse Colloquium morale, aliis „ Centiloquium, rectius Cœliloquium libris „ VIII. distinctum. Prodiit Bononiæ 1529. “ Licet autem communiter hæc editio ut prima affertur, vidimus tamen alteram anteriorem editionem factam Imolæ anno 1527. in 4. quam & habemus.

Ut aliqua de hoc Marchesii opere dicamus, præcedit fratris Jacobi Regiensis Ord. Min. Reg. Observ. epistola data ex urbe Imolæ Calendis Quinctilibus anni 1527. ad eumdem, qua ipsum hortatur, ut opus multo sudore elucubratum in lucem venire sinat. Sequitur epistola altera ejusdem Jacobi ad lectorem, tum duplex prologus, qui est Marchesii. Succedit decastichon fratris Francisci de Castrocaro provinciæ Bononiæ, auctoris discipuli. Demum titulus Operis ait sequens: „ Celiloquium morale P. fratris Alberti Mar„ chesii ex Sichis de Cotignola O. Min. de „ Observ. Regul. S. Theologiæ ac Artium „ Lectoris peritissimi. “ Et ad calcem: „ Ex„ plicit Celiloquium morale D. fratris Al„ berti filii Benedicti Marchesii de Cotigno„ la O. Minorum de Observ. Artium ac S. „ Theologiæ doctoris sive lectoris peritissimi. „ Impressum Bononiæ in Ædibus Johannis„ baptistæ de Phaellis Bononiensis die 20. Maji „ 1529. “ Ex quibus in notitiam venimus familiam ipsius fuisse de Sichis, patremque Alberti fuisse Benedictum.

Postea habetur carmen ipsius auctoris.

„ Quisquis es, o lector, nostro en parce „ labori;
„ Quæ sunt dicta modo, dicta fuere prius.
„ Et quæcumque meo parvo sunt scripta libello

„ Ut

„ Ut mea non mea sunt, sic tue non tua sunt.

Tractat autem in suo libra De Cœlo super cœlesti, de Cœlo ampireo, de Astrologia, de Cœlo novo, quod & Chrystallinum dicitur, de Cœlo stellata, de duodecim signis zodiaci, de Planetis. De iis omnibus autem moraliter, sumptis ergumentis ab Astrologia vel Astronomia.

MARCHESIUS Georgius-Vivienus Bonaccursius Patritius Foro-liviensis & Faventinus, Eques Ordinis S. Stephani. Ipsius opera, quæ lucem viderunt, sunt sequentia.

„ Compendium histoticum civitatis Foro-„ livii; " opus insertum etiam thesauro Antiquitatum Italiæ Tomo IX. P. VIII. dicatum a Georgio amplissimis & clarissimis viris Conservetoribus & Consiliariis Senatus Foro-liviensis Kalendis augusti anni 1722. Præcedit epistola ejusdem Marchesii celebri viro D. Petto Wander-Aa, idibus octobris ejusdem anni, eliaque ad eumdem Kalendis jenuarii 1723. Titulus est. Georgii Marchesii Equitis „ Foro-livii civitatis celeberrimæ compendium „ historicum, in quo conditores, restauratores, vices bellorum & temporum, fines, „ incalarum indoles, situs, ager, fluvii, „ ædificia sacra & profana, atque ejusdem ci-„ vitatis Episcopi proponuntur. Lugduni Ba-„ tavorum sumptibus Petti Vander-Aa. "

IDEM. „ Vitæ Virorum illustrium Foro„ liviensium. Forolivii 1726. "

IDEM. „ Monumenta Virorum illustrium „ Galliæ Togatæ. Forolivii 1727. "

IDEM. *La Galeria dell'onore, ove sono destritte le segnalate memorie del sagro Ordine militare di S. Steffano P. e M. In Farli 1735. Parti due in foglio.*

IDEM. *Memorie Storiche dell' antica ed insigne Academia de Filergiti della Città di Farlì. In Farlì 1741. in 4.*

IDEM. *Antichità ed Eccellenza del Protonoriato Apostolico Partecipante, colle più scielte notizie de Santi, Sommi Pontefici, Cardinali e Prelati, che ne sono stati insigniti sino al presente. In Faenza pel Benedetti Impressore Vescovile 1752.*

Præterea: „ Equitis Bajulivi Georgii Vi-„ viani Merchesii Bonaccursii patritii Foro„ liviensis & Faventini Eclogæ & Elegiæ. „ Foroliaii 1743. In 4. " Demum ipsius Marchesii est: *Lettera al P. N. N. in cui si scuoprono alcuni errori, che si ritrovano nelle Addizioni all' Italia Sacra di Ferdinando Ughelli intorno alle persone di Monsignore Bernardino Marchesi Vescovo di Sarsina*; In Tomo XIII. Collectionis Calogerienæ Opusculorum &c.

MARCHESIUS Hieronymus a Cotiniola. Insignis pictor, qui circa annum 1480. florebat, ac Neapoli ac Bononiæ, Pisauri quoque multa penicillo expressit egregie. Borsettus T. II. pag. 451. citatis Vasario P. III. Vol. I. in vita Bartholomæi Balneocaballensis, & Malaesia P. II. Felsinæ Pictricis, & Orlendio in Abecedario Pictorico. Bonolas pag. 222. Historiæ Cotinioleasis eddit Hieronymo etiam Marchesium elterum egregium *Litt. Favent.* Pictorem, quem laudetum esserit a Hieronymo Fabrio.

MARCHESINUS Nicoleus Presbyter Faventinus. In Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo XVIII, apud Montfauc. Bibl. Bibl. pag. 281. extat codex qui profert hunc titulum: „ S. Gregorii Moralium in Job para „ prima & para secunda. " Ad calcem legitur: „ Nicolaus Marchesious presbyter Fa-

A „ ventinus scripsit. " Licet Nicolaum calligraphum dumtaxat & amanuensem fuisse arbitremur, ipsius tamen memoriem vel saltem suscitare non piget.

MARCIANUS Johannes-baptista. Locum hebet inter Jurisconsultos Faventinos productos eh Johenne-antonio Flaminio.

MARCUS Faventinus pictor. Floruit Seculo XVI. Mentionem honorificeam ipsius facit Philippus Bonannus S. J. in Templi Veticani historia pagg. 226. & 227. his verbis: „ Porticus delineata a Raphaele Urbinate sub

B „ Leone X. Illius fornices variis picturis „ exornerunt cum ipso Raphaele multi Pi„ ctores præclari, qui ea ætate, quam au„ ream vocavit Vasarius, floruerunt, inter „ quos Johennes-franciscus, vulgo *il Fattore*, illius discipulus, Julius quoque Roma, nos, Marcus Faventinus, qui volucres, „ animalia ceteresque icunculas expressit, „ quales viderat in ruderibus palatii Titi „ Imperatoris prope templum Divi Petri ad „ Vincula detecti, " Et agens de Aula, quam Ducum appellant: „ Hanc, idem sub„ dit, Gregorius XIII. cum proximis cubiculis

C „ pictoris exornati jussit. In illis zonas de„ pinxerunt Rephael Regiensis, Marcus Fa„ ventinus, Johannes-baptista Picenus & Pa„ sis Romanus. " Videtur Marcus discipulus fuisse Raphaelis Urbinatis, cujus cutem familiæ, nobis ignotum.

MARESCOTTUS Bertholomæus. *Li sette Salmi Penitenziali del Santissimo Poeta Davitte, dichiarati in lingua volgare.* Incipiunt: *A grandissima ragione &c.* Asservantur in Bibliothece MSS. Thomæ Farsetii cultissimi & nobilissimi Veneti Patricii In Codice I. ex

D numero Codicum linguæ Italicæ; quorum codicum illustrator putet opus hocce ineditum, atque scriptum a Marescotto circa medietatem Seculi XVI. Reipsa vere Bertholomæus Merescottus fuit ab Episcopo Faventino, Johanne-baptista Seghicello, cui ipse subjiciebatur, quia Mariscotta gens erat ab oppido Maradii, deputetus ad proferendam orationem in Synodo Faventine enni 1565. de *Utilitate Concilii Tridentini*; quæ oratio impresse fuit Florentiæ in 4. eodem anno epud Junctas, & a suo auctore dicata fuit Silvano Rastio itidem Maradiensi, monacho Camaldulensi.

E Marescottorum temen familia reperitur etiam inter Faventinas jem inde ab enno 1195. & facile ex Feventia transmigreverit Maradium.

MARESCOTTUS Johannes-entonius. Cum laude recensetur a Flaminio inter præstantes urbis Feventinæ Jurisconsultos.

MARSILIUS Antonius Doctor & Medicus in oppido Brisichellensi. *Risposta e quanto si* con-

contiene nella lettera del Cavalier Saguntino, stampata in Pesaro nell' anno 1756. e diretta sotto ammante di difesa allo stesso Marsili. In Faenza pel Ballanti impressore del Santo Ufizio. Refertur in Notitiis Literariis Lamii anni 1757. ad pag. 318. & in aliis Monumentis, sive *Memorie per servire alla Storia Letteraria*.

MARTINUS Canonicus & Magister Faventinus. Nominatur in tabulario Capitulari Canonicorum ad annum 1228. quo commissa ipsi fuit a Gregorio pp. IX. causa inter Thedericum Archiepiscopum Ravennatem, & inter Monasterium S. Adalberti in Pereo. Vide Annales Camald. T. IV. pag. 339. ad annum 1237.

MARTINUS alter Magister, S. Rentii, hoc est Terentii ecclesiæ Faventinæ Capellanus. Nominatur in eodem Canonicorum Faventinorum archivo ad annum 1203.

MARTIUS Vitalis monachus Camaldulensis ex Faventia. Sub ejus nomine prodiere plura scripta contra Quæstiones Vallumbrosanas Fidelis Soldanii; re tamen vera auctor eorum operum fuit Guido Grandius Abbas Camaldulensis, dum Visitatoris officio fungebatur per eos annos in urbe Faventina.

MARZARIUS Lælius. Ipsum memorat Franchinus in sua Bibliosophia inter illustres concellitas conventus Faventini O. FF. Min. Convent. quem insuper fuisse Theologum cujusdam Nuntii Apostolici in Regno Poloniæ, & decessisse anno 1618. scribit.

MASOTTI Dominicus Faventinus, actualis lector Chirurgiæ, & Lithotomiæ magister in regio hospitali S. Mariæ-novæ de Florentia & penes Magnum Ethruriæ Ducem. *La Litotomia delle Donne perfezionata. In Faenza 1764. in 4. con figure in Rame presso l' Archi*. Præcedunt binæ attestationes regiæ Chirurgicæ Academiæ Parisiensis, cujus judicio opus suum, antequam ederet, supposuit Masottus. Sequitur nuncupatoria epistola viro nobili, & Equiti ordinis S. Michaelis Morandio, membro Academiæ regalis Scientiarum societatis Londinensis; inde monitum ad lectorem. Anno 1756. Florentiæ vulgaverat epistolam de eadem operatione in mulieribus, absque necessitate incisionis; in hoc vero opere objectiones omnes solvit, & perfectionem instrumentorum ad eam peragendam declarat, additis felicibus experimentis a se tentatis. De hoc Masotti opere dignum elogium legitur in novo Diario Literatorum Italiæ sub num. XLII. articulo XIV. Laterali autem incisione oritur pro extrahendo lapide in masculis. Alia plura invenit & edidit vel parata habet ad perfectionem artis suæ egregius vir, ut recenter edidit: *Dissertazione sull' Aneurisma del Poplite ec.*

MATTHÆUS Canonicus Subdiaconus ecclesiæ Faventinæ & Magister. Recensetur ad annos 1237. & 1247. in chartis Canonicorum ejusdem ecclesiæ.

MATTHÆUS Eschinus a Spoleto O. S. Augustini. Fuit Episcopus Faventinus ab anno 1300. ad 1312.

MAURITIUS ex familia Morroni Faventina Abbas Camaldulensis ex professione Monasterii Classensis. „ Synodus ab ipso celebrata anno 1583. ad Fractas. “ Dirio hæc appellabatur ditio Ravanniana in territorio Faventi, & pertinebat ad Abbatiam Classensem, cum jure civili & criminali, ac cum potestate congregandi synodos. Extat in archivo S. Romualdi de Urbe, & in altero Classensi.

MELLIUS Marcus-antonius Faventinus, Medicinæ & Philosophiæ Doctor. „ Pohimation, sive Tractatus Medico-physicus de „ Terræmotu Æmiliano anni 1688. Foro„ livii anno 1701. “ Dicatus est a Mellio Fabritio Cardinali Spadæ. Cinellius *nella Scanzia* XIV. Ferrariæ editum typis Collegii S. Nicolai in 12. anno 1693. asserit, dicatamque Epileptícam orationem scribit Cosmo II. (dic III.) Magno Ethruriæ Duci VI. sed Peregrinus Dandi in magno Literatorum Diario Foroliviensi refert ad annum 1701. Johannes-baptista Bursierius hoc opus citat in tractatu: *Delle Acque di S. Cristoforo pag.* 23. Stylus Mellii Latino-barbarus est, & cum indignatione legitur.

MEMORIA *intorno agli ultimi successi del Vajuolo innestato particolarmente in Toscana, pubblicata dal Dottor Vincenzo Baccarini da Faenza Medico alla Barbara; aggiuntovi l' esame di alcune riflessioni sopra l' inoculazione non ha molto pubblicate da Monsieur Rast Medico a Lione. In Faenza 1765. Pel Martini &c.* Heic loci referimus hanc Vincentii Baccarini Faventini memoriam, quæ nos fugit ad literam B. Baccarinus eam dicat primario Magistratui urbis Faventiæ præteriti anni, & post exactas relationes Doctoris Johannis Targioni Tozzettii, nec non Doctoris Xaverii Manetti præceptoris sui, patrocinatur insitioni, invehens in eos, qui mordicus sententiam contrariam tuentur, improbantque inoculationem.

MENGUS, seu Mingus Blanchellus. Vide *Blanchellus Mengus*.

MICHELINI Petrus de Tredotio J. V. D. Affertur a Borsetto pag. 155. T. II. Gymnasii Ferrar. ex Rotulo in Memoriali anni 1541.

MILCETIUS Donatus Faventinus, monachus Camaldulensis. Variorum Operum tum editorum tum manu-scriptorum est auctor, quæ tam sub nomine Donati, quam sub altero Johannis-mariæ nomine, quod in seculo gerebat, composuit. Syllabum utrumque ipsorum subjicimus.

Della Libera necessità. Paradosso Accademica all' illustrissimo e reverendissimo Monsignore Zeno Vescovo di Torcello. In Venezia per Giacomo Sarzina 1638. in 4.

Ode Panegirica e Sagra sopra la vita e morte della beata e gloriosissima suor Maddalena de Pazzi Fiorentina monaca Carmelitana. In Venezia 1669. presso Alessandro Zatta in 4.

Argomento e ristretto dell' Erminia in Antiochia. Musicale Dramma del Signor Giovanni-maria Milcetti, da esser in Musica rappresentato in Murano nel presente carnovale dell'

anno 1657. In Venezia per Camillo Bortoli 1657. in 4.

Lettere di vario stile, In Ravenna per Pietro de Paoli 1652.

La Clio, Poesie. In Padova per Giambattista Pasquati 1662.

Ruth Moabitide. Dramma sagro, In Padova per Giacomo Cadorini 1670.

Lettere di antichi Eroi. In Padova per lo stesso 1670.

In Bibliotheca nostrorum mss. Codicum cetera habemus hujus scriptoris; nimirum.

Lettere dall' anno 1643. al 1656. dall' anno 1656. all' anno 1660., dal 1660. all' anno 1666. dall' anno 1666. al 1673. Tomi quattro in foglio in Codicibus 526. 527. 528. 529.

Tragedie e Drammi: La Cleopatra, Ergindo, il Cavaliere Desterrado, Raggiro di fortuna, e di amore, L' ombra placata pastorale dramma di Filopono Emoli Lamonese; sub quo nomine se occultavit. *Il Limbo afflitto per la Passione di N. S. J. C. L' ira ultrice di Cinthia offesa. La pietosa Esoriba. Il Faeo. Theuperomachia.* In Codicibus 524. & 560.

Lettere di vario stile, e di antichi eroi con la cronologia pontificia. In Codice 523.

Discorsi per Santi. In Codice 559.

Prediche per l' anno 1654. Codex spissus in 4. sub num. 561.

Rime volgari. Codex 562.

Il Brittano, o siano le sagre gesta di S. Maglorio Vescovo di Doul, con lettere e discorsi. Codex 563.

Dodici Generali Camaldolesi. Codex 563.

Volgarizzamento dei primi dieci libri della Città di Dio di S. Agostino. Codex 522.

Quaresimale ms. Extat in Bibliotheca S. Mariæ-angelorum de Florentia.

Traditur Milcettium instituisse in literis celebrem Helenam Corneliam Episcopiam nobilissimam Virginem Venetam. Pluras ipse linguas callebat. Toto vitæ suæ tempore scripsit, Apolline tamen, Minerva, Musisque invitis atque repugnantibus. Post mortem Severi Senesii Vangaticiensis monachi Historiam Camaldulensem ad annum usque 1661. prosequutus est, Senarum in multis emendavit, sed uterque optimæ voluntatis, at non ingenii apti, licet ambo de re Camaldulensi meritissimi. Obiit Milcettius anno 1674.

MILCETTIUS Hiacynthus, patruelis Donati mox dicti. „ Oratio Latina in honorem „ S. Thomæ Aquinatis recitata in ecclesia „ S. Augustini Faventiæ anno 1635. „ Laudatur ab eodem Donato epistola xx. inter illas varii Styli pag. 31.

MILCETTIUS Paulus-antonius. Inter celebres Medicos Faventiæ reponitur a Flaminio in epistola de Laudibus hujus urbis. Donatus tamen noster binos Paulos-antonios Milcettios notissimæ famæ distinguit. Extat ipsius sepulcralis inscriptio in ecclesia Faventina S. Augustini in hæc verba. „ Paulo-antonio „ Philosopho ac Medico excellentissimo, qui „ ob singularem ejus in omni genere doctri„ nam & multas tam privatorum hominum „ quam Reipublicæ sublatas ægritudines, ac„ ta patria, nedum Milcetta familia claruit, „ Petrus Paulus non ignarus quid paternæ „ virtuti debeatur, posuit M.D.LVIII. Jaco„ bus Petrarius Pictor Ferrariensis. “ Schraderus ipsam inscriptionem refert pag. 405. Monumentorum Italiæ; sed pro Paulo-antonio habet Paulo-anio.

MILCETTIUS Petrus-paulus Medicus præstans. Vivebat ætate ejusdem Donati, de quo mentionem facit in suis epistolis; in quibus etiam ex Faventinis laudat Jacobum Badium, Virgilium Roudinini, Johannem-baptistam Catolum, Johannem Zarattinum Castellinium, Robertum Ceninum suo tempore viventes. Epistola vero xxiii. pag. 228. ad annum 1652. celebrat nomen Terentii Laderchii, a quo scribit se noticias requisivisse pro concinnanda Historia Faventina, cujus compilandæ onus susceperat, cujusque epilogum animo conceperat. Inter schedas tamen ipsius nil reperimus, quod illustret Faventinam Historiam.

MILCETTIUS Vincentius sive Melcettius ad annum 1598. Praefertur a Borsetto T. II. Gymnasii Ferrariensis pag. 482. inter Laureatos in Sacra Theologia.

MINUS Magister Scriptor de Faventia notarius, facile calligraphus. Nominatur in pagina anni 1380. tabularii Azzurinii Sacc. VII. occasione Francisci Bertuccii olim Magistri Mini Scriptoris, quare Minus ante eum annum vixerat, jamque defunctus fuerat. Cum tamen præter titulum Scriptoris, alio donaretur Magistri, facile, præter peritiam elegantiamque scribendi, pollebat in aliqua scientifica facultate.

MIRABINUS vel Mirabilius Angelus Faventinus ex O. FF. Prædicatorum. Totius dominii Ducis Ferrariensis generalis Inquisitor fuit anno 1578. Id habet Borsettus T. II. pag. 479. Sed Jacobus Eccardius T. II. Script. O. FF. Prædicat. pag. 296. ad annum 1590. sequentia addit de Mirabino: „ Frater Angelus Mirabinus Italus Faventinus „ anno circiter M.D.XC. inquisitorem gene„ ralem agebat Venetiis, teste Ractio pag. „ 354. a quo etiam laudatur, ceu vir do„ ctissimus atque humanissimus, sibique no„ tus. Hunc Rovetta etiam inter Scriptores „ recenset ad annum 1583. nullo teste ad„ hibito, hæcque ab eo relicta opera scribit, „ ubi serventur, vel impressa, vel manuscri„ pta, non indicans, de quibus penes eum „ fides.

„ Tractatus rerum sui temporis memora„ bilium. “

„ Commentarium super librum Aristotelis „ de Anima. “

MONIUS Honuphrius Canonicus Faventinus Seculi XVI. „ Epistolæ ad Julium Ca„ stellanium Canonicum Faventinum. “ Reperiuntur inter illas Castellanii, quarum editionem ipse procuravit Bononiæ anno 1575. Monii epistolæ Latinitatem elegantem sapiunt.

MONSIGNANI Angelica-Theresia Foro-liviensis, Sanctimonialis O. S. Dominici in parthenone S. Franciscæ Romanæ in Brisichella. Non alia ratione ejus nomen inserimus huic catalogo, nisi quia impulsu sui confessarii scripsit vitam suam, quam scriptionem inter-

intermittere coacta fuit ob supervenientem cæcitatem, ut fatetur P. Antonius Bombarda S. J. in vita, quam ipsius Angelicæ conscripsit, & edidit Foro-livii anno 1742. dicavitque Nicolao-mariæ Lomellino Episcopo Faventino. Nata Foroliviî anno 1657. obiit septuagesimo & octavo anno ætatis suæ, Christi 1735. quinquagesimo quinto religionis, quam auspicata fuerat anno 1680.

MONTANARIUS Apollinaris monachus Camaldulensis in Classe Ravennæ, Balneocaballensis. Cum Lector esset in monasterio Classensi publici Studii ejus loci edidit.

Secondo discorso accademico sul Problema, che lo schiaffo di Malco fosse più ingiurioso a Cristo del bacio di Giuda. In Firenze presso Vincenzo Vangelisti in 4. 1698. Primum non vidimus.

Vita di S. Romualdo sotto il nome di Renato Monti. In Roma 1707. in 8. e con aggiunte in Ravenna 1727. in 8. e finalmente in Fabbriano 1741. Hanc vitam agens de S. Petro Damiani memorat Albertus Fabricius in Bibliotheca Latina Med. & Inf. Ætat.

Informazione di fatto a favore dell' Abazia di Classe contro quella di S. Maria di Porto, sopra confini ec. in Ravenna 1725. in foglio.

Obiit Montanarius cum esset Abbas Classensis anno 1727. postquam pluribus annis monasterium S. Gregorii de Urbe rexerat, ipsumque & ecclesiam pene a fundamentis restauraverat. Illud gloriosum de Montanario refertur, quemdam familiarem Cardinalis Hannibalis Albani pro re certa constasse, eumdem Cardinalem sibi retulisse, Clementem XI. Romanum Pontificem eam de Montanario æstimationem retinuisse, ut si diutius vixisset, ipsum inter S. R. E. Purpuratos Patres foret cooptaturus; monasticam enim observantiam, doctrinam, peritiam & industriam in rebus gerendis ipsius summus hierarcha suspiciebat, præmioque donandam arbitrabatur. De eo loquitur etiam Coletus in Catalogo Scriptorum Balneocaballensium.

MONTANARI Jacobus a Balneocaballo, discipulus Thomæ Garzonii Canonici Lateranensis, & alumnus Conventus S. Francisci ejusdem loci. Electus fuit anno 1617. Minister generalis sui Ordinis. Obiit autem Venetiis anno 1631. humatus in ecclesia S. Mariæ Gloriosæ ejusdem instituti. Johannes Franchinus in Bibliosophia pag. 286. enumerat, ex recensione Theuli a Velitris, & Augustini Superbi a Ferraria, Montanarii opera, quæ nos quoque ex ipso referimus.

Nuova Scala al Cielo, che per i gradi de' Statuti Conciliari, SS. Padri e Dottrine Theologiche si avanza alla perfezione.

Livrea spirituale per ornato de Cavalieri di Cristo. In Venezia 1630. in 8.

Livrea spirituale o contrassegni del vero frate Minore Conventuale. In Bologna 1618.

Nuovo modo di ben servire a Dio. In Venezia 1630.

Seminario delle Virtù Cristiane. In Venezia 1630. in 8.

Babilonia vitiorum omnium.

Exercitia spiritualia. Cracoviæ 1620. & Interamnæ.

Carmina de Divinæ Sapientiæ triumpho. Romæ 1599.

De S. R. E. principatu & monarchia, Paulo V. Romæ 1608.

Reformatio Studiorum. Coloniæ 1619. in 4. & Perusiæ 1620.

Modo di far l' orazione mentale. Mondovì 1619. con altro modo breve di meditare in 4.

Lettera Pastorale scritta da Messina 21. Gennaro 1619. Stampata in Palermo e in Rimini.

Literæ Pastorales. Coloniæ 1619.

Lettera Pastorale. Mondovj 1619.

Lettera Pastorale da Bergnolle in Provenza 1619. In Mondovì.

Lettera Pastorale. In Padova 1617. in Firenze 1620. Altra da Vienna 1622.

Acta Capituli Provincialis Etruriæ anno 1618. Florentiæ 1619.

Acta Capituli Provincialis Argentoracensis anno 1618. Coloniæ Agrippinæ 1619.

Acta Capituli Provincialis Bononiæ 1619. Placentiæ 1621.

Acta Capituli Provincialis Pragensis. Pragæ 1620.

Manuale Minorum Conventualium. Neapoli & Bononiæ 1628. in 24.

Quoad exercitia spiritualia superius relata, vidimus hoc opus editum Interamnæ typis Thomæ Guerrerii M. DC. XX. cum hoc titulo: „ Exercitiorum spiritualium liber, qui etiam „ Mystica Theologia nuncupari potest, ex „ opusculis Seraphici ecclesiæ Doctoris per „ reverendissimum P. M. Jacobum Bagnacaballensem Ministrum generalem Min. Con„ vent. compilatus. Hæc est Mystica Theo„ logia, idest occultus sermo divinus, quo „ mens ardore disposita, linguis affectionum „ Christum suum dilectum in occulto allo„ quitur. S. Bonaventura in Mystica Theo„ logia in Proemio. " Sequitur diploma Pauli pp. V. anni 1606. die XXIII. maji, quo indulgentiam plenariam concedit facientibus hujusmodi exercitia, & adjicitur decretum Clementis pp. VIII. pro reformatione FF. Min. Conv. in Visitatione Apostolica domus & Conventus Basilicæ XII. Apostolorum de Urbe, habita a Sanctitate Sua die XVIII. mensis augusti M D XCI. Succedunt: „ Me„ ditationes de Vita, Passione & Resurre„ ctione D. N. J. C. ex opusculo S. Bona„ venturæ, quod inscribitur: *Lignum vitæ*, „ in hanc recentiorem formam redactæ, & „ ad tres hebdomadas accommodatæ. "

De Montanario agit Coletus pag. 85. in Catalogo Scriptorum Balneocaballensium, qui etiam pag. 87. refert inscriptionem positam in ecclesia S. Francisci ejusdem loci pro elogio trium Ministrorum generalium, qui prodierunt ex eodem Conventu; Raynaldi scilicet Gratiani, Philippi Porcacii & ipsius Jacobi Montanarii.

MONTANARIUS Johannes-evangelista itidem a Balneocaballo. Floruit anno 1589. Ejus carmina leguntur in variis collectionibus, epigramma quoque ad librum: *Sinagoga degl' Ignoranti* Thomæ Garzonii. Coletus ibidem pag. 89.

MON-

MONTANARI Joseph-antonius-armandus ex O. FF. Servorum Faventinus. *Specchio di Maria Vergine. Opera del Serafico Dottore S. Bonaventura, scritta dal sopradetto in Italiana favella. In Faenza per l' Archi in 8.*

Orazione Panegirica in lode di S. Pellegrino Laziosi. In Faenza M. DCC. XXIX. *presso l' Archi.* Recitata fuit in solemnibus diebus, quibus festivo apparatu & triumpho celebrata fuit ipsius relatio in Sanctorum canonem.

Panegirico in lode di S. Girolamo.

MONTI Philippus. Recensetur a Franchino in Bibliosophia pag. 245. inter celebres ascetas Faventinos Conventus Min. Convent. ejusdem urbis.

MONTI Vincentius a Fusiniano, alumnus Hieronymi Ferrii, Poeta supra ætatem illustris. Paratam habet elucubrationem Elegiarum Latinarum ad Propertii imitationem, quas versibus Martellianis reddere Italicas etiam cogitat.

MONTICULO (*de*) Johannes, & Johannes-antonius. Memorantur cum laude a Flaminio, ceu celebres Jurisconsulti Faventini.

MORANI Jacobus Faventinus. „ Ad amplissimos Bononiæ magistratus oratio. Bononiæ ex typographia Johannis Rossii 1567. in 4. " Oratio satis gracilis & tenuis.

MORIATUS Florianus. Sepulcralem loculum habet in ecclesia Faventina S. Augustini cum hoc elogio. „ Floriano Moriato Causarum patrono, sapientissimo, juris prudentia eloquentiaque viris principibus propter summam solertiam tum domi forisque carissimo, fratres honorarium hunc tumulum posuere anno M. D. VIII. mense aprili. " Legitur etiam apud Schraderum pag. 405. Monumentorum Italiæ.

MORRONUS Mauritius Faventinus, Abbas Classensis. Vide *Mauritius*.

N

NALDUS Antonius Faventinus clericus regularis Theatinus, qui pie defunctus est Romæ anno 1645. „ Summa Theologiæ Moralis, seu Resolutiones practicæ notabiliores casuum fere omnium conscientiæ, ad Dominicum S. R. E. Cardinalem Rivarolam Archiepiscopum Nazarenum. Bononiæ 1625. typis Theodori Mascheronii & Clementis Ferronii. "

IDEM. „ Quæstiones practicæ in foro interiori usu frequentes. Bononiæ 1618. in 4. "

IDEM. „ Resolutiones practicæ casuum conscientiæ, in quibus præcipue de justitia contractus, *livelli* vulgo nuncupati, & de Cambiis agitur. Apud Bartholomæum Fontanam. Brixiæ 1621. "

IDEM. „ Adnotationes practicæ ad varia Juris Pontificii loca. Romæ 1632. apud Franciscum Caballum in 4. " Transmissæ sunt ad Antonium Barberinum S. R. E. Cardinalem. Vide Annales Silos, & Bartholomæum Parti Theatinum Ferrariensem T. II. Missionum Orientalium lib. IV. & Magnanum T. II. pag. 223. qui tamen scribit Antonium Naldium dicasse Summam suam Cardinali Augustino Galaminio.

NALDUS Johannes. Inter Laureatos in S. Theologia ad annum 1618. affertur a Borsetto P. II. pag. 482. Gymnasii Ferrariensis. Forte unus ex Canonicis Faventinis, de quibus infra.

NALDUS Philibertus S. R. E. Cardinalis: „ Hujusce majores, inquit Ciacconius T. III. col. 928. Catanei de Vecciano castro Braschellæ Faventinæ diœcesis in Æmilia fuisse tradunt Faventina Monumenta, Naldi dicti a Naldo eorum progenitore. Natus anno 1523. in Galliis, in Parisiensi Academia ita litteris vacavit, ut nulla habita ætatis ratione, adhuc juvenis, vix enim vigesimum attingebat annum, Latine tamen & Græce doctissimus erat. Engolismensem prius, inde Antisiodorensem rexit ecclesias. Carolo IX. Galliarum Rege instante a Pio IV. Presbyter S. R. E. tit. S. Sixti, deinde S. Martini in Montibus, demum S. Anastasiæ creatus fuit anno 1561. Decessit repentina morte Romæ anno 1570. humatus in ecclesia S. Lodovici nationis Gallicanæ cum sepulcrali elogio. "

NALDUS . . . . . Canonicus Faventinus. Facile Franciscus, qui anno 1619. in Synodo Faventina erat Examinator Synodalis, & Præpositus Canonicorum; vel etiam Johannes, de quo mentio fit in eadem Synodo. Reliquit mss. in folio monumenta omnia illustrantia originem, gesta, viros illustres doctrina, armis, dignitatibus suæ perillustris familiæ Naldæ. Extant in domo de Naldis dicta *de Bondiolo*. Paucis verbis Flaminius enumerat militares viros nobilissimæ hujus gentis: „ Dionysium, inquit Naldum Equitem illustrem, & Generalem Veneti peditatus diu & summa cum gloria ducem, Carlinumque, ac Babonem, & Balassum, omnes quidem Naldos, & cum his Vincentium militari virtute per totam Italiam clarum. " Plures vero recensent Tonduccius & Cavina, ac præter lineam Babonis, qui in Gallias migravit, ex qua linea Philibertus Cardinalis, præter Dionysium, Carlinum, Balassum & Vincentium nominatos a Flaminio, memorant Johannem, Guidum, Hieremiam, Fabium, Vergilium, alterum Dionysium, Aloysium, Vincentium alterum, & Carolum viros præstantes armis, quos debita laude non fraudant. Naldi illius, qui obiit anno 1528. sepulcrale elogium extans in Basilica Carmelitarum super portam meridionalem Patavii refert Scardeonius pag. 429. in Appendice: „ De Sepulcris insignium exterorum Patavii jacentium; " quo loco etiam alterum in pariete ejusdem ecclesiæ in tabula lapidea affert Babonis Naldi positum a Paulo & a Dionysio filiis, qui decessit anno 1544. Nos vero præterimus, qui literatorum dumtaxat virorum syllabum contexere nobismetipsis proposuimus.

NALDUS .... Libellum elegiarum Naldi cujusdam

jusdam

juſdam laudat Angelus Politianus in libro Epigrammstum his carminibus:

„ Dum celebrat Medicem Naldus, dum
„ laudar amicam,
„ Et pariter gemioo raptus amore
„ canit.
„ Tam lepidum unanimes illi ornave- A
„ re libellum
„ Phœbus, Amoc, Pallss, Gratia,
„ Muſa, Fides.

Hune tamen, potinſquam Faventinum, patria Florentinum facit Fabritius Bibl. Lat. T. V. pag. 92.

NAPILI Epoandrus. Nomen anagrammaticum Leonardi Papini Corteſii Balococaballeoſis. Vide *Papinus Leonardus*.

NEGUSANTIA familia plures peperit pios & doctos viros, feminas quoque ſanctitate B & doctrina conſpicuas; & licet hæc familia variis vicibus & temporibus lares tranſtulerit Bononiam, Sarſinam, Aretium aliisque in urbes, & potiſſimum Fanum, exploratum tamen eſt ipſam ex Germania in Italiam deductam, primum domicilium fixiſſe in urbe Faventina, majoreſque ejus gentis denominaſſe Faventiam patriam ſuam. Apud Tonduccium pag. 438. Hiſtoriæ Faventinæ, teſtimonio P. Marcelli Auguſtini S. J. legitur vetus inſcriptio: *Nigro militi Guidonis Negoxantis* de Favantia, *filio, claro in bello, eximio in religione, & sui Ordinis propaga-* C *tori* (ſcilicet militiæ Rhodienſis) *in ſpem ejus ſalutis. Deum orate pro eo. Theodoricus fratri P. anno D.* M.ccc.xxx. In eccleſia S. Mariæ de Metauro prope urbem Faneuſem, raferente Eugenio Gamurrinio Vol. III. pag. 82. *Iſtoria Genealogica*, viſitur ſepolcrum Ludovici Negnſantii cum ſequenti elogio: *Hoc eſt ſepulcrum nobilis & ſpectabilis viri D. Ludovici Comitis quondam D. Franciſci Negoſantis* de Faventia, *qui obiit anno Domini* M.ccc.lxxxxviii. In regeſtis Auximanæ urbis, teſte laudato Tonduccio eadem pagina, memoratur ad annum 1401. *Nobilis vir* D *Franciſcus de Nigoſantibus* de Faventia *Poteſtas*. Exiſtimat autem Faventinus hiſtoricus, hanc familiam extorrem vel vi vel ſponte factam a Faventia circa annum 1376. Fanum ſe recepiſſe. Ad annum tamen 1391. in chartis Azariniis Sacc. VII. legitur Magiſter Thomas Nigusſantius, judex in cauſa funerum inter rectores parœcialium eccleſiarum Faventiæ, & inter fratrer S. Franciſci ejuſdem orbis; quare liquido conſtat, non omnes ex eadem familia ſolum vertiſſe, & Faventiam dereliquiſſe, licet de aliquibus ejus familiæ vix dubitari poſſit. Nos, duce eodem Gamurrinio, literatos viros hujus præclaræ gentis chronologico ordine hic loci re- E ferimus; & omiſſo Cardinale Rogerio Negufantio, quem Innocentius pp. III. Legatum in Siciliam deſtinavit anno 1210. contra Othonem Cæſarem; primum, qui ſe nobis offert, nominamus Guidonem Nucerinum Epiſcopum, ei orbi præpoſitum ab Innocentio IV. anno 1252. quem Acta conſiſtorialia Faventinum enuntiant, licet ab aliquibus, breviaturarum cauſa, Fanenſis dicatur, quemque putamus eumdem eſſe, qui in chartis annorum 1234. & 1237. appellatur „ *dominus Guido de Faventia olim Bullator D. papæ Innocentii.* “ Videntur Annales Camald. T. IV. col. 526. in Append. ex autographo penes Canonicos Florentinos S. Laurentii n. 88. & Acceſſiones Faventinæ col. 489. ex tabulario Capitulari Canonicorum Faventiæ, quique poſtquam Bullatoris officium exercuit penes Innocentium III. ab altero Innocentio IV. promotus fuerit ad infulas Nucerinas, ob claritatem ſcientiarum, doctrinæ & religionis. Exiſtimant aliqui ipſum fuiſſe fratrem S. Humilitatis egregiæ Faventinæ poſt mutuam a marito ſeparationem ſanctimonialis.

Johannes-philippus Negnſantius, filius Comitis Ludovici, ejus ſcilicet, qui obiit anno 1398. celebris Juriſconſultus, electus Epiſcopus Sarſinas a Bonifacio pp. IX. opus edidit: *De Conſiliis*, impreſſum, ut dicitur, Fabriani. Floruit deſinente Seculo xiv. & pluribus annis ſeculi ſequentis, ac ad ipſum extat Ambroſii noſtri Camaldul. epiſtola Lib. II. num. 22. ad annum 1432.

Alter Johannes-philippus Negufantius Vicarius oppidi Aureoli pro Galeoto Manfredo, Faventiæ Domino anno 1484. & Andreas Doctor inſignis producuntur a Tonduccio.

Andreas hic, pater Vincentii Epiſcopi Arbenſis mox dicendi, vocatus *doctor veritatis* & Senator Urbis anno 1494. tractatum confecit: *De juriſdictione Capitaneorum generalium Comitatus Fani, & de legitima electione ab immemorabili facta.*

Antonius tractatum compoſuit *de Pignoribus & Hypothecis*, tempore Julii pp. II. Statuta quoque compilavit urbis Fanenſis anno 1508. Fuit Confalonerius Fani, reſque ſui temporis ſcripſit ad Alexandrum pp. VI. circa annum 1500. Vitam depoſuit anno 1528. Extat ad eumdem Antonium Juriſconſultum Hieronymi Beniveoii epiſtola, qua ad ipſum mittit Apologiam fratris Ambroſii Catharini pro veritate Catholicæ & Apoſtolicæ Fidei ac doctrinæ, ad Carolum max. Imperatorem & Hiſpaniarum Regem. Initio autem epiſtolæ manifeſtat nobis Beninvenius inſigne opus ejuſdem Negufantii contra Martinum Lutherum: „ Lectitanti, inquit, mihi, Antoni ſuaviſſime, validiſſimas illas tuas Concluſiones, quibus quaſi æneis tormentis inextricabilem Martini Lutheri labyrinthum expugnare contendis, ecce aliud fratris Ambroſii Catharini olim Lancellotti Politi Senenſis Juriſconſulti undequaque doctiſſimi, & a te nunquam ſatis laudati opus offertur, in quo ille, ut eſt magno & excellenti ingenio ac doctrina vir, quem tu gravi admodum vulnere confoderas, a medio penitus tollere conatur &c. “

Vincentius Negufantius, Andreæ filius, juris peritiſſimus, Epiſcopatum Arbenſem obtinuit a Leone X. anno 1514. interfuit Concilio Lateranenſi & poſtea etiam Tridentino. Venetiis ſacros ordines contulit S. Ignatio ejuſque ſociis; Conſiliarius fuit Hippolyti Medicei Cardinalis Legati in Germaniam miſſi a Clemente VII. Grandævus obiit anno 1573.

Franciſcus Petri Negufantii filius, & Vincentii Epiſcopi nepos, Archidiaconus Arbenſis, ...

sis, ecclesiasticæ disciplinæ doctissimus, scripsit: *De Ritu consecrationis ecclesiarum*, jussu patroni sui. Vitam protulit usque ad annum 1577.

Negusantius Negusantius filius ejusdem Petri Jurisconsulti *Quæstiones familiares* contexuit, aliaque congessit memorabilia manu sua scripta.

Alexander illustris Jurisperitus & Consalonerius Fani, Christophori filius doctissimus in linguis Græca, Hebraica & Latina reliquit opuscula tam carmine, quam soluta oratione.

Latinus Alexandri filius, Poema sacrum concinnavit in honorem S. Barbaræ V. & M., adnotationes etiam ad Cantum primum *della Gerusalemme conquistata*, aliosque versus vulgares & Latinos.

Christophorus, alter Alexandri filius, Prælati dignitate insignitus a Paulo V. Academicus Humorista Romæ, lectiones academicas pronuntiavit coram Cardinalibus & Principum Oratoribus. Decessit anno 1624.

Adrianus filius Petri quæstiones præclarissimas edidit, quibus titulum fecit: *Sylva responsorum & practicarum disputationum*; vitam quoque collegit Cardinalis Hadriani tituli S. Chrysogoni, cujus fuit pronepos. Ad plures abiit anno 1613.

Petrus Adriani filius. Doctor celeberrimus, Poeta insignis, luce publica donavit Poema inscriptum: *La Paneide*, vel *Guerra della Città di Fano*, cum compendio historico ejus urbis. Æneidem Virgilii ligato versu traduxit in Italicum sermonem. Vitam amplisvit Cardinalis Hadriani; de Negusantiorum origine scripsit; vitam demum B. Franciscæ Negusantiæ composuit. Defunctus est Fani anno 1662. Quoad Phaneidem animadvertit Johannes-albertus Fabricius T. V. pag. 550. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis Octavium Cleophilum, vero prænomine Franciscum Octavii filium, Fanensem Poetam & literatorem, extinctum Centumcellis anno 1490. eo anno Romæ in lucem emisisse Phanidem, sive de Bello Phanensi libros III. heroico carmine.

Nec defuere doctæ feminæ hujus illustris familiæ Negusantiæ. Præter S. Humilitatem abbatissam, de qua suo loco diximus, Faustina conjux Petri, literis Græcis atque Latinis claruit, aliosque sui ingenii fœtus reliquit. Lucia sanctimonialis, Latini filia, Poesi studuit, ac versu soluto composuit drammata S. Flaviæ Domitillæ, S. Luciæ, & B. Franciscæ Negusantiæ, præter pias meditationes precesque in honorem Dominicæ passionis.

Licet pars major literatorum hujus egregiæ gentis pertineat ad eam lineam, quæ lares fixit in urbe Fanensi, gloriam tamen affert & urbi Faventinæ, in qua primitus coaluit ea familia. Hæc omnia ferme exscripsimus ex laudato Gamurrinii volumine.

NEVOLONUS (B.) In choro hyemali Canonicorum Faventinorum Cathedralis ecclesiæ, inter duas fenestras vitreas visitur clypeus vel discus marmoreus, in quo depicta est imago S. Mariæ de Misericordia manibus apertis atque erectis, & circa imaginem sculpta est sequens inscriptio: „ Hoc opus „ fecit fieri societas sanctæ Mariæ Miseri„ cordiæ, & beati Nevolonis." Extat insuper alia inscriptio: Beatus Nevolonus quinto Kalendas augusti M. cc. lxxx. obiit.

Liter. Favent.

„ Testantur charum superis miracula,
„ vivens
„ Quæ fecit, quibus & post sua fata
„ nitet."

Vide *Anonymus scriptor ejus vitæ*.

NICOLAUS ex Ordine FF. Prædicatorum Faventinus. Creditur scriptor vitæ B. Venturini Bergomatis ejusdem Ordinis, qui floruit circa annum 1346. postquam in exilium actus a Benedicto PP. XII. & restitutus a Clemente VI. Crucem in expeditionem Hierosolymitanam prædicare jussus, obiit Smirnæ eo anno. Nicolaus vero decessit anno 1350. ut placet Magnano T. I. pag. 209. SS. & BB. Favent.

NICOLAUS Medicus de Faventia. Nominatur in testamentariis tabulis Thaddæi Alderotti famosissimi Medici sui temporis, quæ tabulæ editæ fuere in Appendice ad Claros Professores Gymnasii Bononiensis pag. 158. in quibus ista leguntur: „ Item Magi„ stro Nicolao de Faventia jure legati reli„ quit glossas suas omnes, quas ipse Magi„ ster Thaddæus super libris Medicinalibus „ & Almansorem suum composuit, si tem„ pore obitus ipsius testatoris steterit secum." Decessit Thaddæus anno 1295. & Nicolaus videtur fuisse ipsius alumnus; cujus non parva fuerit gloria talem sortitum fuisse magistrum.

NICOLAUS de Faventia J. V. D. Ad annum 1497. ex Rotulo in Memoriali ejusdem anni fol. 76. memoratur a Borsetto T. II. pag. 98. Gymn. Ferrar.

NICOLUCCIUS Bartholomæus Medicus Faventinus. Extat ad ipsum „ consultatio Hie„ ronymi Mercurialis Medici Foro-liviensis, „ Tomo II. Consultationum ejusdem Mer„ curialis pag. 10."

NICOLUCCIUS Johannes-baptista. Ceu celebris Medicus, quique vixit ante Bartholomæum, celebratur a Flaminio in sæpedicta epistola.

NICOLUCCIUS alter Johannes-baptista, dictus a Magnano pag. xvs. *Pigna*. Ad Nicoluccium Pignam extant Bartholomæi Riccii Lugiensis plures epistolæ pagg. 366. 367. & sequentibus Tomi II. editionis Patavinæ, cujus Nicoluccii literas elegantissime & prudentissime scriptas, in ætate licet juvenili, Riccius collaudat, quem vigesimo ætatis suæ anno ab amplissimo Philosophorum Collegio Ferrariensi dignum judicatum fuisse afferit doctoratus, & duobus annis publice auctores Græcos & Latinos fuisse interpretatum affirmat, quem demum acriter studiis operam dantem coercet, rogatque, ut salutis suæ detrimenta agnoscat, suæque bonæ valetudini consulat. Nicoluccii Faventini viventes Majores suos ex Cotiniola profluxisse existimant; quare ipsis examinandum relinquimus, an Nicoluccius laudatus a Riccio ad eorum familiam pertineat, ut putat Magnanus.

NICOLUCCIUS Johannes-evangelista Faventinus. Extant ad ipsum Julii Castellanii Canonici epistolæ.

NICOLUCCIUS Thomas Doctor Faven-

tinus, Contexuit stemmata & genealogicas arbores principum familiarum veterum & novarum Faventiæ, notitiasque plures collegit, quæ illustrant patriam suam; ex Magnano T. I. pag. xix.

NICOLUCCIUS Thomas Junior. *Raccolta di Rime in applaudimento all' Eminentissimo e Reverendissimo Principe il Signor Cardinale Jacopo Oddi Legato a Latere di Romagna, eletto Vescovo di Viterbo, per la sua singolare sollecitudine e vigilanza in procurare felicemente la preservazione di essa Provincia dall' Epidemia de Buoi. In Faenza* 1752. Italicis, Latinis & Græcis carminibus abundat collectio. Præfatur Alexander Fagnolus. Sequitur Inscriptio: „ Jacobo Oddio Patricio Perusino, Æmiliæ Cardinali Legato, Justitiæ ac Pietatis cultori eximio, „ quod circum grassantem armentorum luem „ Provincia averterit, Thomas Nicoluccius „ Patricius Faventinus hæc æterna grati populorum animi monumenta tantæ virtutis „ admirator D. D. D. “

NIGRONIUS Johannes-franciscus Januensis S. R. E. Cardinalis. Faventinam ecclesiam administrandam suscepit anno 1687. post Antonium Cardinalem Pignatellum, qui ex Faventina ad Neapolitanam, inde ad supremam S. Petri cathedram evectus est anno 1691. sub nomine Innocentii XII. Dum esset Nigronius Faventinus Episcopus, Synodum dioecesanam celebravit; demum anno 1697. nuncium ei ecclesiæ remisit, succedente illi Marcello Cardinale Duratio.

NONIUS Ludovicus. In æde cathedrali, quod etiam relatum est a Laurentio Schradero pag. 404. Monumentorum Italiæ, extat hocce sepulcrale elogium. „ Ludovico „ Nonio Medico ac Philosopho eximio, qui „ dum ceteros ægrotantes mira quadam in„ dustria & arte curarat, omnibus ingenii „ laudibus in dies magis excelleret, pestife„ ra & repentina febre in florente sui ætate „ & gloria præripitur, incredibili amicis om„ nibus desiderio derelicto. Franciscus Nu„ nius fratri carissimo ac benemerenti posuit. „ Vixit annos xxvi. M. vii. D. xiii. Obiit xii. Kal. julii M. D. LXXXVII. “

O

OREGGIUS Augustinus. Pontificiis Eleemosynis generalis Præfectus, SS. D. D. N. D. Urbani VIII. Theologus & intimus Cubicularius, Basilicæ Vaticanæ Canonicus, postea vero S. R. E. Cardinalis electus anno 1633. & Beneventanus Archiepiscopus, quam tamen utramque dignitatem vix biennio retinuit, defunctus summa cum pietate anno 1635. „ De Deo uno tractatus „ primus. Romæ ex typographia Rev. Cam. „ Apost. M. DC. XXIX. in 4. “ Dicavit Oreggius opus suum beneficentissimo suo Mœcenati Urbano pp., his verbis incipiens epistolam nuncupatoriam. „ Labente jam anno „ vigesimo quarto, ex quo Cathedralis ec„ clesiæ Faventinæ, ac subinde Vaticanæ „ Basilicæ Principis Apostolorum, singulari „ Sanctitatis Tuæ beneficio, Canonicus Theo„ logus sum constitutus &c. “ Ad calcem epistolæ ait se habere in animo prosequutionem operis. Post tres annos edidit tractatus tres de Angelis, & tractatus quatuor de Opere sex dierum, Romæ ex eadem typographia, quos consecravit Francisco S. R. E. Cardinali Barberino, Legato Avenionensi; quem adolescentem in sacra Theologia imbuerat. Opus ipsius de Ecclesiastica Hierarchia extat T. IV. pag. 629. Bibl. Pontif. Roccaberti. Observant editores Actuum Lipsiensium ad annum 1718. pag. 491. Dionysium Petavium S. J. Dogmatum suorum libros hausisse ex tractatibus Augustini Oreggii. De ipso in hocce Scriptorum Faventinorum specimine mentionem ingerimus, quia licet originem & nativitatis locum habuerit in oppido S. Sophiæ, ad Faventinos tamen ea ratione pertinet, quia Canonicatum obtinuit anno 1605. in Cathedrali Faventina ecclesia. Ipsius nepos fuit Nicolaus Oreggius utriusque Signaturæ Referendarius, & Præsidentiæ Abbreviatorum de Parco majori Decanus, qui Romæ decessit anno 1672. ut refert Johannes Ciampinus in Dissertatione de Abbreviatoribus pag. XLII.

ORIOLI Comes Sebastianus sacerdos Faventinus. *Breve racconto della vita, virtù e miracoli di S. Nevolone Faentino, estratto dai Bollandisti e da altri gravissimi autori e monumenti antichi. In Faenza presso l' Archi* 1765. in 8.

ORLANDUS sive Rolandus. Fuit Magister, Canonicus & Præpositus Faventinus ad annum 1202. una cum Magistris Canonicis Petro & Tolosano, factus subinde Episcopus Faventinus die VII. augusti anni 1209. Alibi animadvertimus titulum Magistri concessum non fuisse nisi claris & doctis viris, præsertim in jure canonico, quibusve per hæc tempora in Romanis Pontificibus committebantur causæ & controversiæ ecclesiasticæ examinandæ & judicandæ.

ORLANDUS alter Canonicus & Magister Faventinus, Tolosani frater, nominatur in chartis tabularii Capitularis Faventini. Anno 1220. jam obierat.

P

PACE (*della*) Ragionamenti. Consuescunt Faventini singula feria quarta majoris Hebdomadæ in aula Centum Pacificorum ejusdem urbis adesse orationibus, quæ super eodem argumento recitantur a Concionatoribus per Quadragesimam ab ipsis electis. Paucas vidimus, ex multis, typis demandatas, scilicet.

Anno 1738. *Ragionamento di Vicenzo Talenti Chierico Regolare delle Scuole Pie.*

Anno 1755. *Ragionamento di Frà Giovanni-benedetto da Turino dell' O. de FF. Min. Cappuccini.*

PADOVANIUS Sebastianus Rector ecclesiæ S. Vitalis in civitate Faventiæ. „ Hexastichon & Disticha in laudem Lucæ Floroni, ejusque operis de Casibus reservatis. “

Ext.

Eat. In eodem Floroni tractata. Vivebat Pe-
dovenios initiis seculi transacti.

PADOVANIUS Vincentius Faventinus, Ar-
chipresbyter Rontanæ, inter Arcades Rice-
stes Agemennoolas. Nominetur e Crescimbe-
nio inter primos Pestores Coloniæ Lamoniæ.
Vir fuit Græce Latineque doctos, ejusque
esrmina prostant in multis collectionibus.

PAGANELLUS Dominicus Feventinas. A
„ In ordine Prædicatorum ante multos emi-
„ cnit eltissima eruditionis feme. Fuit A-
„ postolici Peleii Magister sub Clemente
„ VIII. Inter alias scientias Methematicam
„ calluit profunde, nec pauca scripsit, quæ
„ desiderantur. " Hæc Merchesius in Mo-
nom. Vit. Ill. pag. 88., atque Tonduccium
eitet. Revera Tonduccios pag. 13. insignem
eum Theologum & illustram Msthemati-
cum, celebremque Architectum enumlet,
ipsumque esserit auctorem, constructorem &
delineatorem fontis publici erecti in pletea
principe urbir Favantiæ; eccepitissimum præ- B
terea fuisse non solum Clementi VIII. sed &
Leoni XI. & Paulo V. condignamque me-
moriam ex marmore in primo claustro Coo-
ventus S. Andreæ Feventiæ ei appositem fuis-
se scribit ad pag. 32.

PAGANI Frenciscue e Beineocaballo vi-
xit desinente seculo xvr. Composuit tastimo-
nio Coleti pag. 86. „ Arithmeticem practi-
„ cam lingua Italice, quem dieavit Raphae-
„ li Responio Gubernatori, editem Ferrariæ
„ enno 1591. in 4. " C

PALMEUS Petros celebris Romæ Statua-
rius. Digna commendetione laudatur inter
Faventinos a Fleminio.

PAPINI Cortasins Leonardus Balneocebal-
lensis Philosophur. Sub anagrammatico no-
mine Eposndri Napili Betarlcieasis, ideit
Leonardi Papioi Tiberiacensis dissartationem
concinnevit „ de Marir æstu reciproco, "
quam euctor Deiparæ Virgini sine lebe con-
ceptæ humillime dedicevit; edite est Feven-
tiæ anno 1749. in 12. Sistema quidem inge-
niosum, sed solidis deficians fundamentis; D
quare ejus opinio non placuit Johenni-sigis-
mundo Popovvitsch nobili viro Stiriensi, qui
in suo tractatu lingue Teutonice in lucem
emisso, cui titulus: *Esami overo Ricerche in-
torno al mare*; & in extracta elterius operir
Christiani Schvvartz Professoris Altorfini de
columnis Harculis circa annum 1750. Pro-
blemata secundo Papini systema improbavit
& confutevit, ut enantietur Tomo XI. pag.
29. *delle Memorie per servir alla Storia Let-
teraria*. Videatur tamen & judicium, quod
de hoc opere Papini protulit Lamius *nelle
Novelle Letterarie dell' anno 1751.* pag. 5. E
ubi aliqua non infeliciter excogitata ab ipso
leudet. Scripsit quoque Leonardus: „ De ori-
„ gine Fontium, & de Magnete; modum
„ pariter repetiendi Meridianum incognitum "
typis ejusdem Archil Feventiæ lucubrationi-
bus suis illustravit, alterum quoque edidit
tractatum de Elitricitete, S. Antonio Patevino
dicatum formir Farentinir anno 1752. Obiit
anno 1765. septuagesimo quinto ætetis suæ
Litter. Favent.

enno. Vide etiam Coletum in Scriptoribus
Belneocaballensibus pag. 86.

PAPINI Johannes-nicola itidem Balneoce-
ballensis & insuper Patritiur Foroliviensis:
Treduxit ex Gellico idiomate, *Lettere di
Madama de Moutier alla Marchesa .... sua
figlia. In Bologna 1773. in 8. pag.* 303. quæ
impressæ fuerent Gellice Francofurti & Man-
heimii enno 1761. easque dicavit Marchio-
nissæ Lauræ Fiaschi Peolutiæ.

PAPINI Johannes-petrus, Johannis Nico-
lai filius, Poeta: *Appartamento. Poemetto nell'
occasione delle nozze del Signor Francesco Mer-
lini con la signora Marchesa Guerriera Pau-
lucci. Forlì* 1773. *in* 4.

PAPINI Lucae Abbas Classensis. Pie de-
cessit enno 1571. cum regimen ejus mona-
sterii tenaret. Sequens elogium in lapide ap-
positum fuit ad ejus tumulum in ecclesie S.
Apollinatir Classir extre muros urbis Raven-
næ. *D. M. Æ. Lucas Papinus V. P. ex Ti-
beriaco oppido oriundus, Classensis cœnobii,
insignis exempli ac pietatis Præfectus, Ra-
vennæ obiit xv. Kalendas augusti, & postri-
die ad haec ædem translatus* M. D. LXXI. *Vi-
xit annos* LXXI. *Hic quiescit. Viator parum-
per siste gradum, proque ejus anima D. O. M.
obsecra. Monumentum hoc temporum injuria
labefactatum, ne memoria consanguinei opti-
me meriti interiret; quum Abbas Apollinaris
Montacarius, Bagnacaballensis hujus ecclesiæ
rectorem ageret, Donesius & comes Papinus
Patritius Parmensis restaurandum curarunt.
A. D. M.* DCC. LXVI.

PARINUS Julius Cæser O. S. Augustini
Congregetionis Lombardiæ. Anno 1683. ty-
pir Feventinis impressit vitam & obitum S.
Nevoloni.

IDEM. Reliquit manu-scriptam historiam
cum monumentis Conventur S. Augustini de
Faventia, quæ ecclesia olim vocebetur S.
Johannis-evengelistæ in Sclavo. Utrumque
Perini opus memoratur a Magnano T. I. SS.
& BB. Fev. pag. 12. qui iis notitiis utitur
frequenter.

PAPHIUS Hieronymus Junior, Cathedra-
lis ecclesiæ Feventinæ Præpositus: „ In se-
„ ptem psalmos pœnitentieles Isegogem con-
„ texuit impressam Bononiæ in 4. apud Jo-
„ hannem Rossium anno 1575. & dicatam
„ Jacobo Sabello S. R. E. Cardinali & Bene-
„ ventanorum Archiepiscopo, ac Vicario SS.
„ D. N. papæ, Kalendis augusti ejusdem en-
„ ni. " Hieronymus erat nepos alterius Hie-
ronymi Paphii, qui fueret Vicarius Episcopi
Faventini, cujus senioris Hieronymi opera,
sedatis rerum & temporum perturbationibus,
cognitaque ejus probitete & integritate, S.
Carolus Borromæus deincepr usus fuit. Al-
ludiiur nimirum ad ea semina zizaniæ, quæ
sub Theodoro Cerpensi fretre Rodulphi Pii
Cardinalis & Carporum Principis, Episcopo
Faventino, contra Orthodoxam fidem, Fa-
ventiæ fuderat Bernardinus Ochinus insignis
Concionator, patrie Senensis, instituto frater
ex Ordine Cappuccinorum, cujus sancte pu-
tabatur vita, & irreprehensibilis doctrina,
donec detecta veritate, multi, qui in erro-

sem pertracti fuerant, resipuerunt, falsas opiniones deposuerunt, & omnem a se temeratæ fidei suspicionem amovere, ut ait Petrus-maria Cavina in continuatione Historiæ Tonduccii pag. 655. Opusculum suum Hieronymus junior consignavit Johanni-baptistæ Seghicellio Faventinorum Episcopo emendandum & confirmandum. Uterque Paphius fuit a Saxolo, sed utrumque recensemus, quia senior vices gessit Theodoti Pii, junior autem Præposituram gessit in ecclesia Faventina. A Vide Cavinam in Præludio ad Historiam Tonduccii pag. XVIIII. & pagg. 15. & 655. Historiæ, Possevinus T. II. Appar. Sacr. pag. 33. enuntiat aliud opusculum Hieronymi Paphij de Resurrectione, editum Bononiæ 1589. utique, ut credimus, junioris.

PASIUS Bartholomæus Eques auratus & clarus Jurisconsultus. Unus fuit ex collectoribus Statutorum novorum pro custodia urbis sub Astorgio III. Principe anno 1492. De eo etiam Flaminius, ni forte loquatur de alio Bartholomæo Equite, de quo fit mentio in B charta anni 1453. tabularii Azzuriniani, quique anteriori tempore floruerit.

PASIUS Constantinus. Nudum dumtaxat ejus nomen refert idem Flaminius in satis nota epistola.

PASIUS Dominicus. Recensetur a Borsetto T. II. pag. 484. ad annum 1659. inter Laureatos in sacra Theologia.

PASIUS Jacobus Antiquitatum patriæ Faventiæ collector, qui rotulos chartarum membranacearum possidebat. Memoratur a Bernardino Azzurinio Seniore, qui eas etiam C exscripsit.

PASIUS Jacobus Episcopus Faventinus ab anno 1258. ad 1274. dictus etiam Albanus, & creditus a Magnano auctor glossarum in Decretales. Hic tamen non ex Pasia, sed ex Petrella familia erat. Vide *Jacobus Episcopus*.

PASIUS Jacobus destinatus Faventinus Episcopus anno 1510. a Julio pp. II. apud quem orator erat pro suis civibus, „ Doctissimus in legibus, “ appellatur a Georgio-viviano Marchesio P. I. pag. 249. *Galeria dell' Onore*, „ juris utriusque scientia & di- D „ cendi arte clarus, “ a Flaminio. Superest adhuc extra ecclesiam S. Mariæ Servorum Faventiæ, ubi humatus fuit, in pariete elegantissimum marmoreum sepulcrum, opus Petri Barilotti egregii Sculptoris Faventini, quod ipsi erectum fuit post obitum, qui contigit die XIX. julii anni 1528. cum nobili Inscriptione, in qua inter cetera dicitur, quod, „ non ex dignitate gloriam, sed ex moribus ac scientia dignitatem adeptus est. “

PASIUS Johannes. Inter literatos viros E Faventinos statuitur a Magnano T. I. pag. XV.

PASIUS Johannes-franciscus Eques illustrissimæ Religionis S. Stephani, nec non in Flaminiæ Provincia pro eadem religione Receptor, quem vocant: *Ricevitore*. Leges primum editæ sub ejus principatu Academico prodierunt Faventiæ typis Georgii-andreæ Zarafallii anno 1690. in 4.

PASIUS Lucas Protonotarius & Nuntius Apostolicus in Regno Portugalliæ pro Sixto pp. IV. anno 1479. Literis ornatissimum ipsum celebrat Flaminius; & Pamphilus Saxus Mutinensis tumulum hunc posuit:

„ Quid fles? heu, jacet hic quia Lucas
„ Pasius; unus
„ Eloquio doctus, carmine, jure
„ sacro,
A „ Falleris: impositi signum est hic fu-
„ neris; illi
„ Magnifica est tumulus magnificus
„ patria.
„ Non tumulus domus est: populi nam
„ pectore vivit,
„ Quid fles? viventi non dare fas
„ lacrymas. “

Extat hoc elogium T. VIII. pag. 487. Carminum Poetarum Italorum, quæ prodierunt Florentiæ anno 1721.

B PASIUS Paulus. Habentur memoriæ veteres sacræ ab eo collectæ. His man tamen dumtaxat scriptis utitur sæpius Magnanus in utroque tomo SS. & BB. Faventiæ pag. 3. 19. 65. & aliis.

PASIUS Scipio Protonotarius Apostolicus, Canonicus Prænestinus, & Episcopi Faventini Jacobi Pasii Vicarius generalis. Recognovit anno 1525. die XXVIII. augusti, & imprimi concessit Petri-nicolai Castellani librum de Immortalitate Animorum.

Ad annum 1452. in chartis Azzuriniis Sacc. VIII. nominatur Franciscus q. Jacobi de Pa- C siis dividens bona cum Andrea & Pasio fratribus, filiis q. Pauli Pasii, ex nomine etiam aliorum fratrum ipsorum Nicolai, Gregorii & Pauli q. Pauli, fratris Francisci supradicti. Sed antiquior est hujus familiæ memoria in tabulariis Faventinis.

PASOLINUS Johannes-ludovicus Faventinus, Monachus, Abbas, & demum Generalis Camaldulensis electus anno 1602., deinde Episcopus Signinus anno 1606. ac postremo suffraganeus Cardinalium Johannis-baptistæ Lenii & Laurentii Magalotti Episcoporum D Ferrariensium. Præfationem & nuncupatoriam epistolam fecit orationibus Petri Bagnoli Abbatis generalis Camaldulensis; vitas etiam S. Florentii & sociorum dedit Silvano Ractio monacho, notitiasque Historiarum Camaldulensium. Obiit in patria anno 1629. sepultus in ecclesia parœciali S. Salvatoris in sacello, pone altare majus. Vir fuit in Divinis humanioribusque literis versatissimus, Musicæ etiam disciplinæ peritissimus, & in negotiis persolvendis expeditissimus. Fratrem habuit Ludovicum, Abbatem similiter Camaldulensem, non incelebrem virum.

E PASOLINUS Nicolaus & ejus frater.

PASOLINUS Petrus, Poesis uterque cultor. Hujus postremi legitur Elegia Latina, in quadam collectione Faventiæ edita. Primi vero extant compositiones Italicæ.

PASSERI Joseph, Hieronymi Ferii alumnus prius in Lonzano, & postea Faventiæ, Evasit inter meliores optimus Poeta vulgaris, quem diebus nostris peperit Faventina urbs,

urbs, ut fidem faciunt Poematum specimina super argumenta physica ab eo edita. Acerbo fato ereptus est anno 1766. in urbe Neapolitana, cum a secretis foret Oratoris Regis Neapolis ad Regem Portugalliæ. Alia poetica & duo drammata reliquit penes fratrem Nicolaum pictorem. Metastasius, ad quem Joseph specimen carminum suorum direxit, ipsi respondit epistola, qua valde gloriari potuisset, nisi ea post ejus obitum pervenisset. Latine etiam eleganter componebat Passerius, in Philosophicis quoque & Theologicis plurimum præstabat. Titulus operis, sive speciminis carminum ipsius est sequens: *Saggio di Poesie di Giuseppe Passeri, fra gli Arcadi Talisio Nidemio,*

. . . . me quoque dicunt
Vatem Pastores, sed non ego credulus illis.
Virgil. Ecl. 9.

Napoli M.D.CCLXVI. *presso Vincenzio Flauto in* 8.

Inter hæc Poemata habetur: *Amore e Psiche. Componimento Drammatico per Nozze.*

Cantionum vulgo *Delle Cantate* argumenta sunt: *Il Vesuvio, la Machina Elettrica, l' Arco Baleno, l'Ecclisse ec.* In Anacreonticis, sive quæ ex suo penu composuit, sive quæ ex Gallico idiomate traduxit, singularis profecto fuit, mereturque sinceram omnium legentium æstimationem, communemque plausum. Specimen suum dicavit Comiti Vincentio-mariæ Lascaris del Castellar.

PASSI Pius a Bosco Ordinis FF. Prædicatorum, Inquisitor generalis Romandiolæ in urbibus Faventia, Ravenna, Forolivio, Cæsena, Imola, Cervia, Britonorio, Sarsina &c. *Giorno funebre alla di lui veneranda memoria celebrata in Faenza nella Chiesa di S. Andrea del medesimo Ordine l' anno 1686. dalla pietà de Ministri ed Ofiziali del S. Ufizio della detta Città, dedicato al P. Maestro Frà Pio Felice Cappasanta da Vicenza degnissimo successore del Defonto. In Faenza per Giorgio-andrea Zarafagli in* 4.

PASSIO S. Savini Episcopi & Martyris anno 303. Vide *S. Savini passio.*

PAULUS Episcopus Faventinus. Instituit anno 920. in ecclesia Cathedrali triginta Canonicos, & pro ceteris ecclesiis urbis Collegium Parochorum, pro qua institutione edictum confecit, quod memoratur ad annum 1045. ab Ethico Episcopo ejus successore. Viget adhuc Pauli memoria annuali commemoratione pro ipsius anima & decantatione Vesperarum Defunctorum. Colligebant se primum Parochi in ecclesia S. Mariæ in Broilo, nunc autem conveniunt in illam S. Stephani, ut pote commodiorem, ædificatam seu restauratam, ac in meliorem formam redactam a Principibus Manfrediis.

PAULUS de Faventia O. FF. Prædic. Inter Theologos Ferrariensis Collegii reponitur a Borsetto T. II. pag. 478. quorum catalogum adducit ab anno 1460. ad 1579.

PAULUS-maria Cittadinius ejusdem Ordinis. Vide *Cittadinius Paulus-maria.*

PAULUTIIS (*de*) Johannes Alexandri. Locum obtinet apud Flaminium inter præstantes Jurisconsultos Faventinos.

PEDRONIBUS (*de*) Ugolinus, Jurisconsultus Faventinus, teste eodem Flaminio.

PEGOLOTTUS vel Pellagotus Canonicus Subdiaconus & Magister Faventinus. Plures ipsi causæ & magni momenti commissæ fuere a Gregorio pp. IX. annis 1230. 1231. & 1233. quorum aliquas prodidimus Tomo IV. Annal. Camald. in Appendice, ex tabulario Archiepiscopali Ravennæ Caps. E numm. 1241. & 1242. & Caps. B. num. 455. Meminit ipsius Rubeus in Historiæ Ravennatis lib. VI. pag. 399. & Sertius pag. 321. ex codice diplomatico ecclesiæ Bononiensis, existente in Bibliotheca Instituti Scientiarum. In tabulario Canonicorum Faventiæ ejus mentio fit ad annos 1223. 1225. 1228. 1233. Anno 1231. appelletur Magister.

PEPULUS Sebastianus O. FF. Min. Conv. Balneocaballensis. „ Vir disertissimus, qui „ in præcipuis Italiæ urbibus summo omnium „ applausu concionatus est. Domum vetuste „ te laborantem restauravit, & primum „ claustrum construxit. Obiit anno M. CCCC. „ LXXVII. ætatis LXV. cum secundo Provin- „ ciam rexisset Bononiæ, quam aliis septem „ annis gubernavit. “ Wadingus T. IV. Annal. pag. 383. ad annum 1273 qui fuit ædificationis ejus Conventus annus primus.

PERETTUS Johannes-antonius Faventinus. Carmen cui titulus: „ Sixti V. Pont. „ Max. creatio ad Alexandrum Perettum „ Cardinalem Montaltum S. R. E. Vicecan- „ cellarium. Romæ apud Jacobum Ruffinel- „ lum 1591. “ Cinellius T. IV. pag. 48. Bibliothecæ Volantis novæ editionis animadvertit, Perettum hunc non fuisse ex familia Pontificis, qui non solum dilexit fovitque viros doctos, sed etiam omnes suos ad dignitates & ad honores provexit. Verba sunt Cinellii *nella Scanzia* XVI. Distinguendus est a Bartholomæo Peretto Jurisconsulto & Canonico Basilicæ S. Petri de Urbe, cujus extat oratio habita in almo collegio Montisalti sexto nonas martii M. D. XCV. ad eumdem Alexandrum Perettum S. R. E. Cardinalem, edita Bononiæ eodem anno in 4.

PEROTTUS Salvator Faventinus. Collegit pleraque monumenta, quæ in Adversaria derivavit, pro efformanda serie virorum illustrium in literis, in armis & sanctitate præstantium urbis & diœcesis Faventinæ, quam dum edere meditabatur, morte præoccupatus imperfectam, ineditamque reliquit. Supersunt tamen miscellanea ab eo collecta cum indicibus, quæ asservantur in Bibliotheca Seminarii Faventini. Magnonus T. I. SS. & BB. Fav. sæpe sæpius notitiis ab ejus collectione petitis utitur. Ipsum quoque laudat in vita B. Jacobi-philippi Bertonii Augustinus-romanus de Floribus. Vivebat Perottus anno 1683. quo Academicus electus fuit recens erectæ Societatis Concordium in monasterio Classensi.

PESCETTIUS Orlandus Maradiensis. In Ca-

Catelogo Bibliothecæ Cappouianæ pag. 293. sequentia ipsius opera leguntur.

Del primo Infarinato, cioè della Risposta dell' Infarinato Accademico della Crusca all' Apologia di Torquato Tasso, difesa contro a Giulio Guastavini. In Verona pel Discepolo. 1590. *in* 8. Videatur super hoc opere Eloquentia Italica Justi Fontanini.

Il Cesare: Tragedia in verso. In Verona pel Discepolo 1594. *in* 4. Hsoc memorat Crescimbenius T. V. pag. 135. *della Volgar Poesia*. Alia editio in 4. Veronæ aono 1604.

La regia Pastorella. Verona 1589. Eam affert Seipio Maphæjus T. II. pag. 206. *Osservazioni Letterarie.*

Risposta all' Anticrusca di Paolo Beni. In Verona per Angiolo Tamo 1613. *in* 4.

Dialoghi tre dell' Onore; Nel primo si distrugge l'onore innato del Conte Annibale Romei. Nel secondo si porta l'opinione dell' Antore, e con molte ragioni si prova le Ricchezze essere di maggior valore, e per conseguenza di maggior onore degne delle Virtù. Nel terzo si risolvono varj dubbj, e si riprovano molte opinioni del Romei, e dell' Albergatti. Dicantor hi Dialogi a Quirino Pescettio Orlandi filio Carolo Contareno, Patritio Veneto, Veronæ Prætori. Præterea Pescettii vidimus: *Proverbj Italiani e Latini per uso de fanciulli, che imparano Grammatica, raccolti, e al Signor Francesco Zino dedicati da Orlando Pescetti. In Verona* 1602. *primo Marzo.* Franciscus Zinus dicitur nepos illustris alterius Francisei Zini, & frater Theodori. Anno 1663. hæc proverbia denuo recusa fuere Tarvisii. De Pescettio verba facit etiam idem Scipio Maphæjus pag. 227. *della Verona Illustrata.*

PETROCINUS Marcus a Cotiniola. „ Philosophus, Legum peritus & Poeta, qui in „ lucem protulit libros quatuor vulgarium „ carminum. Ulterius: “ *La Costante Celinda Commedia. Una Pastorale, ed un Operetta di varie rime.* Libauorius in libro: *Ferrara d'oro* P. III. fol. 202. Borsetius T. II. pag. 391. hæc de Petrocino enuntiant. Vocabatur quoque Petruccius. Crescimbenius T. V. pag. 187. de eo verba facit, addique aliud opus sacrarum Odarum ab ipso compositarum.

PETRUS Episcopus Faventinus. Hunc sanctæ memoriæ Episcopum appellat S. Petrus Damiani Epist. x. lib. V. Charta donetionum factarum eidem S. Petro Damiani eirca annum 1063. Eam edidimus in Appeod. T. II. Annal. Camald. col. 188. Alius Petrus Episcopus, qui se electum dicit anno 1126. Vide Monumenta Faventina col. 416.

PETRUS Canonicus Magister Faventinus. Vivebat tempora Magistri Canonici Tolosani, & nominatur in tabulario Capitulari ad annos 1201. 1202. 1203. & 1210. Petrus alter dictus Papiensis, Magister & ipse & Canonicus, relatus ad annum 1223. testamentarias tabulas condidit anno 1228. die prima junii; ex eodem Canonicorum archivo.

PETRUS Damiani (S.) Cardinalis S.R.E. & Episcopus Ostiensis, Eremi Fontis-avellanæ, nisi fundator, saltem eximius reparator & propagator. Licet exploratissimum sit, Petrum originem & natalem diem habuisse in urbe Ravenna, quam pluribus in locis patriam suam nominavit & dilexit, multis tamen titulis ad Faventinam urbem pertinet, in qua & tyrocinia studiorum suorum posuit, & eremos tam Gamundiensem quam Aceretanam in ejus territorio fundavit, & Episcopos ac Clericos hujus urbis summa dilectione est prosequutus, vacanteque Episcopatu laboravit in consignandis pueris, vel in aliis Episcopalibus muniis, quare si non Episcopus, officia tamen Episcopi supplevit; in qua demum civitate sancto fine quiescens, ossa ipsius humata & recondita fuere in ecclesia S. Mariæ foris portam, dicta recentioribus temporibus S. Mariæ ab Angelo, cui tercentis annis sui Avellanenses monachi inservierunt, unde & civitatis Faventinæ Protector fuit declaratus, semperque habitus, & peculiari cultu a civibus honoratus. Circa annum 1741. prodiit scriptum quoddam Anonymi Faventini, in quo auctor, citatis Fantagutio, Longo aliisque Scriptoribus contendit probare Petrum Damiani natale suum sortitum fuisse in territorio Faventino ex abjectis pauperibusque genitoribus. Consutatum fuit hocce opusculum ab altero Anonymo Ravennate, epistola data die 20. augusti ejusdem anni.

Egregia & bene multa Petri Damieni opera legi possunt distributa per tempora in Analibus Camaldulensibus Tomo II. Illud unum addimus floruisse ejus ævo in urbe Faventina Canonicos & Clericos, doctrina, pietate, & prudentia insignes, ut in pluribus locis ipse testatum reliquit, præsertim in Opusculo de Tempore celebrandi nuptias, inscripto V. & P. Clericis Faventinis, & in epistole 2. libri V. quare jure merito locum ipsi damus in hac sylloge nostra clarorum literatura Faventinorum.

PETRUS a Faventia O. Min. Conv. Affertur inter eos Theologos Ferrariensis Collegii a Borsetto, qui ab anno 1490. ad 1579. floruerunt.

PHILIPPINUS de Verallis Prior Conventus Faventini Ordinis FF. Prædicatorum anno 1282. Scholaribus Archigymnasii Bononiensis accensetur, apud Sartium in Append. pag. 244. ex codicibus Memorialium archivi publici Bononiæ, incipientibus ab anno 1265.

PHILIPPUS de Balneocaballo. Theologus insignis ac eloquentissimus Concionator, qui circa initium seculi XVI. floruit. Ex Borsetto T. II. pag. 387. qui citat Johannem-Andream Quenstedt in suo Dialogo de Patriis Virorum illustrium pag. 341.

PHILIPPUS alter de Faventia ex O. Minorum. Adducitur ab eodem Borsetto T. II. pag. 479. ad annum 1474. diem vero quartam maji.

PHILIPPUS a Faventia, Guardianus, Concionator, Definitor & Magister novitiorum ex ordine FF. Cappuccinorum Conventus Faventini. Pie decessit anno 1739 senio confectus in eodem Conventu. Postrema ætate scripsit: *Vita del P. Carlo Girolamo Severoli da Faenza Cappuccino illustre in Santità di vita.*

vita. *In Faenza* 1733. *in* 4. *presso Carlo antonio Maranti*. Eam dicavit Cardinali Thomæ Russo Episcopo Ferrariensi Ludovicus Africanus Severolus, fratris Caroli nepos.

PHILIPPUS. Ord. Servorum B. Mariæ. Gianius & Garbius in Annalibus Servorum Tom. II. pag. 9. scribunt, Tonduccium in Historia Faventina pag. XXXVIII. memorare circa annum 1500. fratrem quemdam Philippum Faventinum O. Servorum, quem dicit floruisse scientiis maxime instructum, ideoque cathedris in eodem Ordine conspicuioribus prælatam fuisse.

PHILOPONORUM Academia. Vide *de Filoponi Accademia*.

PIACENTI Joseph. Poeta Balneocaballensis anno 1764. Coleius pag. 96.

PIGNA Johannes-baptista. Vide *Nicoluccius Johannes-baptista*, *dictus Pigna*.

PIGNATELLUS Antonius S. R. E. Cardinalis Episcopus Faventinus anno 1681. nuntium remisit ei ecclesiæ anno 1687. ad Neapolitanam transiens, & post quadriennium ad summum Pontificatum, assumpto nomine Innocentii XII. Honoris causa nominamus. Cecinit in ejus electione ad Episcopatum Faventinum Carolus-Andreas Sinibaldus.

PISCINUS Philippus Monachus Camaldulensis & Abbas S. Michaelis de Arretio titularis. „ Visitatio facta anno 1590. una cum „ Actis judiciariis & Synodo in castris di„ tionis Ravennatanæ de jure Abbatiæ Clas„ sensis, auctoritate Abbatis Avellanensis. " Extat in archivis Classensi, & S. Romualdi de Urbe Monachorum Camaldulensium.

PISIGNOLUS Franciscus. Conventus Balneocaballi O. FF. Min. Conv. alumnus, teste VVadingo T. IV. pag. 385. ad annum 1273. & S. Theologiæ Doctor insignis, decessit anno M.CCCC.L.

PIUS Rodulphus, Leonelli Pii, Carporum, Mellulæ & Sarsinæ Domini filius, Alberti patrui nepos, anno 1500. natus, Episcopus Faventinus creatus fuit a Clemente pp. VII. anno 1528. post obitum Jacobi Pasii & Petri-andreæ Gammari, inde electus anno 1535. a Paulo pp. III. S. R. E. Cardinalis. Legationum Apostolicarum causa quas toto fere vitæ suæ tempore obivit, ecclesiam Faventinam absens per Vicarios gubernavit usque ad annum 1544. quo eam resignavit Theodorico sive Theodoro fratri, sed hoc obeunte anno 1561. cessit eamdem cathedram Johanni-baptistæ Sighicellio, ac post biennium, hoc est anno 1564. fato functus est. „ Rodul„ phum tanquam oraculum, inquit Ughel„ lius Tom. II. col. 506. concelebrant Sa„ doletus, Bembus, Sepulveda in epistolis, „ neque ipsius virtutes tacuit Jovius, Sa„ bæus, Orlandinus, Gabutius in vita Pii „ V. Janus Vitalis, Ciabrera aliique. Non „ modo in artibus excellentes viros amavit, „ sed ideo videtur amasse, quod easdem ar„ tes apprime calleret. Studuit autem quam „ maxime venerandæ antiquitati; quamo„ brem suos hortos Carpenses in Quirinali „ perantiquis statuis, signis, tabulis, sepul„ cralibus inscriptionibus, quas in gratiam „ studiosorum pulcherrimo ordine distribuit, „ opplevit. Quam autem Pastorem suum „ Faventia veneraretur, haberatque in pretio, „ in publico Communitatis palatio eidem erecta „ inscriptio abunde testatur: "

„ Rodulpho Pio S. R. E. Cardinali,
„ Defensori Nostro.
„ Hæc nobilissima Piæ gentis insignia,
„ Quibus excelsus hic
„ Et illustris locus decoratur,
„ Memoriam renovant
„ Illustrissimi Pii Cardinalis Amplissimi,
„ In quem unum
„ Se tota convertit civitas;
„ Quem Senatus,
„ Quem omnes boni intuentur,
„ Et in quo solo hujus urbis nititur solum.

Omnes fere Poetæ ejus temporis laudes dixere Rodulphi. Dixit Jacobus Bonfadius Brixiensis, quos versus legimus T. II. Carminum Poetarum Illustrium Italorum Florentiæ editorum anno 1719. pag. 417. Cecinit Franciscus Cosentinus pag. 221. Tomi V. Cecinit Bernardinus Rota Neapolitanus pag. 144. Tomi VIII. cujus postremi carminis initium subjicimus:

„ O quem Roma vocat merito decus
„ Urbis & Orbis
„ Quem vocat humani delicias ge-
„ neris.
„ Cui jam templa, aras ponit, quo
„ Principe magno
„ Concipit supplex vota, precesque
„ parat &c. "

Cecinere M. antonius Flaminius, Janus Vitalis, Hieronymus Borgius aliique permulti.
Non minima quoque Rodulphi Pii laus est, ipsum mss. Codices conquisivisse & servasse, ac Bibliothecam insignem instruxisse, quam Latino Latinio moriens legavit. Ipsam commendavit tempore ipso, quo Prælatum Rodulphus agebat, Jacobus Sadoletus. Præ ceteris cimeliis ejus Bibliothecæ memorandus venit insignis ille codex Virgilii in Bibliotheca Magni Ducis Etruriæ nunc asservatus, correctus manu Turcii Rufii Asterii Aproniani, qui Consul fuit A. C. 494. ac propterea ante fere mille trecentos annos uncialibus literis exaratus, qui antequam in Mediceam inferretur, spectabat ad Cardinalem Rodulphum, ut testis est Achilles Statius Lusitanus in suo Epigrammate, quod ex Bibliotheca Latina Johannis-alberti Fabritii Tomo I. pag. 258. exscribimus:

„ Purpureos sparge in frontem atque
„ in cornua flores,
„ Albaque ter plenis lilia da manibus.
„ Namque vides fecli monumentum in-
„ signe prioris,
„ Quo neque nobilius, nec prius ex-
„ tat opus.
„ Felix forte sua & vita Maro dignior,
„ unum
„ Hoc superest de tot millibus arche-
„ typum.

„ Mæce-

„ Mœcenas ne tu cum te simul ipse
„ perires,
„ Arma feri jussit militis esse procul.
„ Et tua Rodulphi, quæ non abliterat
„ ætas
„ Ulla piæ servant hæc monomenta
„ manus. “

Petrus Victorius pariter in præfatione ad Marcellum Cervinum Cardinalem scribit Opera Clementis Alexandrini edita Florentiæ anno 1550. se eduxisse e Bibliotheca Medicea, collato ad Protrepticum & ad Pedagogum Clementis, etiam Rodulphi Pii Carpensis codice. Unde & Gentianus Hervetus allatum sibi Græcum Codicem hunc antiquissimum & permultis in eo adjectis Scholiis illustratum in Latinum vertit, & eodem anno pridie Kalendas januarias ex Roma omnia Clementis opera Florentiæ impressa nuncupatoria epistola Rodulpho dicavit; quæ editio repetita fuit Coloniæ Agrippinæ cum eadem epistola anno 1569.

Mœcenas erat Cardinalis Pius studiosorum omnium, qui confluebant, ut sua ei scripta dicarent. Petri Galatini opus de Anima Intellectiva & de Homine ipsi dicatum fuit. Dionis Chrysostomi Dissertationes Græce a Friderico Turrisano editæ Venetiis anno 1555. nuncupatæ ipsi fuere. Philippus Rondioinus Canonicus Faventinus pag. 373. de S. Clemente ejusque Basilica, scribit dedicatum fuisse Cardinali Pio opusculum Antonii Solæfii Carpinatis de Veneratione & Invocatione SS. in Desiderium Erasmum Roteradamum.

Neque minus sollicitus fuit Cardinalis præfata tectaque facienda disciplina ecclesiæ suæ Faventinæ. Typis Ferrariensibus siquidem imprimi mandavit Constitutiones Faventinas, quas anno 1533. promulgaverat. Provincias quoque, quas gubernavit, tum Prælatus, tum Cardinalis, Constitutionibus munivit, & quæ latæ fuerant ab Ægidio Cardinale Albornotio, ipse eas auxit, purgavit, explicavit, & ad tempus suum accommodavit, obtenta etiam a Paulo pp. III. earumdem confirmatione, quas in sex libros redegit. Gloriosa proinde fuit & seculis futuris erit ipsius memoria, sed præsertim apud Faventinos.

POGGIALI Ludovicus Presbyter Brisichellensis, sed puerorum præceptor in urbe Veronensi, scribebat circa annum 1550. opera & vitas Sanctorum, quas colligebat Aloysius Lippomanus Veronæ Episcopus, ut ipse Ludovicus asserit in epistola ad Jacobum Spadam amicum suum eodem anno die xv. octobris. Familiarissimus erat, neque unquam a latere discedebat Lippomani Ludovicus, quocum etiam facile in Germaniam perrexit, dum is Legatione Pontificia fungebatur. Extant epistolæ, quas per vicennium Poggialus scripsit eidem Jacobo, teste Magnano T. II. pag. 46.

PONOSO Franciscus Faventinus. „ De rebus gestis Alexandri Magni libri quinque „ ad Hieronymum filium, ex Quincto Curtio compilati. “ Ad calcem: „ Datum „ Faventiæ die vigesima mensis maji per genitorem tuum F. de P. “ Extant in Bibliotheca Riccardiana Florentiæ ex recensione Lamii pag. 102.

PONTELONGUS Franciscus Faventinus. „ Sanguine & moribus honestissimus, O. FF. „ Min. Conv., olim in augusto S. Antonii „ Patavini collegio Regens, nec non Eminentissimi Cardinalis Cennini Theologus, „ Cardinali Rossetto itidem Episcopo Faventino Cennini successori acceptissimus, vitam cum morte commutavit anno 1680. „ sexagesimo septimo suæ ætatis anno, die „ xxiii. octobris. Scripsit Logicam ad mentem subtilissimi Scoti, quam dicavit Federico Sfortiæ S. R. E. Cardinali Procamerario Episcopo Ariminensi, in lucem emissam editam Bononiæ anno 1647. in 4. typis Jacobi Montii. “

„ Philosophicarum disputationum primam „ partem nuncupavit Cardinali Rossetto, impressam Utini anno 1653. in 4. ex typographia Nicolai Schiratti. “

„ Philosophicarum disputationum secundam „ partem obtulit Raynaldo Principi Estensi „ Paduæ 1662. in 4. “

„ Responsiones adductis contra doctrinam „ suam a P. Rubeo de Lugo dicavit S. Antonio Patavino. Forolivii 1660. in 8. “

Hæ referuntur Pontelongi lucubrationes a Johanne Franchino in Bibliosophia pag. 245. qui in ejus vita, quam fusius contexuit, ceteros ætate suppares Faventinos, ejusdem Ordinis ascetas, & illustres viros per compendium nominat & laudat. Præcipuum Pontelongi studium fuit illustratio sui Magistri Scoti, ad cujus normam disputationes suas exegit, in quibus cum Scotistis & aliis doctoribus, quos Meldulensis & Catanenfis sequuntur, præcipue disseruit.

Mittarellius noster, cui Pontelongus erat optime cognitus, utpote conterraneus suus, epistola xli. inter illas varii Styli pag. 60. laudat Pontelongi dramaticam sacram Judithæ lucubrationem.

PORCATIUS Philippus Philosophus & Theologus eximius ex eodem ordine FF. Min. Convent. Balneocaballi, multis annis cum plausu & honore docuit Venetiis, Bononiæ & etiam Parisiis, & gradum sibi faciens per omnia religionis officia, supremam Ministri generalis dignitatem assequutus est anno 1509. In præcipuis etiam Italiæ urbibus Verbum Dei suis concionibus disseminavit, & non tantum cathedras rexit Venetiis, Bononiæ & alibi intra Ordinis claustra, sed & in publica Bononiensi Universitate stipendio Pontificio emeruit, Metaphysicam & Theologiam præcipue professus est, & bis ante Generalatum, Bononiensem provinciam gubernavit. In pace defunctus est die decima septembris anni 1515. expleto non tantum anno in majori suæ religionis officio. Humatus fuit Romæ in ecclesia SS. XII. Apostolorum, ubi honorificum epitaphium meruit, in quo inter cetera enuntiatur, quod a Julio II. Summo Pontifice, qui ejus doctrinam maximi faciebat, ad ardua negotia pro utilitate Fidei orthodoxæ vocatus, in ea urbe mortem oppetiit; Ex VVadingo T. XV. Annal. pagg. 419. & 431. Marchesius in Monum. Vir. Ill. ait obiisse anno 1510. & citat Rodulphum a Tussiniano in Hist. Seraph. lib. II. pag. 195. Monumentum etiam ei fuit appo-

appositum une cum eliis duobus Ministsis gsnsralibus, qoi sx sonventu Balneocaballensi assumpti fuera, in ecclesia S. Francisci ejusdem loci, quod refsstus e Coleto pag. 87.

Porcatii opera. ,, Scotus novissims sum
,, emendatissimo codice Pssisinsi sastigstus,
,, additis responsionibus & adnotationibus
,, opinionum. Venetiis per Bonetum Loca-
,, tellum asv. Kal. januasias 1497. in fo-
,, lio. "

,, Quæstiones Quodlibetales Scoti. Venetiis A
,, tertio nonas februstii 1497. per eumdem
,, in folio. "

PORCELLUS Thomas Brixiebellensis. Referimus librum, qusm tsmen non vidimus, cujus titulus est iste: ,, Epistola, qua Petrus Con-
,, ti Thomæ Porcelli Brixichellensis auditor ref-
,, pondet animadversionibus de Infinitorum æ-
,, qualitate, ipsi traditis a Johanne Confolini P.
,, Angelici e Viadena Min. Observ. auditors,
,, ostenditque posse infinitum esse alio majus.
,, Bononiæ 1764. sn typogssphia S. Thomæ
,, Aquinatis in 8. pag. 30. " B

PRÆDICATORUM Ordinis Lectores & Studentes. *L' Avvocato de S. Chiesa. Oratorio sagro da recitarsi nella chiese de RR. PP. di S. Andrea di Faenza l' anno 1729. nel sollennizzarsi la fssta ennuale della traslazione del sorpo dell' Angelico e Quinto Dottore di S. Chiesa S. Tommaso d' Aquino, dedicata a D. Benedetto Giorgi Prelato Vallombrosano. In Faenza nella stamperia dell' Archi.*

Eadem ratione memoramus: *Poetici componimenti in occasione d' esporsi alle pubblica venerazione nella chiesa de PP. Domenican. di Faenza un Quadro, che rappresenta S. Vincenzo Ferrerio in atto di predicare il Giudizio universale; Pittura del celebre Signore Arcangelo Resani, dedicati all' Illustrissimo e Reverendissimo Monsignore Raimondo de Conti Ferretti Arcivescovo di Ravenna e Principe, da Francesco-antonio Liverani. In Faenza per Gioseffantonio Archi 1717. in 4.* C

PRATA vel Prada (*de*) Guido. Honorifice nominatur a Dante una cum Ugolino Asonis de Ubaldinis. Huns Tonduccius pag. 337. putat fuisse Scientiarum professorem ob titulum Magistri, qui ipsi tribuitur ad annum 1322. Vixit circa finem Seculi XIII. & initio seculi sequentis. Prate est locus territorii Faventini, haud procul e Ruffio, videturque Guido nomen sibi fecisse ex loco. D

PRITELLIS (*de*) Stephanus. Pritellis gsos Faventine nobiles & egregios viros patriæ protulit: Andream judicem anno 1353. Pritellum de Pritellis judicem generalem provinciæ Romandiolæ super Criminalibus specialiter deputatum anno 1344. Prætum patrem Stephani, sed Stephanum præ ceteris nominemus ratione veteris inscriptionis, quæ site est ad lævam partem januæ ecclesiæ cathedralis, positæ anno 1394. E

,, Pervigil obsequiis sacris, nec stirpe
,, parentum
,, Degener egregiis hanc elmam condidit
,, aram
,, Strenua progenies Prati (Prosecti) san-
,, guine satus
,, Quem Pritelle vetus genuit stirps el-
,, me, colendum
,, Posteris exemplar Stephanus, cunctis-
,, que recentem
,, Condidit innocuum, quem cernis marmore fontem;
,, Nec modo nunc primis flavescunt Tem-
,, pla figuris,
,, Prospice gesta trium Regum, simul
,, eurea tecta
,, Corpore Francisci, magnus quo tem-
,, pore Princeps
,, Imperat Astorgius populis, quos lu-
,, bricus Amon
,, Lustrat, Manfredum claro de germine
,, florens.
,, Nuns, ne Martini sancti sit indolis
,, expers
,, Militiæ flos, summus enim det pignus
,, amoris.
,, Tempore currebant Christi netiva po-
,, testatis
,, Bis duo tunc decies novem cum mille
,, tricentis.

,, D. O. M.

,, Johannes-evangelista Pritellius Canonicus
,, Faventinus
,, Antiquissimum lapidem hunc nobilissimæ
,, familiæ Pritellæ.
,, Anno Domini M. ac. vs. P. M.

PUJESIUS Angelus. Locum habet inter excellentes Jurisconsultos Faventinos in epistola Johannis-antonii Flaminii.

PURPURINUS Baroncinus. Vide *Baroncinus Purpurinus*. De ipsius commentariis ad Kalendarium Romanum Amiterni effossum videatur Diarium Romanum anno 1680. pag. 31. Desunt in ipso Kalendario primi menses usque ad Julium.

Q

QUARANTINUS Johannes-baptista Faventinus Artium atque Medicinæ Doctor, insuper Poeta; quod discimus ex epigrammate Latino supposito Elenchorum Aristotelis libro, quem Latio donavit Petrus-nicolaus Castellanus. Ipsum subjicimus:

,, Cedite Grammaticæ sophiæ, qui Græ-
,, ce refertis,
,, Enarratores cedite Barbarici.
,, Interpres novus ecce stylo, sed & arte
,, disertus,
,, Et totus magnus cultor Aristote-
,, lis.
,, Nunc Peripatetici melius grave dogma
,, Lycæi.
,, Nicolaus transfert noster, & omne
,, docet.

Hexastichon aliud ejusdem Quarantini ad librum Hieronymi Asmellini contra Tiberium Calabrum.

,, Eje age, doctorum volites ad tecta
,, virorum
,, Vers Armellini scripte libella ma-
,, nu.

„ Auctoris Calabri fidei concordibus
„ almæ
„ Sensibus evertas dogmata ficta tuis.
„ Atque Faventinam mirandis laudibus
„ urbem
„ Extolle, & Christi tegmine tutus eas.

En aliud coævum testimonium, quo probatur Hieronymum non ex Armenina, sed ex Armelliis Faventina gente prognatum esse. Vide *Carolus Marianus*. Arguitur etiam erroris Michael Pio in Historia S. Dominici T. I. pag. 490. qui Hieronymum Armellinum vocat Antonium. Ex iis carminibus deducitur pariter ætas Johannis baptistæ Quarantini Poetæ non incelebris; scilicet vixit initiis Seculi xvi.

R

R . . . sive Radulphus vel Rodulphus Canonicus Faventinus, cui Honorius pp. III. commisit, ut decideret causam, quæ vertebat inter Comitem Rogerium fratresque ejus, filios Guidonis Guerræ de Tuscia, e familia Comitum Guidiorum, & inter Simeonem Archiepiscopum Ravennatem super castro Montis-bovarii anno 1224. Hujusmodi commissio extat in tabulario Archiepiscopali Ravennæ Caps. L. num. 4985.

RACTIUS Hieronymus e Maradio. Ejus opera recensentur in Catalogo Bibliothecæ Capponianæ pag. 318. Hieronymi nomen obtinuit in baptismate, qui postea Ordinem Camaldulensem professus, dictus fuit Silvanus Ractius. Vide *Ractius Silvanus*.

RACTIUS Seraphinus Maradiensis. Florentiæ in monasterio S. Marci Ordini FF. Prædicatorum nomen dedit anno 1549. decimo octavo suæ ætatis anno. Decessit anno 1613. Ejus opera, quibus conficiendis totam vitam suam impendit, enumerat Jacobus Ecardus. T. II. pag. 386. Scriptorum O. Prædic., quorum hæc sunt potiora inter edita & mss.

Prælectiones in Porphyrium anno 1560.

Lectura in IV. libros Aristotelis de Physico audito. 1562.

De divisionibus entis.

Lectura in libros III. Aristotelis de Anima. 1563.

Quatro libri sopra la Sfera del Mondo.

Della natura e proprietà delle Api. In Lucca 1588.

De Incarnatione Collationes in studio Perusino 1573.

Prælectiones in D. Thomam Aquinatem de substantia & cognitione Angelorum 1584.

De voluntate & productione Angelorum 1585.

De locis theologicis Prælectiones in explicationem Melchioris Cani. 1586. 1587. Extat epistola fr. Zenobii Accinjolii O. P. data Perusiæ anno 1602. in commendationem Prælectionum Ractii in editione Perusina anni 1603. Eo anno Ractius septuagesimum ætatis excedebat, & eas quindecim annis apud se occultas tenuerat.

La Corona Angelica, e sia della sostanza degli Angioli.

Cento casi di coscienza. In Fiorenza 1578. & 1585. In Venezia, in Genoa 1586.

Gemma confessorum, seu summa casuum conscientiæ.

Casi, a siano peccati della lingua.

Casi di coscienza 1590. 1596. 1597.

Risposte a dubbj teologali 1598.

Lezioni sopra Tobia. In Fuligno 1569. 1570.

Lezioni sopra Giuditta ed Ester 1572. In Fuligno.

Conciones de peccato, ex D. Thoma. 1573.

Lectiones nonnullæ super Tobiam. Perusiæ 1583.

Un libro di sermoni predicabili fra l' anno, stampati in Fiorenza 1575.

Sermoni predicabili per l' Avvento e Quaresima. In Fiorenza 1590. P. III. in 4.

Sermoni della gloriosa Vergine e Madre di Dio. In Fiorenza 1593.

Sermoni predicabili della Penitenza.

Sermoni predicabili per tutto l'anno. 1598.

Sermoni predicabili per tutte le Domeniche e Feste dell' anno.

Sermoni avuti in Prato 1593.

Expositionum evangelicarum ex concionibus Fr. Philippi Diez selectis.

„ *Instituzioni del Taulero fatte volgari alla Principessa di Fiorenza Giovanna di Austria. In Fiorenza 1598. premessa la vita del Taulero.* " Has traduxit anno 1567. cum Prioratus officio fungeretur in Conventu Fesulano S. Dominici, impulsu Theclæ Landi Priorissæ parthenonis S. Catherinæ de Senis in urbe Florentiæ, & Angelicæ Ractiæ sororis suæ Sanctimonialis in eodem asceterio, atque edendas tradidit Junctis fratribus, Philippus vero Juncta iterum edidit anno 1590.

Un Libro di Laudi con la propria musica. In Venezia 1563.

Il Rosario della Madonna in ottava rima con le annotazioni. In Fiorenza 1583.

L' Innario Domenicano. In Perugia 1587.

Nuovo libro di Laudi overo Rime spirituali. In Fiorenza 1609.

Vite de SS. e BB. del sagro ordine de Predicatori così Uomini, come Donne. In Fiorenza 1577. con aggiunte 1588. e in Palermo 1605.

Storia degli Uomini illustri nelle Prelature e dottrine dell' Ordine de Predicatori. In Lucca 1596.

La Vita di S. Maria Maddalena, di S. Marta e di S. Lazaro. In Fiorenza 1587.

La Vita della B. Osanna da Cattaro 1592.

La Vita di Suor Cattarina de Ricci. In Lucca 1594. 1641.

La vita di S. Giacinto con la sua canonizzazione. In Fiorenza 1595.

Giardino di esempj, overo fiori delle vite de i Santi. 1594. In Fiorenza; Con aggiunta 1597. e in Venezia con nuove addizioni 1599.

Della vita del Servo di Dio Frà Hieronimo Savonarola libri tre.

Scritture, documenti, e testimonianze, miracoli e grazie, e varie Apologie intorno al prefato Savonarola.

Brevi risposte alle oppugnazioni di Frà Ambrogio

brogio Politi contro la dottrina e profezie del Savonarola.

Difesa generale della vita e della dottrina del medesimo.

Cronaca della Provincia Romana dell' Ordine de Predicatori, in cui si descrivono le fondazioni di tutti i conventi di quella.

La vita del santissimo rege e profeta Davitte.

La Storia di Raugia in tre libri. In Lucca 1595.

Narrazione degli Arcivescovi di Raugia l' anno 1589.

Scritture fatte in Raugia l' anno 1587. e 1588.

Dell' origine della milizia e degli costumi de i Turchi narrazioni di Monsignor Martino Segoniis Vescovo di Dolcigno al Sommo Pontefice Sisto IV. fatte di Latino volgari da Frà Serafino Razzi.

Silvanus Ractius ejus frater, de quo infra, anno 1575. Florentiæ per Bartholomæum Sermartellium adidit: *Sermoni del reverendo P. F. Serafino Razzi dell' ordine de frati Predicatori per le più solenni, così Domeniche, come feste de Santi*; & dicavit eas Theodosiæ Orsinæ Sanctimoniali In S. Petro Uroisvetaris, & sorori Ersiliæ & Beatricis. Ad calcem horum sermonum extat epistola Silvani ad D. Stephanum Pezzanum a Saxolo Eremitam Camaldulensem, qua dignis laudibus commendat lectionem horum sermonum, qui privatim ante editionem lecti fuerant a Sanctimonialibus S. Petri de Luco, & S. Johannis-evangelistæ de Buldrona Ordinis Camaldulensis.

RACTIUS Silvanus Meradiensis, Seraphini frater; In lucem venit anno 1527. Benedictum Varchium Florentiæ audiit. Secularis adhuc comœdias & tragædias aliquot nominavit, *La Cecca*; *La Balia*; *La Gostanza*; *La Gismonda*; *Il Tancredi*. Camaldulensium habitu recepto in æde S. Mariæ angelorum de Florentia, totum se spiritualium & utilium rerum scriptioni dedit; quarum syllabum hic exhibemus:

Dell' economia Cristiana e civile.

Raccolta di orazioni a Cristo, e alla beatissima Madre Maria 1576. 1607. 1608.

Miracoli della gloriosa Vergine Maria. 1576. & pluries deinceps.

Damone pastore di Pratolino. Egloga della santa vita e morte della Regina Giovanna d' Austria gran Duchessa di Toscana 1578. a Laudomia Strozza monaca di Boldrone.

Vite di quattro Uomini illustri, Farinata degli Uberti, Duca d' Atene, Salvestro Medici, e Cosmo Medici il più vecchio. In Fiorenza 1580.

Vite di cinque Uomini illustri. 1602. 1610.

Vita ovvero azioni della Contessa Matelda a Don Giovanni de Medici. 1587.

Vita di Benedetto Varchi. 1590.

Vita della gloriosa Vergine Maria 1594. 1618. 1624.

Vita di S. Giovanni battista. 1590. & 1603.

Corona del Signore in forma di orazioni. 1591.

Vite delle Donne illustri per Santità. 1595. usque ad annum 1606. Vol. VI. in 4.

Vite de Santi e Beati dell' ordine di Camaldoli. 1600.

Vite de Santi e Beati di Toscana 1602. P. II.

Vita del beato Michele Romito Camaldolese. 1604.

Letanie di nostra Donna, che si cantano nella sua casa di Loreto con alcune dichiarazioni. 1604.

Quadragesimale overo meditazioni per ciascun giorno di Quaresima conformi all' Evangelio. 1607. 1608.

Vita di Cristo nostro Signore.

Trattato della Misericordia.

Vita di S. Antonino Arcivescovo di Fiorenza.

Vita di Castruccio Castracani.

Vite di Corso Donati, di Uguccione della Fagivola, del Cardinale Antonio-maria Salviati.

Vita di S. Filippo Neri, ad Alessandro del Caccia Vescovo di Pistoja.

Vita di Pietro Soderini ultimo confaloniere di Fiorenza.

Vite degl' Imperatori fino a Carlo V.

Annali ecclesiastici Fiorentini.

Trattato delle virtù.

Descrizione del sagro eremo di Camoldoli.

Epistola de libris Bibliothecæ Angelorum Florentiæ e puerorum moribus excipiendis.

Carmine Etrusco metro ac rythmo plurima.

Insuper in Italicam linguam convertit sequentes libros.

Evangelistario di Marco Marulo Spalatense. In Firenze 1571., e in Venezia 1580.

Vita e Regola del santissimo Padre nostro Benedetto con annotazioni. In Firenze 1593.

Regole della vita eremitica 1575.

Historia della Passione di Gesù Cristo, scritta da Giovanni Fera 1573.

Somma del Cardinale Vio Gaetano.

Annali ecclesiastici di Cesare Card. Baronio Tomo primo.

In Regulam S. Benedicti declarationes & Constitutiones Camaldulenses. Has Latinitate donavit anno 1572.

Le Vite de Pittori di Giorgio Vasari.

Dialogo di Dionisio Cartusiano della Riformazione delle Monache. In Firenze 1582.

Correxit insuper castigavitque: *La disciplina spirituale di Frà Domenico Cavalca dell'Ordine de Predicatori.*

Emisit in lucem: *Il primo libro delle orazioni del Cavalier Lionardo Salviati*, quem nuncupavit anno 1575. Antonio-mariæ Salviato Nuntio Apostolico ad Galliarum Regem, postea Cardinali.

Obiit scriptis & meritis clarissimus Silvanus anno 1611. LXXXIV. suæ ætatis anno. Cetera de ipso fuse leguntur Tomo VIII. Annalium Camaldulensium.

Quod opera, quæ retulimus ipsum adhuc in seculo manentem composuisse, hæc referuntur in catalogo Bibliothecæ Capponianæ pag. 318. *La Balia, commedia nuovamente ristampata. Firenze per i Giunti 1560. in 8. Ivi per i medesimi 1564. in 8.*

La Cecca, commedia. Ivi per i figliuoli di Lorenzo Torrentino 1564. in 8.

La Gismonda tragodia. Ivi per Bartolommeo Sermartelli 1569. in 8.

RADULPHUS B. Faventious O. Prædicatorum. Unus ex primis alumnis Conventus S. Andreæ ejus urbis. Magnam partem habuit in processu canonizationis S. Dominici, qui vivum cum maxime dilexerat, usuque eo fuerat familiarissime, præsertim in œconomica re. Apud Ecardium in Script. O. Præd. T. I. pagg. 15. & 525. Insignem Doctorem Legum, Canonicum Bononiensem, & Rectorem ecclesiæ S. Andreæ in Vineis appellat auctor Diarii Sacri Dominicani pag. 246.

RAGUSIUS Johannes baptista Faventinus Abbas Classensis. Ipsi anno 1591. Exuperantius Farretus nepos Johannis-petri Ferretti Ravennatis, Episcopi Lavallinarum die xxv. junii dicavit ex urbe Ravenna opusculum partus sui de Viris illustribus Ravennæ, ubi de Romualdo & de Petro Damiani præsertim differitur.

RAMBERTUS Episcopus Faventinus ab anno 1540. ad 1572.

RAMENGUS Bartholomæus, *Bagnacavallo* vulgo dictus ex patrio natali solo, celeberrimus suo tempore Pictor, Raphaelis Urbinatis discipulus, floruit Seculo xvi. Ipsius tabulæ placuerunt Ludovico Caraccio, atque multæ ipsarum visuntur Bononiæ, indicatæ in libro, cui titulus: *Pitture di Bologna dell' Ascoso Academico Gelato*. De Bartholomæo parum æque sensit Vasarius P. III. Vol. I. in vita ejusdem, sed eum confutat Malvasia T. I. P. II. in vita similiter ipsius. Videatur etiam Orlandius in Abecedario Pictorico. Extat Bartholomæi protome ex lignea incisione in amplissima collectione nostra Imaginum Virorum Illustrium.

RAMENGUS Bartholomæus junior, superioris ex fratre nepos. Ipsius quoque mentionem facit Malvasia.

RAMENGUS Johannes baptista consobrinus Bartholomæi senioris.

RAMENGUS Scipio alter primi Bartholomæi consobrinus. Omnes liberali arti Picturæ cum laude operam dedere. Meminere de omnibus Malvasia & Orlandius, Borsettus quoque T. II. pag. 456. Coletus vero in notitiis prævis Balneocaballi pag. 53. Bartholomæum Ramengum seniorem, & celeberrimum præ ceteris Pictorem, natum asserit anno 1402. profecisse vero in schola Raphaelis Urbinatis, amicumque fuisse Innocentii Imolensis, Hieronymi Cotignolensis & Francisci præstantium pictorum sui temporis, nonagesimo autem & octavo ætatis suæ anno decessisse desinente Seculo xv. anno nimirum 1500., quod tamen componere nequimus, cum Raphael Urbinas floruerit initio Seculi xvi. mortemque oppetierit anno 1520. quare vel Bartholomæus Ramengus emereri non potuit in scholis Raphaelis, vel ejus vita trahenda erit ad Seculum xvi. non ad xv.

RAMIOLUS Bernardinus. A Flaminio celebratur inter egregios Pictores Faventiæ.

RAMONIBUS (*de*) frater Franciscus Bartholomæus de Faventia, Rector parœcialis ecclesiæ S. Antonii Faventinæ urbis, alumnus Christophori de Masis O. Prædicatorum eximii Concionatoris. Asseritur a Fabbruccio in historia Studii Pisani T. XXIX. Opusculorum scientificorum Angeli Calogerà pag. 331.

RAVAGLI Amedeus ex Min. Conv. Balneocaballi addidit.

La Prudenza in governo, tributo dogmatico politico dedicato con Accademia solenne a Monsignor Giammatteo Vitelloni da Bagnacavallo nobile Ravennate, e Vescovo moderno di Catanzaro in Calabria, dato alle stampe da un Religioso chierico secolare, discepolo del medesimo Padre, In Ravenna per Antonmaria Landi 1707. in fol. Clericus est Carolus Battaglia, qui nuncupavit eidem Prælato hoc opus, monitumque lectori adjecit. Amedeus autem orationes, duo modulamina concinnavit, & epigramma Italicum, cui adjecta sunt pauca aliorum. Præterum epigrammata. Familia Ravaglia, alias appellabatur Cortesiorum. Ravagliorum gens erat pariter in oppido Maradicosi, ex qua floruit Petrus, olim Magister Bononiensis, inde eremita Camaldulensis anno 1666. Vide Annal. Camald. T. VIII. pag. 483. erat etiam in oppido Brisichellensi familia hujus nominis.

RAVELLIUS Lælius Brisichellensis monachus Camaldulensis Abbatiæ Classis, & ibidem ac Venetiis & Florentiæ Lector S. Theologiæ, Latine & Hebraice doctus. Scripsit:

Cursum philosophicum; & integrum philosophiæ cursum in compendium redactum, & editum Ravennæ anno 1658. typis hæredum de Johanellis.

Cursum Theologicum mss.

Conciones Quadragesimales mss.

Orationes Academicas & sacras mss.

Contra Hebræos conciones plures.

In obitum Cherubini Malaspinæ O. FF. Prædicatorum, Burgi-sancti-sepulcri Episcopi, orationem mss.

Carmina insuper vario metro.

Sexagenario major defunctus est Cremonæ anno 1692.

RAYMUNDIS (*de*) Dominicus de Faventia calligraphus. Legitur ejus nomen in codice Latinis & Italicis glossis ad oram Dantis appositis, ab ipso characteribus exarato, exsistente in Bibliotheca Magliabecchiana, testimonio Laurentii Mehus in vita Ambrosii Camaldulensis

RECUPERATUS Andreas, Egregius vir, & eximius Doctor Legum, civis Faventinus & procurator ac Orator Galeotti Principis Manfredi anno 1480, ad quem extant ejusdem Galeotti epistolæ. Vide Cavinam in continuatione historiæ Tondueeii pag. 500. Flaminius in epistola Andream laudat ceu insignem Jurisconsultum Faventinum, adjungitque ipsi Antonium-mariam filium.

RECUPERATUS Augustinus „ frater ordinis S. Dominici, Faventiæ primum lucem vidit, ibique Ordini adolescens nomen dedit, virque evasit pietate & doctrina commendatissimus. Procuratoris generalis in aula Romana munus septem

„ an-

„ aunis fapientet totatus eft ; tam a morte Johannis de Fenario Magiftri Ordinis Vicarius generalis a fummo Pontifice conftitutus, tandem ad elevam noftræ navis fopremum regendom aductus aft anno 1539. fabbato vigilia Pentecoftes die xxav. maji in Comitiis Romæ coactis, quam Magiftrum Ordinis vulgo quadragefimom ter sium oumerant. Vifitationes de more a proviuciis in Regno Siciliæ couftitutis incepit, fed vix exinde Romam redierat, cum morbo correptus immatura morte interceptus fuit anno 1540. die xa. decembris. Rovetta ad annum 1539. intar fuos Scriptorea Lombardos recenfet, eiqua hæc adfcribit opera, fed pro more, ubi ferventur, aut a quo vifa, filens: Poftillam fuper Pfaltarium. Tractatum da quarta funerum. Extat Romæ ejus Actorum regiftruo, & epiftole encyclica ad univerfum Ordinem a Capitulo, in quo facta foit ejus electio, in capita Actorum. “ Hæc ad annum 1539. Eccardus Script. O. Præd. T. II. pag. 106.

RECUPERATUS Augoftinus janior, ejusdem Ordinis, fed patria Brifichellenfis. Afferiur a Touduccio pag. 32. quem vida. Obiit anno 1670.

RECUPERATIS (*de*) Recuperatus frater ejusdem Ordinis, & Couvantus S. Andreæ de Faventia. Confecit ms. hiftoriam urbis Faventinæ, quæ afservatur in Bibliotheca ejusdem Conventus, in qua inter cetera narrationem habet Apparitionis, Miracula profert, & Officium cum Antiphonis propriis recitandum, in honorem S. Mariæ Gratiarum. Veneratur imago hæc in ecclafia ipforum fratrum, nunc autem traslata eft in majorem ecclefiam Epifcoparus. Tranfcripfit ipfum chronicon feu hiftoriam Petrus-maria Zaononi Faventinus ejufdem Ordinis alceta.

REGULUS Sebaftianus Brifichellenfis. „ In Ciceronis orationem in C. Verrem, quæ Divinatio dicitur, primam, explicationes, Bononiæ en officina Johannis Rubrii : “ Dicantur hujufmodi explicationes a Regulo, Guibubaldo II. Feltrio, Urbinatum Duci quarto anno 1564. idibus novembris. Ad Regulum extant plures epiftolæ Bartholomæi Ricaii Lugienfis Tomo II. pagg. 88. & fequent. editionis operum dicti Riccii Patavinæ. Lagomarfinius in illuftrationa epiftolarum Julii Poggiani editerum Romæ anno 1762. ad pag. 168. & fequentem, modum & artificium fcribendi Reguli declarat; præterea docet Regulum humaniores literas Bononiæ publice tradidiffe, ac Pontificibus Romanis Paulo IV. & Pio IV. fuiffe gratiffimum. Poggianus, qui multa de Regulo in laudem fcripfit circa annum 1556. quiue Imolæ commorabatur eum Cardinale Hieronymo Dandino Epifcopo ejus urbis, euctor fuit eidem Cardinali, ut Anfelmum nepotem fuum inftituendum traderet Regulo. Alumnis Reguli accenfendus eft & Julius Caftellanus Faventinus, qui in nuncupatoria epiftola adeumdem Cardinalem Dandinum libri fui contra Ciceronem fatetur : „ Regulum femper literatiffimum, cæterifque ingenii gloria antecellere, & maxime me inter ceteros ejus difcipulos pro fequi amore, comprehendi : “ Regulum Johannes-albertus Fabricius in Bibl. Latina Tom. I. pag. 109. afferit quafdam Verrinas Ciceronis illuftrafa, Nos non vidimus explicationem, nifi in primam. Benedictus Varchius Poeta Florentinus T. X. pag. 242. Carmiuum Poetarum Illuftrium Italorum, quæ edita fuera Florentiæ anno 1724. laudans Cæfarem Hercolanium Bononienfem, ejufque ftudiorum efficiaa, inter eos locum dat Regulo hoc verfu·

Sed oum Regule te bone ae diferte
, ... , tacebo?

REMOTI (*dei*) Accademia Cavallerefca. Erecta fuit hæc Academia anno 1674. a pluribus Patritiis viris Faventinis, fub ductu Comitis Michaelis Spada, qui primus fuit hujus focietatis princeps. Emblema eft Sol in Apogeo; lemme autem : „ Dabit diftantie vires. “ Vida Magnanum T. I. SS. & BB. Faveut. pag. 210. ad quam memoret tum hanc tum ceteras Faventiæ Academias.

RIGHIUS Francifcus-maria, &

RIGHIUS Jofeph. Ambo enumerantur a Johanne Franchino in Bibliofophia ad vitam fufiorem Francifci Pontelongi, inter alumnos illuftres Conventus S. Francifci de Faventia pag. 245. Ambo reperiuntur affediffe in Synodo diœcefana Cardinalis Francifci Ceanini Epifcopi Faventini anno 1629. tanquam examinatores Synodales ex Regularibus. Jofeph præterea erat Provincialis, & obiit anno 1643.

RINALDUS Marcus-antonius ex O. FF. Minorum ejufdem Faventini conventus. Deceffit anno 1600. & Franchinus pag. 245. celebrat ut egregium cathedraticum & concionatorem.

ROBERTUS Epifcopus Faventinus ad annum 1086. Beneficus in collegium Canonicorum, ut liquet ex chartis donationum affervatis in eorum tabulario.

ROMANUS I. Epifcopus Faventinus. Subfcripfit anno 858. paginæ inftitutionis monafterii Palatiolenfis factæ a Johanne VIII. Archiepifcopo Ravennate. Anno 861. interfuit Concilio Romano fub Nicolao I. Romano Pontifice.

ROMANUS II. Epifcopus Faventinus. Sedit in Concilio Ravennate anni 898. Anno 903. facravit, ex fide veteris infcriptionis, ecclefiam S. Johannis-evangeliftæ, dictæ in Sclavo, Faventiæ, temporibus Johannis IX. Pontificis Romani.

ROMUALDUS a Balneocaballo ex familia Rolla O. FF. Min. Obfervantium Reformatorum S. Francifci: *Orazioni, e fiano dodeci Componimenti parte prima. In Faenza 1770. presso Giofeff-antonio Archi.* Anno fequenti edidit : *Dodici facri componimenti parte feconda.*

IDEM. *Dichiarazioni della feconda Regola della Serafica Madre S. Chiara d' Affifi, ordinata dal S. P. Urbano pp. IV. moralizzata a fpirituale vantaggio delle Religiofe Clariffe*

e de

e di qualunque altro Istituto . In Faenza 1773.

IDEM. „ Plausus ecclesiasticos in electione Josephi antonii filii Leonardi Papini in archipresbyterum mitratum ecclesiæ S. Petri de Balneocaballo , habitus anno 1763. Faventiæ 1763. in 4. “

RONDININUS Andreas Protonotarius Apostolicus. Vir sciantils & moribus probatissimus, Cardinali Sfondrato, postea Gregorio XIV., collega destinatus a S. Pio pp. V. pro evellendis seminibus hæreticarum opinionum in diœcesi Cremonensi, obiit post laboriosam quinquennalem operam , antequam præmia virtutis & indefessi zeli sui reciperet : Marchesius *Galeria d' onore* T. I. pag. 252.

RONDININUS Bartholomæus „ Faventinus. Legum scientiam professus est , antequam Ordini Prædicatorum nomen daret . Zelo orthodoxæ fidei & cultus , ac multiplici doctrina emicuit , qua Conciliabuli Pisani errores immortali sui laude confutavit . A Julio II. in celebris triumphi præmium ad Florentinam thiaram evocatus , miro humilitatis exemplo a tanto honore & onere refugiit . Tandem literaturæ & sanctimoniæ fama æque clarus apud posteros xxix. julii anni 1532. Lucæ in Domino requievit . Scripsit Apologiam in Pisanum Conciliabulum . De auctoritate Romani Pontificis, & alia. Marchesius in Diario Tomo IV. pag. 275. “ Hocce ei elogium in monumentis virorum illustrium Galliæ Togatæ pag. 37. concinnavit Bartholomæo alter Marchesius Eques , qui & Beatum appellat . Fusius Eccardus T. II. pag. 66. ad annum 1526. „ Frater Bartholomæus, inquit , Rondaninus Faventiæ in Æmilia natus , & Ordinem amplexus ineunte Seculo xvi. claruit , a gravitate morum , pietate , eruditione , facundiaque in primis commendabilis , sed in gerendis rebus ecclesiasticis solers & expeditus. Hinc a Magistro Ordinis Thoma de Vio Cajetano Pisas missus fuit anno M.D.XI. cum duobus aliis sodalibus, Augustino Mallio , & Matthæo de Lulmo provinciæ Lombardiæ inferioris Præposito , postea Episcopo Laodicensi, qui Julii II. partes in ea civitate tutaretur, & Concilium a quibusdam Cardinalibus, reluctante Pontifice, coactum disturbarat ; quod ad votum Papæ fortiter præstitit & feliciter. Rondinini celebris est in Chronico ad calcem Constitutionum memoria, tum apud Fontanam in Monomentis & Theatro , & apud Rovettam ad 1526. qui hæc ei tribuit opera , sed pro more, impressa ne an mss. relicta , & quo loco servata, tacentem, unde penes illum fides . Apologia adversus Concilium Pisanum secundum . Tractatus de auctoritate Papæ. Sermones Quadragesimales; de Dominicis, & de Festis per annum . “ Eadem opera Bartholomæo tribuit Magnanus T. II. pag. 280. Vide etiam alterum sacrum Diarium Dominicanum editum Brixiæ anno 1758. pag. 184.

RONDININUS Bonaventura & RONDININUS Natalis .· Adjunguntur ab eodem Magnano pag. xvc. T. I. ceteris excellentibus viris ejus familiæ . Natalis fuit ab epistolis Alexandro pp. VII. ut asserit Marchesius P. I. pag. 252. *Galeria dell' Onore* . Scripsit carmina ad Ferdinandum Furstembergium , ad Augustinum Favoritum , ad Stephanum abbatem Gradium , ad Augustinum Centurionem Ducem Reipublicæ Genuensis , quæ habentur Tomo VIII. Carminum Poetarum Illustrium Italorum pag. 87. In ejus vero obitum ad Felicam Zachism ipsius matrem cecinere , tum idem Favoritus T. IV. eorumdem carminum pag. 232. tum Alexander Pollinus Florentinus Tomo VII. pag. 435.

RONDININUS Paulus-æmilius Brisichellensis . Creatus fuit Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Aquiro anno 1641. ab Urbano pp. VIII. Assisinatem ecclesiam gubernavit sub Alexandro VII. Occubuit tempore Pontificatus Clementis IX. anno 1668. Juvenis operam navavit juri civili & canonico in Academia Perusina. Natalis Rondininus superius laudatus & Joseph fuerunt ejus fratres.

RONDININUS Philippus Faventinæ ecclesiæ Canonicus. Edidit „ Historiam S. Clementis pp. & martyris, ejusque Basilicæ in Urbe, libris duobus in 4. Romæ impressis anno 1706. apud Franciscum Gonzagam in 4. & dicatis kalendis augusti Clementi pp. XI. “ Contra hanc Philippi historiam declamavit Justus Fontaninius in epistola ad Antonium Magliabecchium die 23. octobris ejusdem anni, inserta epistolis Cl. Vir. Italicorum T. I. qua falsitatis ipsum insimulat . Præterea collegit Philippus : „ Vetera monumenta de Basilica SS. MM. Johannis & Pauli, adjecta historia Monasterii Casæ marii. Romæ 1707. in 4. Dicata fuere Fabritio Paulutio & Hannibali Albano S.R.E. Cardinalibus. “ Historiam S. Clementis citat etiam Fabricius Bibl. Græcæ T. V. pag. 31. Edidit ulterius : „ Oraculum Divinitatis, sive de S. Johanne-evangelista orationem habitam in sacello Pontificio ad SS. D. N. Clementem XI. Pont. Max. Romæ typis Lucæ-antonii Chracas 1701. in 4. “

„ Orationem in funere Eminentissimi Cardinalis Marcelli Duratii Episcopi Faventini 1750. Faventiæ in 4. typis Archii & Zannoni . “

„ Orationem pro recenti inauguratione Archiepiscopi Julii Piazza in Episcopum Faventinum. “

„ Orationem de Laudibus Pii V. “

Inter Arcades Philippus nomen obtinuit Pindori Messatici , unusque fuit ex primis fundatoribus Coloniæ Lamoniæ anno 1714.

RONDININUS Rondininus . Inter Jurisconsultos laudatur a Flaminio.

ROSSETTUS Carolus Ferrariensis. Electus fuit anno 1643. vigesimo nono ætatis suæ anno Episcopus Faventinus , eodemque anno promotus ad purpuram Cardinalitiam ab Urbano VIII. Edidit *Lettera Pastorale per la Generale Missione*; quæ habetur in Indice chronologico Episcoporum Faventinorum Petri-mariæ Cavinæ , præmisso historiæ Tondoccii , ubi etiam

merita

merita resque gestæ, multæque legationes Pontificiæ, quas obivit ante Episcopatum, meritissimi hujus viri fuse enunciantur. Inter cetera, quæ æterna memoria sunt digna, tempore sui Episcopatus novies Synodum diœcesanam celebravit, ut zelum pro ecclesiasticis, proque animabus urbis diœcesis suæ ostenderet. Ipsæ Synodales Constitutiones editæ fuere in lucem. Præterea habetur egregia relatio ipsius de Rebus Anglicanis tempore, quo in eo Regno Nuntium Apostolicum gerebat, ex quo discedere coactus fuit. Parata insuper habebat Commentaria a se conscripta in primam & tertiam partem Summæ D. Thomæ. Ad annum 1635. Borsetius Tomo II. pag. 487. ipsum recenset inter Laureatos in Sacra Theologia.

ROZERIUS sive Rogerius Canonicus & Magister Faventinus ad annum 1235. nominatur in chartis tabularii Capitularis Faventiæ.

RUSTICIUS Atocas. Ipse est Carolus-andreas Sinibaldi. Hic loci dumtaxat referimus titulum carminis, quod sub nomine Arcadico misit ad Arcadicos Pastores Urbis: „ Ru„ sticii Atoei Pastoris Arcadis incolentis agros „ Faventinos Ecloga ad Pastores Arcadiæ „ incolentes arva Latina, “ Edita ipsa fuit Faventiæ anno 1692. per Marantum. Cinellius, qui refert *nella Scanzia* XIV. ignoravit ejus auctorem.

S

SABBAS Castillionæus. Vide *Castillionæus abbas*, Illud unum addimus, quod illum apud Schraderum pag. 405. relatum repetimus, Sabbam ante hortum domus suæ in Præceptoria S. Mariæ Magdalenæ hanc inscriptionem posuisse, vero Philosopho dignam: „ Satis dives est, qui non in„ diget pane; satis potens, qui non cogitur „ servire. Civiles curæ procul hinc abite. „ Sabbas Castillionæus solitarius seipso con„ tentus hos secorus incolit hortulos, pau„ per, an dives, si cordatus es, cogita. „ Vale. “

SABELLUS Marcus antonius a Motillana. „ In civili & criminali foro celebris apud „ Ferdinandum II. & Cosmum III. Magnos „ Etruriæ duces, ob lumina doctrinæ gratio„ sus, scripsit & edidit: Resolutiones & Res„ ponsa, practicam civilem & Criminalem, „ ac Summam diversorum tractatuum; ex Au„ gustino Fontana in Bibliotheca Legali P. „ I. & VI. “ Marchesius in Monum. Vir. Ill. pag. 76. paucis elogium Sabello contexuit. Summam ejus laudat etiam Magnanus T. II. pag. XIS.

SACCHI Innocentius Sacerdos terræ Russi. *Affetti divoti sopra la Passione di Gesù Cristo Signor nostro, esposti sopra i versetti raccolti da S. Bernardo, soliti a cantarsi ogni Venerdì di Marzo. In Faenza per l' Archi* in 12.

SALETI Franciscus-maria. Auctor est historiæ ms. Brisichellensis, quam citat Magnanus, præsertim T. II. SS. & BB. Fav. pag. 5.

SALICHIUS sive Salechius Nicolaus. Notarius Curiæ Episcopalis Faventiæ, qui floruit tempore Petri-nicolai Castellani ad annum 1525.

SALICHIUS Origenes senior. Adnotatur inter egregios Medicos Faventinos a Flaminio. In palatio publico urbis, teste Marchesio, *Galeria di onore P. I. pag.* 251. gloriosa extabat Origenis Salichii inscriptio a suis civibus apposita, ad perennem reddendam ipsius memoriam: *Origeni Salecchio pervetustæ & nobilissimæ stirpis inclyto germini, Viro Antianorum Priori, eruditione, prudentia, pietate, scientiarum omnium fulgoribus spectatissimo. Ex initis pluries pro Patria legationibus ad Summos Pontifices Adrianum VI. & Clementem VII. clarissimo; Archigymnasii Bononiensis, ubi Philosophiam publice docuit, jubari perpetuo, S. P. Q. Faventinus Patritio Patriam perenniter illustranti PP. Obiit anno* 1528. An hic idem sit, qui a Flaminio non solum Philosophus & Medicus, sed etiam vir facundus appellatur, an vero alter, videant eruditi Faventini.

SALICHIUS Origenes junior; Distinguendus proculdubio a seniore, quem juniorem nec laudare potuit Flaminius, neque is sit, ad quem inscriptio suprarelata pertinere possit, civis tamen & ipse Faventinus, & insuper factus Petosinus Patritius cum omnibus suis posteris descendentibus anno 1584. obiit anno 1592. Hondedeus Tomo I. Consiliorum 30. mentionem honorificam facit hujus Origenis, quem annos natum sexaginta & tres decessisse scribit, humatumque fuisse in ecclesia S. Marcelli de Urbe, erecto ipsi nobilissimo epitaphio. Hic ob natalia sua, & ob splendorem literarum plurimam æstimationem sibi comparavit. Videantur Cavina in historia Tonduccii pag. 705. & Marchesius *Galeria di Onore P. I. pag.* 255.

SALICHIUS Petrus. Huic dat locum inter ceteros præstantes Faventiæ Jurisconsultos Flaminius.

Salichium Angelum ex Ord. FF. Prædicatorum memorat P. Piò in sua Historia S. Dominici, virum literatura & officiis illustrem, alumnum conventus S. Andreæ Faventiæ.

SALIUS Hieronymus Medicus & Philosophus Faventinus. Protulit in lucem formis hæredum Octavii Scoti insigne opus *Abubether*, qui & *Aubeker* sive *Abacbar* cognomento *Magamet filius Zachariæ Arabs Medicus*, quem *Rasim* mitiore vocabulorum barbarie, Medicorum nostrorum cœtus dicere consuevit, Arabice inscriptum *Helcavii*, quod & *Continens* in nostris Medicis appellatur. Venia tamen danda Hieronymo, quod in codicem forte inordinatum incidens, grande opus non apto admodum ordine exaraverit, ita ut Confundens magis quam Continens dici mereatur. Quod animadvertens Paulus, olim Hieronymus, Sorianus Ariminensis, inde translata familia sua, factus Venetus, & postea monachus Camaldulensis redditus in cœnobio S. Mathiæ de Muriano Venetiarum, ingentibus animis arduam provinciam a Salio nequiquam tentatam, Herculeo aggressus labore, ita perfecit, ut novo,

miro,

miro, atque perutili ordine totum Rasim digesserit, in capita distribuerit, & confusum Salii chaos de medio sublulerit, duobus voluminibus in folio Venetiis anno 1509. apud Bernardinum Benalium, & ibidem eodem anno recusum typis Boneti Locatelli. Si fides sit Spizelio, extat editio antiquior Brixiæ anni 1488. Fabricius T. XII. pag. 651. tribuit Hieronymo Salio circa annum 1523. versionem Theophili monachi de Urinis.

SALIUS Mingolinus. Celebratur inter egregios Medicos a Flaminio. In Veteri ecclesia PP. Dominicanorum Faventiæ ad extremam partem, ingredientibus ad lævam, conspicuum & egregium olim extabat Mausoleum ex marmore polito una cum urna sepulcrali, supra quam jacebat Mingolinus habens sub capite unum volumen, alterum ad pedes. Super urnam assidebat beata Virgo Maria, in ulnis gestans filium; ad dexteram manum videbatur figura exigua hominis genibus flexis cum literis M. P. *Mengolinus Pater*, ad lævam alia similis cum literis V. F. *Venerius filius*. Subtus mausolæum cœlata erat sequens inscriptio: *Mengolino. Salio. Physico. Qui. Cum. Multis. Tam. Bono. Pu. Legen. Quam. In. Patria. Pruden. sifs. Doctifs. Q. Medendo. Profuisset.* Obiit M. CCCC. LXXXV. VIII. *Idus. Octo. Ætatis. Anno.* VI. *& LX. Non. Exacto. Venerius. F.* M. D. II. P. quam explicandam arbitramur. *Mengolino Salio Physico, qui cum multis tam Bononiæ publice legendo, quam in patria prudentissime doctissimeque medendo profuisset, obiit* M. CCCC. LXXXV. VIII. *idus octobris, anno sexto & sexagesimo nondum exacto. Venerius filius* M. D. II. *Posuit*. Visitur nunc idem mausoleum cum inscriptione ex adverso januæ ejusdem Cœnobii. Schraderus pag. 404. Monumentorum Italiæ Mengalinum pro Mingolino scribit, Venerium autem fratrem pro filio facit.

SALIUS Mingolinus Matthæus. Adjungitur Hieronymo, quem superius laudavimus, & Petro, de quo diximus ad vocem: *Diversus Salius Petrus*, ceu præstans & ipse Medicus Faventinus a Magnano T. I. pag. XV. Pagina vero 399. ab eodem producitur & Antonius Salius celebris ob edita opera Medica & Philosophica.

SALIUS Petrus Diversus. Vide *Diversus Salius Petrus*.

SALIUS Venerius Mingolini filius; familiaris Johannis-antonii Flaminii, laudibus extollitur in hujus epistola tanquam „ strenuus „ & magnus vir in tractandis causis in ur„ be Venetiarum; quod quidem diceret, „ nisi, ut subdit, hæc essent recentia, & „ civibus suis notissima. “

SALVIANUS Octavius Faventinus. Non ut scriptor, sed ut studiorum promotor recensetur a Gianio & a continuatoribus Annalium ordinis Servorum T. III. pag. 236. ad annum 1659. „ Moritur, inquiunt, no„ no Kalendas aprilis Octavius Salvianus be„ nefactor eximius & institutor publicæ Le„ cturæ S. Theologiæ pro Servitis, prout patet ex ejus testamento, & ab inscriptione a „ patribus illius cœnobii ejus imagini in Sa„ cristia apposita, in perenne grati animi „ testimonium, “ scilicet: „ *D. Octavio Sal*„ *viano Faventino, benefactori, publicæque* „ *pro Servitis Lecturæ institutori. Obiit nono* „ *Kalendas aprilis 1659.* “

SAN-GEORGIUS Johannes-franciscus ex illustri Comitum de Blandrata familia, S. R. E. Cardinalis & Episcopus Faventinus anno 1603. summe diligens ecclesiam sibi commissam, ante aram principem majoris basilicæ sepulcrum marmoreum sibi & successoribus Episcopis paravit, ad quod delatus fuit anno ipsius emortuali 1605. ex Lucensi urbe, ubi XIV. Kal. aprilis decessit, postquam multis insignibus donis ecclesiam suam Faventinam locupletatam voluit. In sepulcrali inscriptione, quam ejus memoriæ posuit Guido Blandrata Comes, ipsius nepos, peregregium elogium incisum legitur gestorum & virtutum hujus illustris Cardinalis.

SAVINUS S. Episcopus & Martyr anno 303. Passio & Acta. Incipit: „ *Maximiano augusto,* „ *quintodecima Kalendas maii in circo maxi*„ *mo misso sexto Venetos vincente, pars ma*„ *jor populi clamabant, dicentes: Christiani* „ *tollantur & voluptas constat &c.* “ Extat apud Balutium in Miscellaneis T. II. pag. 47. ex codice XCIII. Bibliothecæ Colbertinæ. Eadem S. Savini acta in medium protulit P. Emmanuel de Azevedo S. J. pag. 467. in Appendice ad Vetus Missale Romanum Monasticum Lateranense, ex Codice signato C. pag. 310. adjectis ad oram lateralem variantibus lectionibus, quæ erronee leguntur in editione Balutiana. Pagina vero 160. profert, quæ extant in ipso Missali, spectantia ad S. Savinum, quaque sunt ista:

„ VII. *idus decembris, hoc est die septima* „ *ejusdem mensis* (decembris) *S. Savini Epi*„ *scopi. & Martyris Oratio*: Gaudeat plebs „ tua omnipotens Deus, ut beati Savini mar„ tyris tui atque pontificis suffragantibus „ meritis, hæc nostra oblatio sit in conspe„ ctu tuo accepta, & nobis proficiat ad „ medelam. Per “

„ *Evangelium require in unius mart. at*„ *que pont.*

„ *Ad complendum* . . . . . Votiva sacra„ menta, quæ sumpsimus Domine Deus no„ ster, ut intercessione beati Savini pontifi„ cis, & martyris tui adjuvati, inter ipsius „ membra mereamur, numerari, qui semet„ ipsum optulit pro mundi salute. Qui &c. “

Observat autem P. Azevedo in suis notis sequentia. „ Missa S. Sabini Episcopi in Sa„ cramentariis Pamelii & Menardi non re„ peritur. Hujus sancti martyris elogium „ fusius ex Actis contexuit Ado in Marty„ rologio, contractius autem Usuardus. Par„ ticulam Actorum edidit Eminentissimus Ba„ ronius ad annum 301. num. 18. in An„ nalibus, & queritur integra Acta reperire „ nequivisse. *Ex actis*, inquit, *S. Sabini* „ *Episcopi Spoletini illustris martyris hæc* „ *digna sunt memoria hic describere visum* „ *est, quæ quidem sincerissima sunt, ac pro*„ *inde, quæ ad verbum sunt merito recen*„ *senda; utinam sicut fidelia, ita in omni*„ *bus integra reperissemus*. Eadem autem „ nonnullis tamen mendis inspersa edidit po-

„ stea

„ stea Stephanus Baluzius T. II. Miscellaneorum pag. 47. existimatque optima & sincerissima esse: Eadem obiter expendit Sollerius ad diem xxi. Kalendas januarii in notis ad Martyrologium Adonis, sed acriter Tillemontius Tomo V. pagg. 603. 604. impetit atque impugnat. Cum autem integra repererim in antiquo Lectionario seu Passionali ecclesiæ Lateranensis, & ex illis nonnulla, quæ leguntur in editis a Baluzio, emendari possint, opportunum mihi visum est ea in fine libri exhibere, ut quæ contra eorum fidem & sinceritatem opposita sunt, facilius ab erudito lectore rejici possint. S. Gregorius meminit Monasterii S. Sabini, quod fuerat fundatum in diœcesi Firmana, libro II. epistola 20. Et quidem v. idus decembris in vetustissimo Corbejensi Kalendario natale S. Sabini inscribitur, ut testatur Edmundus Martene libro IV. cap. 2. de Antiquis ecclesiasticis Monachorum ritibus. Cum autem Missale Lateranense Monachorum usui inservierit, id in caussa fortasse est, cur festum S. Sabini, quod in Sacramentariis Gregorianis Pamelii, Menardi, aliisque non extat, in eo reperiantur. “ Hæc Azevedo. Etiam in Cimeliarchio seu Bibliotheca vel Tabulario Canonicorum Faventinorum extant eadem Acta mss. in Codice perantiquo, cum quibus conferri poterunt edita.

SAVORINUS Petrus-paulus. A Flaminio constituitur in classe Faventinorum excellentium Jurisconsultorum.

SCAJOLUS Petrus-michael. Adjicitur Laureatis in Sacra Theologia ad annum 1645. a Borsetto T. II. Gymnasii Ferrariensis.

SCALA Franciscus celebris sculptor Faventinus. Ex candido marmore cœlavit anno 1615. statuam B. Mariæ Virginis, quæ cernitur in loco conspicuo ad turrim horologii campanarii in platea magna Faventiæ.

SCALETTI Carolus-cæsar Patritius Faventinus, celebris Geometra & Mathematicus recentiorum temporum. Plura edidit in hoc genere, quorum quæ nos vidimus, enunciamus.

Epitome Gnomonica, overo compendioso trattato e modo di descrivere ogni sorte di Orologi solari, cioè orizontali, verticali, riflessi e portatili per ogni elevazione di Polo, ad ogni usanza di ore in qualsivoglia piano e superficie; consagrato al reverendissimo Padre Maestro Francesco-ottavio de Orestis Inquisitore di Faenza e di tutta la Romagna. I Bologna M DCC. *per Costantino Pisarri in* 4.

Scuola per l' uso civile e militare.

Cometo-scopico ragionamento, pregnostici e riflessioni astrologiche sopra l'annua rivoluzione 1745. civile Embolismica prima dopo l'intercolare, dedicate a Cristiano L.bkovitz Principe del S. R. Impero. In Faenza presso l'Archi. Anno 1736. Carolus-cæsar gratiam inierat apud eum Principem.

Uso e fabbrica di alcune Tavole Celometriche, con le quali senza fatica di lungo calcolo facilmente si misurano concavi, e specialmente tutte le sorti di vasi vinarj. Trattato geometrico. In Faenza per l' Archi in 8.

Litor. Favent.

Il Fonte pubblico di Faenza, e la descrizione di ogni sua parte col modo di mantenerlo nel suo primiero stato, e di regolare le sue acque, acciocchè sempre fluiscano, aggiuntavi un Appendice, che serve di scuola agli archetetti per compor simili fabbriche, esposto a commune beneficio. In Faenza 1719. *per Giosef-antonio Archi.*

Notizie della Chiesa e diocesi di Faenza, descritte da Carlo Cesare Scaletta. In Faenza per l' Archi in 8.

SCALETTI Vergilius. Statuitur a Flaminio inter Faventinos Jurisconsultos.

SCOLA Hieronymus Faventinus. Habentur ejus Epigrammata Italice in secunda parte operis, cui titulus: *Stanze di diversi pubblicate dal Giolito* 1563. ex qua editione comperimus Scolam floruisse ante medietatem Seculi XVI.

SEGHICELLUS Johannes-baptista Bononiensis. Defuncto Theodoro Carpensi Faventino Episcopo, Rodulphus Pius ejus frater, qui jam ab anno 1544. reservaverat sibi regressum ad Episcopatum Faventinum, Seghicellum vocavit, qui loco sui cathedram ejus ecclesiæ teneret, quam ab anno 1562. retinuit, mortuo interea post biennium Rodulpho, usque ad annum 1575. Publicavit Seghicellus anno 1569. Constitutiones Synodales, quas etiam typis imprimi præcepit. Ad mentem Concilii Tridentini, cui interfuerat, [illegible] eas exegit. Bononiæ decessit, sepultusque est ad S. Francisci. Ex elogio sepulcrali merita & doctrina hujus Episcopi manifestantur; nam „ præter integritatem vitæ, pietatem & religionem, laudatur, quia „ ita conjunxit Philosophiæ eximiæ Jurisprudentiam & omnis politioris doctrinæ cognitionem, ut in singulis præstantissimi „ cujusque laudes æquaverit. “ De doctrina & eruditione Johannis baptistæ Seghicelli insigne testimonium proferimus synchronum Antonii Possevini S. J. qui Tomo I. Appar. sacr. ad vocem *Arnobius* & ad hujus septem libros adversus Nationes editos Romæ ex emendatione Fulvii Ursini anno 1583. hæc de Seghicello tradidit: „ Arnobius, cum „ adhuc ethnicus ad Christi fidem occultis „ inspirationibus urgeretur, ab Episcopis Africæ Baptismi Sacramentum petiit, eumque illum rejecissent, veriti, quin illuderet Christianæ religioni, quam catenus „ oppugnaverat, obtulit eis in argumentum „ sinceritatis suæ, tanquam fidei obsides, „ præstantes illos, quos habemus, libros; quos „ cum Johannes-baptista Seghicellus, qui po„ stea Episcopus Faventinus a Pio IV. Pont. „ Max. factus est, correxisset, ac restituisset, Germani aliqui aversi a Catholica fide „ non tam sanarunt, quam immutarunt pro „ libito, ut vix antiquæ lectionis vestigium „ pluribus in locis reliquerint. “ Nullus autem nescit, quam eruditionem proferant Arnobii libri, ut proinde necesse fuerit eruditissimus esset Seghicellus, qui eos corrigendos restituendosve assumpserit. Præter Synodales constitutiones impressas anno 1569. Synodum etiam celebravit ad normam Concilii Triden-

tini & juxta ipsius ssactiones anno 1565. Vida *Marescottus Bartholomæus*,

SEGURITIS (*de*) Paduanus Faventinus. Vivebat ad annum 1497. quo tempora ipsius operam adhibebat ad coodenda Statuta pro urbe Faventiæ Astorgios III. urbis Dominus.

SEVEROLUS Africanus. „ Jurisconsultus „ Faventinus, qui Romæ diu multa cum ce- „ lebritata non solum foas, sed & privatæ „ causas egit, “ Eo nomine laudatur in epi- A stola a Flaminio. Floruit sub Leone X. In æde cathedrali Faventiæ sequens appositum fuit ipsi monumentum. Aphricano Severolo „ Protonotario Apostolico V. I. Doctori, qui „ virtute tantum duce, quod raro fit, in „ Romana curia eo evasit, ut aulicis omni- „ bus in honore esset atque amore, tuncque „ decessit quum cum vivere opus erat, suo „ jussu huc translatus & conditus, fratres „ amantissimi B. M. P. Vixit ut moriturus, B „ ut moriens viveret. Vixit annos XLVII. „ dies X. Obiit Idibus octobris M.D.XXIX. “ Elogium hocce refertur etiam a Laurentio Schradero pag. 404. Monumentorum Italiæ; ex quo in cognitionem venimus Africanum Faventiæ ortum fuisse anno 1475.

SEVEROLUS Andreas senior, vir opulentissimus & Eques illustris; atque alter.

SEVEROLUS Andreas junior; „ quo adhuc „ vivo patria gloriabatur tempore Flaminii, „ quantus in utriusque juris scientia vir es- „ let, quolve magistratus in præclaris Italiæ C „ urbibus summa cum laude gesserit, dice- „ ret idem Flaminius, nisi notissima hæc el- „ sent, & ni adulationis suspicionem sibi vi- „ tandam putaret. “ Compilavit cum aliis JCtis Statuta Faventiæ, quæ lucem aspexerunt anno 1527.

SEVEROLUS Bartholomæus. Ipse quoque juris utriusque scientia simul ac Equestri dignitate insignitus profertur ab eodem Flaminio.

SEVEROLUS Carolus Abbas, inter Pastores Arcadicos Coloniæ Lamoniæ dictus Ele- D sius Arneus. Nominatur a Crescimbenio inter primos Pastores hujus Coloniæ. Epigrammaton Italicorum ad Dantis imitationem collectionem, aliaque sui ingenii monumenta reliquit, quæ eo obeunte, clam surrepta fuere, aliorsumque asportata, Carmina pariter habet in variis collectaneis; orationem insuper ab eo pronunciatam anno 1717. in funere Caroli-andreæ Sinibaldi, quæ extat in ea prosarum & versuum congerie, quam in laudem Sinibaldi ediderunt Academici Philoponi.

SEVEROLUS Carolus-hieronymus frater E O. Min. Cappuccinorum „ Quadragesimale, Ad- „ ventus, Annuale ad Pentecosten, Novemdiale „ Natalitium, Orationes Panegyricæ in hono- „ rem B. Mariæ V. & Sermones ad xL. horas; “ omnia Italica Lingua ab eo elaborata, manuque sua scripta asservantur in Bibliotheca Faventina suorum confratrum. Sancte ad Deum transiit secunda augusti anni 1712. in Conventu Imolensi, cujus tunc temporis erat Custos. Ejus vitam concionatorem Romualdus Magnanus Faventiæ impressam anno 1733.

& Philippus Faventinus ex eodem Cappuccinorum ordine, ipso propemodum tempore, itidem Faventiæ.

SEVEROLUS Hercules. Juris Pontificii & Cæsarei peritissimus, electus fuit anno 1545. Tridentini Concilii Promotor. Edidit tractatus „ De Remissionibus litigatorum, & de „ Citatione per edictum publicum, ad Johan- „ nem mariam de Monte Cardinalem amplis- „ simum, qui in lucem venerunt cum privi- „ legio Summi Pontificis, Venetorumque Se- „ natus in 8. “ Sfortia Cardinalis Pallavicinus in Historia Concilii Tridentini lib V. cap. 17. num. 19. & Georgius vivianus Marchesius pag. 73. cum laude ipsius meminere.

SEVEROLUS Jacobus. Primus Vicelegatus Ferrariensi urbi datus a Clemente pp. VIII. qui sicut Cardinalem Aldobrandinum nepotem suum primum Legatum, eoque absente Cardinalem S. Clementis ex Comitibus S. Georgii de Blandrata, constituit, ita probe noscens merita & Jacobi cognitionem in scientiis legalibus, hunc præ ceteris elegit, qui vices eorum gereret. Obstitit Jacobi mora ipsius gloriæ, quam acquirere sibi poterat, & præmio, quod sperare licebat. Carolus Cartarius in Syllabo Advocatorum Consistorialium, Jacobo mortem purpuram Cardinalitiam rapuisse asserit. Reliquit tamen spissa volumina materiarum legalium, quæ composuerat, ut publicæ luci daret. Videatur Tonducius sive Cavina in Historia Faventina pag. 714. De ipso agit etiam Ciampinus pag. XXVIIII. Dissertationis de Abbreviatoribus de Parco majori.

SEVEROLUS Marcellus senior. „ Respon- „ sum inter illustrissimos D.D. fratres Mar- „ chiones de Ferroniis. “ Extat in tractatu de inconstantia in judiciis Francisci Albitii pag. 182.

SEVEROLUS Marcellus Junior, Decanus signaturæ justitiæ. *Sopra il già antico arco detto di Portogallo, e de bassi rilievi situati in esso*. Habetur Tomo I. Dissertationum in speciminibus Academiæ Cortonensis sub num. XI. pag. 109. Lapidem quoque decrevit in Arcadum cœtu Angelo de Nuce Archiepiscopo Rossanensi. Inter Arcades vocabatur Eleusius Calidius, & introducitur interlocutor in quinto dialogo existente in libro: *Bellezze della Volgar Poesia* T. V. pag. 65 Historiæ Vulgaris Poesis Marii Crescimbenii. Tractatum pariter typis evulgavit De Cognitionibus & Demonstrationibus, Vide Ciampinum De Abbreviatoribus &c. pag. XXVIII. Licet Marcellus nativitate Romanus esset, Faventinus tamen erat origine.

SEVEROLUS Nicolaus. Ipsum celebrat Cartarius in Syllabo Advocatorum Consistorialium, quo loco alios illustres hujus familiæ egregios armis & literis viros recenset.

SEVEROLUS Philippus ex O. FF. Min. Conv. loci S. Francisci de Faventia. Laudatur a Johanne Franchino in Bibliosophia pag. 249. ad vitam Francisci Ponselongi tanquam vir admodum celebris.

SEVEROLUS Vincentius, Ravennæ Prætor

ter erat tempore Flaminii, qui „ Seecrolsm „ fœcunditatem præclaris insignitam ingenii „ nis maximo ornamento semper extitisse „ urbi Faventiæ scribit, ubi de ea familia „ mentionam facit in sua epistola. “

SILVESTER de Maradio frater Ordinis S. Dominici circa annum millesimum quingentesimum floruissa creditur. „ Scripsit, ait „ Eccardius, quod Florentiæ ad S. Marci „ servatur Armario II. num. 195. ms. opus: „ Speculum veri & humilis Prædicatoris re- „ celatum opusculum. “ Sed: nolla mihi, „ subdit idem Eccardius T. I, pag. 895., „ hujus pii sodalis aliunde notitia. “ De ipso, citata Jacobo Quetisio de Script. O. Prædic. T. I., etiam Johannes-albertus Fabritius verba facit Tomo VI. pag. 184. Bibl. Med. & Inf. Ætatis.

SIMON Pelegtini de Faventia. Inter Scholares Studii Bononiensia refertur ad annum 1293. a Sattio pag. 151. Appendicis, ex Codicibus Memorialium atchivi publici Bononiensis.

SINIBALDI Carolus Andreas Patritius Faventinus, & Eques Ordinis Militaris S. Jacobi de Spatha. Obiit anno 1717. Nulla prope collectio visa fuit suis temporibus, in qua aliquod ipsius carmen non legeretur. Epigramma Italicum ipsius legimus etiam in opere Scriptorum Ligorum Abbatis Michaelis Justiniani Patritii Genuensis. Ut vero aliquo ordine demus ejus scripta, recensemus dumtaxat ea, quæ eidimus, servata temporum ratione.

Nella gloriosa Esaltazione al Pontificato d' Innocenzio XI. Canzone. Firenze 1677. in 4 o piuttosto in Roma con un Epigramma Latino.

Canzone Epitalamica per le augustissime nozze dell' Imperatore Leopoldo I. In Faenza per Giuseppe Zarafagli anno 1678.

Alle Glorie di Carlo II. gran Monarca delle Spagne e delle Indie. Canzone dedicata all' Altezza Serenissima del Signor D. Giovanni di Austria. In Faenza 1678. per il detto Stampatore. Memorat in ea Latinam suam alucobrationem in Natleitatem ejusdem Monarchæ.

Il Giubilo duplicato per la nascita del Serenissimo Arciduca Leopoldo Giuseppe; In 4. Faenza per lo stesso 1682. in 4.

I trionfi della Providenza per la gloriosa elezione al Vescovato di Faenza del Cardinale Antonio Pignatelli. Ode Pindarica recitata nell' Academia de Filoponi adì 16. Luglio 1682. In Faenza per Giorgio-andrea Zarafagli 1682. in 4.

La felicità di Partenope per la meritata elezione di Vicerè di Napoli dell' illustrissimo ed eccellentissimo D. Gaspare de Haro e Guzman Marchese del Carpio, Duca di Monton, Conte Duca di Olivares. Ode Pindarica. In Faenza per Giuseppe Maranti 1682. in 4.

Vienna invitata e trionfante per aver fatto immensa strage di Turchi, Tartari e Ribelli, o data ignominiosa fuga al restante del loro vasto esercito, che la teneva circondata con furibondo e pertinace assalto, nel presente anno 1683. Ode Pindarica dedicata al Signor Liter. Favent.

Generale Starembergh Conte del S. R. I. In Faenza per il Maranti 1683. in 4.

L' Europa Cristiana guerriera e vittoriosa per le conquiste contro i Turchi. Ode Pindarica dedicata all' Eccellentissimo D. Livio Odescalchi Duca di Ceri, e nipote di Innocenzio XI. In Bologna per gli eredi del Sarti 1683. in 4.

Il Mercurio Cesareo cangiato in Argo vigilantissimo di Felsina alle glorie di S. Petronio Vescovo, e gran Protettore di Bologna, solleanizzate nella basilica al suo nome consagrata in quella Città, nel di lui giorno festivo 4. di ottobre 1685. Ode Pindarica. In Bologna per gli eredi del Sarti in 4.

La tranquillità vendicata. Ode Pindarica in applauso all' anniversaria festa della Porchetta, celebrata nella Città di Bologna l' anno 1685. in memoria della di lei liberazione dalle guerre civili. In Bologna per l' erede di Domenico Barbieri 1685. in 4.

Irene Conciliatrice dell' Europa e dell' Asia nella triegua di 25. anni segnata nel congresso di Carlovitz in Schiavonia l' anno 1699. tra Leopoldo Imperatore, Re di Polonia, Repubblica di Venezia, Duca di Moscovia Principi Collegati, e il Turco. Ode Pindarica. In Faenza per Giuseppe Maranti in 4.

Elogia Heroum. Faventiæ 1693. In 4. Plura ipsius carmina Italica extant etiam in Miscellanea Concordium pag. 58. Elogia urbium & epigrammata Latina; ibidem parte II. pag. 9. Inedita vero aliqua habemus ipsius in nostro ms. codice sub num. 1054. cui titulos *Violarium Poeticum*, collectum ex variorum Poetarum carminibus Romæ anno 1708. cui collactioni præfator D. Johannes-victorius Mancinus. In Arcadia Sinibaldus nomen obtinebat Rustici Arnæi. Habetur in ejus funera Oda Petri Augustini Zanotti in Collectione Gobbiana T. IV. pag. 394. secundæ editionis Bononiensis; Cecinerunt & ejus socii Academici Philoponi; orationem pronuntiante Carolo Severolo anno 1617., quæ eodem anno una cum ipsorum Academicorum carminibus impressa fuit Faventiæ.

SINIGARDUS seu Silligardus. Patria Aretinus, sed Canonicus Faventinus, idem forte, qui in aliquibus chartis tabularii Capitularis Faventini appellatur Grandigrandus. „ Physicus & Physicæ professor dicitur ad „ annum 1267. Genus ei clarum apud Ar- „ retium; non constat, qua ætate venerit „ Bononiam, vacavit Juri civili & Medici- „ næ. Canonicus inde factus Faventinus, „ semper ipsum gessit, licet absens. In iis- „ dem tabulis Faventinis semel tantum oc- „ corrit præsens Faventiæ cum aliis Cano- „ nicis, Canonicos ipsa Diaconus. Una cum „ Peppo, qui tunc erat Præpositus Ecclesiæ „ Faventinæ sub Jacobo Episcopo, delectus „ fuit a ceteris Canonicis, qui tenus leges & „ statuta conderet Canonicalis Collegii. Ex- „ tant ipsa in dicto archivo Capitulari. Fuit „ etiam deinde creatus Archipresbyter Bono- „ niensis ante annum 1261 quo cum ea di- „ gnitate interfuit Concilio Provinciali Ra- „ vennæ, quod Bononiæ celebratum est, „ ejusque actis subscripsit pro Octaviano Epi- „ scopo Bononiæ. Probavit quoque Statuta

„ ejusdem Octaviani anno 1366. Testamen„ tum condidit anno 1474. neque multo post „ decessit. Fratrum suorum filii civitate Bo„ noniensi donati fuere anno 1470. “ Hæc Sartius pag. 460. De Claris archigymnasii Bononiensis Professoribus. Præter jus civile & canonicum docuit Sinigardus seu Silligardus Medicinam & exercuit.

SMARRITI (*degli*) Accademia. Instituta fuit anno 1596. & recentiori tempore instaurata, ut affert Magnanus pag. xix. Tomi I. SS. & BB.

SORBOLI Christophorus Hieronymi filius Theologus & Medicus a Balneocaballo. Floruit decedente seculo xvi. Fœtus ipsius est: *Il regno del grandissimo e beatissimo Pontefice Sisto V. dedicato al Cardinale di Montalto. In Ferrara per Vittorio Baldini* 1586. *in* 4.

SORBOLI Hieronymus Christophori pater, Philosophus, Medicus, & Poeta in Italica lingua. Habemus ipsius sequentia opera.

Discorso del vero modo di preservar gli Uomini dalla Peste del Sorboli Medico di Massa Lombarda, dedicato al Marchese Francesco d' Este. In Bologna 1575. *in* 4. *Di nuovo in Bologna* 1577. *per Giovanni Rossi.*

Orazione nell' Esequie del Signor Francesco di Este Marchese della Massa Lombarda. In Ferrara per Antonio Baldini 1578. *in* 4.

Lezioni sopra la definizione di Amore del gran filosofo Platone nel libro chiamato il Convito, di Girolamo Sorboli da Bagnacavallo Teologo e Medico fisico di Brescello. In Modena presso Giovanni Gadaldino 1590. *in* 4.

Editum fuit post Sorboli mortem, quæ contigit anno 1589. hoc ejus postremum opus.

Præterea conscripsit pastoralem fabulam nuncupatam *La Celestina* impressam Ferrariæ anno 1586. Carmina spiritualia; Capitula aliquot ad imitationem Berni Italico idiomate, quæ lucem viderunt Ferrariæ. Eodem anno in 8. *Il Camaldo Tragedia.* Prodiit Ravennæ anno 1586.

Inter carmina edita Venetiis per Baretium Baretii lib. 3. anno 1603. & Vincentiæ anno 1610. aliqua ipsius leguntur. Ulterius dialogum instituit super Cometes; præfationem addidit Arithmeticæ Francisci Pagani. De eo Baruffaldius pag. 19. Crescimbenius T. V. pag. 111. Borsettus T. II. pag. 480. ubi etiam Hieronymum Laureatum in Sacra Theologia enuntiat xxvi. maji anni 1579. ad pag. 405.

SPADA, sive de Spathis Bernardinus Brischellensis. Natus anno 1594. ex Paulo, & Daria Albicina, Romæ educatus, anno 1626. creatus fuit S. R. E. Cardinalis ab Urbano VIII. Decessit Romæ anno 1661. Ciacconius T. IV. col. 544. „ plura ipsum „ scripsisse asserit, quæ apud hæredes summo „ studio custodiuntur; publici autem juris fe„ cisse carmina aliqua & literas ad Cardina„ lem Julium Mazarinum; immo utramque „ excoluisse Poesim, Latinam & Italicam, „ oblectatumque fuisse lectione librorum hi„ storiæ & variæ eruditionis tam profecto as„ sidua, ut tota illius vita nihil videretur „ alia, quam reciprocans lectio & scriptio „ fuisse; cognovisse vero & pervolutasse li„ bros cursim & velociter, nihil tamen se„ mel admissum postea e mente passum ele„ bi; tenacissima enim memoria pollebat. „ Fratres habuit, Virgilium Congregationis „ Oratorii S. Philippi Nerii de Urbe Presby„ terum; Jacobum-philippum & Franciscum „ Marchionem. Paulus eorum pater natus „ anno 1541. obiit nonagenarius. Horatius „ ipsorum patruus natus anno 1537. occubuit „ septuagenarius. “ Ex Ciacconio notitias has delibavimus. Augustinus Favoritus ineunte anno 1651. Bernardino Cardinali fausta precando, hæc de eo cecinit, quæ legimus T. IV. Carminum Illustrium Poetarum Italorum pag. 228. quæ lucem viderunt Florentiæ anno 1719.

„ O pars altior inclyti Senatus
„ Cujus Romula gens ab ore pendet
„ In lætis simul arduisque rebus
„ Nostri præsidium decusque secli.
„ Qui patrocinio tuo fideli
„ Omnes ingenuas tueris artes
„ Artes ingenuas adeptus omnes;
„ Vultu tuo excipe blando amabilique
„ Quo tamquam in solio suo renidet
„ Majestas Latii, decorque priscus &c. “

Cardinalis Bernardini honorificam mentionem facit & Vincentius Armannus, ubi agit de Codice Chronici Cantinellii dono sibi dato ab eodem Cardinale. Nicolaus Cabeus Ferrariensis S. J. nuncupavit eidem tomum secundum suorum Commentariorum in libros Meteorum Aristotelis, quos edidit Romæ anno 1646.

Johannes Ciampinus pag. xxxvii. Dissertationis Abbreviatorum de Parco majori, vigesimo tertio suæ ætatis anno Secretarium Apostolicum, utriusque Signaturæ Referendarium, Abbreviatorem, Archipresbyterum Basilicæ Vaticanæ a Paulo V. Damiatensem Archiepiscopum & Nuntium in Galliam missum trigesimo ætatis ab Urbano VIII. & demum S. R. E. Cardinalem creatum cum Legatione Bononiensi, citatis Ciacconio, Ughellio & abbate Michaele Justiniano in Literis Memorabilibus, Bernardinum enuntiat.

SPADA Bernardus, inter Arcades Cloraftus Eubejus. Unus fuit ex fundatoribus Coloniæ Lamoniæ anno 1714. recensitus a Crescimbenio.

SPADA Hilarius Faventiæ Doctor, *Critiche riflessioni sopra la lettera dell' eccellentissimo signor Dottore Agostino Danielli da Marradi. In Venezia* 1724. Scripta fuit ab Hilario ad Ludovicum Castillionem Fabbronium Mutilianæ Medicum. Vide *Danielli Agostino.*

SPADA Jacobus Brischellensis. Amicissimus Ludovici Poggiali, inter quos vicennii spatio intercessit doctum & pium literarium commercium. Obiit anno 1566. Vide Magnanum T. II. pag. 51. qui Jacobum sanctum virum fuisse testatur, patremque Pauli, ex quo Bernardinus Cardinalis, omnisque profluxit Spadiæ gentis honorificentissima propagatio.

SPADA Lælius O. FF. Min. Conv. & Procurator

curator generalis totius Ordinis Francifcani. Laudatur a Franchino in Bibliofophia pag. 245. quem Faventinum celebrem dicit, de functumque facit anno 1678.

SPADA Leonida, inter Arcades Elmirus Miceneus, de quo Crefcimbenius in Paftoribus Lamoniæ Coloniæ. Collegit & nuncupavit Academicis fuis Philoponis, quorum aliquo tempore fuit princeps, carmina & orationem, quæ recitata fuere in laudem defuncti Archiprebyteri Cotiniolenfis Æmiliani Æmiliani. Vide *Filoponi Accademici*.

De Paolo Spada viro munificentiffimo fuique temporis gloriofiffimo fufum elogium texuit Magnanus T. II. SS. & BB. Faveut. quem vide.

SPADAZZI Carolus a Fufignano Auditor Ducis Mirandolani, & Rotæ Ferrarienfis, infignis Jurifconfultus. Typis impreffit „ Theatrum Viduile five de Viduis, earumque privi„ legiis. " Hunc tractatum laudant Libanorius, Borfettus pag. 408. & Magnanus T. II. pag. 134. Obiit Carolus ineunte feculo præfenti.

SPADIA hiftoria. Anonymus quidam compilavit hiftoriam hujus peregregiæ familiæ, quæ dividitur in tres libros, & quidem fpiffos & magnæ molis. Magnanus utitur pluribus in locis auctoritate hujus hiftoriæ in fuis Vitis SS. & BB. Faventinorum.

SPATIS (*de*) Petrus-Antonius memoratur a Flaminio in fæpe citata epiftola. Exiftimamus enim Petrum Antonii Amatoris eumdem effe cum Petro de Spatis; nam familia de Spatis olim vocabatur de Amatoris. De Petro hæc fcribit Galeottus de Manfredis Faventiæ] Dominus: *In ho eletto per mio Vifconte e Capitano la fufo in quella valle*, ideft in Valle Lamonis, *l'eximio doctor di legge M. Pietro de Spati noftro dilettifsimo cittadino*. Faventiæ die ultimo decembris 1479. Fuit Petrus hic poftea Lucenfis Prætor anno 1489. & anno 1504 unus ex oratoribus Faventinis ad Leonardum Lauretanum Ducem & ad Rempublicam Venetam, quo tempore Faventia fe devoverat Venetorum protectioni.

SPAVALDUS Johannes. Nominatur a Flaminio inter JC. Faventinos.

STATUTA Faventina Ægidiana, five Conftitutiones Cardinalis Ægidii Epifcopi Sabinenfis publicata pro urbe Faventiæ anno 1367.

STATUTA Faventina edita anno 1410. & confirmata anno 1414. juffu Johannis Galeatii de Manfredis. Vide *de Manfredis Johannes-galeatius*.

STATUTA Faventina compilata anno 1520. a Cl. Jurifconfultis Gabriele Calderonio, Andrea Severolo, Petro-georgii Laderchio, Vincentio Tonduccio, Bartholomæo Taurello, Nicolao Viarano, & Achille Beccaluva. Vide *Faventina Statuta*.

STATUTA Faventina cum commentariis Dominici Zauli. Vide *Zauli Dominicus*.

STAY Hierotheus Cretenfis. Provectiore ætate domicilium fixit in urbe Faventia, ubi etiam in pace deceffit anno 1744. humatus ad SS. Laurentii & Hippolyti Abbatialem ecclefiam. Ejus opera ufi funt Romani Pontifices Innocentius XII, & Clemens XI. ad inftruendos in dogmatibus Catholicis habitatores infularum maris Ægei, & populos Walachiæ, & aliarum provinciarum, declaratus a Clemente XI. Archiepifcopus Edeffenus in Mefopotamia anno 1716. quam ecclefiam non potuit adire, quia erat fub dominio Infidelium. In Faventina urbe conftitutus fequentia opera confecit.

„ Sex fpiffa volumina Theologiæ Dogma„ ticæ. "

„ Octo Theologiæ Moralis. "

„ Duo Concionum & Sermonum ad po„ pulum. "

„ Tractatus controverfiarum fuper S. Scri„ pturam. "

„ Martyrologium Græcum cum eleganti„ bus notis in lingua Græca. "

„ Sex volumina fuper facras paginas. "

„ Tria; quibus titulus: *Riflessioni fopra i* „ *Poeti Latini*. "

„ Aliud: *Rifleffioni e concetti fopra i SS.* „ *Padri Greci*. "

„ Unum, De proprietatibus Animalium „ una cum multis eruditionibus petitis a „ Poetis celebrioribus. "

„ Unum. Dubiorum fuper varias quæ„ ftiones facras in Lingua Latina. "

„ Quatuor. Eruditiorum omnigenarum. "

„ Unum fupra mores populorum." Omnia autem partim Latina, partim Etrufca lingua compofita. Anno 1740. princeps fuit Academicorum Philoponorum. Meminere Hierothei Vincentius Luchefinius in notis criticis & hiftoricis ad Orationes Demofthenis; auctor vitæ Clementis XI. lib. V. pag. 385. & Magnanus in Vitis SS. & BB. Faventinorum. Epitaphium demum ad ejus fepulcrum infcriptum afferimus: *Hic jacet Hierotheus Stajus Cretenfis, monachus Bafilianus, Edeffæ Archiepifcopus, qui linguarum ufu, multigena eruditione, caftigatiore difciplina Clementi XI. probatus, longis peregrinationibus pro religione fufceptis, Faventiæ obiit pridie idus januarii* M. DCC. XLIV. *Vixit annos* LXXXV. *dies* XXI.

SYNODUS Faventina inter annos 852. & 881. memoratur a Tonduccio pag. 140. Citatur ipfa Synodus in Decreto Gratiani P. II. caufa XVI. quæftione II. ubi ex ea confirmatur, quod *in parœcialibus ecclefiis pres„ byteri per Epifcopos debent inftitui, qui eis „ refpondeant de animarum cura, & de iis, „ quæ ad Epifcopum pertinent.* "

Ignotus eft verus annus celebrationis hujus Synodi.

SYNODUS fub Hugolino Epifcopo Faventino anno 1325. Alia fub anno 1339. Vide *Hugolinus Epifcopus*.

SYNODUS feu Conftitutiones Synodales fub Rodulpho Pio Epifcopo anno 1533. Vide *Pius Rodulphus*.

SYNODUS fub Johanne-baptifta Seghicello anno 1565. & Synodales Conftitutiones anno 1569. Vide *Seghicellus*.

SYNODI fub Johanne-antonio Graffi an-

nie

nis 1589. 1592. 1597. Vide *Graffi Johannes-antonius*.

SYNODUS sub Ermiain de Valeutibus S. R. E. Cardinalo & Episcopo anno 1615. Vide *de Valentibus*.

SYNODUS diœcesana sub Fraucisco Ceninnn S. R. E. Cerd. & Episcopo annn 1629. Vide *Cenninus Franciscus*.

• SYNODI novem sub Cardinale Episcopo Rossetto. Vide *Rossettus Carolus*.]

SYNODUS sub Johanne.francisco Cerdine le Nigrooio. Vide *Nigronius*.

SYNODUS Faventina sub Antonio Cantnnin Episcopo auno 1748. Vide *Cantoni Antonius*.

T

TAMBENIS (*de*), vel Tambenus Joheunes-baldus Physicus de Faventia, civis etiam, nt se appellat, Florentinus, jatque in Academia Florentina publicus Autecessor: „ Tractatus, quo concluditur nullem Gentilium scientiam Catholicæ fidei esse contrariem, immo quamlibet talem ad ipsius veritatem eognoseendam parare viam; ad magnificum Malatestam de Malatestis de Tambeuis de Faveutie, editus cum obedientia, per Magistrum Johannem Baldum de Tambenis de Faveutia, civem Florentinunı, adversus Raynaldum domini Masii de Albicis de Florentia. " Disceptabatur super bae meterie inter Raynaldum & Baldum, qui Florentiæ publiea mercede eonductus docebat. Notæ porro sunt acres dilputatioues, quas eodem tempore inter se habuerunt Coluccius de Salutatis & Johanoes de Sancto-miuiatn monachus Cemaldnlensis, quorum iste damnabet lectinnem poetarum, oratorum, ceterorumque librorum Gentilium, ille e contra probabat, utilemqne ess eorum lectinuem mordicus asserebat.

IDEM. „ Tractatus, quo ratione concluditur, non esse dolendum in morte filii, ad nobilem Comitem Antonium de Monte Garneli, editus per Magistrum Joheunem Baldum de Faventia civem Florentinum. " Uterque tractatus extat ms. in Bibliotheca Laureotio-medicea pluteo xIa. sub num xax. epud Montfauc. Bibl. Bibl. T. I. pag. 283. & apud Laureotium Mehus in Vita Ambrosii T. I. pag. 394. Tambenum quemdam eitat Magnauus ln merg.ne pag. 154. T. I. SS. & BB. Favent. ad auuum 1337. notarium professione, qui fueric unus ex majoribus Johannis Baldi de Tambenis. Ante Magosuum eumdem notarium landat Gamurinius Tom. III. pag. 42. lu illustratione familiæ Negusantiæ. Tambenus porro noster vivebat seculo xv. quo florebat etiam Raynaldus de Albizis Eques Floreutinns nominatus ab Ambrosio Camaldulense in Hodœporico ed annum 1433. pag. 42. unus ex infestioribus Cosmi & Laurentii Mediceorum adversariis.

TAMBURINI Ascanius a Maradio S. Theologiæ Magister & concionator egregius, demum Abbas generalis Congregationis Monasticæ Vallis-umbrosæ O. S. Benedicti. Ejus opera: " De jure Abbatum & Abbatissarum „ Tomi IV. in folio. " Pluries fuere edita. Lugduni primum anno 1650. & usque quartum recusa. De jure Abbatissarum & Monialium Tomus prodiit Lugduni annn 1668. Iterum quatuor Tomi prodierunt Augustæ Vindelicorum auno 1698. „ De Ordinibus „ Militaribus & Equestribus; " quod opus Maximo Pontifici Alexandro VII, summopere probabatur; ineditum tamen bucusque est.

Poeticæ quoque facultati operam dedit Ascanius. Octuagenarius obiit in monasterio S. Bartholomæi de Ripulis Florentiæ anuo 1666. cum secundo electus fuisset suæ Congregationis Præses generalis. Venantius Simius in Catalogo Virurum Illustrium Congr. Vallis-umbr. pag. 25. Marchenus in Memoriis Philergiterum pag. 210. & Johannes Maraugouius in Thesauto Parochorum T. II. lib. II. cap. 11. de ipso agunt; & postremus Parochum Monasterii & ecclesiæ S. Praxedis de Urbe Ascanium facit, virumque appellat Canonicæ facultatis exeultissimum, & Sacræ Theologiæ.

TARLATIUS Carolus Cotiniolensis Notarius professione, matrimonio junctus in urbe Faventina. Celebris ob versionem Latinam, quam elucubravit plurium Epigrammatum Italicorum, quorum justum volumen collectum possider Hieronymus Ferri. Fuit & senior Carolus Tarlatius Poeta; fuit & Fabius similiter illustris Poete.

TAURELLUS Barthbolomæus causarum patronus. Vivebat anno 1527. quo cum aliis Juris prudentibus & advocatis Statuta Faventina recognovit & digessit.

THEODORICUS Episcopus Faventinus anno 1200. Alius anno 1274. juxta Scriptores O. Prædicatorum.

THOMAS de S. Agetha O. M. Strict. Observ. FF. Reformatorum, in Romane Curia Procurator generalis. Rituale Prælatorum curam Sanctimonialium gerentium, sacrarum functionum formam & ordinem continens pro Sanctimonialibus ad Veli susceptionem & ad professionem recipiendis, & pro Abbatissis eligendis. Neapoli ex typographia Mathæi Nuccii 1636. in 4.

THOMAXIUS Poeta Faventinus vetus, & Judex, filius quondam domni Laurentii Judicis de Faventia. Vixit Seculo XIII. & aliquot rudes & ineoncinnos verlus excudit, in honorem Judicum & Advocatorum ejusdem eivitatis, & inter illos, Beltalis, Laurentii, Ægidii. Hos babes in Chronico Petri Cantinellii ad annum 1278. coll. 240. & 241. Access. Favent. omissis ceteris versibus, qui in codice legi non potuere.

TIMONCINUS Angelus O. S. Augustini. Laudatur a Tonduccio in præfatione ad suam Historiam Faventinam ob cognitionem veterum chartarum & monumentorum.

TOLOSANUS Diaconus Canonicus, Magister & Historicus Faventinus, Poeta quoque non ignobilis, quem nescimus, quo fundamento Magnanus appellat Augustinum Tolosanum. „ Chronicon Faventinum. “

De ipso plura non dicimus post ea, quæ disseruimus in Accessionibus Historicis Faventinis in præfatione ad ipsum Chronicon, quod primo loco edidimus. Anonymus continuavit Chronicon ad annum 1236. Tolosani memoria proceditur in chartis Capitularibus Faventinis ab anno 1188. ad 1219. quo paralysi correptus, supervixit mala valetudine usque ad annum 1226. & ad diem quintam aprilis, qua clausit extrema vitæ lux.

TOMBUS Johannes-andreas, & Andreas. Memorantur a Flaminio ob cognitionem juris civilis.

TONDINI Johannes baptista presbyter Brisichellensis, alumnus Hieronymi Ferrii, magister olim in Tredotio, postea a secretis Cl. V. Angeli Fabronii, nunc vero Florentiæ degens, inter cetera apud Archium typographum Faventiæ edidit elegantia Epigrammata Italica, quæ cecinit in nuptiis Catharinæ Bonaccorsiæ, & Comitis Johannis Biancoli a Balneocaballo.

TONDUCCIUS Julius-cæsar Presbyter, parochus, & Patritius Faventinus; Natus anno 1617. die 17. aprilis ex Hieronymo Tonduccio & Magdalena Pasia, Patavium studii causa se contulit anno 1639. Reversus in patriam Ecclesiastico Ordini se addixit, parœcialibus ecclesiis prius S. Savini, inde S. Severi inservivit. Historiam patriam, spatio viginti annorum, singulari labore adhibito, justo volumine confecit, quam imperfectam relictam ad annum 1440. supplevit Petrusmaria Cavina, & edidit anno 1675. Decessit Tonduccius febri & dysenteria oppressus anno 1673. die 27. septembris ætatis anno quinquagesimo sexto.

IDEM. Antea publicaverat, anno nimirum 1670. Faventiæ „ Breviarium historiæ „ Faventinæ “ Latina lingua, quod dicaverat S. P. Q. Faventino & Antianis. Ad calcem ipsius Breviarii accessit epistola Italica data die 17. julii ejusdem anni, in responsionem ad alteram eruditissimi viri & clarissimi Equitis D. Sertorii Ursati Patavini Patritii, quæ impressa legitur in libro: *Marmi eruditi fol.* 127. ejusdem Ursati, ad illustrissimum & amplissimum Faventiæ Senatum. Laudat Tonduccium, vitamque paucis describit Johannes Marangonius T. II. lib. III. cap. 20. Thesauri Parochorum.

TONDUCCIUS Melchior una cum Vandino Jurisconsulto & Equite, ac cum Vincentio similiter Tonducciis. Honorifice nominantur inter præstantes Jurisperitos Faventinos a Flaminio. Vincentio demandata fuit provincia, ut una cum ceteris collegis Statuta Faventina emendaret, colligeret & digereret, quæ in lucem prodierunt Faventiæ anno 1527. In his appellatur Vincentius celeberrimus juris Pontificii & Cæsarei consultus.

TORRICELLIUS Jacobus Faventinus monachus Camaldulensis Theologus Patavinus, & patruus Johannis-evangelistæ mox recensendi. „ Diarium & Acta digessit Aloysii „ Gorii a Balneocaballo Abbatis generalis „ Camaldulensis, sub quo fuit Congregatio„ nis Cancellarius ab anno 1611. ad 1614. “ Elucubravit præterea Jacobus plura opera Moralia, quæ asservantur in Bibliotheca monasterii S. Mathiæ de Muriano. In his: „ Mo„ rale monasticum, in quo de moribus mo„ nachorum ad juvenes sui ordinis. “ Inseritur: „ Compendiosa casuum conscientiæ „ pertractatio, & brevis instructio pro exa„ mine promovendorum ad sacros ordines. “ Edidit quoque „ De mundo elementari libros „ quatuor ad disputandum publice propositos „ ad reverendissimum D. Simonem de Par„ raciis Perusinum eremitam, Generalem or„ dinis Camaldulensis. “ Vivebat Jacobus prope nonagenarius anno 1650. post quem nulla superest ipsius memoria.

TORRICELLIUS Johannes-evangelista nepos Jacobi mox dicti. Communis fert opinio ipsum natum fuisse in Placandulo oppidulo Romandiolæ Florentinæ. De Placandulo nullus, quem sciamus, loquitur, nisi Cantinellius in Chronico, qui ad annum 1274. vel 1276. castrum istud in vicialis Maradii constituit prope S. Stephanum in Palazolo, & in terris Maghinardi de Paganis Faventini civis. Contentiosum funem trahere nolumus, an in urbe Faventia, an in aliquo oppido ejus diœcesis, an in Placandulo ad auras ipse venerit; contendimus tantummodo jure merito appellari Faventinum, quia ejus avus, pater, ejusque patruus Jacobus procul dubio Faventini fuerunt; ex quo deducere licet etiam Johannem-evangelistam originem Faventinam habuisse. Quod Jacobus ejus patruus fuerit Faventinus, evincitur ex codice monasterii S. Mathiæ de Muriano Venetiarum, qui titulum præfert. *Vestizioni e Professioni di questo Monastero*. In eo igitur codice legitur: „ Die xxiv. februarii 1583. frater „ Jacobus filius Raphaelis de Faventia, qui „ in seculo vocabatur Alexander, annorum „ decem & septem in circa accepit habitum „ monasticum a me D. Adeodato de Balneo „ Priore hujus monasterii S. Mathiæ de Mu„ riano; cui Dominus per suam sanctam mi„ sericordiam perseverantiam concedat. “ Et „ Die xxv. februarii 1584. in die solemni„ tatis S. Mathiæ, supradictus fecit professio„ nem suam in manibus mei D. Adeodati „ Prioris supradicti, multo adstante populo. “ Præterea in omnibus opusculis, quæ multa confecit, manuque sua scripsit Jacobus, quæque asservantur in dicto cœnobio S. Mathiæ, ipse se semper Faventinum nominat. Hic habemus Raphaelem patrem Jacobi fuisse de Faventia, Jacobum ipsum, olim Alexandrum fuisse Faventinum; cur itaque Faventinus non fuerit etiam Gaspar frater Jacobi & pater Johannis-evangelistæ? qui in lucem emissus die xv. octobris anni 1608. prima scientiarum rudimenta hausit ab ipso patruo suo Jacobo tunc in patria Faventia commorante. Revera jam ab anno 1611. ad 1614. Jacobus Faventiæ residebat, adhærebatque Aloysio Gorio Abbati generali Camaldulensi

dulensi, sub quo Cancellerii efficio fungebatur;
adhærebat & anno 1640. cum secunda vice
Gorios ad supremam Ordinis dignitatem eve-
ctus fuit, euique atiam funebri oratione ju-
sta extrema persolvit, recitato in ejus laudem
sermone. Post ea tempora Jacobus se recepit
ad suum Muriaoenle monasterium; Johanoes
antem evangelista Romam sa contulit sub
disciplina Abbatis Benedicti Castellii; sub quo
aliisque magisteria ultra vicenoium permansit.
A Florentiam vocatus a magno Galilæo Romam
reliquit anno 1641. vel 1642. tribus dumta-
xat mensibus ante obitum hujus sui novi præ-
ceptoris & optimi senis. Vix eo defuncto Fer-
dinandus II. Magnus Etruriæ Dux cathe-
dram Torricellio assignavit in studio Floren-
tino, & Mathematicum suum declaravit.
Dolendum tamen admodum juvenem, licet
scientia jam senem, trigesimo nono suæ æta-
tis anno vitam immaturo fatu clausisse anno
salutis 1647. aliquibus ante paucis annis.
Mirum nihilominus, quæ & quanta brevi tem-
pore ad Mathematicæ scientiæ perfectionem edi-
B derit, mundoque reliquerit Torricellius. Jo-
hannes-baptista Nellius Patritius Florentinus
in epistola scripta Lamio anno 1750. ingeo-
tem copiam MSS. autographorum Torricellii
a se pretio acquisitam enumerat, quæ legi
possunt in Notitiis Litterariis Florentinis ejus
anni pag. 593. quæque communicaverat Jo-
hannes-evangelista celebribus Mathematicis
Gallis ejus temporis, Niceronio, Mersennio,
Careavilio, Verdutio, Fermatio, Robervallio.
Cum vero Torricellius rescivisset plures ex iis
auctoribus meritum adinventionum suarum
gloriatos fuisse sibi tribuere, non suo vero
C inventori, meditabatur typis producere episto-
las reciprocas literariumque commercium mu-
tuum suum cum viris literatis Galliarum;
hoc tamen consilium suum mors interrupit,
quod aliqua ex parte supplevit Carolus Da-
tor Patricius Florentinus, Torricellii amicus
& discipulus.

Habemus ex ejus operibus impressa aliqua:
Lezioni Accademiche. Editæ hæ fuere Floren-
tiæ per Guiduccium annis 1714. & 1715.
Epistolam ad Ægidium Personerium de Ro-
berval. Extat ipsa in memoriis Academiæ
Regiæ Scientiarum cum operibus mathemati-
D cis ejusdem Robervallii pag. 357. Propositio-
nes XXVI. & XXVII. sexti libri Euclidis
demonstratas; Insertæ sunt operibus Viviani
Viviani pag. 114. *della scienza naturale del-
le proporzioni*.

Georgius-vivianus Marchesius in Monu-
ment. Vir. Ill. pag. 59. hæc de Torricellio
profert, ubi etiam animadvertendum ipsum
existimasse, Faventinum revera fuisse celebrem
hunc Mathematicum. „ Torricellius Jo-
„ hannes evangelista Faventinus, magna sui
„ nominis celeritate Mathesim Florentiæ do-
E „ cuit, primum socius, deinde successor me-
„ morandi in ævum Galilei. Vulgavit tra-
„ ctatus duos, alterum de Motu, alterum
„ de Sphæra & Solidis Sphæralibus, necnon
„ lectiones Academicas. " Citat Marchesius
Athanasium Kircherium in Arte magna.

Sed quod memorabile reddidit seculis futu-
ris illius nomen, fuit inventio tuborum Ba-
rometricorum, de ipsius nomine Torricellia-
norum; primus namque fuit, cui in mentem
venerit, quod ab externa naturali pressione
aeris contingat elevatio Mercurii, omnisque
alterius fluidi ad determinatas altitudines in
vacuis tubulis. Dignæ sunt, quæ legantur,
binæ orationes Georgii Mathiæ Bose celebra-
tissimi publici Professoris in Universitate Wi-
tembergensi, quibus hunc titulum apposuit:
„ Secularia Torricelliana; " quæ insertæ fue-
re Tomo XXXII. collectionis Calogerianæ;
in iis Mathias celebrat elapsum seculum ab
A hujusmodi inventione; dixit enim eas oratio-
nes anno 1742. observatque, quod superius
enuntiavimus, Torricellium anno 1642. a
Galileo inter suos discipulos receptum, non-
nisi trimestri spatio cum præstantissimo sene
ad Superos abeunte eodem anno degisse,
post cujus fatum declaratus fuit Philosophus
& Mathematicus e Ferdinando II. M. Thu-
sciæ Duce, quo tempore mirabile illud in-
ventum in lucem publicam experimentis pro-
tulit, ex quo tanta subinde alia prodiere
experimenta in omnibus Academiis, sed in
illa præsertim Florentina, vulgo appellata
B *del Cimento*.

TORSANUS Angelus-maria Ariminensis ex
O. FF. Servorum B. Mariæ. Orationibus ce-
lebravit urbes Romandiolæ & Umbriæ; in iis
prostat: „ Oratio de Laudibus Faventiæ; " ex
qua aliqua profert Magnanus.

TORTUS Petrus. Affertur a Flaminio in-
ter claros Jurisperitos Faventinæ urbis.

TOSETIUS Nicolaus Patritius Faventinus.
*Componimento Drammatico da recitarsi avan-
ti l' Eminentissimo e Reverendissimo Signor
C Cardinale Gian-carlo Boschi prima della par-
tenza sua dalla Città di Faenza sua patria,
offerto alla medesima Eminenza del Magistra-
to della stessa Città. In Faenza presso l' Ar-
chi* 1767. Habet Tosettius carmina Italica
sparsim inserta variis collectionibus postremo-
rum temporum, fuitque in patria institutor
Academiæ Athenophilorum anno 1740.

TOSETIUS Paulus. Rerum Faventinarum
compendium ex Zuccolii historia reliquit.
Ipsum modo delitescit vel aliorsum asporta-
tum fuit.

D TRAVERSARIIS (*de*) Ambrosius Mona-
chus & Abbas generalis Camaldulensis. Na-
tus anno 1386. immature nimis, & in glo-
riæ omnis sui splendore occubuit anno 1439.
Ne dicta repetamus, consulantur, quæ fusis-
sime colligimus ad eumdem annum 1439.
quoad ipsius opera, nec non ad ceteros an-
nos, in quibus digessimus ope epistolarum ejus
omnia quæ ad ipsum pertinent Tomo VI.
& VII. Annalium Camaldulensium. Illud
unum heic loci addimus, Ambrosium quidem
in Portico, quod est Foroliviensis territorii
E oppidum, natum fuisse; id quod ipse in suo
Hodœporico affirmat, sed maximam ipsum
inter, & inter familiam Faventinam Viara-
nam, quæ etiam creditur propago Traver-
sariæ familiæ, intercessisse necessitudinem &
sanguinis conjunctionem, ut ipse idem testa-
tur in epistola ad Bartholomæum & Hugo-
linum de Viarana. Sunt, qui Florentinum
faciunt, & hoc ob domicilium ipsius tricen-
nale in monasterio S. Mariæ angelorum ipsius
ur-

urbis; alii Ambrosium adjudicant familiæ Fabiorum vel Fabbroniorum, qua ratione spectaret ad oppidum Maradiense; alii ad familiam Legiam nobilissimam trahunt, quæ larem fixit in urbe Venetiarum; non contenti enimvero animum nostrum declarasse, qua de ratione splendidam hocce ornamentum addamus urbi Faventinæ, & illustribus ejus Scriptoribus, quandoquidem neque Flaminius dubitavit ipsius nomine ditare epistolam suam de Laudibus Faventiæ, eo in loco, ubi illustres viros numerat familiæ Viaranæ. „ Nec „ tacebo, inquit, Ambrosium, virum omni „ ævo celebrandum, qui non solum vita & „ morum integritate Religionei Christianæ, „ sed partim Philosophia & Theologia, par- „ tim Literis Græcis & Latinis reipublicæ „ literariæ magno fuit ornamento, Camaldu- „ lensis monachus, & toti suo Ordini ob „ eximias dotes præfectus, qui quidem in- „ ter alia opera, quæ edidit, Diogenem „ Laertium Latinum fecit. "

TRAVERSARIUS Carolus Faventinus; Testimonio Magnani Tom. I. pag. 232. anno 1550. genealogiam contexuit familiæ suæ. Credimus quidem ipsum esse, cujus sepulcrale elogium, quod refert etiam Schraderus pag. 405. Monumentorum Italiæ, reperitur apud ecclesiam S. Antonii Faventiæ in iis verbis: „ Caroli Traversarii Canonici Fa- „ ventini, ac hujus ecclesiæ Rectoris, nec „ non Rotæ Sacri Palatii Apostolici Causa- „ rum Notarii, & illius societatis sacratis- „ simi Corporis Christi institutoris ac bene- „ factoris, corpus hic iesta jacet, anima ve- „ ro ejus in pace requiescat. Amen. Vixit „ annos LX. diversis ac quamplurimis tribu- „ lationibus & persequutionibus semper la- „ borans, tandem & ejus vitæ finem impo- „ suit, dicens in ultimo clare & alte versus „ infrascriptos: "

„ Inveni portum, spes & fortuna va-
„ lete.
„ Nil mihi vobiscum; ludite nunc
„ alios. "

TRAVERSARIUS Carolus Lugiensis, sed altus & educatus Faventiæ, Hieronymi Ferrii discipulus, Ordinem Servorum in conventu Faventino professus, auctor est confutationis contra Febronium, quæ prodiit Faventiæ anno 1772. cum hoc titulo: „ Ennodii Faventini de Romani Pontificis Pri- „ matu adversus Justinum Febronium Theo- „ logico-Historico-Critica Dissertatio. Faven- „ tiæ ex typographia Archiana M. DCC. LXXI. in 4. " Traversarius, qui nomen suum occultare voluit, in fine Proœmii: „ Disserta- „ tionem, inquit, aggredior, non adulandi „ cupiditate permotus, aut commodi alicujus „ spe illectus, quod Nostratibus viris, ac „ præsertim Monachis exprobrat sæpe Febro- „ nius, sed cum summo quidem in Aposto- „ licam Sedem obsequio, tum vero potissi- „ mum interiori veritatis persuasione du- „ ctus. " Scriptor hic profecto nervis totis, & ex omni antiquitate ostendit Romano Pontifici competere Primatum, ipsique semper assertum vindicatumque fuisse. Modo Theologiam docet in Universitate Mirandulana.

Liter. Favent.

TREDOTIUS Sebastianus Presbyter. Natus in Tredotio antiquissimo oppido diœcesis Faventinæ piissime decessit anno 1733. Magnanus, qui amicissimus Sebastiani fuit, Tomo II. SS. & BB. Fav. Diœc. vitam ipsius fuse & fideliter conscripsit, enumeravitque ascetice ejus opera, quorum hic est syllabus.

Discorso sopra il mistero della Santissima Trinità.

Altro sopra il miracoloso Crocefisso di Peretola.

Altro sopra S. Andrea Apostolo.

Altro sopra il Santissimo Sagramento; Recitati in Peretola.

Discorso nella Natività di Maria Vergine, alle Monache di Tredozio.

Altro sopra S. Francesco di Paola.

Un trattato sopra i misteri della S. Fede, principalmente sopra la SS. Trinità.

Il modo di arrivare alla perfezione Cristiana, e di ricevere i SS. Sagramenti.

Sopra i doni dello Spirito Santo.

Dell' unione Divina.

Ricordi Cristiani.

Dell' amore di Dio.

Del segno della Santa Croce.

La Carità sopra S. Francesco di Paola.

La Vita interiore ed esteriore.

Esercizio quotidiano per ben vivere e morire, e godere il Paradiso in terra.

V

VAJANI Vajanus a Mutiliana. Vaferrimum hunc hominem ab oren fusciramus, cujus vitam, gesta & publicam abjurationem in ecclesia S. Crucis de Florentia die XXX. aprilis anni 1640. descriptam habemus in Codice 20. pag. 283. nostræ MSS. collectionis, a contemporaneo auctore. Hic post damnationem ad triremes, ex quibus, artibus & dolis suis, post breve tempus se eripuit, iterum gratiam principum, & magnorum dominorum sibi conciliavit; quinquagesimo ætatis suæ anno titulum primi ministri Archiepiscopi Ravennatis Lucæ Torreggiani obtinuit, locumque primi consiliarii Status apud Cardinalem Franzoninum Legatum Ferrariensem usurpavit, & in utraque ditione calliditate & vafritie sua primas tenuit. Incipit hujusmodi vita: *Fù la terra di Modigliana ec.*

VALENTIBUS (*de*) Herminius S. R. E. Cardinalis & Episcopus *Faventinus* atque Abbas S. Perpetuæ. „ Constitutiones Diœcesa- „ næ Synodales. Faventiæ 1615. in 4. apud „ Johannem Simbenium. " Sequuntur Brevia Pauli pp. V. & Declarationes SS. Congregationum. Synodus habita fuit die XV. octobris ejusdem anni. Sed & alteram eta aum annum Synodum celebrasse Herminium, videtur innuere Lucas Floronus, qui in nuncupatoria epistola sui operis de Prohibitione Duelli editi anno adan. affirmat se ab eodem Cardinale adlectum cum aliis disertissimis viris ad novas Constitutiones faciendas in diœcesana indicta Synodo, atque Examinatorem Synodalem in ea constitutum se fuisse.

IDEM. *Lettera Pastorale con la nota 19 ordine da osservarsi nell'orazione delle 40. ore del P. Frà Cristoforo Verucchino. In Faenza per Giovanni Simbeni 1615. in 4.* Præcipua pars hujus opusculi est admonitio seu sermo Veruchini, cui præfigitur epistola pastoralis Cardinalis Episcopi. Habemus ejusdem Verucchini centum Meditationes, quæ editæ fuere Venetiis, super Vita & Passione Domini. Erminii Cardinalis funebre elogium contexuit Johannes Zarattinus Castellinius, in quo ipsum Conservatorem Faventinæ ecclesiæ appellat.

VALERIANUS Johannes-baptista, Inter celebres & acutissimos caosidicos Faventinos nominatur a Flaminio. Extitit & Johannes avangelista Valerianus, ad quem habentur Julii Canonici Castellanii epistolæ.

VALLE (*a*) Thomas Doctor Brisichellensis sive a Fuaiano. *Memorie della famiglia Ferniani, e delle famiglie di Valle di Lamone.* Afferuntur a Magoano T. I. pag. 402. Edidit insuper vitam Francisci a Fuoiano Ordinis Cappuccinorum, Romæ anno 1662. typis Apostolicæ Cameræ. Fuit & Ludovicus a Valle Brisichellensis, Abbreviator de Parco majori, qui obiit Romæ anno 1648. de eo Ciampinus pag. XLI. Dissertationis de Abbreviatoribus.

VANDALI vel Vandoli, hodie Bandoli, quæ est familia Balneocaballensis, Johannes-antonius. *Rime. In Reggio per Ercolano Bartoli 1595. in 4.* Referuntur in Bibliothecæ Capponianæ catalogo pag. 341. Borsettus quoque T. II. pag. 417. Vandalum Poetam elegantem in Italica lingua, Torquati Tassi amicum dicit; ac ejusdem rythmorum specimina extare asserit inter carmina selecta Poetarum Ferrariensium foliis 139. & 140. Edidit etiam Johannes-antonius: *La Cristiade del Vida tradotta in versi Italiani.* Præterea: *Canzone sopra la vittoria in Fiandra di Alessandro Farnese*, quæ reperitur in collectione Johannis Savorniani, edita Parmæ per Erasmum Viottu 1586. in 4.

VANDI Johannes-antonius alumnus Conventus Faventini O. FF. Min. Conv. Affertur tanquam clarissimos Scoti interpres a Wadingo T. IX. pag. 193. ad annum 1399. & prius a Tussiuisno in Custodia Raveunæ lib. II. pag. 268. apud Magnanum T. I. pag. 268.

VANDINUS eximius Doctor [5] & Eques auratus, florebat anno 1497. facile a familia Tonduccia, quem Astorgius III. Faventiæ Princeps adhibebat in condendis Statutis.

VASECLETIUS in omnium artium genere præstantissimus. Celebratur a VVadingo sub anno 1399. Johannes autem Franchinus in Bibliosophia pag. 295. tres Johannes-antonios illustres viros Faventinos, ejusdemque Conventus filios distinguit, quorum duos ex familia Vandi facit, unumque ex his duobus Inquisitorem generalem electum fuisse anno 1566. enarrat; quem vero Johannem-antonium Vasecletium nominat VVadingus, ipse Vasedorum appellat.

UBALDUS Episcopus Faventinus ab anno 1205. ad 1208. quo postremo translatus fuit ad ecclesiam Ravennatem.

UBERTELLIS (*de*) Antonius & Guido Eques. Accensentur claris Jurisconsultis a Flaminio. An Antonius de Ubertellis Poeta ille non incelebris, qui vivebat temporibus Astorgii I. Faventiæ domini? Vide *Antonius Poeta*.

UBERTELLIS (*de*) Antonius Eques Faventinus. Antiquum membranaceum libellum historiarum Faventinarum ab anno 1310. ad 1468 possidebat, quem exscripsit Bernardinus Azzurinius senior, forte ab illo collectum. Quidam Antonius Ubertellus vivebat anno 1443. & quidem Eques Faventinus, de quo in Accession. Faven. col. 318.

UBERTINI Antonius Presbyter Faventinus. Legimus Paraceleusim, sive exhortationem illius, ad librum Petri Nicolai Castellanii, de Immortalitate Animorum, typis editam.

VELMATIUS vel Volmatius sive etiam Volumatius Johannes-maria vixit initiis Seculi XVI. inter fratres Minores Conventuales Balneocaballi, Sacræ Theologiæ eximius professor & Poeta egregius, dicitur utriusque Testamenti libros carmine heroico exposuisse, quorum plures lucem viderunt Venetiis anno 1538. ac 1581. & inter ceteros libri quinque in Actus Apostolicos, libri decem, quibus Christiados titulum fecit. Franchinus Bibliosophiæ pag. 328. Augustinus Superbi Ferrariensis, VVadingus Tomo IV. pag. 385. ad annum 1273. honorificam mentionem de Velmatio faciunt, deque ejus hexametris versibus; verum quia sacro Poemati Mithologiam pluresque fabulas Gentilium immiscuit, a sacra Congregatione Indicis expunctum fuisse ejus opus tradunt, quod subinde correctum, & ab otiosis narrationibus expolitum, ob quas justæ censoræ fuerat subjectum, tertia vice prælo commissum fuisse anno 1589. docent. Non abs re ducimus Poetam hunc, ejusque versus illustrare ope insignis ms. codicis, qui possidetur a Patritia nobilissima Veneta familia Zenobia, ut addiscimus ex epistola, quæ inseritur Tomo V. P. IV. pag. 17. *delle Memorie per servire alla Storia Letteraria*, quam integre exscribimus. In hoc igitur codice in folio egregie compacto habetur Poema Latinum, cui titulus Christeidos in decem libros distributum, cujus auctor fuit Johannes-maria Velmatius Balneocaballensis, appellatus *il Grechetto*, quem scriptor ejus epistolæ putat fuisse humaniorum literarum magistrum, ignorans ejus cœnobiticam professionem. Poema dicatur a Velmatio prosaica epistola, alteraque elegiacis versibus Cardinali Johanni-dominico Cupis, vulgo appellato Tranensi, præmisso a quodam ejus discipulo monito, sive argumento Poematis in hæc verba: „ Lector humanissime, lege & perlege quæso, non ea ratione, ut vapulet opus Velmatii præceptoris mei, viri nunquam satis laudati, in quo a mundi prima origine versu altiloquo usque ad ascensum Christi multa habebis miro lucubrata eloquio, siquidem totius orbis fabricam, Angelorum lapsum, „ uni-

„ universale diluvium, Babylonicam destru-„ ctionem, humanatum Verbum, Christi „ passionem, & ejus mirabilem assumptio-„ nem &c. Vale. "

„ Poema suum ita auspicatur, Velma-„ tius.

„ Cœlorum terræque simul primordia „ versa
„ Et flammæ, vel quo spirant anima-„ lia, & undæ
„ Ordior; & divos refero super ethe-„ ra vultos,
„ Ac Steropom casus, Judæaque toxica „ mœrens,
„ Quæ infantem fixere Deum, sua fu-„ nera, vitam
„ Surgentem a tenebris; hoc huc di-„ vertite mentem
„ Christicolæ, dextrumque latus petat „ impia vitans
„ Saxa ratis, Scyllam fugiat, sævamque „ Charybdim,
„ Et Syrenæos cantus, triplicemque chi-„ mæram.
„ Anchora ad Eoos cursum cita dirigat „ ortus,
„ Prospiciatque novum, referens nova „ gaudia, Solem
„ Intrarura sacros præsenti numine por-„ tus,
„ Unda ubi perpetuo tanti silet æquo-„ ris ævo.
„ Virgo igitur divina parens, maculæ „ inscia patris,
„ Te pia quæ genuit mater, veneranda „ potestas,
„ Sume preces, & fortis opem misera-„ ta laborem
„ Fer mihi poscenti, tua sit, quam, „ doxa, canemus &c. "

Præter plura Epigrammata distichusque, quæ leguntur initio poematis, habentur etiam duæ epistolæ Latinæ. Prior inscribitur: „ Jo-„ hannes-petrus Pascurius Johanni-mariæ Vel-„ matio Græcheto suo; " ipsum hortatus, ne patiatur diurius hosce suos libros in scriniis delitescere, verum det eos calcho-grapho, quo publicentur. Altera: „ An-„ dreas Cossus Siculus J. M. Velmatio; " qua ejus opus commendat, quod juvenili ætate confectum asserit. Poema adnotationi-bus brevibus, sed parvi momenti suppletur, & manu exaratis figuris adornatur. Hæc, ut diximus, in Latinum transtulimus ex To-mo V. *delle Memorie ec.*

UGOLINUS Asonis. Vide *Hugolinus*.

UGOLINUS Episcopus Faventinus. Vide *Hugolinus Episcopus*.

VIARANA Antonius. „ Celeber & acu-„ tissimus Causidicus, & a claritate majorum „ suorum non deneger, " vivebat tempore Flaminii, qui ipsum laudat in epistola his verbis.

VIARANA Bartholomæus q. Guidonis, fra-ter Hugolini, & Evangelistæ, pater Thad-dæi, amicissimus Ambrosii Abbatis generalis Camaldulensis, cui etiam opera S. Petri Da-miani existentia in Monasterio S. Mariæ ab Angelo, Abbate permittente, ad tempus com-modavit. Vir fuit certe a lectione librorum & a studiis non alienus. Bibliorum sacrum vo-lumen sibi exscribi expetiit ab eodem Am-brosio, & sermonem de Scripturæ Sanctæ laudibus; nec non sibi transcribi orationes, quas ipse Ambrosius in Conciliis recitaverat. Scimus etiam eumdem Ambrosium misisse ad Bathulomæum opus S. Johannis Chrysostomi contra Vituperatores vitæ monasticæ a se tra-ductum; misit etiam epistolam, quæ contine-bat explosionem fabulæ, tum quod S. Hie-ronymus strumam habuerit, tum quod ipse & S. Augustinus de facie se cognoverint. Libellum quemdam Bartholomæi corrigen-dum & emendandum susceperat Ambrosius. Thaddæum puerulum Bartholomæi filium is in suum, jure quodam adoptionis, rece-perat. Hæc excerpsimus ex epistolis, quas ad Bartholomæum dedit Ambrosius, editis libro X. novissimæ editionis Laurentii Mehus.

VIARANA Cæsar. „ Eques & Orator gra-„ vis, & Poeta facundus, " dicitur a Fla-minio. Petrus Delphinus epistula LXXXVIII. lib. X. Partis III. ad annum 1505. mentio-nem facit Cæsaris Equitis, quem nepotem di-cit Thaddæi filii Bartholomæi.

VIARANA Gazolos seu Gauzolus, Hugo-lini filius, Bartholomæi nepos, Thaddæi con-sobrinus. Laudatur ab eodem Flaminio inter excellentes Jurisconsultos Faventinos.

VIARANA Hugolinus frater Bartholomæi. Locum tenet in eadem epistola Flaminii in-ter egregios Jurisconsultos. Ad ipsum extat altera epistola Ambrosii Camaldulensis. Ad-hibitus fuit a patria in pluribus legationibus.

VIARANA Jacobus. Erat professione No-tarius. Hic Historiam Faventinam confecit, sive in Epitomen redegit res patriæ suæ.

VIARANA Nicolaus. Celeber Causidicus nominatur a Flaminio; fuit unus ex iis, qui Statuta Faventina, quæ in lucem emissa fue-re anno 1527. compilavit, & in ordinem digessit.

VIARANA Stephanus. „ Magnam, inquit „ idem Flaminius, laudem sibi comparavit Ste-„ phanus, cui Philosophia & Medicina, nec „ non Astrologia, tam Ticini, quæ nunc Pa-„ pia, & ubi apud Mediolani Duces magno „ in honore habitus est, quam Bononiæ, „ laudem nullo intermoritoram seculo at-„ tulit. "

VIARANA Thaddæus Bartholomæi filius. „ Carmen in laudem sanctissimi D. Ambro-„ sii de Traversariis Abbatis generalis Ca-„ maldulensis. " Extat in Cod. 626. tabu-larii MSS. S. Michaelis de Muriano, exscri-ptum ex autographo Fontis boni. Subjectum quoque fuit Hodœporico ejusdem Ambrosii; nos etiam publici juris fecimus iterum T. VII. Annalium Camald. pag. 186. Refert pa-riter Laurentius Mehus in Vita Ambrosii pag. 416. De Thaddæo hæc habet Flami-nius. „ Thaddæus non solum Jurisconsul-„ tus, sed & Orator & Poeta non insua-„ vis, " & ante Flaminium Petrus Delphi-

nus Abbas generalis Camaldulensis ipsum memorat in pluribus epistolis; anno 1498. in epistola LXXIII. libri X. Partis II. ex ineditis „ probitate & doctrina præditum “ enunciat; Epist. XX. lib. VIII. P. III. Vigilias urbis Faventinæ illi concreditas asserit ad annum 1503. alias demum literas ad ipsum dedit anno 1505. epistolam nimirum LXXXVIII. Lib. X. Partis III. ex similiter nondum editis in lucem.

VIARANA Thomas Medicus. Hocce elogium promeruit a Flaminio: „ Nec præte-
„ reundus Thomas; hic enim ingenii sui
„ monumenta reliquit non pauca; nam opus
„ de experimentis ad morbos particulares
„ unum scripsit; item de febribus unum;
„ aliud de pulsu; item de urinis ac de
„ medicinis simplicibus singula. “

Crediunt Viaranam seu Villiaranam familiam eamdem esse ac Traversariam, sic dictam a Via seu Villa Arenæ in territorio Faventino posita, quam majores dictæ familiæ possederunt. In chartis Azzuriniis frequenter fit mentio hujus familiæ, & ad annum 1375. Sæculo VII. nominatur Guido filius Ugolini q. Gausoli de Viglatana, quæ nomina, ut mox vidimus, perdurarunt in eorum posteris, nam Bartholomæus qui initio seculi XV. vivebat, erat filius Guidonis; Hugolinus ujus frater pater fuit Gauzoli. Ex Bartholomæo Thaddæus, ex Thaddæo vel per fratrem vel per filium Cæsar nepos. Thaddæus & Cæsar vixerunt desinente eodem seculo, & initio sequentis.

VICTORIUS Antonius Leonelli frater, Benedicti Victorii pater, floruit in urbe Faventina circa annum 1477. deinde annos plurimos ære publico Ragusii medicinam exercuit, teste Flaminio.

VICTORIUS Benedictus Antonii mox dicti filius, „ Patre nequaquam inferior, diu
„ quidem Bononiæ superiori tempore, nunc
„ autem Patavii publice conductus medici
„ nam profitetur. “ Verba sunt ejusdem Flaminii, qui eodem tempore vivebat, Opera Benedicti medica, quæ lucem viderunt, sunt: „ De curatione pleuritidis per sangui-
„ nis missionem, ad Hippocratis & Galeni
„ scopum. Venetiis in 4. anno 1536. Rursus
„ editum fuit idem opus a Laurentio Tor-
„ rentino typographo Ducali Florentiæ anno
„ 1551., una cum alio opusculo ejusdem
„ Benedicti de morbo Gallico. “

„ De morbi Gallici curatione libellus,
„ impressus Basileæ apud Bebelium cum aliis
„ ejusdem argumenti opusculis “ memoratur a Gesnero, & a Fabritio T. XIII. pag. 502. Biblioth. Græcæ.

„ Consilia Medicinalia ad varia morborum
„ genera Benedicti Victorii impressa fuere Ve-
„ netiis anno 1557. “ In Riccardiana Bibliotheca illustrata a Lamio pag. 68. extat manu scriptus tractatus Benedicti Victorii „ de Dosibus Medicamentorum, “ in codice nimirum chartaceo in 4. num. XVI. Lib. III. Hic tractatus citatur a Bartholomæo Burchelato physico Tarvisino in sermone Italico de Parsimonia anno 1605.

Marchesius in Monum. Vir. Illustr. pag. 84. „ Victorium in Bononiensi & Patavi-
„ no gymnasiis Medicam disciplinam non
„ solum exposuisse, sed maxime illustrasse
„ asserit; extare vero ipsius tractatus de Lue
„ Venerea, in Prognostica Hippocratis, La-
„ tidicinam Medicinam, Empyricam Medi-
„ cinæ, Empyricam Medicationem, Empy-
„ ricam practicam, & alia non absque ma-
„ gno profitentium plausu excepta; citatque
„ partem III. Tonduccii pag. 608. “

Paschalis Gallus in sua Bibliotheca Medica pag. 47. omnia ipsius opera recenset his verbis: „ Benedictus Victorius Faventinus,
„ Philosophus & Medicus, Theoricæ Medi-
„ cinæ professor Bononiæ, edidit in Medici-
„ na de Luis Venereæ curatione libellum;
„ In Hippocratis prognostica commentarios;
„ item Theoricam latitudinem Medicinæ ad
„ Galeni scopum in arte Medicinali; Flo-
„ rentiæ a Torrentino in folio. De Lue Ve-
„ nerea, cum adjuncto libro de Curatione
„ pleuritidis, a Torrentino 1551. & ejus-
„ dem exhortationem ad medicum recte san-
„ cteque medicari cupientem. Empyricam
„ Medicationem singulorum morborum, item
„ doctrinalem empyricam de febribus; simul
„ hæc excusa sunt Venetiis 1550. in 8. &
„ Parisiis eodem anno in 16. Medicinalia con-
„ silia num. 42. Venetiis a Vincentio Val-
„ grisio quaternionum circiter 80. anno 1551.
„ Practicam Empyricam secundo editam apud
„ Valgrisium 1554. in 8. cum Camilli Tho-
„ mai methodo rationali; & cum Trotulæ
„ curandarum ægritudinum muliebrium li-
„ bro; Scripsit etiam compendium de Dosi-
„ bus Medicamentorum, quod extat cum
„ aliis ejusdem argumenti Patavii, & apud
„ Johannem Mareschallum in 8. 1584. De
„ morbis curandis libros duos, quorum alter
„ agit de morbis capitis curandis, alter res-
„ pirationi inservientium partium. “ Hæc Paschalis. Obtinuit Benedictus civitatem Bononiensem ob præclaram sui nominis æstimationem. Nominatur cum laude in Descriptione Italiæ pag. 310. a Leandro Alberto, qui eum de facie cognovit. Amicissimus fuit Homoboni Offredi Cremonensis omnium Medicorum sua ætate facile principis, ut scribit Franciscus Arisius in sua Cremona Literata T. II. pag. 227.

VICTORIUS Leonellus, patruus Benedicti, & Antonii, ut videtur, frater. „ Diu Bo-
„ noniæ docuit Medicinam & exercuit, “ teste Flaminio. Medicæ facultatis tyrocinia posuit in Bononiensi gymnasio per annos sex & quadraginta, assertione Marchesii pag. 83. ex Tonduccii pag. 698. & incomparabilem sapientiæ famam sibi acquisivit. Varia in lucem emisit, inter quæ tractatus de Morbis puerorum eminet, ac præstat. Typis datus fuit hic liber anno 1544. apud Georgium Rhuffnerum ex Conrado Gesnero pag. 719. In Bibliotheca Vindobonensi Cæsarea, quæ ex Archiducali Ambrasiana in Œniponte coaluit, sub num. 181. apud Montfauc. Bibl. Bibl. pag. 564. extant tractatus: „ Leonelli
„ Victorii Faventini de Retentione menstruo-
„ rum, & de cura febrium. “ Supradictus Paschalis hæc de Leonello refert ad pag. 113.
„ Leonelli Faventini de Victoriis Liber de

„ Ægri-

„ Ægritudioibus infantium , excusus apud
„ Georgium Kuefnerum 1544. & Lugduni
„ 1547. Ejusdem Practica medicinalis a ca-
„ pite ad pedes ; Ingolstadi 1545. in 4. &
„ in Gallia . Fertur etiam ejusdem auctoris
„ librum de Morbis mulierum natura Vien-
„ næ apud Christophorum Heipergerum me-
„ dicum brevi edendum . " Obiit Leonellus
Bononiæ anno 1520. sepultus in ecclesia S.
Dominici , super cujus tumulum legitur ,
referente Cavina pag. 608. „ *Reliquiæ Magistri*
„ *Leonelli Victorii* M. D. XX. *die* v. *januarii*. "
Fabritius Bibl. Græcæ Tom. XIII. pag. 320.
male Leonellum Victorium , cujus librum
habemus de ægritudine infantium , Marcum
appellat . Fuit & Andreas de Victoriis Me-
dicus Faventinus , de quo fit mentio circa
annum 1453. in tabulario Azzurinio Saecu-
lo VIII. qui videtur fuisse pater Antonii, &
Leonelli, vel saltem ex eadem familia Anto
nii, Benedicti, & Leonelli,

VINCENTIUS Baldini , Clericus Benefi-
ciatus Faventinus. Adde ad vocem *Baldini*:
„ Ode Saphica Latina cum epistola Italica
„ scripta anno 1705. die XVII. novembris
„ ad Cardinalem Petrum Ottobonum , " qua
se ei commendat , opemque ipsius implorat.

VINCENTIUS (*de*) Cotiniola . Laureatis
in Sacra Theologia Collegii Ferrariensis ac-
censetur a Borsetto ad annum 1598. pag.
481.

VINCENTIUS-maria Gabelloti Patritius
Faventinus. Addatur ad vocem *Gabelloti* : *O-
razione in lode dell' Eminentissimo e revere-
dissimo Principe Giulio Cardinale Piazza Ve-
scovo di Faenza* , Hæc oratio una cum Poe-
ticis compositionibus Academicorum Philopo-
norum edita fuit ab Archio Faventiæ anno
1716. in laudem præfati Cardinalis, qui eo
dem anno obiit , eratque Academiæ singula-
ris Protector .

VINCENTIUS de Faventia . „ A patria
„ cui professione sic nuncupatus hic laudan-
„ dus venit , (inquit Jacobus Eccardus T.
„ II. pag. 59. Script. O. Prædicat.) non ut
„ scriptor operis mox referendi, sed ut ejus-
„ dem instaurator & restitutor . Sodalis ni-
„ mirum noster Anonymus , Conventus Fo-
„ roliviensis, ut conjectu pronum, alumnus,
„ & seculo XIV. adolescente florens , legen-
„ dam B. Jacobi Salomonii Veneti Ordinis
„ Prædicatorum anno M.CCC.XIV. die XXXI.
„ maji Forolivii defuncti, intra tres aut qua-
„ tuor a Beati morte annos scripserat , sed
„ eam præ antiquitate caducam , characteri
„ bus ob leve atramentum quotidie fugien-
„ tibus , Vincentius ab interitu vindicandam
„ suscepit , manuque propria exscripsit , &
„ opus finivit anno M. D. XXIV. die XXIX.
„ maji, addito eidem miraculo , quod anno
„ millesimo quadringentesimo septuagesimo
„ tertio die XII. augusti meritis B. Jacobi
„ patratum est . Pius igitur Anonymus hu-
„ jus vitæ scriptor , qui sub Berengarii de
„ Landora magistratu vixit , & qui como
„ primo hujus operis diligentiam nostram su.
„ gerat , hic nobis non omittendus visus est ,
„ & una commendandus frater Vincentius
„ de Faventia, qui hanc opellam fartam te
„ ctam nobis servavit . Amborum igitur cu-
„ ris & laboribus debetur B. Jacobi Salomo-
„ nii Veneti vita , ex visis & auditis ab
„ Anonymo, & ex processibus intra tres aut
„ quatuor ab ejus morte annos factis con-
„ cinnata. Hanc ex codice ms. Romæ apud
„ Patres Oratorii B. Mariæ in Vallicella ,
„ servato sub num. H. transcriptam Acta
„ Sanctorum repræsentant ad diem XXXI.
„ maji a pag. 460. ad 475. Non omitten-
„ dum, eamdem totidem verbis sum ab Hie-
„ ronymo Albertuccio Borsello , de quo to-
„ mo I. ad annum 1497. actum est , suo
„ de Magistris Ordinis libro ; tum ab Am-
„ brosio Taegio in suis Ordinis monumentis
„ insertam. " Hactenus Eccardus .

VITALIS Episcopus Faventinus . Legitur
ejus nomen inter Episcopos assidentes Conci-
lio habito ab Agathone Romano Pontifice
anno 680.

ULIANA filia domni Benvenuti de Fa-
ventia . „ Promisit domno Alberto domni
„ Odofredi , scribere eidem totum textum
„ voluminis, scilicet Authentica , Institutio-
„ nes, & tres libros Codicis pretio XXV. li-
„ brarum Bononiensium anno M.CC.LXXXIX."
Hæc calligrapha mulier nota nobis est ex
Sartio in opere de Claris Professoribus archi-
gymnasii Bononiensis ad pag. 187. in notis,
ex Memorialibus Communis Bononiensis , ut
proinde non solum viri, sed & mulieres an-
te typographiæ inventionem se exercuerint
in exarandis veteribus codicibus; unde etiam
desumenda causa , cur tot codices erroribos
scateant, vel lacunis, propter sensus non in-
tellectos, abundent.

UTILI Adam scriptor vivens & notarius
collegiatus Balneocaballensis . *Metodo per la
conservazione del pubblico Campione . In Faen-
za* 1763. Affertur a Coleto in Catalogo Scri-
ptorum .

UVA (*ab*) Achilles. „ Vir utriusque ju-
„ ris scientia & tot gestis magistratibus adeo
„ quidem celebratus, ut neque præsens ætas,
„ nec posteritas omnis illum sit tacitura . "
Elogium est hujus præstantis viri factum ab
Johanne-antonio Flaminio . Compilavit præ-
terea Statuta urbis Faventinæ , quæ lucem
viderunt anno 1527. Appellatus fuit etiam
Beccaluva, cujus majores fuere Franciscus ,
& Francisci pater Antonius Bechaluva de
Faventia notarius, nominati ad annum 1434.
in paginis tabularii Azzuriniani Saeculo VIII.

VULPIUS Ludovicus alumnus Conventus
S. Francisci O. FF. Min. Conveut. de Fa-
ventia . Appellatur illustris vir ejusdem Cœ-
nobii a Johanne Franchino in Bibliosophia
pag. 245.

ZAC-

Z

ZACCHÆUS a Brisichelle. Citatur a Magnano ad vitam fratris Petri-mariæ Ialei Cappuccini in vitis SS. & BB. Fav. pag. 345. tanquam editor Bibliothecæ FF. Cappuccinorum Provinciæ Bononiensis.

ZACHARIAS Sebastianus, Faventinus patria, Canonicus ecclesiæ majoris dignitate, Magister in scientiis atque director conscientiæ Astorgii III. Manfredi ultimi Faventiæ Domini, edidit epistoles, quibus suum nomen præfixit, cum hoc pio & humili adjuncto: *Sebastianus Zacharias peccator, humilis servus Jesu christi*; quæ præterea elegantem stylum redolent. Multa quoque ad historiam hujus temporis pertinentia in iis continentur; v. gr. obsidio urbis Faventinæ facta anno 1501. a Cæsere Borgia Duce Valentino. Exsul e patria ea occasione Lugumque profectus, scripsit Johanni-baptistæ de Canonicis Bononiensi, Episcopo Faventino, Canonicis & Clero ejusdem urbis plures, Fratribus quoque S. Andreæ Ordinis S. Dominici epistolam unam, optimis sensibus refertas. Ulterius pulcherrimos sermones confecit Latinos; de Præsepe Jesu-christi; de ejus „ Passione; de SS. Petro & Paulo; de SS. „ Laurentio; Hieronymo; Mariæ Magdale„ na; de Annuntiatione & Assumptione B. „ Mariæ V., de Sacramento Matrimonii. „ Concinnavit novem Psalmos Confessiona„ les; Canticum Jesu; aliud in honorem B. „ Mariæ; & tractatum de Conditione homi„ nis, cui titulum fecit: *Speculum hominis* „ *in tres libros distributum*. “ Omnia hæc colliguntur conjuncta cum præfatis epistolis in volumine edito Faventiæ anno 1523. vel 1525. Obiit Zacharias quietus in patria, septuaginta quatuor annos natus, anno 1531. die XII. septembris, & humatus fuit in Cathe„ drali ecclesia, cum sequenti elogio: *Seba-* „ *stiani Zachariæ Presbyteri Faventini, viri* „ *nempe religiosi, fide, pietate, modestia, li-* „ *teratura præclari ossa hic infra*, M.D.XXXI. „ *die duodecima septembris, ætatis suæ anno* „ LXXIV. *mensibus quinque*. “ De ipso Tonduccius, vel ejus continuator Cavina pagg. 556. 559. & 563. qui etiam aliquas ipsius epistolas in medium protulit, & Magnanus T. II. SS. & BB. diœcesis Faventinæ pag. 374.

ZACHARIAS Ferrerius. Vide *Ferrerius Zacharias*. Illud unum addimus „ sacros „ hymnos novos ecclesiasticos juxta veram „ metri & latinitatis normam “ ab ipso editos, Romæque impressos anno 1525. atque approbatos a P. M. Clemente VII. „ ut in „ Divinis quisque eis uti possit “; hos summe laudari a Cl. V. Paulo Paciaudio in Antiquitatibus Christianis spectantibus ad cultum S. Johannis-baptistæ, Dissertatione IV. capite III. his verbis: „ In his naturalis & non „ fucatus sermonis nitor, & poetice nume„ rorum harmonia, verborumque compositio „ permagni facienda mihi semper visa sunt. “ Initiumque ab ipso effertur hymni super Decollatione ejusdem S. Johannis-baptistæ:

„ Baptistæ colimus pallida funera
„ Et tristes obitus, menteque volvimus
„ Crudele imperium, diraque spicula
„ Quæ sanctum caput auferunt &c. “

Nescimus tamen, quo fundamento Ferrerius ab aliquibus dicatur electus ad Patriarchatum Gradensem, cum e tempore Nicolai pp. V. Gradensis Patriarchatus ad inclytam Venetiarum urbem translatus fuisset. Facile confundunt cum Gradensi Gardiensem Episcopatum, quem ipsum obtinuisse est exploratum.

ZANGRANDIS Franciscus Faventinus. Extat Eulogium ab ipso compositum in auctorem libri de Immortalitate Animorum, scilicet in Petrum-nicolam Castellanium, ad calcem ejus voluminis. Habuit præterea Orationem anno 1503. coram Petro Marcello Patritio Veneto, primoque pro Republica Veneta Faventiæ Rectore cum titulo Provisoris, nomine totius civitatis Faventinæ, gratulatoriam quidem & elegantem, ut scripsit Cavina in continuatione Historiæ Tonduccii pag. 569.

ZANNELLI Carolus. Eques ordinis S. Stephani, & Patritius Faventinus. Diarium rerum Faventinarum memorabilium reliquit, quas una cum Comite Matthæo Gimnasio collegerat, & in Adversaria congesserat ad posterorum notitiam.

ZANNOLINUS Franciscus. Annumeratur inter viros illustres Conventus S. Francisci O. FF. Min. Convent. Faventiæ, a P. Franchino in Bibliosophia pag. 245.

ZANNONUS Andreas, Hieronymi Ferrii alumnus, & successor in Scholis Communitatis Faventiæ. Is anno 1769. in iterata impressione Antiquitatum Sarsinæ Philippi Antonini Sarsinatis, Prolegomena & Appendicem Documentorum adjecit, licet editio nomen ferat Johannis-Antonii Azzalii, qui nuncupatoria epistola Antiquitates Sarsinates dicavit Paulo Burghesio Aldobrandino Sarsinæ Domino. In Italico etiam versu præstat Zannonus.

ZANNONUS Franciscus Episcopus Faventinus ex O. Servorum. Vide *Franciscus Episcopus*.

ZANNONUS Petrus-maria Faventinus ex O. FF. Prædicatorum. Transcripsit chronicon Recuperati de Recuperatis, quod extat in Bibliotheca Faventina Conventus S. Andreæ ejusdem Ordinis.

ZANNOTTUS Laurentius Faventinus Orator & Poeta illustris nomen obtinuit inter Pastores Arcades Viridi Eleutherii: Docuit Faventiæ in scholis publicis Eloquentiam, & politiores literas pluribus annis. Multa tum Græco, tum Latino eloquio composuit, quæ reperiuntur in Collectionibus sui temporis. Præter sparsa in iis carmina, aliqua etiam legere est tomo VI. Vulgaris Poesis Crescimbenii; parte quoque IV. pag. 352. secundæ editionis Bononiensis Augustini Gobbii, inter quæ versus Italici habentur in honorem S. Dionysii Areopagitæ Academiæ Philoponorum

patro-

patroni, & S. Johsonis-francisci Regis, pro die natalitio ejusdem Academiæ, Philoponosom, inter quos adjuoctum titulum obtiouit *il Rinvigorito*; in altera pariter collectione ab baris Petri-aodreæ Budrioli P. I. pag. 368., cui collectiooi una cum Magnano aliisque doctis Faventinis suam symbolam addidit, Apud Magoauum T. I. pag. xxii. in Latinum vertit carmen Græcum Hietothei Stay Archiepiscopi Edesseoi. Anno 1725. in folio Epigramma Græcum & Latinum edidit typis Archii, cui titulus: „ S. P. N. Hierar„ cha Mitræ Lyciæ Thanmaturgus Nicolaus „ tribus virginitatis amantibus puellis auro „ plenam aperuit manum. " Anno 1736. in 4. composuit: *Pindarica canzone, vestendosi Monaca la Signora Margherita Filippi*. Edita fuit eo anno Ferrariæ. Jam ab anno 1717. orationem Italicam pronuntiaverat in laudem Æmiliani Æmiliani Archipresbyteri Cotiniolensis, quæ inserta fuit carmioibus Academicorum Philoponorum, quæ eo anno prodierunt Faventiæ. Videaotur etiam Memoriæ Philergitarum pag. 414. in quibus fit honorifica meotio hujus docti viri, qui moriens optimam, locupletem, satisque abundantem librorum congeviem seliquit, quæ tamen distracta fuit inter plures emptores.

ZARRABINI Carolus Cotiniolaosis Farfii alumnus; Versos hebet tum Latinos tum Italicos in variis collectionibus, & præsertim in collectione Cotiniolensi. Prodiit ex eadem familia, ex qua olim celebratissimus Johanoes-antonius Zarrabinius, cui placuit cogoomeo sibi, filiisque & oepotibus suis commotare in illud Flamioiorum.

ZARRABINI Hooupbrius a Cotiniola Canonicus Regularis SS. Salvatoris, Theologus Philosophus & Poeta, qui floruit Seculo xvi. natus est enim anno 1535. & antea appellabatur Bartholomæus. In Philosophicis auditor fuit celebris Francisci Piccolhominei, ut asserunt Ghilinus in Theatro Vol. 2. & Crescimbeoius T. V. pag. 66. Vulgaris Poesia, qui plura de Zarrabinio collegerunt. De ipso pariter agunt Possevinos in Apparatu Sacro T. II. Libanorius & Borsettus. Edidit autem „ Homilias uberes totius anni, „ & Quadragesimalem cursum, " quæ impressa anon 1575. apud Jordaoum Zilettom asserit idem Possevinus pag. 514. „ Dicata „ vero sunt Cardinali Flavio Ursino. Logi„ cam, quæ lucem vidit Bononiæ apud An„ selmum Giaccarellom in 8. aono 1577. " *Ragionamenti familiari sopra le Feste de Santi con le Vite, trionfi, e palme, e vittorie di quei due grandi Eroi S. Pietro e Paolo. In Venezia in 4. 1592. Giardino amenissimo per qualunque stato di persona e in particolare per quelli, che hanno il governo dei popoli delle Anime Cristiane, e anco per i Predicatori del Verbo Evangelico. In Venezia presso Pietro Dusinelli M. D. LXXXVIII.* Librum huoc Honuphrii dicat D. Raphael Lucensis Johanoi-baptistæ Dominico Priori meritissimo S. Petri ad Vincula Urbis. In Bibliotheca Vulpiorum pag. 387. asseruntur opera varia Zarrabinii edita Venetiis in 4. anno 1586. *De Governatori de Popoli e delle Anime Cristiane in 4 1587. Della Nobiltà civile; e due Tomi di Rime diverse*. Bonolus autem in Historia Cotiniolensi addit ipsum publicæ luci donasse epistolas spirituales S. Franciscæ Romanæ.

ZARATTINUS Johannes. Vide *Castellinus Zarattinus Johannes*.

ZAULI Joseph ex S. J. Faventinus Venetiis viveos. „ Vitas contexuit B. Petri Aco„ tanto Patritii Veneti, & B. Julianæ de „ Collalto. Tractatum de pluralitare Mun„ dorum celebris Fontanelli a Gallico idio„ mate traduxit. " Inter Arcades nomen gerit Clarisii Pritanensi. Muratorius tomo I. Historiæ Paraguaicæ, & Bollandistæ socii mense septembri de eo cum laude mentionem faciout.

ZAULIS (*de*) Dominicus. „ Faventinus „ Patritius inter legum studia consenuit. Ve„ sulanos moderatus est Præsul; Almæ Ur„ bis Vicesgerens, Archiepiscopus Theodo„ siensis, Sacræ Pœniteotiariæ Datarius, & „ S. Officii Assessor emicuit. Demum in ma„ gna Romanæ aulæ æstimatione interiit pri„ ma martii anno reparatæ salutis 1722. æ„ tatis vero suæ LXXXV. & quiescit in Val„ licellano templo. Extant ejus observationes „ ad Statuta Faventiæ in tomos duos dige„ stæ, & iterum cum additioolbus excusæ „ Romæ anno 1724. " Hoc ei elogium texit Georgius-vivianus Meschesius pag. 76. Virorum Illustrium Galliæ Togatæ. Titulus horum duorum voluminum est: „ Dominici „ de Zaulis Observatiooes Canonicæ, Civiles, „ Criminales & Mixtæ, non solum Statutis „ Civitatis Faventiæ, sed juri communi ac„ commodatæ. Vol. II. in fol. Romæ annis „ 1723. 1724. " Sed jam ab anno 1672. celebre erat nomen Dominici de Zaulis. Ipse enim anno Decisiones S. Rotæ Romanæ coram Rev. P. D. Johanne-baptista Coccino in unum collectas, argumentis, summariis & indicibus, nec non aliquibus additionibus ornaverat idem Dominicus J. V. D. Faventinus in folio typis Nicolai-angeli Tinassii. Decisiones Coccini sunt 2358. in quinque volumina distributæ, una cum 315. adnotationibus ejosdem Coccini Auditoris & Decani S. Rotæ Romanæ. Doctrinam, probitatem & zelum decoris ecclesiæ suæ, quibus virtutibus præditus erat Zaulius, laudat Philippus Rondinini pag. 112. Historiæ ecclesiæ & monasterii SS. Johannis & Pauli de Casæmario.

ZORLI Franciscus de Balneocaballo, Poeta Italicus, qui post dimidium seculi XVI. claruit. Habemus ipsius carmina post opus Hieronymi Sorboli de Cometis. Pariter aliqua hujus auctoris leguntur in electis carminibus Poetarum Ferrariensium pag. 135. Borsettus eum memorat T. II. pag. 420.

ZUCCOLUS Alexander: „ Epistola de ne„ ce Galeotti de Manfredis Domini Faventiæ „ ad Gregorium filium, " quam ex historia ms. Gregorii Zuccoli junioris inserulmus Accessionibus historicis Faventinis col. 352. Johannes-antonius Flaminius scribit Alexandrum, „ Ravennæ diu ære publico medendi arte cla„ ruisse. "

ZUCCOLUS Augustinus. „ *Cristiana tragedia*

„ *gedia spirituale in verso. In Venezia per Alo-* „ *bello Salicata 1601. in 8.* " Refertur liber hic in catalogo librorum Bibliothecæ Capponianæ pag. 399.

ZUCCOLUS Gregorius. „ Alexandri filius „ Medicam artem exercens Venetiis, non so- „ lum famam, sed & amplas opes sibi com- „ paravit; " testimonio Flaminii.

ZUCCOLUS Gregorius junior, qui vixit inclinante Seculo XVI. & primordiis seculi sequentis: „ *Storia di Faenza ms. condotta* „ *fino all' anno 1608.* " Extat in pluribus Bibliothecis Faventinis.

IDEM. „ Chronicon Faventinum Canonici „ Tolosani vulgare redditum: " Vetustitulus libri est: *Cronaca particolare delle cose fatte dalla Città di Faenza, cominciando dal MCC. incirca fin all' anno M.CC.XXXIV. In Bologna per Alessandro Benacci M.D.LXXV. a M. Don Virgilio, M. Cristofano Scaletti, e M. Alessandro Buongargione amici carissimi.* Est compendiosa narratio earum rerum, quæ aliquanto fusius leguntur in Chronico Tolosani, quod eo temporis ineditum servabatur ms. penes aliquot Faventinos cives.

IDEM. *Trattato del Terremoto. In Bologna per Alessandro Benaccio* M. D. LXXI. in 4. Auctor non solum Historicus, sed etiam celeber Philosophus epistola data Faventiæ die XVI. octobris ejusdem anni nuncupavit hunc tractatum Brunoni Zampeschio, Domino Foripompilii, ubi celebrat ejus prudentiam & virtutem, ob quam promeruerit multos gradus & honores a Principibus; & insuper a Senatu Veneto vires omnes provinciæ Forijulii habuerit in sua potestate, periculosis temporibus, & in urgentioribus indigentiis. Extat hic tractatus in Bibliotheca Capponiana pag. 400. Catalogi editi una cum sequenti opere.

Discorsi dell' onore, nobiltà ed amore. In Venezia per Giovanni Boriletto 1575. in 8.

De Gregorio Zuccolo hæc profert Marchesius pag. 80. „ Zuccolus Gregorius Faven- „ tinus acerrimo fuit ingenio, & inter ævi „ sui Philosophos secundus nemini. Multa „ conscripsit, quæ desiderantur. Unum vo- „ lumen extat super Posteriora Aristotelis. „ Vixit & claruit decimo sexto seculo. " Addunt Tonduccius & Cavina ipsum peritissimum fuisse in lingua Græca. Explanatio luculenta in librum Posteriorum Analyticorum Aristotelis, de qua Marchesius, prodiit in folio Bononiæ anno 1612.

ZUCCOLUS Johannes Alexandri frater. „ Epistola ad magistrum Gregorium nepotem „ suum anno 1488. " Habetur & ipsa col. 352. Accessionum Faventinarum. Idem appellatus Scriba & notarius in Statutis novis pro custodia urbis Faventiæ, emanatis anno 1492. sub Astorgio III. principe, in præfatione scilicet ad eadem Statuta, quæ legitur col. 770. earumdem Accessionum. Johannem hunc memorat unum fuisse ex majoribus suis Gregorius junior in sua ms. historia. Eodem anno 1488. erat & Simon Zuccolus Castellanus arcis Faventiæ, sed an is aliquid literis tradiderit, nos latet; diversus prorsus a Simone vel Simeone Zuccolo, cujus habetur liber cum titulo; *La pazzia del Ballo*, de quo infra.

ZUCCOLUS Johannes baptista, nepos Lodovici mox recensendi. „ Epistola ad Cle- „ mentem Bartholum, præfixa dialogo pa-
A „ trui sui appellato: *Alessander* sive *Pastora-* „ *lis*, edita anno 1613. " Vide Zuccolus Ludovicus.

ZUCCOLUS Ludovicus. Auctor est plurium dialogorum, ex quibus aliquorum ex prima editione titulos hic proferimus.

Il Castellana, overo della Detta e Disdetta.

Il Sevarolo, overo della Vergogna.

Il Rondanino, overo del buon dire.

L' Alessandro overo della Pastorale.

Il Gradenigo, overo dell' Amore Platonico.

Hi dialogi conjunctim lucem viderunt Perusiæ, typographo Annibale Alvigio anno
B 1625. in 8. sed processu temporis editio auctior & castigatior facta fuit Venetiis per Marcum Ginammium in 4. anno nimirum 1625. Quartus dialogus, scilicet *L' Alessandro, overo della Pastorale*, qui in prima editione prostabat ad paginam 191. in hac secunda editione pag. 63. titulum alium profert *Guardino*, quod cognomen erat Alessandri interloquutoris, locumque secundum occupat. Idem dialogus cum primo titulo *L' Alessandro* solitarie prodiit Venetiis impressus ab Andrea Baba anno 1613. in forma duodecimo, una cum supradicta epistola Johannis-baptistæ nepotis Ludovici ad Clementem Bartholum patritium Urbinatem & insignem literatum virum, interloquutoribus Francisco
C Benedetti Rectore nobilis Collegii Montis-alti Bononiæ, & Alexandro Guardino. Subsequuntur in ea editione tres Eclogæ Italicæ, *L' Edulio, il Critio, Dorinda*, quæ non leguntur in ceteris editionibus. In Ginammiana impressione dialogi excreverunt usque ad numerum quindecim. Dialogus quintus inscriptus *Il Gradenigo* primum lucem vidit sejunctus ab aliis Bononiæ anno 1608. in 8. cum sequenti titulo: *Il Gradenigo dialogo all' illustrissimo Signor Conte Alfonso Ladecchi, nel quale si discorre contro l' amore Platoni-*
D *co, ed a lungo si discorre di quello del Petrarca.* Hic tamen dialogus sublatus fuit in editione Ginammii; additis aliis, qui in prima editione omnino desiderabantur. Videatur Apostolus Zenus in adnotationibus ad Bibliothecam Fontaninianam T. I. pag. 446. & T. II. pag. 341.

IDEM. *Discorso delle ragioni del numero del verso Italiano.* Impressus fuit Venetiis anno 1603. & ipsius exemplar adducitur in Bibliotheca Vulpiorum pag. 242. Ludovicus Academicus Philoponus tractatum nuncupavit
E Innocentio Maximi Episcopo Britonoriensi, & Nuntio Apostolico apud Regem Hispaniarum, & in epistola asserit se motum fuisse ad hanc materiam digerendam ab Antonio Benedetti, & a Josepho Aromatario. Data est epistola die prima maji ejusdem anni. Consulatur idem Zenus T. I. pag. 236. earumdem adnotationum, ubi enuntiat Zuccolum reprobasse versus Italicos Claudii Ptolomæi, qui hexametros & pentametros introduc-

duxerat, & versus Alamanni, Patritii, Baldi, Spontonis & aliorum Italicorum Poetarum Seculi XVI. eorumque inventionem ut vanam otiosamque damnasse.

IDEM. *Considerazioni politiche e morali. In Venezia per Marco Ginnami 1621. in 4.*

IDEM. *Nobiltà comune ed eroica, pensier nuovo e curioso, all' illustrissimo signor il signor Pietro Contarini fu dell' illustrissimo signor Alvise. In Venezia presso il Ginnami.* M.DC.XXV. *in 4.*

IDEM. *Discorsi dell' onore, della gloria, della riputazione e del buon concetto. In Venezia* 1623. *in* 4. Dicantur Hieronymo Pima Catharensi, & adducuntur in Bibliothecæ Capponianæ ad pag. 400. Catalogo.

IDEM. *Dell' amore verso la Patria.* Affertur in Bibliotheca Vulpiorum pag. 389. Habemus in Bibliotheca nostra S. Michaelis editionem factam typis Johannis-petri Pinellii Venetiis anno 1673. in 4. dicatam a Marco Trivisano Patritio Veneto, appellato *Heroe amico*, Nicolao Bembo Patritio similiter Veneto. Prima editio curata fuit a Paulo Stecchino, & nuncupata Georgio Cornelio filio Equitis & divi Marci Procuratoris Hieronymi Cornelii.

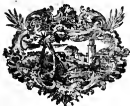
IDEM. *Considerazioni Politiche e Morali sopra cento oracoli d' illustri personaggi antichi, nelle quali con insegnamenti di Aristotele, con autorità di Cornelio Tacito, e di altri Scrittori Politici si discorre di varie materie pertinenti al governo de Stati, all' introduzione de buoni costumi, e alla cognizione delle Istorie. In Venezia per Marco Ginnami* 1621. *in* 4. Epistola nuncupatoria Cardinali Aloysio Capponio data est a Zuccolo die prima septembris ejusdem anni. Contulit Ludovicus sua cogitata in edendo hoc opere cum Innocentio Maximi Britonorii Episcopo, & cum Dominico Molino doctissimo Veneto Patritio & literatorum fautore beneficentissimo. In publica Academia Faventina a Leonardo Severolo una ex ipsis, nimirum XVIII. recitata fuit.

IDEM. *Dimostrazione eroica di reciproco amore fra due nobili Veneziani, l' uno per name Niccolò Barbarigo, e l' altro Marco Trivisano.* inserta est ad calcem tractatus, cui titulum fecit: *Nobiltà commune & eroica.*

IDEM. „ Heroica virtus, sive de honesto „ gloriæ studio. Venetiis 1615. in 8. " Hunc tractatum Latina lingua discutere Ludovico placuit.

Ludovicus Zuccolus per aliquot annos commoratus fuit in aula Ducis Urbinatis, ubi amicitiam coluit Comitis Mantuani de Vievesio, Julii Jordani, & Felicis Paciotti, ut eruitur ex epistola ejusdem Comitis de Vievesio, quam dedit Ludovico, præfixa *ai discorsi dell' onore e della gloria.*

Omittimus Simeonem Zuccolum, cujus est liber: *La Pazzia del Ballo*, editus Patavii per Jacobum Fabrianum anno 1549. in 4. Omittimus pariter Vitalem Zuccolum, cujus plura lucem aspexerunt, pleraque vero extant inedita, quia hi non spectant ad familiam Zuccoliam Faventinam, & postremus fuit Patavinus, & insignis Abbas Camaldolensis, eodem tamen tempore vivens & clarus, quo vivebat & florebat Ludovicus Zuccolus Faventinus: primus vero, nimirum Simeon, fuit Coloniensis, vulgo *da Cologna* vivebatque ante medietatem Seculi decimi sexti.

ADDENDA.

Schradetus pag. 404. Monumentorum Italiæ refert sequens epitaphium ut extans in ecclesia S. Dominici Faventiæ: „Nicolao Conno Patricio Faventino Jcto, Equitumque Clarissimo pro Republica Faventina, apud Leonem X., Adrianum VI. Clementem VII. & Paulum III. oratorio munere quam honorifice functo, Fani Fortunæ, Fulginei, Forumliviique Gubernatori, Forum-Cornelii, Ravennæ, Cerviæ Prætori dignissimo, brevi temporis curriculo magnos honores dignitatesque magnas propria virtute consequuto (heu mortalium instabilis conditio) magna suorum & civium spe acerbo fato de medio sublato, Meldina ex Barbavaris mœstissima conjux posuit. Obiit anno ætatis suæ XLVIII. anno Dominicæ salutis M. D. XXXVIII. die XV. Maji." Nullam fuisse familiam nobilem Connam Faventiæ scimus; ipsum propterea Epitaphium referri debere Nicolao Cennio existimamus, de quo ex Flaminio verba fecimus in Syllabo, ad vocem Nicolai Cenni, sive Nicolai de Indovinis.

Data occasione ceteras sepulcrales inscriptiones Faventinas relatas a Schradero subjungimus.

In æde cathedrali: Andreæ Sciurolæ.

„ Andreas jacet hic Sciurolæ gloria gentis
„ Virtute atque opibus nempe celebris eques.
„ Qui pius in miseros fuit & sectator honesti
„ Ingenio validus, consilioque gravis.
„ Prole sua felix, & quo non ære nec agris
„ Urbe Faventina ditior alter erat.
„ M.CCCCLXIIII.

„ Annæ Quarantinæ Puellæ primariæ ab optimis parentibus ac nobili Quarantina familia ortum habenti, forma, pudore, fide, ceterisque bonis moribus adeo ornatæ, ut laudi, honori, gloriæ, non somno, non conviviis, non delectationi nata videretur, quæ cum XVIII. ætatis suæ annum ageret, atque in ore omnium esset, ab invida morte primo partu de medio sublata est, Sigismundus Bonaccursius uxori incomparabili ob merita concordiæ conjugalis mœstissimus posuit. Obiit die XV. Junii Anno M. D. XLIV.

Johannes-baptista Bosius Eques & V. J. Doctor in annorum LXVIII. ætate constitutus, postquam multos peregisset Magistratus, Bononia reversus, & in patriam reductus, dum bene viveret, & sciens vitam cum morte commutaturum, & putans non alios exequutores, quod ipse exequutus non fuit, more quasi aliorum omnium superstitum, postquam hanc capellam dotatam cum tabula, in memoriam beatissimæ Virginis Mariæ & pro suarum cancellatione delictorum erexisset, voiensque ejus ossa perpetuo quietare, hoc perfici sepulcrum mandavit M. D. XLII." De Johanne-baptista Bosio aliqua ex Flaminio diximus in Syllabo, quæ suppleri poterunt ex iis, quæ afferuntur in hoc epitaphio.

Inscriptionem aliam addimus, quæ legitur in amplo polito lapide extra majorem portam ad manum dexteram ingredientibus Cathedralem ecclesiam, characteribus intra se amplexis & inclusis, positam ab Astorgio Agnensi nobili Beneventano, & S. E. Cardinale, dum Legationis in Provincia Romandiolæ fungeretur munere, qui obiit anno 1451. quæ continet memoriam Indulgentiæ ab ipso concessæ recitantibus Salutationem Angelicam.

„ Reverendissimus. D. Astorgius. Cardinalis
„ Beneventanus. Totius. Roman
„ diolæ. Legatus. Unicuique. In
„ Civitate. Faventiæ. Genibus. Fle
„ xis. De. Sero. dicenti. Ter. Ave
„ Maria. Dum. Publice. Ipsa. Ad S. Petrum
„ Pulsatur. Centum. Dies. Remissionis. Indulsit."

Ad Dydimum Faventinum superaddimus notitiam, quam hausimus ex Historia Bibliothecæ Fabricianæ VVolffenbuttelii edita anno 1717. ad opera Philippi Melanchthonis pag. 475. his verbis: „ Didymi Faventini adversus Thomam Placentinum Oratio pro Luthero anno 1521. Quæ quidem a nonnullis Erasmo, ipsomet teste in Epp. pag. 507. fuit tributa, cum tamen sit Melanchthonis: Placentinus vero est Thomas Rhadinus Ordinis Prædicatorum, auctor orationis ad populum & Principes, Romæ contra Lutherum habitæ, ut refert Seckendorfius in Historia Lutherana Germanica pag. 183. Qui Rhadinus istam Philippi Declamationem, styli elegantia in primis commendabilem, alia excepit simili, sed sine responsione sive Lutheri sive Philippi dimissus." Ex qua notitia in cognitionem venimus, nullum esse Didymum Faventinum, sed sub eo nomine Melanchthonem orationem consuisse pro Luthero adversus Thomam Placentinum.

I N D E X

SCRIPTORUM ET DOCTORUM VIRORUM FAVENTINORUM.

A

B

Fran-

Francifcus (*de*) Cottiniola.
Francifcus Epifcopus Faventinus.
Francifcus O. FF. Cappuccinorum.
Francifcus Epifcopus alter Faventinus.
Francifcus O. FF. Minorum.
Francifcus (*de*) Funiano.
Fridericus (*de*) Manfredis.
Fufcus Hieronymus.
Fufcus Nicolaus.
Fufcus Sigifmundus.

G

GAbellottus Vincentius maria. Vide *Vincentius*.
Gabriel Balueocaballenfis.
Gabriel a Mutiliana.
Galamiuus Anguftinus Epifcopus Recinetenfis & Auximanus S. R. E. Cardinalis.
Galeatius Manfredus.
Galeotus Maufredus.
Gammarus Petrus-andreas Epifcopus Faventinus.
Gandulfus Johannes evangelifta.
Garzonius Bartholumæus.
Garzonius Thomas.
Gafparettus Jofeph.
Gafparinus Bartholomæus.
Gerardus Epifcopus Faventinus.
Ghibulus Francifcus.
Giangrandius Johannes-georgius.
Giovanni-baptifta (*S*).
Gorius Aloyfius.
Gorus Francifcus.
Grandigrandus Canonicus.
Graffis (*de*) Hannibal Epifcopus Faventinus.
Graffis (*de*) Johannes antonius Epifcopus Faventinus.
Gratianus Bartholomæus.
Gratianus Ignatius-guilielmus.
Gratianus Jofeph.
Gratianus Raynaldus Archiepifcopus Ragufinus.
Gratianus Thomas.
Gregorius Epifcopus Fanenfis.
Guanzellis (*de*) Johannes-maria Epifcopus Polymnianenfis.
Guarini Dominicus.
Guido Canonicus.
Guiduccius Aloyfius.
Guillielmus de Cunio.
Guizzardius Johannes-maria.

H

HErculanius Andreas, Bartholomæus, Nicolaus.
Herminius (*de*) Valentibus.
Hieronymus Brifchellenfis.
Hieronymus a Faventia.
Hieronymus O. FF. Servorum.
Hippolytus (*de*) Faventia.
Hugolinus Epifcopus Faventinus.
Ugolinus (*de*) Ubaldinis.
Humilitas S.

I

JAcobus Balneocaballenfis.
Jacobus Epifcopus Faventinus.
Ildebrandus Epifcopus Faventinus.
Incitati Accademici.
Indovinis (*de*) Johannes-baptifta.
Indovinis (*de*) Nicolaus.
Indovinis (*de*) Petrus.
Johannardius Johannes.
Johannes Epifcopus Faventinus.
Johannes Epifcopus alter Faventinus.
A Johannes Epifcopus tertius Faventinus.
Johannes Canonicus.
Johannes Presbyter.
Johannes O. FF. Minorum.
Johannes alter O. FF. Minorum.
Johannes O. FF. Prædicatorum.
Johannes alter O. FF. Prædicat.
Johannes Legifta.
Johannes Flavetinus.
Jofeph Gratianus.
Jofeph a Mutiliana.
Juftus Epifcopus Faventinus.

B

L

LAderchius Jacobus.
Laderchius Jacobus Presb. Oraturii.
Laderchius Johannes-baptifta.
Laderchius Johannes-baptifta Junior.
Laderchius Julius-cæfar.
Laderchius Petrus-gentilis.
Laghius Antonius.
Lama Francifcus-maria.
Lamiua Salvator.
Lamone fiume di Faenza.
Lamonia Colonia.
C Lapus Angelus.
Laurentius Judex.
Lazarus Aloyfius.
Lazarus Johannes-antonius.
Lega Laurentius.
Leo Epifcopus Faventinus.
Leonclius Victorius.
Leontius Epifcopus Faventinus.
Liberus Antonius.
Liverani Francifcus-antonius.
Ludovicus Maradienfis.
Ludovicus (*de*) Mutiliana.
Ludovicus O. FF. Servorum.

D

M

MAcchius Johannes-baptifta.
Macchus Antonius.
Maccolinus Ludovicus.
Macinus Presbyter.
Magnanus Romualdus.
Majolus Johannes-baptifta.
Majolus Johannes-petrus.
Majolus Jofeph.
Malpelus Hieronymus.
Malpelus Michael.
E Malpelus Thomas.
Malufardus Frigdianus.
Manfredia familia.
Manfredus Aftorgius I.
Manfredus Aftorgius II.
Manfredus Aftorgius III.
Manfredus Carolus.
Manfredus Francifcus.
Manfredus Fridericus.
Manfredus Galeottus.
Manfredus Johannes-galeatius.
Maradius Cajetanus.

Ma

Pu-

Pujsfius Angelus.
Purpurinus Baroncianus,

Q

QUarautinus Johannes-baptista,

R

R.. five Radulphus Canonicus.
Ractius Hieronymus.
Ractius Seraphinus,
Ractius Silvanus.
Radulphus (B) O. FF. Prædic.
Ragusius Johannes-baptista.
Rambertus Episcopus.
Ramengus Bartholomæus senior.
Ramengus Bartholomæus junior,
Ramengus Johannes-baptista.
Ramengus Scipio,
Ramiolus Bernardinus,
Ramonibus (de) Franciscus-bartholomæus,
Ravagli Amadaus.
Ravellius Lælius.
Raymundis (de) Dominicus.
Recuperatus Andreas.
Recuperatus Augustinus.
Recuperatus Augustinus junior,
Recuperatis (de) Recuperatus.
Regulus Sebastianus.
Remoti (dei) Accademia.
Righius Franciscus-maria.
Righius Joseph.
Rinaldus Marcus-antonius,
Robertus Episcopus.
Romanus I. Episcopus.
Romanus II. Episcopus.
Romualdus Balneocaballensis,
Rondininus Andreas.
Rondininus Bartholomæus,
Rondininus Bonaventura,
Rondininus Natalis.
Rondininus Paulus-æmilius Cardin.
Rondininus Philippus.
Rondininus Rondininus.
Rossettus Carolus Card. Episcopus Faventinus.
Rozerius Canonicus.
Rusticius Arnetus.

S

SAbbas Castillionæus.
Sabellus Marcus-antonius.
Sacchi Innocentius.
Salatti Franciscus-maria.
Salichius Nicolaus.
Salichius Origenes senior.
Salichius Origenes junior.
Salichius Petrus.
Salius Hieronymus.
Salius Mingolinus.
Salius Mingolinus-matthæus.
Salius Petrus Divarsus.
Salius Venerius.
Salvianus Octavius.
Savinus S. Episcopus & M.
Savorinus Petrus-paulus.
Scajolus Patrus-michael.
Scala Franciscus.
Scaletti Carolus-cæsar.
Scaletti Vargilius.
Scola Hieronymus.
Seghicallus Johannes-baptista Episcopus.
Seguritia (de) Paduanus.
Severolus Africanus,
Severolus Andreas.
Severolus Andreas junior,
Severolus Bartholomæus.
Saverolus Carolus Abbas.
Severolus Carolus-hieronymus O. FF. Cappucc.
Severolus Hercules,
Severolus Jacobus.
Severolus Marcellus.
Severolus Marcellus junior,
Severolus Nicolaus.
Severolus Philippus.
Severolus Vinceurius.
Silvester (de) Maradio,
Simon Palegrini.
Siuibaldi Carolus-andreas.
Sinigardus Canonicus.
Smarriti (degli) Accademia,
Sorboli Christophorus.
Sorboli Hieronymus,
Spada Bernardinus Card.
Spada Bernardus.
Spada Hilarius.
Spada Jacobus.
Spada Lælius.
Spada Leonida.
Spadazzi Carolus,
Spadia Historia.
Spatis (de) Petrus Antonii.
Spavaldus Johannes.
Statuta Faventina.
Stay Hierotheus Archiepiscopus Edessenus.
Synodi Faventinæ.

T

TAmbenis (de) Johannes-baldus.
Tamburini Ascanius.
Tarlatius Carolus.
Taurellus Bartholomæus.
Theodoricus Episcopus.
Thomas da S. Agatha.
Thomaxius Poeta.
Timoncinus Angelus.
Tulosanus Diaconus Canonicus.
Tombus Johannes-andreas, & Andreas.
Tondini Johannes-baptista.
Tonduccius Julius-cæsar.
Tonduccius Malchior, Vandinus, Vincentius.
Torricellius Jacobus.
Torricellius Johannes-evangelista.
Torsanus Angelus-maria.
Tostus Petrus.
Tosettius Nicolaus.
Tosettius Paulus.
Traversarius (de) Ambrosius.
Traversarius Carolus.
Traversarius Carolus O. FF. Servorum.
Tredotius Sebastianus.

V

VAjani Vajanus.
Valantibus (de) Erminlus Card. Episcopus.
Valerianus Iohannes-baptista, Johannes-evangelista.

V alla

F I N I S.

